

50X1-HUM

Page Denied

Next 1 Page(s) In Document Denied

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΥΡΙΟ ΑΡΘΡΟ:	Σεχταρισμός δ' όπ' άριθ. 1 κομματικός κίνδυνος σήμερα	1
ΚΚΕ-ΑΚΕ:	'Ανακοίνωση της 23-1-53	7
ΣΤΑΘΗ ΚΑΡΥΔΗ:	'Η συγχώνευση τῶν τραπεζῶν 'Εθνικῆς καὶ 'Αθηνῶν	11
Ρ. ΚΟΥΚΟΥΔΑΥΤ:	Γιά νά φτάσουμε στήν πλατιά πατριωτική γυναικεία δργάνωση	17
ΓΡΗΓ. ΦΑΡΑΚΟΥ:	'Η ΕΠΟΝ γιά τήν ένστητα της νέας γενάς	25
Ε. ΝΤΕΝΙΣΟΦ Γ. ΜΠΟΥΤΣΙΑΛΟΦ:	{ Ο Σοβιετικός Στρατός—στρατός απελευθερωτής	30
ΜΑΤΙΑΣ ΡΑΚΟΣΙ:	'Ο δρόμος της Λαϊκής Δημοκρατίας μας	37
Μ. ΜΙΤΙΝ:	'Ο Β. Ι. Λένιν γιά τὸν ἀμερικάνικο ιμπεριαλισμό	44
	— Τά δροτελέομata τῆς ἐκπλήρωσης τοῦ κρατικοῦ σχεδίου ἀνάπτυξης τῆς Λαϊκῆς Οἰκονομίας τῆς ΕΣΣΔ στά 1952	51
Β. Α.:	Οἱ ἀγῶνες τῆς ἐργατικῆς τάξης τῆς Ελλάδας στό 1952	53
ΑΚΕ:	'Απόφαση τοῦ ΠΓ τῆς ΚΕ τοῦ ΑΚΕ πάνω στή διδοφονία τοῦ Γεν. Γραμματέα τοῦ ΑΚΕ Κώστα Γαβριηλίδη	60
	— Ο Δ. Παρτσαλίδης σπεκουλάτης τοῦ κινήματός μας, ἔχθρος τῆς ΣΕ, τοῦ ΚΚΕ καὶ τοῦ λαοῦ μας	64
ΚΕΕ ΤΟΥ ΚΚΕ:	'Απόφαση ἀριθ. 140 τῆς ΚΕ 'Ελέγχου τοῦ ΚΚΕ	73
	— 'Απόφαση τῆς ΚΟΒ γιά τὸν Παρτσαλίδη	75
ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΕΙΣ:	'Εξωτερική - 'Εσωτερική Κριτική - Βιβλιογραφία	76
Μ. Π.:	I. B. ΣΤΑΛΙΝ. "Απαντα τόμ. 6ος	79

STAT

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΕΘΝΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΧΡΟΝΙΑ Ε'

ΦΛΕΒΑΡΗΣ

1953

ΣΕΧΤΑΡΙΣΜΟΣ Ο' ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1 ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΣΗΜΕΡΑ

Η 3η Εύρεια Όλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ էβανε στό κέντρο τῶν καθηκόντων τοῦ κόμματος τή δημιουργία τοῦ Πανελλαδικοῦ Πατριωτικοῦ Δημοκρατικοῦ Μετώπου πού μπορεῖ καὶ πρέπει νά ἀποτελέσει τό ΕΑΜ τῆς ἀμερικάνικης κατοχῆς. Ο σ. Ν. Ζαχαριάδης στὸν τελικό τού λόγο διατύπωσε τό καθῆκον αὐτό μέ λόγια πού δείχνουν πόσο ἐπιταχτική, πόσο ζωτική ἀνάγκη είναι γιά τήν Ἑλλάδα: «⁹Η θά φτιάσουμε τήν Πατριωτική Δημοκρατική «Ενωση καὶ θά παλέψουμε γιά τήν ὑπαρξή καὶ τή λευτεριά μας ἔναντια στούς ἀμερικάνους ἐπιδρομεῖς καὶ τούς ντόπιους προσκυνημένους τους η θά μᾶς πλακώσει θανατερά η ἀμερικάνικη σκλαβιά».

Η διατύπωση μέ τόση δεύτητα τῆς ἀνάγκης νά δημιουργήσουμε τῷ Πατριωτικό Δημοκρατικό Μέτωπο καθορίστηκε ἀπό τήν κρίσιμη κατάσταση πού βρίσκεται η χώρα ἐξαιτίας τῆς ἀμερικανοκρατίας, ἀπό τήν κάπεριόριστη καὶ ἀπύθμενη ὑποταγή τοῦ μοναρχοφασισμοῦ καὶ τῆς πλουτοκρατίας του στούς ιμπεριαλιστές καὶ ἀπό τό ξεπούλημα κάθε ὅπου καὶ ιεροῦ τῆς χώρας. Καὶ φωτίστηκε ὑπό τά ωμαλέα καὶ αἰσιόδοξα λόγια τοῦ Μεγάλου Στάλιν στό λόγο του στό 19ο συνέδριο τοῦ ΚΚ τῆς Σοβ. «Ενωσης, δύον διαπιστώνοντας ἀκριβῶς τήν ἐγκατάλειψη ἀπό τήν ἀστική τάξη κάθε ἵχνους δημοκρατίας καὶ ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, δ Στάλιν διακήρυξε πώς μόνο οι κομμουνιστές μπροστήν καὶ πρέπει νά σηκώσουν καὶ νά πάνε μπροστά τή σημαία καὶ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας. Συγκεκριμένη ἐφαρμογή αὐτῆς τῆς σταλινικῆς διαπίστωσης είναι η ἀπόφαση τῆς 3ης εύρειας ὀλομέλειας τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ πού ἐπανέρχεται μέν σέ προηγούμενες ἀποφάσεις καὶ τῆς 3ης Συνδιάσκεψης τοῦ ΚΚΕ καὶ τῆς 2ης ὀλομέλειας τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ γιά τό πάνδημυκρατικό μέτωπο, ἄλλα γιά νά δεύνει πιό πολύ τήν προσοχή τοῦ κόμματος στό καθῆκον αὐτό καὶ νά τό προβάλει πιό ἐπιταχτικό καὶ πιό ἔντονο.

Κάτω λοιπόν, ἀπό τό φῶς τῶν ἐργασιῶν τοῦ 19ου σινεδρίου τοῦ ΚΚΣΕ, καὶ ἴδιαίτερα τοῦ ἔργου τοῦ σ. Στάλιν «Τά οίκονομικά προβλήματα τοῦ σοσιαλισμοῦ στήν ΕΣΣΔ» καὶ τοῦ λόγου του στό σινέδριο, η μελέτη τῆς κατάστασης στήν Ἑλλάδα ὡδηγεῖ στό συμπέρασμα πώς η δημιουργία τοῦ πατριωτικοῦ δημοκρατικοῦ μετώπου είναι ο μόνος δρόμος γιά τή σωτηρία τοῦ λαοῦ καὶ τῆς χώρας. Καὶ πώς η λύση αὐτή είναι δυνατή μέ τόν ὅσο πώς οι κομμουνιστές θά ἀφιερώσουν τίς δινάμεις τους γιά τήν πατριωτική δημοκρατική ἔνωση τοῦ λαοῦ καὶ θά χτυπήσουν κάθε δογματισμό, σχολαστικότητα, σεχταρισμό.

Ηδη ἀπό τή 2η ὀλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ δ σ. Ν. Ζαχαριάδης συγκέντων τήν προσοχή τοῦ κόμματος στό σεχταρισμό πού ἀποτελεῖ τό βασικό κίνδυνο γιά τή δημιουργία τοῦ πατριωτικοῦ δημοκρατικοῦ μετώπου: «¹⁰Ο βασικός κίνδυνος δέ ριχσκεται στό πλάτος πού θά δόσουμε στήν ἐθνική πατριωτική συγκέντρωση μέ βάση τήν ειρήνη, τή δημοκρατία, τήν ἀνεξαρτησία. «Ολοι οι «Ελληνες καὶ οι «Ελληνίδες,

ΚΥΡΙΟ ΑΡΘΡΟ

σε όποιαδήποτε τάξη και παράταξη κι αν ίανήκουν έχουν θέση στήν τέτια πατριωτική συγκέντρωση. Ο κίνδυνος έδω έρχεται από τό σεχταρισμό, πού προβάλλει, στην ομά τάχα της όρθοδοξίας και της άδιαλλαξίας, έμποδια». Και σήμερα πού ι δημιουργία τοῦ πατριωτικοῦ δημοκρατικοῦ μετώπου μπαίνει τόσο πιό έπιταχτικά και ξντονα, ό κίνδυνος νά έμποδιστεῖ, νά καθυστερήσει ή νά μήν πάρει τήν έκταση, πού μπορεῖ και πρέπει νά έχει, από σεχταριστικές άντιλήψεις είναι άκομα πιό μεγάλος. Γι' αυτό η άπόφαση της 3ης εύρειας διομέλειας της ΚΕ τοῦ ΚΚΕ, έπιμενει στήν άνάγκη άμειλιχτης πάλης έναντια στό σεχταρισμό. «Η πάλη αυτή άπαιτει γιά τόν νικηφόρο ξετύλιγμά της, τόν πιό άμειλιχτο και άποφασιστικό ήγώνα έναντια σέ κάθε έκδήλωση σεχταρισμού σ' όλους τούς τομεῖς... Ο σεχταρισμός, σ' όλες τίς έκδηλωσεις του, άποτελει σήμερα, γιά τό κόμμα μας τό κύριο έμποδιο γιά τήν άγωνιστική πατριωτική δημοκρατική ένότητα τοῦ λαοῦ στήν πάλη του γιά τήν έθνική άνεξαρτησία, τή δημοκρατία, τήν εἰρήνη». Ο σ. Ζαχαριάδης στόν τελικό του λόγο είπε: «Ο σεχταρισμός στήν πολιτική και στήν δργανωτική πολιτική και στήν πραχτική δουλιά, νά ό κίνδυνος, νά δ κομματικός έχθρος ύπ' άριθ. 1.— Εχει σφηνωθει βανιά—στά μυαλά και στή δουλιά τών στελεχών μας πού καθοδηγούν τήν παράνυμη δργάνωση και δουλιά. Και πρέπει νά τόν χτυπάμε άλπητα, συγκεκριμένα, και θημερινά και κατακέφαλα και νά τόν ξεριζώνουμε άπό παντού όπου τρύπωσε».

“Ωστε γιά τό κόμμα μας τό πράγμα είναι καθαρό: Δημιουργώντας τό πατριωτικό δημοκρατικό μέτωπο πρέπει νά βλέπουμε και νά έκμηδενίζουμε τίς σεχταριστικές άντιλήψεις και πράξεις πού άποτελοῦν τό κύριο έμποδιο.

* * *

Ο σεχταρισμός δπως και γενικά δ δπορτουνισμός είναι ή έπιδραση τοῦ έχθροῦ μέσα στίς γραμμές μας. Ο έχθρος ξέρει πώς άν κατορθώσει νά άποκόψει τό κόμμα της έργατικής τάξης και δόλωληρον τοῦ έργατζόμενου λαοῦ από τίς μάζες. Ή α τοῦ είναι πιό εύκολο νά έφαρμόσει τήν άντιλαϊκή και άντεθνική του πολιτική. Γιατί τό κόμμα είναι ή πρωτοπορία της έργατικής τάξης άλλα και τμῆμα της τάξης στενά συνδεμένο μέ τήν έργατική τάξη. «Τό κόμμα»—λέει ο σ. Στάλιν—«δέ μπορεῖ νά καθοδηγήσει τήν τάξη άν δέ συνδέεται μέ τίς έξωκομματικές μάζες, άν δέν ίπάρχει στενή σύνδεση άνάμεσα στό κόμμα και τίς έξωκομματικές μάζες, άν οι μάζες αύτές δέν άποδέχονται τήν καθοδηγησή του, άν τό κόμμα δέν έχει ήθικό και πολιτικό κύρος στίς μάζες. Τελευταία μπήκαν στό κόμμα μας διακόσιες χλιαδες κανούργια μέλη, πού προέρχονται από τήν έργατια. Τό άξιοσημέιωτο αύτης της περίπτωσης δέν είναι τόσο ζτι οι άνθρωποι αύτοί ήρθαν μόνοι τους στό κόμμα, δσοδτι τούς έστειλε δλη ή ίπόλοιπη έξωκομματική μάζα πού πήρε δραστήρια μέρος στή στρατολογία νέων μελῶν και πού χωρίς τήν έγκρισή της δέ γίνονταν γενικά δεχτά τά νέα μέλη. Τό γεγονός αύτό δείχνει ζτι οι πλατιές μάζες τών έξωκομματικών έργατων θεωρούν τό κόμμα μας σάν δικό τους κόμμα, σάν ξνα κόμμα ά γ α π η τ δκαλ π ο σ φ ι λ έ ζ, ζτι ένδιαφέρονται ζωτικά γιά τό πλάταιμα και τό δυνάμωμά του και ζτι έμπιστεύονται έθελοντικά τήν τύχη τους στήν καθοδηγησή του». (Στάλιν. Ζητήματα τοῦ Λενινισμοῦ, σελ. 86-87). Ο έχθρος άκριβως προσπαθεῖ νά άποκόψει τό κόμμα από τίς μάζες, νά τό μεταβάλει σέ αίρεση (σέκτ) σέ ίπόθεση μικρής ή μικρών διάδων από «φανατικούς» «ύπερεπαναστάτες». Αποτέλεσμα της πίεσής του είναι νά έκδηλωνται στήν πολιτική ή στήν δργανωτική πολιτική καθώς και στήν πραχτική δουλιά σεχταριστικές άντιλήψεις πού δόηργονται άκριβως σ' αύτή τήν άποκοπή της πρωτοπορίας από τίς μάζες, στή διακοπή αύτων τών «άσυλληπτων ήθικών νημάτων»—δπως λέει ο Στάλιν—πού συνδέονται τό κόμμα μέ τίς μάζες. Ο Λένιν διάγνωσε έγκαιρα τόν κίνδυνο αύτό γιά τά κομμουνιστικά κόμματα και στά 1920 έγραψε τό περίφημο έργο του: «Ο „άριστερισμός“ παιδική δρόσωστεια τοῦ κομμουνισμοῦ» δπου έπισήμανε τόν κίνδυνο και ξετίναξε πραγματικά τίς σεχταριστικές άντιλήψεις πού διατυπώνονται σέ μερικά κομμουνιστικά κόμματα κάτω απ' τίς δυσκολίες τοῦ ήνων ηνί τήν πίεση τοῦ έχθροῦ. Στό έργο του αύτό δ Λένιν λέει πώς στό έξωτερικό ένω είναι γνωστοί οι δγώνες τών μπολσεβίκων έναντια στό θεξιθπορτουνισμό, δέν είναι δρκετά γνωστοί οι δγώνες του έναντια πτόν ίλλον έχθρο».

«Στό έξωτερικό δέν ξέρουν άκομα άρκετά καλά ότι ο μπολσεβικισμός μεγάλωσε, διαμορφώθηκε και άτσαλώθηκε μέσα σέ μαρκόχρονο άγώνα ένάντια στή μικροαστική παράνομη έπαναστατική της αστατικότητα... πού σέ κάθε τί ουσιαστικό κάνει ύποχωρήσεις άπο τούς δρούς και τίς άνάγκες τού συνεπούς προλεταριακού ταξιδιού άγώνα». (Λένιν. Διαλεχτά Έργα, τόμος 2ος, σελ. 335). Κι ο Λένιν άφού άναπτύσσει τούς κυριότερους άγώνες πού διεξήγαγαν οι μπολσεβίκοι ένάντια σέ άριστερές παρεκκλησεις, κάνει μιά βαθύτατη κριτική σέ άριστερές τάσεις πού παρουσιάστηκαν έκεινα τά χρόνια σέ μερικά προλεταριακά κινήματα της Δύσης. Τό έργο αυτό τού Λένιν γραμμένο έδω και 33 χρόνια διατηρεί δηλη τη σημασία και σήμερα και ή Λενινιστική κριτική τού «άριστερισμού» σέ συγκεκριμένα προβλήματα τού άγώνα έξακολυνθεί νά είναι πολύτιμη και γιά σήμερα.

«Γιά νά μπορέσεις νά βοηθήσεις τίς μάζες»—γράφει ο Λένιν—«και νά καταχτήσεις τή συμπάθειά τους, τήν άγάπη τους και τήν υποστήριξή τους δέν πρέπει νά φοβᾶσαι τίς δυσκολίες... άλλα νά δο υ εις υποχρεωτικά έκεινα πού είναι οι μάζες». (Λένιν. Διαλεχτά Έργα, τόμος 2ος, σελ. 359). Η Λενινιστική αυτή κριτική βοήθησε τά κομμουνιστικά κόμιματα τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν νά παλέψουν ένάντια στό σεχταρισμό πού δηντας ή άλλη δψη τού δπορτουνισμού, έπωφελούνταν γιά νά έμφανιστει και νά βλάψει άπο τήν άνάγκη πού βρισκόντουσαν τά κομμουνιστικά κόμιματα νά συγκεντρώσουν τήν προσοχή τους στήν πάλη κατά τῶν δπορτουνιστῶν, τῶν δεξιῶν σοσιαλιστῶν.

«Άλλα τό ίδιο δπως κι ο δεξιός δπορτουνισμός ο σεχταρισμός δέν έπαψε νά πατει κίνδυνο πού ένάντια του χρειάστηκε νά παλεύουν πάντα τά κομμουνιστικά κόμιματα.

Ο σεχταρισμός είναι πραγματικά μιά μορφή τού δπορτουνισμού. Ο Στάλιν είπε πάνω σ' αυτό: «Δέν πρέπει νά ξεχγάμε ότι οι δεξιοί και οι „ύπεραριστεροί“ στήν πράξη είναι δίδυμα, στέκουν, συνεπώς, σέ δπορτουνιστική θέση και διαφέρουν σέ ιούτο ότι οι δεξιοί δέν κρύβουν πάντα τόν δπορτουνισμό τους ένω οι άριστεροί κρύβουν πάντα τόν δπορτουνισμό τους μέ „άριστερές“ φράσεις». (Στάλιν. Απαντα, τόμος 8ος, δρύσικη έκδοση, σελ. 8). Η πηγή τού δεξιού άπως τουνισμού και τού άριστερού, δηλαδή, τού σεχταρισμού είναι ή ίδια, είναι ή δυσπιστία στή λαϊκή δίνωση, ή έλειψη έμπιστοσύνης στή Λαϊκή πάλη. Ο δπορτουνισμός άντικαθιστά τήν πάλη μί συμβιβασμούς, μέ δίπλωμα. Ο σεχταρισμός τήν άντικαθιστά μέ „άριστερές“ φράσεις, μέ χειρονομίες „έπαναστατικές“ πού ούσιαστικά είναι δίπλωμα μπροστά στήν πίεση τού έχθρού. Ο σεχταρισμός θρέψει τό δεξιό δπορτουνισμό, δπως μπορει κανένας νά τό δει πχ. στήν δπορτουνιστική άποχή τής Δημοκρατικής παράταξης στή Βουλή δταν ψηφίζονταν τό πλειοψηφικό, πού συμβάδιζε μέ σεχταριστικές άντιλήψεις. Η ιστορική έκκληση τής Έκτελεστικής Επιτροπής της Κομμ. Διεθνούς πρόστατη μέλη τού ΚΚΕ (1931) ύπογράμμιζε αυτήν τήν ούσιαστική συνταύτιση τού δεξιού και τού „άριστερού“ δπορτουνισμού. «„Οχι λιγότερο άποφασιστικά πρέπει νά κατοπλευθεῖ δ δπορτουνισμός τής „άριστερᾶς“ πού βοηθᾶ τή δεξιά κρύβοντας κάτω άπο άριστερές φράσεις τή δεξιά του φύση, τήν άνικανότητά του νά δργανώσει και νά κοδοδηγήσει τίς μάζες, τή μή κατανόηση άπο μέρος του τής σημερινής περιόδου τής πάλης τῶν τάξεων». (Τό ΚΚΕ άπ' τό 1931 ώς τό 1952, σελ. 14). Και ο Στάλιν έχει πει: «δπως βλέπετε κι οι δυό αύτοί κίνδυνοι και ο „άριστερός“ και ο δεξιός, και οι δυό αύτές παρεκκλίσεις άπ' τή Λενινιστική γραμμή, και η δεξιά και η „άριστερή“ άδηγούν, άν και άπο διαφορετικούς δρόμους στό ίδιο άποτέλεσμα». Στάλιν. Ζητήματα τού Λενινισμού, σελ. 269).

Αύτή η κοινή φύση, η κοινή πηγή, ο δίδυμος χαραχτήρας τού σεχταρισμού και τού δεξιού δπορτουνισμού είναι άνάγκη νά κατανοηθεῖ γιατί η σύγχυση πάνω οι αιντό διευκολύνει τήν έμφανιση σεχταριστικῶν άντιλήψεων πού παρουσιάζονται σύν ή „άντιθεση“ τού δεξιού δπορτουνισμού. Ο Λένιν τοποθετώντας διαλεχτικά τήν κοινή ούσια τού δεξιού και τού „άριστερού“ δπορτουνισμού έγραψε: «Ο δεξιός δογματισμός έπιμένει νά άναγνωρίζει μόνο τίς πολιές μορφές πού έχουν χρεωκοπήσει πέρα γιά πέρα γιατί δέν είδε τό νέο περιεχόμενο. Ο άριστερός δογματισμός

επιμένει νά άρνεται άπόλυτα τίς καθορισμένες παλιές μορφές, χωρίς νά βλέπει ότι τό νέο περιεχόμενο άνοίγει τό δρόμο του μέσα απ' όλες και τίς κάθε λογής μορφές, ότι ή υποχρέωσή μας σάν κομμουνιστές πού είμαστε είναι νά μάθουμε νά χρησιμοποιούμε όλες τίς μορφές, νά μάθουμε νά συμπληρώνουμε μέ τήν μεγαλύτερη γρηγοράδα τή μιά μορφή μέ τήν άλλη, νά άντικαθιστούμε τή μιά μέ τήν άλλη, τά προσαρμόζουμε τήν ταχτική μας σέ κάθε τέτια άλλαγή, πού δέν προκαλείται από τήν τάξη μας ή τίς προσπάθειές μας». (Λένιν. Διαλεχτά "Εργα", τόμ. 2ος, σελ. 416). Και είναι γεγονός πώς χωρίς πάλη έναντια σύσταση σε ριζικούς θεμέλιους δέ μπορεί νά γίνει συνεπής πάλη ένάντια στό δεξιό διορθουνισμό. «Ο Λένιν λέει πώς ο υναρχισμός είναι ή τιμωρία γιά τά διορθουνιστικά άμαρτήματα τού έργατικού κινήματος. Και είναι χαραχτηριστικό γιά τήν ουσία τού άριστερού διορθουνισμού τό γεγονός πώς δύο έκεινοι οι «άριστεροί» διορθουνιστές πού ξεσκετάστηκαν απ' τό Λένιν στό έργο του «Ο „άριστερούς“ παιδική άρρωστεια τού κομμουνισμού» ξέκουφαν απ' τό μαρξισμό και κατάληξαν στό στρατόπεδο τών έχθρων τής έργατικής τάξης και τού έργαζόμενον λαού, κατάληξαν πράγκορες τού ιμπεριαλισμού.

* * *

Ο σ. Ν. Ζαχαριάδης ήδη στήν 2η διατύπωσε έτσι δά τή θέση γιά τόν κίνδυνο τού σεχταρισμού: «Ο βασικός κίνδυνος δέ βρίσκεται στό πλάτος πού θά δόσουμε στήν έθνική πατριωτική συγκέντρωση μέ βάση τήν ειρήνη, τή δημοκρατία, τήν άνεξαρτησία». Γιατί τό πρόγραμμα μιᾶς τέτιας πατριωτικής συγκέντρωσης είναι καθαρό, βγαίνει από τήν κατάσταση πού δημιουργήσε ή άμερικανοκρατία στή χώρα μας, από τίς συμφορές πού έφερε και φέρνει κι από κείνες πού έτοιμάζει. Κατευθύνεται έναντια στήν άμερικανοκρατία και στήν άμερικανοδουλεία και είναι ένα έλαχιστο πρόγραμμα πού τό νιώθουν, τό δέχονται και ποθούν τήν πραγματοποίησή του δύο οι Έλληνες. «Ωστε κανένας κίνδυνος δέν ύπαρχε από τό πλάτος πού θά πάρει ή πατριωτική συγκέντρωση τού λαού πού θάναι τόσο πιό δυνατή όσο πιό πλατιά στρώματα λαού θά συσπειρώσει. Τό κόμμα μας μέ τήν κρίτική έξέταση πού έκανε γιά τή δράση του μιᾶς δεσμετίας χτύπησε στή ζήτη τών τίς δεξιές διορθουνιστικές παρεκκλίσεις πού έπεκράτησαν στήν περίοδο τής πρώτης κατοχής, άναλυσε τίς αιτίες τους και προετοίμασε τό κόμμα στό σύνολό του και τά μέλη του χωριστά γιά νά διακρίνονται και νά χτυπάν έγκαιρα κάθε καινούργια δεξιά διορθουνιστική έκδηλωση. Οι διορθωνιστές, έκανον πού λυγίζουν και τά διπλώνουν μπροστά στίς δυσκολίες τό βρίσκουν πιό εύκολο νά παρουσιαστούν μέ «άριστερές» φράσεις και έκδηλωσεις πού νομίζουν πώς μπορεί νά καλύψουν τό δίπλωμα και τό λύγισμα. Στίς πημερινές συνθήκες ή λιγοψηλία, δ φόβος κι ή σύγχυση μπροστά στίς δυσκολίες τής πάλης μεταφράζονται πιό εύκολα σέ σεχταριστική άριστερή φρασεολογία. Τό κόμμα μας σήμερα διδαγμένο από τά λάθη του τής πρώτης κατοχής στέκεται γερά στίς κομματικές λενινιστικές σιαλινικές θέσεις. Γι' αυτό ο βασικός κίνδυνος βρίσκεται στό σεχταρισμό πού στένευε τό πατριωτικό μέτωπο ή τό τορπιλέει, έμποδίζει τίς πλατιές μάζες νά μπούν σ' αύτό, δέ διευκολύνει τά πατριωτικά στοιχεία και στελέχη τών άλλων κομμάτων νά μπούν στό πατριωτικό μέτωπο μέ τίς διαράδεχτες άξιωσεις πού προβάλλει, δέν πραγματοποιεί τό ένιατο μέτωπο πάλης στή βάση, στούς άγιωνες. έκει δέ πον γίνεται καλύτερα κατανοητή ή άναγκη τού πατριωτικού μετώπου

«Ένα κόμμα διπλωμένο στόν έαυτό τον»—λέει ο Στάλιν—«άπομινωμένο ύπό τίς μάζες και πού έχει χάσει ή έχει χαλαρώσει άπλα τούς δεσμούς του μέ τήν τάξη του, θά έχανε τήν έμπιστοσύνη και τήν ύποστηριξή τών μαζῶν και συνεπούμενα θά χακόταν άναπτφευχτα. Γιά νά ζήσει μ' όλη του τή ζωντάνια και νά άναπτυγθεί, τό κόμμα πρέπει νά πολλαπλασιάζει τούς δεσμούς του μέ τίς μάζες, νά περδίζει τήν έμπιστοσύνη τής άμετρητης μάζας τής τάξης του». Ο σεχταρισμός έκδηλωνται σήμερα ίδιαίτερα στήν δραγανωτική πολιτική και πράξη. Παράδειγμα σεχταριστικής θέσης είναι ή άντιληψη δτι χρειαζόμαστε «στενές παράνομες οργανώσεις μάζης» πού έκφραζε τή δυσπιστία στή λαϊκή δίναμη, ύποτιμηση τών δινατοτήτων πού προσφέρει ή κατάπταση στό κίνημα, οδηγεί σέ απομόνωση τού

κόμματος ἀπ' τίς μάζες και δίνει τή δυνατότητα στὸν ἔχθρο πού εῖναι νά χτυπήσει τίς μικρές και δχι στηριγμένες στή μαζική πάλη παράνομες δργανώσεις. Τό σκόρπισμα τῶν κομματικῶν δυνάμεων σέ μικρές δμάδες. Ξέω ἀπ' τά ἐργοστάσια καὶ τίς ἐπιχειρήσεις στό δνομα μιᾶς κακῶς ἐννοούμενης ἀποκέντρωσης εἶναι ἐπίσης ἐκδήλωση σεχταρισμοῦ πού μόνο ζημιά φέρνει. Γιατί ὁδηγεῖ στήν ἀποκοτή ἀπό τίς μάζες, στό ἀδυνάτισμα τῶν λαϊκῶν λαγών, μιά πού ἀπουσιάζει δ καθοδηγητής και δργανωτής τους, ἄρα ἐξυπηρετεῖ ἔτσι η ἀλλιῶς τὸν ἔχθρο. Βασική, καταστατική ἀρχή τοῦ κόμματος εἶναι η δργάνωση τῶν κομματικῶν δυνάμεων ἐκεὶ πού ζει, δουλεύει και δρᾶ ὁ ἐργαζόμενος λαός στά ἐργοστάσια, στίς ἐπιχειρήσεις. Τή βασική αὐτή δργανωτική ἀρχή προσπαθεῖ δ σεχταρισμός νά τή διαστρέψει μέ διάφορες δικαιολογίες πού πηγή τους ἔχουν τό δίπλωμα μπροστά στίς δυσκολίες. Καὶ αὐτή η ἀρνηση στήν πράξη τῆς ἀνάγκης γερῶν παράνομων δργανώσεων πού νέ συνθέονται στενά μέ τίς μάζες, αὐτή εἶναι η χειρότερη μορφή τοῦ σεχταρισμοῦ σήμερα. Γιατί εἶναι φυνερό πώς χωρίς γερές μαζικές παράνομες δργανώσεις, μέ τήν ἐννοια τῆς γερής σύνδεσής τους μέ τίς μάζες, δέ μπροστεῖ νά θεμελιώθει καὶ νά θεριέψει τό πατριωτικό δημοκρατικό μέτωπο. Καὶ τά τελευταῖα γεγονότα στήν Ελλάδα δπως εἶναι τά γεγονότα τῆς Σούδας, οι ἐπαναληπτικές ἐκλογές τῆς Σαλονίκης, η ἀπεργία τῶν ὑπαλλήλων τῆς Εθνικῆς Τράπεζας δείξαν πώς δ λαός ἀνταποκρίνεται στό πατριωτικό προσκλητήριο γιά ἔνωση, δτι, συνεπώς καθοδηγημένος ἀπό γερές μαζικές παράνομες δργανώσεις τοῦ κόμματος μας θά τραβήξει μπροστά γιά τή δημιουργία τοῦ παλαιάκου πατριωτικοῦ δημοκρατικοῦ μετώπου, πού θά τὸν σώσει ἀπό τή θανατερή περίσφιξη τοῦ ἀμερικανογγλέζικου ἡμεριαλισμοῦ. Αὐτό δημιουργεῖ πό πολλές εύθυνες γιά τούς κουκουνέδες πού πρέπει χτυπώντας κάθε δογματισμό, κάθε «ἀριστερισμό» κάθε ἐκδήλωση πού ἐμποδίζει τήν πατριωτική συγκέντρωση τοῦ λαοῦ, νά ἀνταποκριθοῦν στίς ἐλπίδες τοῦ λαοῦ στήν ἐμπιστούσύνη πού μ αὐτή ἀποβλέπει δ λαός στό δημοκρατικό κίνημα δπως τό διαλάλησε περίτρανα στίς ἀναπληρωματικές ἐκλογές δ λαός τῆς Σαλονίκης, διερμηνεύοντας τίς-γνῶμες τοῦ λαοῦ ὅλης τῆς χώρας.

* * *

Γιά τήν πραγματοποίηση τῆς πατριωτικῆς δημοκρατικῆς συγκέντρωσης ιοῦ λαοῦ σοβαρό ρόλο μπροστοῦν και πρέπει νά παίξουν οι μαζικές δργανώσεις. «Ωστε και στή δουλιά μας στίς μαζικές δργανώσεις εἶναι ἀνάγκη νά ἐπισημαίνουμε και νά ἀκμηδενίζουμε τόν κίνδυνο τοῦ σεχταρισμοῦ πού ἀποτελεῖ και ἐδῶ τό βασικό κίνδυνο. Ιδιαίτερα στό συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει νά προσεχτεῖ δ κίνδυνος. Η ἀπόφαση τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ τῆς 14 τοῦ Οχτώβρη 1952 γιά τήν «κατάσταση στά ἐργατούπαλληλικά σωματεῖα και τά καθήκοντα τῶν πρωτοπόρων ἐργατῶν και ὑπαλλήλων» τονίζει τόν καθοδηγητικό ρόλο πού ἔχει η ἐργατική τάξη τῆς χώρας μας και στήν πρώτη γραμμή τό συνδικαλιστικά δργανωμένο πρωτοπόρο κομμάτι της στήν δργάνωση τῆς ἑνιαίας ἐκδήλωσης και πάλης τοῦ λαοῦ, στή δημιουργία μιᾶς παλαιάκης δημοκρατικῆς συγκέντρωσης. Η ίδια ἀπόφαση τονίζει τήν ἀνάγκη συνέπονς και ἀδιάλλαχτης πάλης «ἐνάντια στή συνθηκολόγηση, στή συμβιαστικότητα και ὑποχωρητικότητα, ἐνάντια στή σεχταριστική „ἀδιάλλαξια και δρθοδοξία“ δπως και ἐνάντια στούς ὑπονομευτές και προδότες μέσα στίς ίδιες τές γραμμές». Και πιό κάτω η ίδια ἀπόφαση λέει: «Η δημοκρατική συνδικαλιστική ἀντιπολίτευψη, γωρίς νά παραγνωρίζει και νά ὑποτιμά τούς κινδύνους πού προέρχονται ἀπ' τοὺς δίλως ικρές, τούς συνθηκολογούς συμβιβασμούς, πού στήν ούσια ἀρνιένται τήν πάλη, πρέπει νά βλέπει δτι η βασική ἀπειλή στό ζήτημα τοῦ ἑνιαίου μετώπου πάλης προέρχεται σήμερα κυρίως ἀπό κείνους πού προβάλλοντας ἀπαράδεχτους δρους και ἐκδηλώνοντας λαθεμένη ἀδιαλλαξία και δρθοδοξία, δημιουργοῦν ἔμποδια στήν ἐπέκταση τοῦ ἑνιαίου μετώπου πάλης, πού σήμερα, ἐπιβάλλεται, μπροστεῖ και πρέπει νάναι πό πλειτύ, πό μεγάλο ἀπό κάθε ἄλλη φορά». Και η πείρα ἔχει δείξει πώς ἐκεὶ πού οι συνάδητοι ἐργάτες μπόρεσαν νά ἐφαρμόσουν σωστά αὐτές τίς ὑποδεξεις γιά πλειτύ, ἀπαλλαγμένη κάπο λαθεμένες «ἀδιάλλαξιες» και «δρθοδοξίες» δουλιά, ἐκεὶ πέτυχαν νά σηκώσουν τούς ἐργάτες στό περιβάλλον τους γύρω

ἀπ' τό πρόγραμμα πάλης γιά τίς πιό ζωτικές τους διεκδικήσεις. Ή η πείρα αυτή πρέπει νά γενικευτεῖ γιά νά πραγματοποιηθεῖ ή ένότητα πάλης τῆς έργατικής τάξης, τῆς πιό συνειδητῆς και πρωτοπόρας τάξης στή νεοελληνική κοινωνία πού μέ τήν καθοδήγησή της θά δημιουργηθεῖ και η πατριωτική δημοκρατική συγκέντρωση τοῦ λαοῦ.

Η ἀπόφαση ἐπίσης τοῦ ΠΓ τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ γιά τήν κομματική δουλιά στίς γυναικες (27-1-1952) τονίζει τήν ἀνάγκη νά πάρει η πατριωτική γυναικεία δργάνωση τήν πιό πλατιά ἔκταση και τόν κίνδυνο νά περιοριστεῖ ή ἔκτασή της ἀπό στενόκαρδες ἀντιλήψεις. «Χρειάζεται»—λέει η ἀπόφαση—«νά ξεχάσουμε τί μᾶς χώριζε χθές και νά δοῦμε τί μᾶς ἑνώνει σήμερα μπροστά στόν κοινό ἔχθρό». Κι ἐδῶ στή δουλιά μέσα στίς μεγάλες μάζες τῶν γυναικῶν πού ὑποφέρουν και πονᾶν μαζί μ' ὅλο τό λαό και θέλουν νά παλέψουν γιά τό ξεσκλάβωμα τῆς πατρίδας, κι ἐδῶ η ἐπιτυχία ξεαρτάται μαζί μέ τ' ἄλλα κι ἀπ' τό βαθμό πού θά ἐκμηδενίσουμε τίς σεχταριστικές ἀντιλήψεις πού ἐμποδίζουν τήν πατριωτική ἐνότητα και τῶν γυναικείων μαζῶν. Οι ἀναπληρωματικές ἐκλογές τῆς Σαλονίκης δπου οἱ γυναικείες στήν πλειοψηφία τους παρ' ὅλα τά ἐμπόδια, τήν τρομοκρατία και τίς καλπιές ψήφισαν εἰρήνη, δημοκρατία και ζωή ἔδειξαν πώς και οἱ γυναικείες τῆς Ἑλλάδας μαζί μέ ὅλο τό λαό δίνουν τό παρόν στό πατριωτικό προσκλητήριο τοῦ κόμματός μας.

Τό ἴδιο πρέπει νά ποῦμε καί γιά τή νεολαία πού προσφέρει στό πατριωτικό μέτωπο τό νεανικό ἐνθουσιασμό και τήν πίστη ἀρκεῖ νά χτυπηθοῦν κι ἐδῶ οἱ σεχταριστικές ἐκδηλώσεις πού βάζουν φρένο στή μαζική προσχώρηση τῆς νεολαίας και στήν παλλαϊκή ἔνωση. Η πείρα τῆς ΕΠΟΝ πού χάρη σέ μιά πλατύτατη ἄλλα και γερά θεμελειώμένη σέ δημοκρατικές πατριωτικές ἀρχές ταχτική κατόρθωντε νά συνενώνει τήν τεράστια πλειοψηφία τῆς νέας γενιᾶς είναι ἀπόδειξη γιά τά ἀποτελέσματα πού θά ἔχει και στίς σημερινές συνθῆκες η πλατιά ἀντιληψη στήν δργάνωση και δράση τῆς νεολαίας μας.

Τό συμπέρασμα είναι πώς σέ όλους τούς τομεῖς είναι ἀνάγκη νά ἐπισημαίνεται και νά ἐκμηδενίζεται ὁ κίνδυνος ἀπό σεχταριστικές, στενές, δπορτουνιστικές, στήν ούσια τους, ἀντιλήψεις πού στή σημερινή στιγμή κάνουν και μπόροῦν νά κάνουν τήν πιό μεγάλη ζημιά στόν ἄγωνα μας. Ας ξέχουμε πάντα γιά μπούσουλα τά λόγια τοῦ σ. Ζαχαριάδη στήν 3η εύρεια δλομέλεια:

«Η ζωτική, γιά τό λαό και τήν Ἑλλάδα ἀνάγκη νά ἀπαλλαγοῦν ἀπ' τήν δμερικάνικη πανούκλα ἐπιβάλλει νά ἐνωθοῦν, νά δργανωθοῦν και νά παλέψουν οἱ πατριῶτες και πατριώτισσες τῆς χώρας μας γιά νά πετύχουν τό σκοπό αὐτό. Απ' τήν ἔνωση κι ἀπ' τήν πάλη αὐτή δέν ἀποκλείεται, δέν ἐπιτρέπεται νά ἀποκλειστεῖ κανένας. Απλώνουμε τό χέρι σ' ὅλους.»

Κι ὅταν η ἐφαρμογή μέσα στή ζωή αὐτῆς τῆς τόσο πλατιᾶς ταχτικῆς μᾶς φαίνεται δύσκολη, πολύπλοκη ἃς μήν ξαφνιαζόμαστε κι ἃς βρίσκουμε τή δύναμη και τήν ίκανότητα νά ξεπερνάμε τίς δυσκολίες βρίσκοντας κάθιμε φορά τίς λύσεις πού θά ξεσφαλίζουν τή σωστή πλατιά ταχτική μας. Ας μήν ξεχνάμε τά λόγια τοῦ Λένιν:

«Η ίστορία γενικά, η ίστορία τῶν ἐπαναστάσεων εἰδικά, είναι πάντα πιό πλούσια σέ περιεχόμενο, πιό ποικιλόμορφη, πιό πολύπλευρη, πιό ζωντανή, πιό „πονηρή“ ἀπ' δ, τι τή φαντάζονται τά καλύτερα κόμματα, οἱ πιό συνειδητές πρωτοπορίες τῶν πιό πρωτοπόρων τάξεων... Άπο δῶ βγαίνουν δυό πολύ σπουδαῖα πραχτικά συμπεράσματα: τό πρῶτο είναι δτι η ἐπαναστατική τάξη γιά νά πραγματοποιήσει τό καθηκόν της πρέπει νά ξέρει νά κάνει χτῆμα τῆς δλ ε σ, χωρίς τήν παραμικρή ἐξαίρεση, τίς μορφές ή τίς πλευρές τῆς κοινωνικῆς δράσης... Τό δεύτερο συμπέρασμα είναι δτι η ἐπαναστατική τάξη πρέπει νά είναι ἔτοιμη γιά τήν πιό γρήγορη κι ἀναπάντεχη, έναλλαγή τῆς μᾶς μορφῆς μέ τήν ἄλλη.» (Λένιν. Διαλεχτά Έργα, τόμ. 2ος, σ. 407).

Αὐτή η Λενινιστική διαλεχτική σκέψη πρέπει νά κατευθύνει τή δουλιά μας γιά τήν πραγματοποίηση τοῦ πατριωτικοῦ δημοκρατικοῦ μετώπου μέσα ἀπ' τό ἀπειλικό χτύπημα κάθιδε είδους δεξιοῦ κι «άριστεροῦ» δπορτουνισμοῦ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ
ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Τις τελευταίες βδομάδες καὶ μέρες έχουμε δρισμένα καινούργια στοιχεῖα επί την έξέλιξη τῆς πολιτικῆς μας κατάστασης πού ἐπιβάλλουν νά ἐνταθεῖ ἡ ἐπαγγύπνη τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδας καὶ νά πραγματοποιήσῃ ἡ Δημοκρατικὴ πατριωτικὴ ἐνότητα τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ στήν πάλη γιά τή ζωή, τήν ειρήνη καὶ τήν ἔθνική χνεξχρησία. Τά στοιχεῖα αὐτά είναι τά παραχώτω:

Πρῶτο: Οἱ πολεμικές προετοιμασίες τοῦ ἀμερικάνικου ἵμπερ:αλισμοῦ καὶ τῶν λακέδων του στά Βαλκανία τείνουν νά ὀλοκληρωθοῦν. Ο πολεμικές δργασμός ἀνάμεσα στήν Ἀθήνα-Αγκυρα-Βελιγράδι μεγαλώνει μέρα μέ τή μέρα. Ο Κιοπρουλοῦ καὶ ὁ Στεφανέπούλος πηγαίνουν στό Βελιγράδ: γιά νά ὑπογράψουν τήν ἐπίσημη στρατιωτική συμφωνία. Αὐτό τό λέει ἀνοιχά ἡ ἐπίσημη ἔφημερίδα τῶν τιτοφισιστῶν «Μπόρμπα» καὶ ὁ Ἰεύδας Τίτο, στίς χεσινές δηλώσεις του. Τό ίδιο ἔγραψεν οἱ ἔφημερίδες «Μόντ» τοῦ Παρισιοῦ καὶ «Τάιμς» τῆς Νέας Τόρκης. Οπως δήλωσε παλιότερα ὁ Παπάγος στήν ἐφημερίδα «Ντέιλι Μέιλ» τοῦ Λονδίνου καὶ ὅμολογει τῆς «Πολίτικα» τοῦ Βελιγραδίου, ή πολιτική αὐτή συμμαχία στρέφεται κατά πρῶτο λόγο ἐνάντια στή Λαϊκή Δημοκρατία τῆς Ἀλβανίας.

Τά γεγονότα αὐτά δείχνουν δτι ὁ ἀμερικάνικος πολεμικός τυχοδιωχτισμός ἐντείνει τίς προετοιμασίες του στά Βαλκανία καὶ πάει νά ἀνοιξει σ' αὐτά μιᾶς καινούργια Κορέα, σάν ἀντιστάθμισμα γιά τίς ἀποτυχίες του στήν Κορέα, πού μείωσεν σημαντικά τό κύρος του στίς ἀμερικανοκρατούμενες χώρες, σάν ἀντιστάθμισμα γιά τίς δόλο καὶ πιό μεγάλες δυσκολίες πού ἀντιμετωπίζει σ' δλους τομεῖς. Η Βαλκανική διαγράφεται σήμερα σάν ἐνα ἀπ' τά ἐπίκεντρα τοῦ ἀμερικάνικου πολεμικοῦ ἐπιθετισμοῦ ἐνάντια στή ΛΔ τῆς Ἀλβανίας καὶ Βουλγαρίας καὶ ἐνάντια στή Σοβιετική Ἐνωση. Γι' αὐτό ἔχαναζεσταίνονται τά παλιά σχέδια τῆς «Ἀιτραπῆς» καὶ πολλαπλασιάζονται οἱ προκλητικές δηλώσεις τῶν μοναρχογοχοστῶν ἐνάντια στή ΛΔ τῆς Ἀλβανίας. Στή δίκη τῶν σχμποταρ:στῶν κατακοχέποιν τῆς Σέρβιας ἀποδειχτήκε δτι οἱ ἀμερικάνοι ἵμπεριαλιστές ἐτοιμάζουν τήν ἐπίθεση κατά τῆς ΛΔ τῆς Ἀλβανίας καὶ Βουλγαρίας. Ο λαός τῆς Ἑλλάδος πρέπει νάναι ἀγρυπνος γιά νά ἐμποδίσει τά μχεωμένα σχέδια τῶν ἀμερικάνων ἵμπεριαλιστῶν καὶ τῶν γραικύλων τους. Οἱ Ἑλλήνες δέν θά πολεμήσουν ποτέ τίς Λαϊκές Δημοκρατίες, τούς λεύτερους βούλγαρους καὶ ἀρβανίτες. Δέ θά πολεμήσουν τί, μάνα τους τή Σοβιετική Ἐνωση.

Δεύτερο: Μέ τή συγχώνευση τῶν Τραπεζών Ἐθνικῆς καὶ Ἀθηνῶν, μέ διοικητή τόν έσοδον Ἡλιάσκο δημιουργεῖται ὁ μεγαλύτερος τραπεζιτικός πιστωτικός μονοκωλιακός δργανισμός πού γνώρισε μέχρι σήμερα ἡ Ἑλλάδα καὶ ἔχει γιά κύροιο ακοπό τήν ἀποκισσή δικαιολλευση τῶν ἐργαζομένων τῆς Ἑλλάδος, τήν ὀλοκληρωτική ὑποταγή τῆς ἔθνικῆς οἰκονομίας μχς στούς ἀμερικάνους ἵμπεριαλιστές γιά νά πρωθήσουν τά πολεμικά τους σχέδια στά Βαλκανία. Σέ λίγο στή μονοπάλιο φύτεύθ θά διποτεχνοῦν καὶ οἱ δπόλοιπες Τράπεζες δπως ἡ Τράπεζα Ἑλλάδας, Ἀγροτική, Ἰονική, Ἐμπορική κλπ. Μέ τό τεράστιο αὐτό

χρηματιστικό μονοπώλιο οι αμερικάνοι-ιμπεριαλιστές θά παραχωρούν πιστώσεις μόνο στις έπιχειρήσεις πού δουλεύουν γιά πολεμικούς σκοπούς τους κι ετοι... θά κλείσουν δλες οι άλλες έπιχειρήσεις πού δέν έξυπηρτούν άμεσα αδτά τά πολεμικά σχέδια τών αμερικάνων. Θά έξανδραποδίσουν ταύς έργαζόμενους πετώντας χιλιάδες έργατοϋπάλληλους στους δρόμους καί μεγαλώνοντας τήν αποικιακή τους έκμετάλλευση. Θά σταματήσουν τις πιστώσεις στους καπνοκαλλιεργητές καί στους σταφιδοκαλλιεργητές καί ετοι... Θά καταστρέψουν έκατοντάδες χιλιάδες παραγωγούς. Θά άρπαξουν τά προϊόντα τοῦ τόπου σέ έξευτελιστικές τιμές. Οι έπαγγελματίες καί οι έμποροι θά κλείσουν τά μαγαζιά τους. Μέ τό μονοπώλιο αύτό ο 'Ηλισαχος, πού άφησε τήν Αθήνα, χωρίς νερό, θά άφησε δλη τήν Ελλάδα χωρίς ψωμί. Τό καινούργιο τραπεζικό μονοπώλιο άποτελεί φοβερή έπελαση στήν οίκονομική καί πολιτική ζωή τοῦ τόπου καί ειναι άμεση άπειλή έναντια στήν έθνική έπιβίωση τοῦ λαοῦ καί τής χώρας. Μπροστά στό μονοπώλιο αύτό θά ωχριούν οι άπαράδεχτοι διεθνείς οίκονομικοί έλεγχοι πού γνώρισε μέχρι τώρα την Ελλάδα στά 130 χρόνια τής έθνικής ζωής της. Πρώτοι: οι διάπλληλοι τής Εθνικής Τράπεζας σήκωσαν τή σηματα τής πάλης έναντια στό άντεθνικό αύτό μονοπώλιο καί 15 μέρες συνέχισαν τήν άπεργία τους πού έχει έθνικό καί παλαιό χαρακτήρα. Γι' αύτό καί ο άγωνας τους συγκέντρωσε τή συμπαράσταση δλουτοῦ λαοῦ άνεξάρτητα άπό πολιτικά φρονήματα καί τό μίσος τών έργατοκάπηλων αμερικανοπροσκυνημένων Μακρήδων. Ό Παπάγος έστειλε τελεσίγραφο στους άπεργούς νά σταματήσουν τόν ιερό άγώνα τους. Μένο ή ώμη στρατοχρατική βία καί ή άνοιχτή προδοσία τών Μακρήδων καί τοῦ Κούπερ άναγκασε τούς άπαλήλους τής Εθνικής νά σταματήσουν προσωρινά τήν άπεργία τους.

Τρίτο: Η μεγάλη έπιτυχία τοῦ έγμονορατικοῦ στρατοπέδου στις έκλογές τής Θεσσαλονίκης, δπου ού ποφήριος Πασσαλίδης πήρε 43.037 ψήφους, δηλαδή 20.000 περισσότερους ψήφους σέ σχέση μέ τις έκλογές τής 16 τοῦ Νοέμβρη 1952, ειναι μιά ανοιχτή καταδίκη τής αμερικανοχρατίκης καί τής αμερικανοδουλείας, ανοιχτή καταδίκη τής αμερικανέδουλης πολιτικής τοῦ Παπάγου καί τοῦ Πλαστήρα. Ό Παπάγος έχασε τά 17% τών ψήφων καί ή ΕΠΕΚ-Φιλελεύθερο: έχασαν τά 50% σέ σχέση μέ τις έκλογές τής 16 Νοέμβρη 1952. Ό έργατοκάπηλος Θεοχαρίδης έπαθε πανώλεθρία. Δέν πήρε ούτε τό 2% τών ψήφων. Ή λαΐς τής Θεσσαλονίκης έδοσε ένα μεγάλο μάθημα στέν Παπάγο γιά τό διμήνιο τής στρατοχρατικής διακυβέρνησης του. Καί άποδοκίμασε τή διασπαστική πολιτική τοῦ Πλαστήρα πού έφερε τέν Παπάγο καί τέν βογιθάσι εστήν έτσιρμογή, τής αμερικανικής πολιτικής του καί μέ τήν δρνησή του γιά τήν άπόδειξη χοινού άντιπαπαγικοῦ διποφήφιου στις έπαναληπτικές έκλογές τής Θεσσαλονίκης; Εσωσε τόν Παπάγο απ' τήν πανωλεθρία.

Στήμερα καί ο τελευταίος έλληνας πειστηκε μέ τήν ίδια του τήν πείρα δτ: ένας χοινός άντιπαπαγικές διποφήφιος στις έκλογές τής Θεσσαλονίκης θά συγκέντρωνε τά 80% τών ψήφων.

Τά άποτελέσματα τής Θεσσαλονίκης προχάλεσαν τή σύγχυση στό στρατόπεδο. τής αμερικανοχρατίας καί τή χαρά καί τέν ένθουσιασμό σ' δλους τούς έργαζόμενους. Είναι χαραχτηριστικό δτι κι αδτή ή «Εστία» όμολέγησε δτι τό βασικό στις έκλογές τής Θεσσαλονίκης είναι δτι μετά τή Σκούρα έρχεται ο Πασαλίδης. Καί τό «Βήμα» είπε δτι οι διαδοτοί τής ΕΠΕΚ-Φιλελεύθερων έστραγησαν άγενδοιάστεις πρές τά άριστερά... Ή διαφοροποίηση αύτή άποτελεί ένδειξη άχρις άνησυχαστική καί δτι τά άποτελέσματα αδτά άποτελούν σήμα χινδύνου κατά τής

άμερικανοχρατίας. Οι αμερικανοπροσκυνημένοι τρέμουν τή δημοκρατική πατριωτική συγχέντρωση τοῦ λαοῦ.

Τό ΚΚΕ καὶ τό ΑΚΕ χαιρετίζουν τό δημοκρατικό λαό τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν γύρω χωριῶν γιά τὴν πατριωτική του στάση στὶς ἐπαναληπτικές ἐκλογές τῆς Θεσσαλονίκης καὶ εἰδικά τὶς ἡρωικές γυναικες τῆς ἀδούλωτης Θεσσαλονίκης πού ἀποδοκίμασαν μὲ τὴν φῆφο τοὺς τὸν Παπάγο καὶ τὸν Πλαστήρα πού μαυροφόρεσαν τὶς μανάδες τῆς Θεσσαλονίκης, ἔκοψαν τό φωμὶ καὶ τό γέλιο ἀπόταξις τοὺς πού ἀπόμειναν ζωντανά. Χαιρετίζουν τοὺς ὀπαδούς καὶ τὰ δημοκρατικά στελέχη τῆς ΕΠΕΚ πού ἀποδοκίμασαν τή διασπαστική πολιτική τοῦ Πλαστήρα καὶ πού ἡ στάση τοὺς αὐτὴν ἀποτελεῖ μιὰ προειδοποίηση σ' αὐτὸν γιά νά συνέλθει ἀν δέν θέλει νά γυμνωθεῖ καὶ ἀπ' τὸν τελευταῖο ὄκαδό του. Χαιρετίζουν θέρμα τοὺς ὀπαδούς τοῦ Παπάγου πού ἀρχισαν νά βλέπουν, μέσα στὸ διμήνιο πού πέρασε, δτὶ δ Παπάγος εἶνε ἐπίσης δουλικός ὄπηρέτης τῆς αμερικανοχρατίας καὶ τῆς πλουτοχρατικῆς δλιγαρχίας, ἐντολοδόχος τῶν Ἡλιάσκων καὶ τῶν Μποδοσάκηδων.

Ο πολεμικός δργασμός στά Βαλκάνια καὶ ἡ ἐπικείμενη ἐπίσημη ὑπογραφή τῆς πολεμικῆς συμμαχίας Ἀθήνας-Βελιγράδι-Αγκυρας, καθὼς καὶ ὁ μεγάλος ἐθνικές κινδυνος ἀπ' τή δημιουργία τοῦ τραπεζιτικοῦ μονοπωλίου μὲ τή συγχώνευση τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Ἀθηνῶν, μαζὶ μὲ τὴν επαπαγική ἐκκαθάριση καὶ τὴν ἐπίθεση κατά τοῦ φωμιοῦ τοῦ λαοῦ, ἐπιβάλουν τήν πιό μεγάλη δημοκρατική, πατριωτική συγχέντρωση καὶ πάλη γιά τὴν Ἐθνική ἐπιβίωση; τῆν Ἐθνική ἀνεξιρηταῖα καὶ τὴν εἰρήνη.

Σήμερα μέσα στή ζωή δημιουργοῦνται δλες οἱ πρεσβοθέσεις γιά τή δημοκρατική πατριωτική συγχέντρωση. Όχι μόνο οἱ ἐργάτες, οἱ ὀπάλληλοι, οἱ ἐπαγγελματίες, ἡ ἀγροτιά, οἱ διανοούμενοι μά καὶ ἔνα μέρος ἀπ' τή μεσαία ἀστική τάξη καταλαβαίνουν τήν διάγκη νά παλαιφουν σέ κοινό μέτωπο ἐνάντια στήν αμερικανοχρατία, γιά νά ὑπερασπίσουν τή ζωή καὶ τό νοικοκυριό τοὺς πού κινδυνεύει ἀπ' τό γιάγκη καταχτητή καὶ τούς αμερικανοπροσκυνημένους. Τά γεγονέτα τῆς Σούδας καὶ ἡ πατριωτική στάση τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ἀξιωματικῶν ἔδειξαν δτὶ, καθημερινά καὶ μέσα στό στρατό καὶ τόν κρατικό μηχανισμό πολλαπλασιάζονται τά παραδείγματα τῶν τίμιων ἀξιωματικῶν πού δέν ἀνέχονται τήν Ἐθνική ταπεινωση. Ό περιφανος λαός τῆς Ἑλλάδας ξεσηκώνεται ἐνάντια στούς γιάγκηδες καταχτητές πού ταλαπατοῦν καὶ καταρακώνουν τήν Ἐθνική τιμή καὶ ἀξιοπρέπεια τῆς Ἑλλάδας.

Τό ΚΚΕ καὶ τό ΑΚΕ ἀπευθύνονται ἴδιατερα στά μέλη καὶ στελέχη τῆς ΕΠΕΚ καὶ τά καλοῦν νά βγάλουν τά ἀπαραίτητα διδάγματα ἀπ' τήν προχθεσινή ἥττα τῆς ΕΠΕΚ. Φιλελευθέρων στὶς ἐκλογές τῆς Θεσσαλονίκης. Όσο ὁ Πλαστήρας θά ὑποστηρίξει τόν Παπάγο στήν ἑταφρογή τῆς ἀντεθνικῆς αμερικάνικης πολιτικῆς, δσο θά δοχεὶ αὐτὴ τή χλιαρή, τή διήθεν «ἀντιπολίτευση» δπως ἔκανε προχθές ὁ Παπαπολίτης στή Βουλή, πού στήν ούσια ὑπεράσπισε τή συγχώνευση τῶν Τραπεζῶν, δσο ὁ Πλαστήρας θά διασπά τὶς δημοκρατικές δυνάμεις, τόσο ἡ ΕΠΕΚ θά πηγαίνει ἀπ' τό κακό στό χειρότερο καὶ θά βαρέσει διάλυση. Ό λαός ποτέ δέ θά συγχωρέσει στέν Πλαστήρα δτὶ δποστηρίξει τέν Παπάγο στό διωγμό κατά τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἀλλων μισθωτῶν μὲ τὶς μαζικές ἀπολύσεις, τή συγχώνευση τῶν Τραπεζῶν, τό μή ἀνοιγμα τῶν ἀγορῶν μὲ τήν ΕΣΣΔ καὶ τὶς λαϊκές δημοκρατίες, τῆν ἐκκαθάριση κάθε ἀντιπαπαγικοῦ ἀπότομο κρατικό μηχανισμό, τῆν ἀποστολή τῶν παιδιῶν μας στό σφαγείο τῆς Κο-

ρέας, τήν πυρετώδικη πολεμική προετοιμασία στά Βαλκάνια. Ο λαός θέλει φωμι-ειρήνη-άνεξαρτησία. Μισεί θανάτου μα τήν διμερικανοκρατία και τήν διμερικανοδουλεία. Όλοι θα μπούν έμπεδιο στήν πάλη αυτή του λαού ούτε σαρωθούν.

Τό ΚΚΕ και τό ΑΚΕ δηλώνουν όχι μιά φορά, διτι χωρίς κανένα κομματικό υπολογισμό θά συνεχίσουν τις προσπάθειές τους γιά τήν ένότητα δράσης μέ τους διπάδους και τά διώτερα στελέχη του Πλαστήρα πάνω σ' ένα συγκεκριμένο έλάχιστο λαϊκό πατριωτικό πρόγραμμα δράσης όχι μέ τόν ίδιο τόν Πλαστήρα έφόρον άποκηρύξε: τήν διμερικανοκρατία και τήν διμερικανοδουλεία. Τό ΚΚΕ και τό ΑΚΕ καλούν έκεινα τά στελέχη του Πλαστήρα πού κατάλαβαν τόν καταστροφικό δρόμο του δραχτιού τους, πιστολημηρά και μέ μεγαλύτερη συνέπεια νά παλαίψουν γιά τή δημιουργία του δημοκρατικού πατριωτικού μετώπου. Αύτό έπιβάλει τό έθνικό και τό διτομικό τους συμφέρο. Αύτό πρωτα άπ' ήλα τό νόημα έχουν και τ' άποτελέσματα τών έκλογων τής Θεσσαλονίκης.

Τό ΚΚΕ και τό ΑΚΕ θά έξαχολουσθήσουν τις προσπάθειές τους γιά τή συμμετοχή στό δημοκρατικό πατριωτικό μέτωπο δλων τών πατριωτικῶν στοιχείων πού υπάρχουν στό χόμπια τών Φιλελευθέρων, στό συναγερμό του Παπάγου και σέ κάθε χόμπια και δργάνωση, γιατί αύτό έπαγορεύουν τά υψηστά λαϊκά και έθνικά συμφέροντα.

Τό ΚΚΕ και τό ΑΚΕ θά παλαίψουν πιστολημηρά γιά τήν πραγματοποίηση του ένιασου μετώπου δλων τών έργαζομένων, δλων τών δημοκρατικῶν και πατριωτικῶν στοιχείων του τόπου είτε είναι δημοκράτες, κουκουέδες διπάδοι του ΑΚΕ, πλαστηρικοί ή παπαγικοί, άπτα κάτω και άπτα πάνω. Η σωτηρία τής Έλλαδας και του λαού της βρίσκεται στή δημοκρατική πατριωτική συγκέντρωση και πάλη του λαού. Για τή ζωή και τήν έθνική έπιβίωση. Για τήν ειρήνη και τήν έθνική άνεξαρτησία.

Μέσ' στίς σημερινές συνθήκες οι μαζικοί άγωνες του λαού γιά τό φωμί και τή ζωή του, ή έκδήλωση τής άγωνιστης άλληλεγγύης στούς διπάλλιλους τής Έθνικής Τράπεζας, ή πολύπλευρη πάλη γιά τήν ειρήνη και ή άπαντηση δλου του λαού τής Έλλαδας κατά τό παράδειγμα τής Σούδας στούς γιάγκηδες καταχτητές, πού κουρελιάζουν τήν έθνική μας τιμή και άξιοπρέπεια άποχτούν μεγάλη πολιτική και έθνική σημασία. Άποτελούν τά θεμέλια του δημοκρατικού πατριωτικού μετώπου πού θά παλαίψει γιά τή ημέρα άλλαγή στήν έσωτερηκή και έξωτερηκή πολιτική τής χώρας και θά σώσει τήν Έλλαδα.

Ζήτω ή δημοκρατική πατριωτική συγκέντρωση και πάλη του λαού τής Έλλαδας.

23-1-53

ΚΚΕ-ΑΚΕ

Η ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΤΑΘΗ ΚΑΡΥΔΗ

Στις άρχες τοδ νέου χρόνου ή κυβέρνηση έξαγγειλε τήν διπέφωση πού πήρε και 'έντελή τῶν ἀμερικάνων, νά συγχωνέψει τίς δυό μεγάλες τράπεζες, 'Εθνική και 'Αθηνών σέ μιά τράπεζα, πού θ' ἀπορροφήσει διτερά και διτερά τίς ἀλλες. Στη διοικηση τῆς νέας τράπεζας ἔχασετησε τόν δοκιμασμένο πράχτορα τῶν ἀμερικάνων συμφέροντων στήν 'Ελλάδα και δοσίλογο τῆς χιτλερικής κατοχής 'Ηλιάσκο. Κύρ.ος σκοπός τῆς συγχώνευσης; αύτης είναι ή διοκλητική ἐπιβολή τη; κυριαρχίας τῶν ἀμερικάνων μονοπωλίων στήν 'Ελλάδα. 'Η δημιουργία και στη χώρα μης μερικῶν μονοπωλίων κάτια ἀπό τήν ἀμερικάνικη κυριαρχία, μέ τήν ἔξι χώρας τοδ μή μονοπωλιακού τομέα. Μέ τήν ε' Εθνική τράπεζα 'Αθηνών, δπως θά λέγεται τό τραπεζιτικό αὐτό ἀμερικάνικο συγκρότημα, οι ἀμερικάνων θά μονοπωλήσουν τήν πίστη. Θά δινουν πιστώσεις μόνο στά μονοπώλια πού δι τούς ἔξυπηρετούν, καταδικάζοντας έτοις τίς διλλες ἐπιχειρήσεις σέ μαρασμό και ἔξαφάνιση.

'Η νέα αὐτή διπετράπεζα θωναι έτοις τό τοκογλυφικό, ἀρπαχτικό οἰκονομικό δργανο πού θά διοκληρώσει τήν ἀποικιοποίηση τῆς χώρας και τόν οἰκονομικό και πολιτικό ἔξαντραποδίσμό τού λαοῦ.

Τό ἀμερικάνικο αὐτό τραπεζιτικό μονοπώλιο ἀπειλεί ἐπίσης νά παραμερίσει και τό ἔγγλεζο κεφάλαιο ἀπέις θέσεις πού τοῦ ἀπέμειναν στήν 'Ελλάδα και διπερφαλαγγίζει ταυτόχρονα σημαντικά ντεπία κεφαλαιοκρατικά συγκροτήματα. Γι' αὐτό ἀναμοχλεύονται και ξισποῦν μέ δύντητα οι ἀγγλοαμερικάνικες και οι ἱωμοναρχοφασιστικές ἀντιθέσεις. Κι' είναι οι ἀντιθέσεις αὐτές μιά πρόκταση στή διαπάλη τῶν ἀγγλοαμερικάνων συμφερόντων στά Βαλκάνια, στή Μεσόγειο και τή Μέση Άνατολή, πού ξεσπά μέ ξεχωριστή ένταση τόν τελευταίο καιρό.

* * *

'Η ἐπιδρομή στίς τράπεζες είχε ἀπό καιρό προσχεδιαστεί ἀπ' τούς ἀμερικανούς. 'Αχόμα ἀπό τό 1950 μιά ὄμαδα ἀμερικανῶν ἐμπειρογνωμένων μ' ἐπιχειραλής τόν ἀπεσταλμένο τοῦ ἀμερικάνικου τραπεζιτικού κεφαλαίου Τζόνς είχε διοβίλει ἔκθεση πού πρότεινε, δπως ἀποκάλυψε δ πρώην διποδισικητής τῆς 'Εθνικής Τράπεζας Γουναράκης στό «Βήμα» τήν ίδρυση «ἀνεξάρτητου δργάνου τραπεζιτικού ἐλέγχου». Τό δργανο αὐτό δρῆκε σήμερα τήν ἔχρρασή του στό μονοπώλιο πού ακάρωσε δ Παπάγος μέ ἀμερικάνικη ἐπιταγή. 'Η ἔκθεση Τζόνς πρόβλεπε ἀκέμα τόν περιορισμό τῆς Τράπεζας τῆς 'Ελλάδας στόν ἀκδοτικό τής ρέλο και τόν ἐλεγχό τῆς ἀπό τή Νομισματική Έπιτροπή. Ήπου τό βέτο ἔχει δ ἀμερικανός ἐμπειρογνώμονας Κονστάτζο. 'Ο ἐλεγχος ἐπιβλήθηκε ἀπό καιρό. 'Η ἀφιρεση ἀπό τήν Έκδοτική τού πιστωτικού τῆς ρέλου ἔξιγγέλθηκε τώρα ἀπτήν παπαγιακή κυβέρνηση γιά νά μονοπωληθεί ή πίστη και δ ἐλεγχος τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας ἀπό τή νέα διπετράπεζα.

Τήν ίδρυση τῆς 'Έκδοτικής μᾶς τήν ἐπέβαλαν δπως είναι γνωστό τό 1928 οι ἔγγλεζοι κεφαλαιούχοι μέσω τῆς Κοινωνίας τῶν 'Εθνών σάν ἀπαραίτητη ἔγγυηση γιά τά τοκογλυφικά δάνεια πού ἔδωσαν τόνε (προσφυγικό και σταθροπολησης τοῦ νομισματος). Τό ἔγγλεζο αὐτό δημιουργημα πέρασε οδιαστικά ἀπό καιρό στά χέρια τῶν ἀμερικανῶν, πού μέσω τῆς Νομισματικής Έπιτροπής ἐλέγχουν και διευθύνουν τήν λειτουργία τῆς τράπεζας τῆς 'Ελλάδας. Μέ τήν ίδρυση τώρα τῆς 'Εθνικής Τράπεζας 'Αθηνών και τήν μονοπώληση ἀπ' αὐτήν τῆς πίστης, περιορίζουν τήν τράπεζα τῆς 'Ελλάδας στόν ὀκδο-

τεικό της ρόλο. Ήταν μέ τις δυο αύτες βασικές τράπεζες στα χέρια τους οι αμερικανοί θά έλεγχουν δλη τήν οίκονομία της χώρας.

Τή νέα αυτή, όπερτράπεζα ἐπιβάλλουν οι αμερικανοί και μέ τή δικαιολογία της ἔξαράλισης «εἰσορος ξένων κεφαλαιών». Καί ο Γουναράχης πρώην διποδιοικητής της Ἐθνικής στά δρυρα του κηρύσσουν όπέρ μιᾶς «μεγάλης τραπεζικής ἐπιχειρήσεως» πού θά διποτελέσει «ἐ γ ύ η σιν διά τήν προσέλκυσιν ξένων κεφαλαιών». Ο Γουναράχης διμως θήθελε αύτό τό ρόλο τού μονοπωλίου—μεσίτη τῶν ξένων κεφαλαιούχων νά τόν παιζει ή Ἐθνική Τράπεζα. Τό δτι ή σημειρινή διπερτράπεζα σκαρώθηκε μέ διερφαλάγγιση τῆς Ἐθνικής σημαίνει δτι τό αμερικάνικο κεφάλαιο ἐπιβλήθηκε σέ βρος τῶν ἀγγλων κεφαλαιούχων τῆς Ἐθνικής. Καί ή νέα διπερτράπεζα θήναι τό δργανο τῆς νέας εισβολής τῶν αμερικάνικων μονοπωλίων.

Ο Γουναράχης τώνιζε ἐπίσης στά δρυρα του δτι ή «τραπεζική μεγάλη ἐπιχειρήσις» πού σχεδιαζαν οι αμερικανοί και συνιστοῦσε καί διδιος, πρές δρελος διμως τῆς Ἐθνικής, «θά διμβλύνει τόν συναγωνισμόν μεταξύ τῶν τραπεζῶν». Αύτό δειχνει τό μονοπωλιακό χαραχτήρα τού συγχροτήματος πού σκαρώθηκε. Ο μονοπωλιακός χαραχτήρας τού νέου συγχροτήματος φαίνεται ἀλλωστε καί ἀπ' τό γεγονός δτι πρίν ἀπ' τήν συγχώνευση τῶν δυό τραπεζῶν ή Ἐθνική κάλυπτε, δπως γράφει ὁ τύπος τῆς Ἀθηνας, τά 54% τῶν τραπεζικῶν ἐργασιῶν και ή Τράπεζα Ἀθηνῶν τά 23%. Τώρα συγχώνευμένες οι δυό μαζί τράπεζες και μέ τόν παραμερισμό τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδας ἀπ' τήν πίστη, μέ τήν ἀπόλυτη ἔξαρτηση ἀπ' τό νέο μονοπώλιο και τῆς Ἀγροτικής και τῆς Κτηματικής, πού είναι ἀλλωστε, θυγατέρες τῆς Ἐθνικής, ή νέα διπερτράπεζα θά μονοπωλήσει τήν πίστη και θά ἐλέγχει δλη τήν ἔθνική οίκονομία της χώρας. Μαζί μέ τις δυό τραπεζες συγχώνευονται και οι δυό μεγαλότερες ασφαλιστικές ἐταιρείες, ἔξαρτηματα τῶν δυό τραπεζῶν, «Ἐθνική» και «Ἀθηναϊκή». Ήταν τό μονοπώλιο ὄλοκληρώνεται.

Οτι πρόκειται τώρα γιά αμερικανικό μονοπώλιο μέ παραγκωνισμό τῶν ἐγγλέζων αύτό φαίνεται χτυπητά και ἀπ' τέ γεγονός δτι ἐπικεφαλής του τοκοθετήθηκε ὁ μεγαλοτραπεζίτης διοικητής τῆς τραπεζας Ἀθηνῶν γνωστός πράχτορας τῶν αμερικάνων Ἡλιάσοκος. Αύτός διαχειρίζεται ἐπί 28 χρόνια τά συμφέροντα τῆς αμερικάνικης Οδλεν πού συνεταιρίστηκε μέ τήν τραπεζας Ἀθηνῶν γιά τήν ἀποικιακή καταλήστεψη τού λαού τῆς Ἀθηνας και τού Πειραια. Η Τράπεζα Ἀθηνῶν ἔχει κάτω ἀπό τόν ξελεγχό τῆς 3 ἀλλες τραπεζες—τή μιά μέ ἔδρα τή, Νέα Τόρκη—5 βιομηχανικές, μιά λιμενική, δυό μεταλλευτικές ἐπιχειρήσεις και ἀλλα συγχροτήματα. Στίς μεταλλευτικές ίδιως ἐπιχειρήσεις τῆς πρώτοι μέτοχος είναι οι αμερικανοί κεφαλαιούχοι. Στήν Τράπεζα Ἀθηνῶν ἀνήκει ἐπίσης ή, ἐταιρία Πτολεμαΐδας πού ἔχει ἐπίσης αμερικανούς πρώτους μετόχους. Η Τράπεζα αύτή ἐνισχύθηκε μεταπολεμικά ἀπό τήν αμερικάνικη ἀποστολή σέ σημείο πού τό ἐνεργητικό τῆς ἔφεσε στά 3/4 σχεδόν τού ἐνεργητικού τῆς Ἐθνικής. Ο Ἡλιάσοκος είναι ὁ πράχτορας τῶν αμερικάνικων συμφερόντων σήμερα. Συνδέονταν πάντα μέ τό ξένο κεφάλαιο, παλιότερα μέ τό γαλλικό. Στή χιτλερική κατοχή ὁ Ἡλιάσοκος και η Τράπεζα του συνεργάζονταν στενά μέ τήν ἐταιρία Νεγκρίνας, πού είχε μονοπωλήσει τό ἐξωτερικό ἐμπόριο κι είχε καταληστεύσει τέν τόπο. Χάρη στίς συναλλαγές του αύτες δ Ἡλιάσοκος και η Τράπεζα του ἐπεξέτειναν τίς ἐπιχειρήσεις τους. Αύτό τό δοσιλογο τῆς πρώτης κατοχής διάλεξε ή αμερικανοκρατία γιά διχτάτορα τῆς οίκονομίας.

***

Αν τώρα ή πρωτοκαθεδρία στό νέο τραπεζικό συγχρότημα δόθηκε στήν Τράπεζα Ἀθηνῶν και διερφαλαγγίστηκε ή Ἐθνική, είναι γιά νά παραμεριστούν ἀπ' τόν αμερικάνους εισβολείς οι πληιο κλειδοχράτορες ἀπ' τό Σίτυ πού διατηρούσαν σημαντικές θέσεις στήν Ἐθνική και μέσω αύτής στήν οίκονομία τής χώρας. Μιά ίδια γιά τίς θέσεις τού Σίτυ, και ειδικά τῆς Τράπεζας Χάμπρο στήν Ἐθνική, μιᾶς δίνει τό γεγονός δτι σ' α' αστή μετέχουν ή Πάουερ και οι θυγατέρες τῆς ἐταιρίας: Γενική Ἡλεκτρική Εταιρία, Εταιρία Ἡλεκτρικῶν Σιδηροδρόμων Ἡλεκτρική Εταιρία Μεταφορών, κλπ. Η Ἐθνική Τράπεζα, παρά τό μετεπολε-

μικρό περαγκωνισμό της από δίλλα τράστ, δικας πχ. τοῦ Μποδοσάκη πού τής άπέσπασε τήν 'Εταιρία Λιπασμάτων, τής Τράπεζας 'Αθηνών πού τής άπέσπασε τά έργα Πειολεμαΐδας, είχε κάτω από τόν έλεγχό της 37 έταιρες. 'Ανάμεσα σ' αυτές ήσανε, κατά τά στοιχεία έφημερίδας τής 'Αθήνας, 6 τράπεζες, 3 μεγάλες έπιχειρήσεις «χοινής ωρελείας», 4 έταιρες συγχοινώνιαν, 2 δισφαλιστικές έταιρες καὶ 11 βιομηχνικές έπιχειρήσεις Καὶ σ' αυτές τό έγγλεζικο κεφάλαιο είχε σημαντικές μετοχές. Τό ένεργητικό τής 'Εθνικῆς φτάνει τά 2 τρισεκατομμύρια δραχμές. Τό άμερικανικό κεφάλαιο έποφθαλμιούσε από καιρό τό μεγάλο αύτο λουρέ. Ντεπια συγχροτήματα συνδέμενα μαζί του είχαν αποσπάσει απ' τήν 'Εθνική κατά τήν ίδια έφημερίδα σχεδόν τό 1/3 τῶν έπιχειρήσεων τής. Τώρα μέ τήν ύπερραλάγγισή της απ' τήν Τράπεζα 'Αθηνών καὶ τόν 'Ηλιάσκο τό άμερικανικό κεφάλαιο απειλεῖ μέ πλήρη έκτοπισμό τό αγγλικό καὶ τά ντόπια συγχροτήματα πού συνδέονται μαζί του, δπειλεῖ μέ απορρόφηση σειρά έπιχειρήσεις.

Αδέτο συδαύλιζει τόν άμερικανοχγγλικό άνταγωνισμό στήν 'Ελλάδα, άναμοχλεύει καὶ κάνει νά ξεσπούν μέ μεγαλύτερη ζέστητα οι έσωτερικές άντιθέσεις στό μοναρχοφασιστικό στρατόπεδο. Είναι μεγάλος ό λουφές, γι' αυτό καὶ τόσο άγριος ό σκυλοκαυγάς γιά τό πλατειακό αέ βίρος τοῦ λαοῦ καὶ τής χώρας.

* * *

Χαραχτηριστική γιά τήν άντιδραση πού συνάντησε ή άμερικανοπαπαγκή έπιδρομή στές τράπεζες μέσω στό μοναρχοφασιστικό στρατόπεδο ήταν ή άνακοινωση τοῦ κόμματος τῶν φιλελεύθερων πού χαραχτηρίζε πραξικόπημα τή συγχώνευση τῶν τραπεζών, οι δηλώσεις τοῦ Καρτάλη πού ο περαμύνονταν τῶν συμφερόντων μετόχων τής 'Εθνικῆς Τράπεζας, πού μ' αυτούς συνδέεται ή κλίκα τής «χρυσής άντιστασης», οι συζητήσεις στή βουλή, δπου μέ ζέστητα έκδηλώθηκε ή άντιθεσή χύκλων τής 'Εθνικῆς πού παραμερίζονται, καὶ ή έντονη καμπάνια πού διεξήγεται απ' τίς σήμερις μιάς μερίδας τοῦ τύπου κατά τής συγχώνευσης καὶ διέρ η τής 'Εθνικῆς. 'Η παλατιανή «'Αθηναϊκή» έγραψε σέ μελαγχολικό τόνο: «Κατέρρευσεν τό αιώνιον οίκονομικέν φρούριον τής 'Εθνικῆς Τραπέζης». Μέ τήν αγγλοαμερικανική διαπάλη γύρω στήν κατοχή τῶν κλειδιών στήν οίκονομία τοῦ τόπου σχετίζεται καὶ τό ταξείδι τοῦ Παύλου στό Λονδίνο. Τό ταξείδι αυτό συνέπεσε απ' τή μιά μέ μιά άνοιχτή δημοσιογραφική έκστρατεία τῶν άμερικανών κατά του Παλατιού, πού έφτασε ώς τήν απειλή δι: ο Παῦλος θάχει τήν τύχη τοῦ Φαρούκ, κι απ' τήν άλλη μέ τήν άντιδραση πού προβάλλει τό Σίτυ στήν ύπερραλάγγισή του απ' τούς άμερικανούς άνταγωνιστές του στήν 'Ελλάδα. 'Ανάλογη άντιδραση έκδηλώθηκε καὶ μέσα στούς κόλπους τοῦ παπαγικοῦ συναγερμού από τόν Τσευδερό, τόν Κανελόπουλο κ.ά. 'Ο Τσουδερός μάλιστα έκαμε καὶ δηλώσεις στόν τύπο, έκφραζοντας τίς έπιρυλάξεις του γιά τήν άπέφαση τής συγχώνευσης τῶν τραπεζών. 'Τυρχεώθηκε δμως απειλήν κλίκα Μαρκεζίνη- 'Ηλιάσκου νά «διορθώσει» τίς δηλώσεις του αυτές γιά νά έξασφαλίσει τήν παραμονή του στήν κυβέρνηση. Χαραχτηριστική είναι έπιστης καὶ ή έπιστολή τοῦ Τριανταφυλλόπουλου, μέλους τοῦ Δ. τής 'Εθνικῆς Τράπεζας, πού δημοσιεύτηκε στόν τύπο τής 'Αθήνας καὶ πού χαραχτηρίζει παράνομη τή συγχώνευση τῶν τραπεζών. 'Επιστης ή έπιστολή ειδούσας στόν Παπάγο έκφραζε: τίς άνησυχίες ώρισμένων χύκλων από τήν έλαση αυτή τῶν άμερικανῶν.

Τό άμερικανικό τραπεζικό μονοπώλιο κίνησε έντονη τήν άντιθεση πλατύτατων λαϊκών στρωμάτων. 'Οπως γράφει κι ο τύπος τής 'Αθήνας. έπαγγελματίες, διοτέχνες, ξύποροι καὶ βιομήχνοι τάσσονται κατά τοῦ μονοπώλιου, πού τούς απειλεῖ μέ απορρόφηση καὶ καταστροφή. 'Η πρώτη καὶ πιό ένεργητική άντισταση προβλήθηκε απ' τούς τραπεζιτικούς οπάληλους, πού έλασε καὶ ο πρώτος στόχος τής άμερικανοπαπαγικής έπιθεσης. 'Η άπεργία τῶν οπαλήλων τής 'Εθνικῆς Τράπεζας, πού κράτησε δυό βδομάδες, έλασε: ή πρώτη άγωνιστική έπάντηση στούς εισβολείς. Τό σύνθημα τῶν άπεργών «δέν θά πέσουμε στά νύχια τοῦ δοσιλογου 'Ηλιάσκου» συγκινεί διλο τό λαό. 'Ο άγωνας τους είναι ένα κάλεσμα γιά διλους τούς μισθωτούς πού άντιμετωπίζουν κοινούς καὶ μεγάλους κινδύνους, νά πεταχτούν κατά μάζες στούς δρόμους, νά περικοπούν οι μισθοί τους, νά φορ-

τωθούν πρόσθετη άπλυτωτη δουλιά. Ο παπαγικές συναγερμές μαρτύρησε πιέλας τό σχέδιό του νά απολύσει πάιω από τά 60% τών τραπεζικών όπελτήσεων καί τά 40% απ' τεύς δημόσιους υπάλληλους καί νά περικέψει άγρια τεύς μεσθούς αυτών πού θ' αφήσει.

'Η άπεργια στήν Έθνική Τράπεζα έδειξε πώς εύτε ή παπαγική μπέτα μπορει νά σκιάξει ένα λαό, αποφασισμένο νά ύπερασπίσει τήν ίδια τήν υπερβή του. Ωριμάζει καί θά φουντώσει ο πατριωτικές παλλακές άγώνας έναντια στή νέα επιβραμή τών άμερικανών αποικιστών. Ή ίξει τού πατριωτικού μετώπου γιά τήν αντίσταση στόν άμερικανικού νέμο καταχτάει συνεχώς έδαφος.

* * *

Ποιές θάναι οι συγέπιεις γιά τό λαό καί τήν έθνική οίκονυμία απ' τό άμερικανικό τραπεζικό μονοπώλιο; Θά χρειαστει μιά συστηματική καί μελετη μένη άναλυσή τους πού είναι πέρα απ' τούς περιορισμένους σχεπτικές τού μερισμούς. Μπορούμε δημώς σέ χοντρές γραμμές νά τίς συνεψίσουμε έδω.

'Η κυβέρνηση έπαγγέλλεται μείωση τού τέχου καί άνακενφιέτη τής οίκονυμίας. Διαμετρικά άντιθετα άποτελέσματα προμηγδει ο ίδιος ο μονοπωλιακές χαραχτήρας τού συγχροτήματός της. Κι αύτό τό «Βήμα» στίς 25-12-52 όμολογει διτι καί μιά άχόμα τεχνητή μείωση τού τραπεζικού έπιτοχου έντε θά έπιδρασει καθέλου στό έξωτραπεζικό έπιτόχιο πού χυμαίνεται από 35-120% ή θ' αυξήσει δημώς τά περιθώρια κερδῶν γιά τίς μεγάλες έπιχειρήσεις πού είναι οι προνομιούχοι τών πιστώσεων. Γιατί τό όφος τού τέχου, δπως σημειώνει τό «Βήμα», έξαρταται απ' τόν δγκο τών τραπεζικών πιστώσεων. Μέσα στίς συνθήκες δημώς τής όλεπλευρής σερχτιώς:κοποίησης τής οίκονυμίας πού συντελεῖται στή χώρα μας, δταν οι πιστώσεις άφαιρονται απ' τήν ειρηνική παραγωγή γιά ν' άπορροφηθούν απ' τά έργα πολέμου, καί μέ τό νέο τραπεζικό μονοπώλιο πού θά χρηγει πιστώσεις μένο στίς έξαρτημένες απ' αύτό έπιχειρήσεις, μένο άνεβασμα τής τοκογλυφίτικης μπορει νάχουμε. 'Ανεβασμα τών κερδῶν τών μονοπωλίων πού θά νέμονται άποκλιστικά τίς πιστώσεις, καί δλους τούς έξωτερικούς πέρους. Τά κέρδη αύτά φτάνουν κιέλας, δπως δείχνει τό όφος τού τέχου καί τού βιομηχανικού κέρδους. Ετοι δπως τό παρουσιάζουν οι ίδιες οι έπισημες στατιστικές, τά 35-60% καί σ' δραμένες έπιχειρήσεις καί στά 100-120%! Τά κέρδη πού έξασφαλίζει τό άμερικανικο κεφάλαιο στήν Έλλάδα είναι θηλάσια καί 8πλάσια απέ κείνα πού έχει στίς ΕΠΑ. Τά κέρδη τών ντέπιων έργολαβων του είναι 4πλάσια από τά πρεπολεμικά. Σπάνε διεθνή άποικιακά ρεκόρ. "Αφησαν πολύ πίσω κι αύτή τή Μέτη 'Ανατολή δπου τό κέρδος απ' τίς τοπιθετήσεις ξένων κεφαλαίων φτάνει τά 31%. Τό κυνηγητό τού άνωτατου κέρδους, δ βασικές οίκονυμικές νέμος τής σεγχρογής κεφαλαιοκρατίας, τού άμερικανικου ιμπεριαλισμού ίδιατερα, θά άποκρυψωθει μέ τό νέο τραπεζικό μονοπώλιο. Καί θά σημάνει:

Ιο Νέα άποικιακή ύπερεγκεμετάλλευση τών έργαζομένων. Οι θηλάσιοι είναι τά πρώτα θύματα τής άμερικανοπαπαγικής έπιθεσης πού θά έπεκιαθει σ' δλους τούς έργαζομένους. Καί ή πικρή πείρα τών έργαζομένων απ' τό άποικιακό καθεστώς έκμεταλλευσής τους απ' τό ξένο κεφάλαιο, τούς πείθει γιά τό τί τούς έπιτυλάσσει ή νέα έπιδρομή τών άμερικανικων μονοπωλίων. "Έχουν δημολογίσει κι εισάγουν έγκαταστήσεις οι ξένες έταιρες στήν Έλλάδα. Οι μεταλλευτικές έταιρες, πού βρίσκονται στά χέρια τών άμερικανων πληρώνουν τά κατώτερα μεροχάματα πού ζητούν στήν Έλλάδα, κατώτερα πολλές φορές απέ κείνα τών εύφωπαν καί άμερικανών έργατων. 'Η ίταλική έργολαβική έτοιρα πεύ έκμεταλλεύεται τά έργα τού Δάσωνα πληρώνει στούς Έλληνες έργατες έξι φορές κατώτερα μεροχόμτα απ' διτι στό ιτολικό προσωπικό. 'Αναλογα είναι τά μεροχάματα στά έργα τής άμερικανικής Εμπόσκο. Καί, είναι ή 'Εμπόσκο πού θά χρεώσει τό ρεῦμα στή λαϊκή κατανάλωση άκριβέτερο κι απ' τής Πάσουερ κι δε στοιχίζει απ' τά θηλάσια πληρώνονται τά μισά κι απ' αδιά τά κατώτερα μεροχάματα στήν Έλλάδα. Κι ει άμερικανοι έργολαβικοί δικαιολογούν θηλάσι-

πλάσια έξοδα όδοποιτας άπ' τούς έλληνες έργολαβους, βγάζοντας ζνάλογα κέρδη άπ' τέν πολεμικό δργασμό στό προγεφύρωμα. Σέ τέτια καί χειρέτερη στάθμη άποικιακών είλωτων θά ρίξει δλους τεύς έργαζέμενους τό άμερικάνικο τραπέζικό μονοπώλιο πού θά έλέγχει δλη τήν οίκονομία της χώρας. Μαζική άνεργία, φτηνότερα έργατικά χέρια, ρίξιμο τών μεροχομάτων καί μισθών σέ νέα βάραθρα γιά νά συγχομίσουν άνωτατα άποικιακά κέρδη οι μονοπωλητές εισβολείς στή νέα υπερτράπεζα—νά τί περιμένει τούς έργαζέμενους.

Ζο Τό άμερικάνικο τραπέζικο μονοπώλιο θά σημάνει απορρόφηση σημαντικών μεσαίων καί μικρών έπιχειρήσεων, άκρη καί μεγάλων πούδέν έξυπηρετούν άμεσα τούς άμερικάνους (έπιχειρήσεις ειρηνικής παραγωγής κτλ.), καί οίκονομική καταστροφή καί τών μεσαίων στρωμάτων τού πληθυσμού. Θά στερήσει τίς πισώσεις άπ' τούς παραγωγούς κι εμπορευέμενους κι άπ' τίς έπιχειρήσεις πού δέν είναι έξαρτημά του, η πού δέν ύπηρετούντις πολεμικές του φάρμπρικες. Αύτό πεις άπό πέρυσι όμολόγησε τό «Βήμα» δτι. ή άμερικάνικη πολιτική τού περιορισμού τών πιστώσεων «έκκαθαρίζει τάς πλέον ζυνάτους έπιχειρήσεις πρός δρελος τών ισχυρών» θά γίνει γενικό φαινόμενο μέτρην άμερικάνικη ύπερτράπεζα. Τό μονοπώλιο αύτό θά έκμηδενίσει καί κάθε άνταγωνιστή στήν έσωτερη άγορά, θά μονοπωλήσει καί τό έσωτερικό έμπεριο. Θά σπάσει στά πισ χαμηλά έπιπεδα τίς τιμές γιά τίς άγροτικές πρώτες θλες. Θά δημεύσει κυριολεκτικά τά μεταλλεύματά μας. Καί θά μοσχοπούλασει τά άμερικάνικα βιομηχανικά προϊόντα, τά ίδια τά παράγωγα τού έθνικου μας πλούτου πού γίνεται λεία του. Τί χερδίζουν άπ' αύτό οι άμερικάνοι ληστές φαίνεται σέ θυδ χειρητά παραδείγματα: 'Η 'Ελλάδα χάνει, δπως διαπίστωσε ό καθηγητής Ρουσόπουλος, 25 φορές μεγαλύτερο είεζδημα, πού θάχε άπ' τά μεταλλεία τής άν έπειεργάζονταν έπι τέπου τά μισταλλεύματά της καί δέν τά παραχωροῦσε γιά χώμα στούς ξένους. Αύτά τά χερδίζουν οι ξένοι άρπαγες! 'Η άμερικανοελληνική έταιρια τής Πτολεμαΐδας, μέτοχος στήν τράπεζα 'Αθηνών καί στήν νέα υπερτράπεζα, έχει έξοδα έξόρυξης, δπως άποκαλύψθηκε στή βουλή, 4 $\frac{1}{2}$, φορές λιγότερα άπ' τά άνθρακοφυχεία τού έσωτερικού. Καί μάς χρεώνει τό λυγνίτη, πού παράγεται στή χώρα μας, στίς διεθνείς τιμές χερδίζοντας δλη τή διαφορά στό κόστος καί τά μεταφορικά. Αύτη η άποικιακή καταλήστευση τής οίκονομίας μας θά ένταθει μέ τό νέο μονοπώλιο γιά τή συσσώρευση πισ ύπέρογχων χερδών. Θά ένταθει η άποικιακή καταλήστευση τής άγροτιδας. Γνώρισε η άγροτιά τήν έπιδρομή τής Νεγκρίκες πού λήστευε στή χιτλερική κατοχή τά προϊόντα τής, τό λάδι, τό βαμβάκι, τά καπνά, τά αιγηρά, δλη τήν παραγωγή τής μέ τίς άναγκαστικές συγκεντρώσεις καί έπιταξίες. Συνεργάτης τής Νεγκρίκες καί μέτοχος στήν άρπαγή ήταν ό δοσιλογος 'Ηλιάσκος πού τοποθετήθηκε σήμερα έπικεφαλής τού άμερικάνικου μονοπωλίου. Παρέμοια λήστεια προμηνύει τώρα γιά τή σεδειέ ή ύπερτράπεζά του γιά λογαριασμό τών νέων καταχτητών καί χειρέτερη τοχογλυφική άπομύγηση άπ' αύτή τής 'Αγροτράπεζας, πού άφαιρει άπό τέν καλλιεργητή προκαταβολικά τό 1/4 τού δανείου. Χειρέτερη λήστεια έπιφυλάσσει καί στήν κατανάλωση ό συνεργάτης τής Νεγκρίκες πού φούντωσε στήν δλη κατοχή τό μαυρογοριτισμό, τόν πληθωρισμό, γιά νά βγάλει άπ' τά κόκκαλα τού λαού χρυσά κέρδη ή Τράπεζά του.

Ζο Τό άποικιακό χαράτσι σέ βάρος τού λαού καί η καταλήστευση τής παραγωγής τού πλούτου τής χώρας θά ένταθει τώρα πού τό άμερικάνικο κεφάλαιο κάνει τήν έπέλασή του μέσω τής νέας Τράπεζας. Αύτό προδιάζει η πικρή πείρα άπ' τή δράση τού ξένου κεφαλαίου καί ειδικά τού άμερικάνικου καί τού πράχτορά του 'Ηλιάσκου ζέ βάρος τού λαού καί τής χώρας. Κλασικό είναι τό παράδειγμα τής Οδεν πού διαχειριστής τής είναι ό 'Ηλιάσκος. 28 χρένια τώρα άπέσπασε άπό τό λαό τής 'Αθήνας καί τού Πειραιά μέ βαρειά τοχοχρεωλύσια, παρασιτικά ποσοστά στίς εισπράξεις, έπισημα καθαρά κέρδη άπ' τά έργα θρευστής, προμήθειες στά δλικά, λαθραία κέρδη άπ' τό παραφεύσκωμα τών έξεδων, 60% παραπάνω άπ'. τό δάνειο πού έδοσε! Τέτια κέρδη τής έξασφάλισαν οι γραικόλοι μεσίτες. Τέτιους συνεταρίους στήν άποικιακή καταλήστευση τού λαού, σάν τήν έλληνική πλουτοκρατία καί τούς πολιτικούς τής λαχέδες, είναι ζήτημα άν θά μποροῦσε νά βρει τό ξένο κεφάλαιο σέ όποιαδήποτε άποικια τού.

χόσμου. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα; Ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδας στερεῖται καὶ τὸ νερό ἀκόμα.

Ἄν ὁ Ἡλιάσκος μέ τὴν Οὐλεν ἀφησε τὴν Ἀθήνα καὶ τὸν Πειραιᾶ χωρὶς νερό, τώρα μέ τὸ ἀμερικάνικο τραπεζικὸ μονοπώλιο, θ' ἀφῆσε δὴ τὴν Ἑλλάδα χωρὶς ψωμί. Μά μήπως εἰναι λιγότερο πικρή ἡ πείρα ἀπ' τις ἀμερικάνικες ἑταίρες Φασούντασιον καὶ Μόνκς πού ζνέλαβαν τὰ ὄδραυλικά ἔργα τῆς Μακεδονίας καὶ τ' ἀφησαν μισοτελειωμένα, ἵτας πού στὴν πρώτη νεροποντή πλημμυρίζουν οἱ κάμποι; Κι θμως βυζαντίουν ἀκόμα τὸν τόπο μέ τὸ ἐπίσημο ποσοστὸ 10% πού παίρνουν γιά τῇ συντήρηση τῶν ἔργων, ἀφοῦ ἔβγαλαν διπλὰ καὶ τριδιπλὰ δια ξόδεψαν γιά τὰ ἔργα, παραφουσκώνοντας τὰ ἔξοδά τους γιά νὰ μεγαλώσει σέ δγκο καὶ η παρασιτική ἀμοιβὴ τους πού καθορίστηκε σέ 15% πάνω σ' αὐτά καὶ εἰσπράττοντας βαρειά τοκοχρεωλύτια. Μήπως τὸ ἴδιο χαράται δέν μᾶς ἐπιβάλλει σήμερα η ἀμερικάνικη Ἐμπάνκο πού πάει νά διαδεχθεὶ τὴν ἐγγλεζικη Πάσουερ στὸ μονοπώλιο τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ νά τὸ ἐπεκτείνει σ' δὴ τὴν Ἑλλάδα; Αν η Πάσουερ μέ τοὺς Πολογιώργηδες μόνο ἀπ' τοὺς ἡλεκτρικούς σιδηροδρόμους ἔβγαλε προπολεμικά καθαρά κέρδη ἀπ' τὴν καταλήστευση τοῦ λαοῦ τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ Πειραιᾶ 825 χιλιόδες χρυσές λίρες, ἐνώ κατέθεσε σ' αὐτή τὴν ἐπιχείρηση μόνο 418.000 χάρτινες λίρες, η Ἐμπάνκο, τ' ἀμερικάνικο τραπεζικό μονοπώλιο θά βγάλουν τώρα πολλαπλάσια ἀπ' τὴν καταλήστευση δῆλης τῆς Ἑλλάδας.

Αὐτό τὸ ἀποικιακό χαράται καὶ τὴν οἰκονομικὴν καταστροφὴν προμηνύει γιά δὴ τὸ λαό καὶ τὸν τόπο η ἀμερικάνικη ὑπερ-ράπεζα. Αὐτὴ εἰναι η «εὐλογία τῆς εἰσροής ξένων κεφαλαίων» πού προπαγανδίζει ὁ παπαγισμός. Αὐτό τὸ χοντρικό ἔθνικό ξεπούλημα, τὸ ἀντεθνικό ἔγκλημα προετοιμάζει μέ τὴν συμπαρασταση καὶ τὴν συμπολίτευση τοῦ Πλαστήρα, πού πήγε γιά διμηνή μετεκπαίδευση στὴ μητρόπολη τῆς ἀποικίας καὶ παίρνει τὶς ἐντολές τῶν ἰδιων ἀφεντικῶν, τῶν ἀπαλλοτριωτῶν τῆς Ἑλλάδας.

Ἀντίχρυ στούς προσκυνημένους ὄρθωνται ὁ λαός πού δέν θέλει τὸν ἀποικιακό ἔχεντροποδισμό, δὲ θέλει η χώρα του νῦναι φέουδο ξένων ληστῶν, μά νά τοῦ ἀνήκει ὁ πλοῦτος της, ν' ἀξιοποιηθεὶ γιά ὅρελός του, νά ἔξαστραΐσει ψωμί—δουλιά—χορτασία γιά δλους. Ἡ ἡπεργία τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς, τὸ μάθημα πού πήραν οἱ εἰσβολεῖς τοῦ ΝΑΤΟ ἀπ' τὸν περήφρανο κρητικό λαέ, η νίκη τοῦ δημοκρατικοῦ ἡγέτη Πασσαλίδη στὴ Θασσαλονίκη εἰναι τὰ προμηνύματα γιά τὴν πατριωτική παλλαϊκή συγκέντρωση καὶ ἀντίσταση πού ὥριμάζει, γιά τὴν ἀγιασμένωση στὸ μέτωπο τῆς ἐθνικῆς ἐπιβίωσης καὶ ἀνεξαρτησίας πού σώζει τὴν Ἑλλάδα—

**ΓΙΑ ΝΑ ΦΤΑΣΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΙΑ
ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗ**

17

ΡΟΥΛΑΣ ΚΟΥΚΟΥΔΟΥ

**Στις 27-1-53 ίκλεισε ένας χρέος απ' τή δημοσίευση τής απόφασης τού
ΠΓ γιά τήν κομματική δουλιά στής γυναικείας.**

"Επιταχικό καθήκον έβαζε ή απόφαση τού ΠΓ νά ξεπεράσουμε τήν κα-
θυστήρηση καί νά κινήσουμε αύτήν τή μεγάλη δύναμη, τίς γυναικείας, στή λαϊκή
πάλη, δημιουργώντας απ' τίς έργαζόμενες γυναικείας, δπως μάς διδάσκει ο σ.Στάλιν,
δχι μόνο τίς έφεδρείς αλλά καί τή ατρατιά τού άγωνα.

"Η απέφαση έπεξεργάστηκε τήν κομματική γραμμή γιά τόν τομέα τῶν γυ-
ναικῶν, διέδειξε τίς μορφές δργάνωσης καί τίς μέθοδες δουλιάς πού χρειάζον-
ται σήμερα κι ετού σωστά προσανατόλισε καί έξεπλισε τόν κάθε κομμουνιστή
καί κομμουνιστρία, τόν κάθε άγωνιστή. Τούς δόηγάς ει καί τούς βοηθάς ει νά δοῦν
τήν δροχέρωσή τους, καί νά δουλέψουν πρωτόβευλα «γιά νά μεγαλώσει—δπως
λέει ή απόφαση—ή συμβολή τής γυναικείας στό παλλαϊκό πανεθνικό μέτωπο γιά
τό φύρι καί τήν Ελρήνη, γιά τή σωτηρία τῶν παιδιών καί τής πατρίδας μας».

Τοτέρα από ένα χρέον πρέπει νά δοῦμε καί νά έχτιμήσουμε τ' αποτελέ-
σματα πάνω στήν έφαρμογή τής απόφασης καί χυρίως τί λείπει, τί έμποδίζει
καί τί χρειάζεται νά γίνει.

* * *

**Κάτω απ' τήν δμερικανοκρατία δ λαός μας λέει κάθε χρέον καί χειρότε-
ρα. "Ετοί καί στά 1952 δλέπλευρα χειροτέρεψε καί ή κατάσταση τής γυναικείας
στήν Έλλαδα. Τό δέσιμο τής χώρας μας στά πολεμικά σύμφωνα τῶν δμερικα-
νῶν καταχτητῶν, Ιδιαίτερα ή τελευταία πολεμική ένταση μέ τήν δνοδο τού Πα-
πάγου, καί οι συρρωνίες καί τά κηρύγματα τῶν διμπρηστών τού Βελιγραδίου,
τής Αγκυρας καί τής Αθήνας πού προμηνύνει καινούργια Κορέα, σάν τού χά-
ρου τά μηνύματα γερίζουν άγωνια καί πόνο τήν καρδιά τῶν μανάδων.**

"Η πολεμική εροτειμασία αποστράγγισε φέτος κιό πολύ τό σπίτι κάθε
έργαζόμενου, έκανε πιό φοβερό τό δράμα τής γυναικείας. Οι τιμές πήραν τά δυη-
μέρια τά μερούματα έμειναν τά ίδια. 8-10 χιλιάδες παίρνουν τ' αντίλικα χορί-
τοια στά δραντευργεία, καί 18-22 οι μεγάλες, πού δέν τούς φτάνει σότε μιά
φορά στό 24ωρο νά φαν, γι' αύτό τίς θερίζει ή φυματίωση. Η ανεργία απλώ-
θηκε. Μόνο τούς τελευταίους μήνες τού 1952 πετάχτηκαν απ' τά δραντευργεία 18.000 έργατριες. Στό διεγωνισμό πού προκήρυξε τό ΙΚΑ γιά τήν πρόσοληψη 10
δαχτυλογράφων παρευσιάστηκαν 700 άνεργες.

Καθημερινά οι έφημερίδες δημοσιεύουν τέτιες μικρές ειδήσεις: ή Σικιώτη
γυναικαί ζωέμπορος έκαθε συγκοπή ακούγοντας τί φέρουν χρωστούσε δ μντρας
τής. "Η Σοφία Φελδ λιποθύμησε γιατί είχε νά φάει από τρεις μέρες. Στό Μω-
ριά, τρύνε βαλανίδια καί στήν Κρήτη τίτιζεκα. Οι συνεχείς αυτοχτονίες γιά
λόγους οίκονομικούς, δείχνουν τήν έπιθεση καί τό λιμό τής κατοχής στή χώρα
μας, πού περώτα ματώνει τήν καρδιά τής μάνας γιατί βλέπει νά λυώνει γυμνό^ν
καί πεινασμένο τό παιδί τής, κι απ' τό κάθε χιλιάρικο πού βγάζει μέ τό μό-
χθο τής αύτή ή οι δικοί τής νά τής παίρνουν τίς 470 δραχμές φέρουν γιά νά
γίνουν κανόνια καί μπόμπες, δπως προστάζουν οι δμερικάνοι. Δέν έφτανε στήν
άγροτισσα πού δλημαρίς δουλεύει καί πάντα πεινασμένη έχει τή φαμίλια τής,
τώρα δρμούν οι φορατεζήδες τού Παπάγου καί δρπάζουν τό βιό τής. "Όπως στή
Χαλκίδα κατάσχεσαν πρόβατα, στό Αίτωλικό τά πορτοκάλια καί α' δλλα χωριά
καί τή ραφτομηχανή ακόμα πού μέ χρόνων σερήσεις κατέφερνε νά τήν οίκο-
νομήσει γιά προικιθ τής ή αγρότισσα.

2. ..ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ" ΑΡ. 2/1958

Είναι ολοφάνερο ποιά μαύρη και πικρή ζωή ξέησε κι αυτόν τό χρέον ή γυναικα σέ μια χώρα πού σύμφωνα μέ τά έπισημα μένο στοιχεία έχει 400 χιλιάδες άνεργους, 400.000 φαντάρους, 380.000 δραγανά παιδιά, 3.500 χωριά χωρίς σχολείο. Δεκάδες κάτεργα γιά τούς πατριώτες και έκαποντάδες χέντρα διαφθοράς γιά νά δηλητηριάζουν τά νιάτα. Στή χώρα μας 75% τού προσπολογισμού πάνε γιά τόν πόλεμο κι έψυγε μέ τίς εδλογίες τῶν Παπαγοπλαστήρηδων τό 130 καράβι μέ φαντάρους μας στήν Κορέα δπου θά σφαγούν γιά τ' άμερικάνικα συμφέροντα.

***

Μέσα σ' αυτή τήν άμερικάνικη κόλαση άνεβηκε φέτος πιό πολύ τ' άγανά-χτηση τῶν γυναικῶν και ή διάθεσή τους γιά πάλη. Στό λαϊκό μας κίνημα, πού τόν τελευταίο χρέον πλάτυνε και δυνάμωσε, μεγάλη και σοδαρή είναι ή συμβολή τῶν γυναικῶν μας. Κρατοῦν ψηλά τό κεφάλι οι γυναικες τής Έλλάδας κι αντιπαλεύουν κι αύτές μέ θάρρος τούς καταχτητές και τούς δούλους τους.

Στίς 600 χιλιάδες άπεργούς έργατος πάλληλους πού είχαμε στό χρέον αδτόν, άρκετός άριθμός είναι γυναικες.

Στίς μεγάλες κινητοποιήσεις και τούς άγωνες τῶν άγροτών γιά τό ψωμί πτηραν μέρος κι οι άγροτισσες.

Στόν παλλαϊκό άγώνα τῶν πόλεων, δπως στήν Καβάλα, Δράμα, Θεσ/νίκη δραστήρια κινήθηκαν και οι γυναικες.

Στάθηκαν πρωτοπόρες οι γυναικες στό κίνημα τής άμνηστείας τῶν δεσμωτῶν μας πού φέτος άγκάλιασε δλητή χώρα. Βαθιά συγχίνησε και τίς γυναικες ή άντρειωμένη πάλη και ή αύτοθυσία τόν λαϊκού μας ήρωα Μπελογιάννη και ή στάση τής άγωνιστριας Μάνας του. Στό ξεσήκωμα πού προκάλεσε ή δι-κη και ή έκτελεση τού Μπελογιάννη, είδαν τήν άλτησα και τρεβήχτηκαν στήν πάλη καινούργιες μάζες γυναικῶν. Ιδιαίτερα ή ήρωική θυσία του είχε έπιδραση στίς νεολαΐσσες μας πού φέτος δυνάμωσαν τήν κάλη τους και βρίσκουν πάντα τόν τρόπο νά πρεμάσουν τό πλακάτ και νά σκορπίσουν τίς προκηρύξεις διαδηλώνοντας τήν άπεργασή τους ν' άντεπαλαιώφουν τήν καινούργια κατοχή. Στίς φυλακές και στίς έξοριες δέξια κρατούν και οι λαϊκές μας άγνωστριες. Στό κίνημα γιά τήν άπεργασία τής είρηνης, πού ιδιαίτερα μέ τό συνέδριο τῶν Λατών στή Βιέννη, πήρε καινούργιο πλάτος και όρμή στόν τέρο μας, φούντωσε κι έπικασ μέ τή δύναμη του τόν κλοιό τής παρανομίας, συμμετέχουν και παλεύουν κι οι γυναικες. Τά χαιρετιστήρια μηνύματα στό συνέδριο πού διέγραψαν κι οι γυναικες άπ' τίς πόλεις τής Β. Έλλάδας ώς τ' άκροχώρια τής Κρήτης, άπ' τή χαροκαμένη μάνα Διαμάντω Λάσκαρη και τίς άπλες γυναικες τού Σηρέμερου, τής Αθήνας, τού Πειραιά, ώς τίς δηλώσεις τής κ. Βλουμίδου, δημοτικού σύμβουλου τού Πειραιά, τής κ. Αδρας Θεοδωροπούλου, τής συγγραφέα Δίπλα-Μαλάμου, κ. δ. φανερώνουν πώς δλο και πλατύερα στίς γυναικες γίνεται συνείδηση τ' άναγκη τής πάλης τους γιά τήν Είρηνη.

Τήν αντιπολεμική διάθεση τῶν γυναικῶν δείχνουν οι χιλιάδες μάνες και γυναικες πού προφυλάγουν σήμερα τούς 30.000 άγυπταχτούς.

Παρ' δλο πού ή μοναρχορασιστική βουλή δέν έπέτρεψε στίς γυναικες νά ψηφίσουν, αύτές δραστήρια πάλαιψαν δίπλα στούς αντρες και τά παιδιά τους στήν έκλογική μάχη τού Νοέμβρη μέ σύνθημα τήν Είρηνη. Ή μαζική συμμετοχή και οι θερμές έκδηλώσεις τῶν γυναικῶν γιά τήν είρηνη στίς προεκλογικές συγκεντρώσεις, οι συγχινητικές προσφορές τους γιά τά παράβολα γιά τούς διοψήφιους τού λαού έδειξαν τή λαχτάρα τῶν γυναικῶν γιά τήν είρηνη και τήν άπεργασή τους νά σώσουν τά παιδιά τους άπ' τήν πολεμική καταστροφή.

***

Αύτή τήν πλατιά διάθεση τῶν γυναικῶν γιά πάλη και τή δράση τους πού ανέβηκε τόν τελευταίο χρέον, βλέπει ή αντιδραση γι' αύτό δέ σεαματά μένο στήν έπιθεση μέ τήν πείνα και τήν τρομοκρατία. Προσπανει νά χτυπήσει τό γυναικεο κίνημα και μέ τή δημαρχωτικά. Ιδιαίτερα τελευταία καταδημαρχηγούν μέ τήν παροχή Φήφου. Αύτο τό δικαιώμα πού τό κατάχτησαν οι γυναικες μέ χρέων

πάλι, μέ τόν, δγών τους ένάντια σε 3 παταχτητές, προσπαθούν τώρα Παπάγος και Πλαστήρας νά τό έκρταλλευτούν και νά δημιουργήσουν άντιδραστική γυναικεία πίνγοντα μέ μαζική βάση. Γι' αυτό ξεναζωντανεύουν τό ελύκιο τών Έλληπίδων, τό εουρβιόδιο των Καλληνέων κ.ά. Κάνευν κονές διακηρύξεις, οι γυναικείες φιγούρες τού Παπάγου και τού Πλαστήρα δικώς κοινή είναι και ή αμερικανική πολιτική πού έξαπτηστούν.

Περισσέρε προγόλη κίνηση πάνει δ Παπάγος. "Έκανε γιά τίς έκλογές τού Νεόμυθη προεκλογική γυναικεία συγκέντρωση και μήνυμα στίς Έλληνίδες. Βγήκε πεντερεκή γυναικεία έκτροφή τού συναγερμού γιά νά κάνει γυναικείες δργανώσεις σ' όλη τή χώρα. Οι δργατοπέπηλοι τής ΓΣΕΕ στέλνουν διάφορες κυρίες, δπως τή Μάρθα Μουτσάκη στίς έργατους πόλεων γιά νά δργανώνουν συλλόγους έργαζομένων γυναικών, προσπαθούν ίτοι νά διαπέσουν δχι μόνο τήν ένθητα τών έργαζομένων γυναικών, δλλά και τήν ένταλα και δξεχώριση πάλη τών έργαζομένων δινδρών και γυναικών. Όργανώνουν φυτοσυνέδρια έργαζομένων γυναικών σάν τό συνέδριο πού δινάγγελλαν γιά τίς 10 τού Μάρτη τού 1953.

"Η Ζη δλομέλεια λέει: 'Ο Παπάγος έχει δική του φασιστική στήν ούσια και εθνομορατική στήν μπογιά της γυναικεία πολιτική.

"Ο σκοπός τους είναι καθαρός, θέλουν νά δημιουργήσουν κυματοθραύστες μέσα στό γυναικείο κίνημα, δργανωτικά τους στηρίγματα γιά νά συγκρατούν τήν δημαρχητηση και τή δράση τών γυναικών, νά τίς παραπλανούν και νά τίς παρασέρνουν γιά νά πετύχουν τή διάσπαση και τήν έξασθνησή του.

Οι ήρωικές γυναικείες τής άδούλωτης Θεσσαλονίκης μέ τήν ψήφο τους στίς έπαναληπτικές έκλογές στίς 18 τού Γενάρη έκφράσαν τήν θέληση δλων τών γυναικών τής Έλλάδας γιά Ειρήνη, Δημοκρατία, Ανεξάρτησια. Δέσανε τήν άπαντηση τους στή δημαρχιγιά και στήν άντελατη διμερικανόδουλη πολιτική τών Παπαγοκλαστήρηδων. Άποδοκιμασαν μέ τήν ψήφο τους τέν Παπάγο και τόν Πλαστήρα, κι εδειξαν πώς δέν ξεγελιούνται μέ τή δημαρχιγιά γιά τά δικαιώματά τους ούτε μέ τίς διοψήφιες πού βίλανε γιά νά τίς παρασύρουν. Δείξανε πώς οι γυναικείες τής Έλλάδας είναι δημιμερείς τό έκλογικό τους δικαιώματα, πού δέν τούς τό χάριας κανείς δλλά τό κατάχτησαν μέ τή σκληρή πάλη τους. Δείξανε πώς οι γυναικείες τής Έλλάδας θέλουν τήν πατριωτική δημοκρατική ένέτησα.

* * *

Άυτό τό γερό γυναικείο μας κίνημα, πού περισσότερο τό δπολογίζει σήμερα ή άντιδραση, δημιουργείται και δπλώνει μέσα στίς συνθήκες τής πενίας, τής δυστυχίας και τής σκλαβίας. Τό καθοδηγεί και τό βοηθάει τό κόμμα μας μέ τή σωστή γραμμή του, πού έπιβεβιώνεται δπ' τήν ίδια τήν πείρα τών γυναικών μέσα στή ζωή και τήν πάλη. Τό καθοδηγεί και τό άναπτύσσει ή καθημερινή δουλιά και δράση τών κουκουέδων και τών λαϊκών διγωνιστών.

Παρ' δλο δμως πού σ' αύτόν τό χρόνο έχουμε δυνάμωμα τής έπιροής με: μέσα στίς γυγαίκες, άνέβισμα τής άγανάχτησης και τής πάλης τους, στό κεντρικό καθήκον πού έβαζε ή δπόφαση τού ΠΓ, τή δημιουργία πλατιάς Πατριωτικής Πανελλαδικής γυναικείας δργάνωσης, βρισκόμαστε δκέμα στήν δρχή. Μόλις έγινε τό πρώτο βήμα. Δημιουργήθηκε μιά μικρή, σεχταριστική, Γυναικεία Πατριωτική Όργάνωση, περιορισμένη σ' ένα στενό κύκλο κομματικών μελών και δπαδών, πού δέν φάνηκε σχεδόν δκέμα στά μεγάλα γεγονότα πού ξεσήκωσαν και τίς γυναικείες, συνέδριο τής Ειρήνης, μάχη τών έκλογών κλπ. Δέν συγδέθηκε πλατιά μέ τίς γυναικείες μάζες κι ούτε δπευθύνθηκε μέ έντυπό τής σ' αύτές.

'Εδω πρέπει νά δοῦμε τήν καθυστέρησή μας. Σωστή γραμμή έχουμε, ή δπόφαση τού ΠΓ είναι δπλο γερό γιά τή δουλιά μας και μάζε δείχνει καθαρά τό ιτέχο. Οι άντεκιμενικές συνθήκες είναι δημιμερείς πιό πολύ δπό πρίν, μεγαλύτερες μάζε γυναικών χτυπιούνται δπ' τήν διμερικανοχρατία και τούς λακέδες τους, πάσι αλατιές έρεδρεις γιά τόν δγώνα δημιουργούνται. Μάζε λείπει δμως ή γερή και πλατιά δργάνωση. Τό γυναικείο μας κίνημα θάταν πολύ μεγαλύτερο και τέ δποτελέσματα και ή συμβολή τών γυναικών στό λαϊκό δγώνα πολύ πιό δπόφασι-στικά δη μείς ξεπερνούσαμε αύτή τήν κύρια δδυναμία μας.

Η 3η δλομέλεια τονίζει «δργάνωση, δργάνωση και πάλι δργάνωση» αυτό είναι τό πρωταρχικό και γιά τή δουλιά μας στίς γυναίκες.

Γιά νά φτάσουμε δμως, άπ' τό πρώτο βήμα πού έχουμε κάνει σήμερα, ώς τήν πλατιά δργάνωση πού ζητάει ό λγώνας μας και σηκώνευν οι συνθήκες, πρέπει νά καθαρίσουμε τό δρόμο άπ' τό κύριο έμπόδιο πού στέκεται μπροστά μας, τό σεχταρισμό. Η 3η δλομέλεια γιά τό σεχταρισμό λέει: «ό κομματικός έχθρος θ' άριθ. 1... χτύπημα κατακέφαλα και ξερίζωμα άπό παντού». Ο σεχταρισμός μόνο τόν έχθρο έξυπηρετει πού θέλει νά μάς έχει έμας κλεισμένους στό καβούκι τοδ σεχταρισμοῦ και ν' άπλωνει αυτός τά πλοκάμια του στίς λατήκες μάζες. Αυτό τό μέτωπο μέ τό σεχταρισμό πρέπει νά σηκώσουμε και στόν τομέα τών γυναικών.

* * *

Στήν κομματική δουλιά.

Τό κόμμα σήμερα ζητάει «γερές μαζικές παράνομες κομματικές δργανώσεις». Γι' αυτό είναι άπαρατητο νά τραβήξουμε θαρραλέα στό κόμμα, νά στρατολογήσουμε τίς ίκανές, τίς δοκιμασμένες μέσα στήν πάλη, τίς άξιες λγωνιστριες. Νά δυναμώσουμε τήν κομματική δουλιά στίς γυναίκες, νά σταματήσει τό σκέρπισμα, νά συγκροτηθούν και οι γυναικείς κομματικές δυνάμεις στίς ΚΟΒ κατά τόπο δουλιάς και κατοικίας. Νά διατεθει σέ γυναικεία στελέχη δίπλα στήν τοπική καθοδήγηση ή εδική δουλιά στίς γυναίκες. Πρέπει νά δημιουργήσουμε μιά πιό γερή κομματική γυναικεία πρωτοπορεία πού θά μπαίνει και θά συνδέεται γερά μέ τίς μάζες τών γυναικών, θά τίς διαφωτίζει, θά τίς ένωνει, θά τίς κινδει και θά τίς δργανώνει στήν Πατριωτική Γυναικεία 'Οργάνωση. Οι κομματικές μας δργανώσεις και ο κάθε σύντροφος πρέπει νά δοδύ ο' δλο τό βάθος τό πνεύμα τής άπειρασης τοδ ΠΓ γιά τήν πιό πλατιά χρησιμοποίηση εών γυναικών, γιά τό τι δύναμη πολύτιμη είναι οι γυναικείς στέν άγνα. Νά χτυπήσουμε κάθε έκδήλωση όποιμησης. Νά μήν πνιγέμαστε έπειδή μιά συντρόφισσα μπορει νάχει δρισμένες προσωπικές άδυναμίες και τή βγάζουμε άχρηστη ή έπειδή ή άλλη τσακώθηκε μέ τό συνεργάτη της καταλύγουμε πώς δέν κάνει. Τέ κύριο, τό δασικό είναι τό πώς κρατάει μέσα ο' αντήν τή μπόρα τής άμερικανοκρατίας ή κάθε μιά και πώς παλεύει γιά τήν έφαρμογή τής κομματικής γραμμής, αυτό κρίνει. Προσωπικές άδυναμίες διάρχουν, λάθη γίνονται, άλλα, δταν διάρχει ή λγωνιστική βάση, μέ σωστή κριτική και βοήθεια, μέ καλή χρησιμοποίηση στέν άναλογο τομέα δουλιάς, θά βελτιώνεται τό στέλεχος ή τό μέλος και θ' άποδιδει.

Γιά νά φτάσουμε έκει πού ζητάει ή άπειραση, στήν Πλατιά Πατριωτική 'Οργάνωση χρειάζεται νά χρησιμοποιήσουμε και νά κινητοποιήσουμε δλες τίς κομματικές δυνάμεις. Έδω τό δασικό τό πρωταρχικό παραμένει αυτό πού τονίζει ή άπειραση και πού συνεχώς χρειάζεται νά τό στηγάνωνυμε στό μυαλό τής κάθε κομμουνίστριας και κομμουνίστη, τού κάθε πρωτοπέρου λγωνιστή, δτι καθένας πρέπει νά δει σάν λγωνιστική του διοχέτευση γά πάρει τήν πρωτοβουλία και κει πού δουλεύει και ζει νά δημιουργήσει τήν διάδα τής Γυναικείας Πατριωτικής 'Οργάνωσης και νά σταθει δίπλα νά τή βοήθησει. Νά δουλέψει γιά νά δημιουργήσει στό περιβάλλον του άπ' τίς πιό δραστήριες πατριώτισσες ή έπιτροπή γυναικείας δργάνωσης πού θά συνδέει και θά καθοδήγει τά μέλη.

Μόνον δταν δλες οι δυνάμεις μας παλιά και νέα κομ. μέλη, παλιοί και νέοι διαδοι καταλέβουν κι έκπληρώσουν αδτό τό καθήκον τους, θά δηγούμε άπ' τό σεχταρισμό και θά δημιουργήσει ή βάση τής γυναικείας πλατιάς δργάνωσης. Χρειάζεται αυτό τό μικρό πού μπορει και πρέπει νά δδει δ κάθε κουκουές γιά νά δημιουργήσει τό μεγάλο πού ζητάει δ λγώνας σήμερα.

Πολύ θά βοήθησει τή βελτίωση τής δουλιάς στίς γυναίκες δν μιά γυναίκα άπ' τήν κομματική καθοδήγηση σκεφτόταν κι άπασχολίσταν ειδικά μέ τά προβλήματα τής γυναικείας δουλιάς, κι δπου είναι δυνατόν νά συγκροτείται ένα μικρό κομματικό καθοδηγητικό γυναικείο τμήμα άπ' τίς κατάλληλες συντρόφισσες (δ άριθμός διάλογος μέ τίς συνθήκες) δίπλα στήν παράνομη κομματική καθοδήγηση. Τό τμήμα αυτό άποστολή του θάχει νά βοηθάει τήν κομματική καθοδήγηση νά πραγματοποιει τήν κομματική γραμμή στόν τομέα τών γυναικών. Νά

μελετάσσει τήν κατάσταση και τά ζητήματα τών γυναικών και γά πιάνει τό κατανούργιο πού δημιουργείται στή ζωή. Νά προτείνει μέτρα, τρόπους και μέθοδες γιά γά βελτιώνεται ή δουλιά. Νά δργανώνει τή διαρρώτιση τών γυναικών, γά βοηθάει τήν αγάδειξη και ζηνάπτευξη τών γυναικείων στελεχών.

***

Γιά γά βγοῦμε απ' τό σεχταρισμό και γά δημιουργήσουμε τήν πλατιά γυναικεία δργάνωση, χρειάζεται άκρια, σωστά γά προσανατολιστούν οι δύμαδες τής πατριωτικής δργάνωσης στή δουλιά τους, δπως δύοδείχνει ή απόφαση τοῦ Π.Γ. Μέ δύμαδες δπως είναι σήμερα πού τά μισά μέλη είναι κομμουνίστριες και τ' άλλα μισά δύπαδοι απ' τό στενέ περιβάλλον, περιορισμένες στόν κύκλο τους, σύνδεση μέ τίς μάζες και πλατιά δργάνωση δέν μποροῦμε γά πετύχουμε.

Τά μέλη τής Πατριωτικής Γυναικείας Όργάνωσης πρέπει νά μποῦν παντού και στενά γά συγδεθοῦν μέ τίς μάζες τών γυναικών στίς γειτονίες, στά έργοτάσσια, στά γραφεία, στούς διάφορους μαζίκούς γυναικείους συλλόγους και δργανισμούς, θρησκευτικούς, φιλανθρωπικούς, έκπολιτιστικούς, γονιών κλπ, και και νά δουλέψουν μέ τό πλατύ πνεύμα τής συναδέλφωσης μέ τήν Παπαγικιά, τήν Πλαστηρικιά, τήν ούδετερη κλπ. μ' δλες πού μάζι δυοφέρουμε και τήν ίδια άγωνά έχουμε γιά τά σπίτια μας και τά παιδιά μας.

Τό Συνέδριο τών λαών γιά τήν ειρήνη απόδειξε σ' δλους πώς μποροῦν γά συνεννοήσουν οι λαοί. Πρώτα μποροῦν νά συνεννοήσουν οι μάνες και γά βοηθήσουν στή συναδέλφωση τών δικών τους.

Τό τί δυνατότητες διπάρχουν μάς τό δείχνει και ή δική μας πείρα και τών άλλων χωρών.

Τό βασικό είναι τά μέλη τής γυναικείας δργάνωσης γά βρίσκουν τήν κοινή γλώσσα, τέ κοινό σημείο έπαρης μεγάλο είτε μικρό πού ένώνει τίς γυναικες. Έστω σ' ένα μόνο σημείο νά συμφωνοῦμε και σ' δλα τάλλα νά διαφωνοῦμε, σ' αύτό τό ένα πρέπει νά χτίζουμε τό ένιατο μας μέτωπο και γά κινούμαστε και στήν πορεία θά συμφωνήσουμε και σ' άλλα. Μέσα στήν κοινή δράση θά γιτίζεται και θά στερεώνεται η Πατριωτική Γυναικεία Όργάνωση.

Στή Γαλλία πχ. ή Δημοκρατική, "Ένωση τών Γαλλίδων κήρε πρωτοβουλία κι ζρχίσει έρευνα και καμπάνια ένάντια στά γκαγκστερικά δημοσιεύματα, γιά τήν άξιερπέπεια τοῦ τύπου. Κατάφεραν πάνω σ' αύτό τό ζητήμα γά ξεσηκώσουν τήν κοινή γνώμη και δημιουργησαν πλατιά έπιτροπή άπό προσωπικότητες τής έπιτροπής, τής τέχνης, κοινωνικούς και θρησκευτικούς παράγοντες, δημοσιογράφους, γονιες : κλπ. απ' δλες τίς τάξεις και τά κόμματα πού συμφώνησαν, έκαναν έκκληση σ' άντιπατασταθούν οι σελίδες τών περιοδικών τών έφημερίδων κλπ. πού έχουν καγκστερικά άνεγνώσματα μέ σελίδες νοικοκυριού, μόδας, σπόρο κλπ.

Γιά Ιταλία, ή "Ένωση Ιταλίδων, γιά γά κινητοποιήσει δσο τό δυνατόν μεγαλυτέρες γυναικών γύρω στό Παγκόσμιο Συνέδριο Ειρήνης, δργάνωσε πλατιά είνηση παντού στίς γειτονίες και στούς τόπους δουλιάς ένάντια στόν άνελφριζ ισορά. Δημιουργησαν έκπολιτιστικούς δύμλους στή βίση, χρησιμοποιήσαν πλειά τόν τύπο. Συνεργάστηκαν γιά αύτό μέ διάφορες δργανώσεις, κίνησαν παράγοντες, έκαναν μιά πλατύτατη κίνηση πού κατέληξε στό συνέδριο κατά τοῦ άνελφριζ ισορά. Στή Βραζιλία και στή Χιλή δργάνωσαν παρά τήν τρομοκρατία μαζική γυναικεία δργάνωση, στηριγμένες πάνω στίς έπιτροπές έπιβίωσης πού πάλεσαν κατά τής άκριβειας. Βέβαια μηχανικές μεταφορές δέ θά κάνουμε, άλλα μελετώντας τήν πείρα γά προχωροῦμε σωστά στίς δικές μας συνθήκες. Τά ζητήματα είναι τής εύθυνης, ή πάλη γιά τήν έπιβίωση, ή προστασία τοῦ παιδιού, τά δικαιωμάτα τής γυναικας (ίση αμοιβή γιά ίση δουλιά, προστασία μητρότητας, έπαγγελματική κατάρτιση κλπ.), ή άμυνσατεία, ή έθνική άξιοπρέπεια είναι ζητήματα τού ογκινού δλες τίς γυναικες έξω από μιά χούφτα δργανα τών άμερικάνων. Κρειστάς: πεθημερινή δουλιά γιά γά δημοσιεύσουμε μιά μιά τίς γυναικες πού γίλοκεται κάτω απ' τήν έπιδρωση τής προπαγάνδας και τής ερομοκρατίας τοῦ θροού, ή πού στέκονται καθηγετικά κι άδρανον. Ή κάθε μιά απ' τό δικό τής έθεμο ει απ' τό δικό τής ένδιαφέρον, θά τραβηγχτει στό κίνημα. Ή Πατριωτική Γυναικεία Όργάνωση πρέπει νά γίνει ήχητηρία δύναμη πού θά διαπεύσει πο-

λύμορρη έρξη, θί χρησιμοποιεί διάφορες μέθοδες για νά δένει τούς δευτερούς μέ τίς γυναικες, νά τίς κινητοποιει, νά έκμεταλλευται: Έλει τίς νόμιμες δυνατότητες. Έτσι στήν πορεία θ' άπλωνει ή δργάνωση, μέσα στήν ποινή δράση θά βρίσκουμε τά καινούργια μέλη.

Δουλιά γερή πρέπει ν' άναπτυξει ή Πατριωτική Γυναικεια 'Οργάνωση μέσα στούς διάφορους συλλόγους και ίδρυματα. Δυνατότητες έστω, και μικρές πάντα όπάρχουν. Πχ. άνοιγει στήν περιφέρεια μας κέντρο διαφθοράς, ήνας κινητος, για δλα τά παιδιά μας. Μπορούμε νά κάνουμε δουλιά στά μέλη τού θρησκευτικού συλλόγου ή τών γονιών πού χρατάει: ή άντιδραση και νά τά κινησουμε σέ διαμετρυπές για τό κλείσιμο αύτού τού κέντρου. Τό καταστατικό ένας συλλόγου πού χρατάει ή άντιδραση μιλάει για τήν δλληλεγγύη τών μελών, κάνουμε κινηση για νά βρεθει δουλιά στά μέλη πού δπολύθηκαν. Άλλου ζναπτύσσουμε τήν έκπολιτική κίνηση τού συλλόγου, διαλέξεις, μουσικά βράδια δινοντας πατριωτικό τόνο κλπ., δργάνωνουμε τήν περιθαλψη τού παιδιού κλπ. Χρειάζεται δουλιά για νά έξουδετερώνουμε τίς ένέργειες τής άντιδρασης και νά βοηθάμε τίς γυναικες νά κάνουν τό πρώτο βήμα απ' τήν άδράνεια στή δράση.

Οι έπιτροπές και τά μέλη τής Πατριωτικής δργάνωσης στίς πόλεις πρέπει νά δούν τό καθήκον τους νά βοηθήσουν τή συγχρέτηση τής Πατριωτικής 'Οργάνωσης στό χωριό, βρίσκοντας τους καλύτερους τρόπους πού δνει ή ζωή. Για τό καθήκον αύτό πρέπει νά δουλέψουν οι πρωτοπέροι: δγωνιστές τού χωριού, γιατί ή μεγαλύτερη μάζα τών γυναικών μας είναι άγροτισσες.

'Ιδιατερα οι όμαδες τής Πατριωτικής 'Οργάνωσης πρέπει νά δουλέψουν μέσα στά στρατευμένα παιδιά τού λαού. Έδω βασικό είναι ή δουλιά στίς οικογένειες τών φαντάρων. Τό τί μπορει νά γίνει στόν τομέα αύτέν μας τό δειχνει ή πρόσφατη πείρα τών γυναικών τού Βελγίου, πού ξεσηκώθηκαν δίπλα στούς φαντάρους στήν πάλη για τή μειωση τής στρατιωτικής θητείας. Μας τό δειχνει ή οργάνωση έπιτροπών μανάδων τών στρατευμένων στή Λατινική 'Αμερική, πού έπαιξαν σημαντικό ρόλο στήν παλλαϊκή πάλη για νά μη σταλούν φαντάροι στήν Κορέα, πράγμα πού τό πέτυχαν.

"Όταν καλά δουλέψουμε στή βάση τής πιό πλατιάς ένθητας μπορούμε και μεις νά δργανώσουμε έπιτροπές από μάνες και γυναικες τών φαντάρων πού θά παλεύουν πάνω στό πανεθνικό αίτημα, δχι: άλλοι στήν Κορέα, για μειωση τής στρατιωτικής θητείας, άδειες στούς φαντάρους, έπιδόματα στίς οικογένειες κλπ. 'Η τέταια πάλη τών οικογενειών μαζί μέ τήν πλατιά διαφώτιση τού φαντάρου απ' τήν μάνα, τήν άδεια, τήν άρραβωνιαστικά θάχει μεγάλη έπιδραση για τό διέβασμα και τήν δργάνωση τής πάλης στό στρατό.

Άντος είναι δ δρέμος για νά φτάσουμε στήν πλατιά πανελλαδική γυναικεια δργάνωση πού ζητάει ή άπέφαση τού ΠΓ κι: είναι άπαραίτητος παράγοντας για δλο τό κίνημά μας γιατί θάναι ο μοχλός πού θά κινήσει τό μισό πληθυσμό.

* * *

Παρ' δλη τήν παπαγική μπόρα δυνατότητες νόμιμου γυναικείου κινήματος όπάρχουν μεγάλες αήμερα δχι μένο στή βάση δλλά κ: απ' τά πάνω. Αύτο έποδειχτηκε μέ τό φούντωμα και τή νομιμότητα πού κατάχτησε τό κίνημα τής Ειρήνης στή χώρα μας και τήν κινηση τών γυναικών πού έκφραστηκε και στήν άνειπροσώπευσή τους απ' τή συγγραφέα κ. Γαλάτεια Καζαντζάκη στήν προσωρινή έπιτροπή τών διπάδων τής Ειρήνης τής 'Ελλάδας. Δυνατότητες νόμιμης πλατιάς δουλιάς όπάρχουν πολλές: 1) Μέσα στό κίνημα τής Ειρήνης, μέ τίς έπιτροπές Ειρήνης κλπ. δπου οι γυναικες μπωρούν νά παλέουν ένα σημαντικό ρόλο. Έδω σημαντικός θά είναι και δ ρόλος τών δικαιοσυμένων μας γυναικών. 2) Στή δημιευργία δργανώμένου μετώπου προστασίας τού παιδιού πού μπορει νά ένωσει τά πιό πλατιά στρώματα και νά κινήσει προσωπικότητες και δργανώσεις 3) Πολύ πρέπει νά προσεχτει ο τομέας τών έργατριων πού είναι ή πετοπορεία και τό στήριγμα τού γυναικείου μας κινήματος. Οι συνθήκες αήμερα έπιβάλλουν είδική δουλιά στίς έργατριες απ' τή Δημοκρατική άντιπολιτευση. Οι έργατοκάπηλοι μεγαλώνουν τή δημαγωγία και τά μέτρα τους, (όμοσπονδία έργαζομένων γυναικών, συνέδριο κλπ.). Η Δημοκρατική άντιπολιτευση μπορει, συγ-

χροτώντας γυναικεία έπιτροπή δίπλα της διό δραδτήριες έργαζόμενες μέχριος, νά δργανώσεις τήν ειδική δουλιά στις έργατριες, πού θά στηρίζεται στά σωματεία και σά δργαστάσια. Τά γυναικεία στελέχη τής Δημοκρατικής Δικτύωσης θά πρέπει νά έπεξεργάζονται τά ειδικά αίτηματα τών έργατριών και νά δουλεύουν γιά νά μπαίνουν αύτά στις συνελεύσεις. Νά καλούν συσχέψεις πάνω στά ζητήματα τών έργαζομένων γυναικών. Νά δουλεύουν γιά νά έκλεγονται γυναικείες πού πονούν τά συμφέροντα τών έργατριών στις διοικήσεις και στά δργανα πάλης. Νά διαφωτίζουν καθημερινά τις έργατριες, ν' απομονώνουν τά δργανα τού έχθρού και στή βάση πάντα τού ένιασιου μετώπου πάλης νά τις κινούν πέδι αποφασιστικά στόν άγώνα δίπλα στούς συναδέλφους τους.

* * *

Μέσα στά μέτρα πού αποφάσισε τό ΠΓ γιά νά βελτιωθεί ή δουλιά στέν τομέα τών γυναικών, ήσαν και η καθιέρωση ειδ.χής γυναικείας έκπομπής δι' τέ σταθμό τής 'Ελεύθερης 'Ελλάδας, και η άξιοποίηση δλων τών δυνατοτήτων πού μάς δίνει τό Φ.Α.

Σέ χρόνο αύτό έγινε μιά καλή προσπάθεια γιά τήν διαφώτιση τών γυναικών πάνω σ' δλα τά βασικά ζητήματα, βοηθήθηκε ή δργάνωση τών γυναικών και ή κινητοποίησή τους. Χρειάζεται δμως άκόμα πιό καλά μελετημένα και συγκεκριμένα νά γίνεται δι' τό Φ.Α. ή έπεξεργασία τής κομματικής γραμμής σχετικά μέ τις γυναικες. Περισσότερο νά βοηθίσται μέ τήν πείρα και τις διποδείξεις ή δργάνωση τής δουλιάς. 'Απ' τή γυναικεία έκπομπή πιό πολύ και συγκεκριμένη κάθε φορά νά προβάλλεται ή Πατριωτική Γυναικεία 'Οργάνωση. Νά δίνηθει τό μέτωπο μέ τήν άντεδραση, νά ξεσκεπάζουμε ένα·ένα τά δημαρχικά της μέτρα και τό σκοπό τής κίνησής της μέσα στις γυναικες. 'Ακέρα πιό πολύ νά βοηθήσει τό ένιασιο μέτωπο πάλης τών γυναικών. Νά δίνουμε περισσότερα δι' τήν πάλη και τις καταχεισεις τού παγκόσμιου γυναικείου κινήματος.

* * *

Γιά δλη τή δουλιά, γιά τό ξεπέρασμα τής καθυστέρησης δ' αποφασίσουν τά στελέχη. Αύτά μπαίνουν μπροστά γιά τήν έφαρμογή τής κομματικής γραμμής. Τό κέμμα έχει σήμερα πολύτιμο κεφάλαιο τά γυναικεία του στελέχη πού δημιουργήθηκαν μέσα στή φωτιά τού άγώνα. 'Άξια κρατούν στις φυλακές και στέ έξοριες. Παληχαρίσια πάλευσον στήν παρανομία. Μέ τιμή έκπληρώνον τήν διποδοτή πού κάθε φορά τούς άναθέτει τό κόμμα άναπτύσσει και διαπαιδαγωγεί πλατύ γυναικείο άχτιφ δι' τις πρόσφυγες μας στέ ΔΔ, πού είναι γερά σιήριγμα γιά τόν άγώνα τής Πατρίδας. Σέ χρόνο αύτό είχαμε βελτιώση στέ στελέχη, δμως γιά νά ξεπεράσουμε τήν καθυστέρηση και ν' άνταποκριθούμε στούς μεγάλους καινούργιους άγωνες πού μάς περιμένουν χρειάζόμαστε πιό πολλά και πιό ίκανά γυναικεία στελέχη. 'Η δουλιά μέ τά στελέχη πρέπει νάναι στέ κέντρο και καθημερινή. Νά βοηθάμε ν' άναπτύσσονται τά γυναικεία στελέχη και θαρράλεις νά τραβήσουμε καινούργια δι' τις δοκιμασμένες γυναικες μας. Παλιά και καινούργια στελέχη νά τ' άτεσαλώνουμε μέσα στή δουλιά δίνοντάς τα εύθυνη και έμπιστουνη. Νά τέ πρωθυδομε, βρίσκοντας πού καλύτερα ή κάθε μιά διποδίδει, νά τις βοηθάμε, μέσα στή ζωή νά σκάσουν τό σεχταρισμό. Νά τις διαπαιδαγωγήσουμε μέ τ' έπιλο τής κριτικής και τής αδεοχριτικής. Νά δινεβάζουμε τή συναίσθηση τής εύθυνης, τήν κομματική άδιαλλαξία και τό ήρωικό πνεύμα, νά προβάλλουμε τήν κομματική δικαιητικότητα, γιά νά γίνουν δπως ζητάει ή απέφαση τού ΠΓ άξιες ήγέτριες μέ δυτότητα κι έμπιστοσύνη στέ δυνάμεις τους, αφοσιωμένες και πρωτέβουλες, τέτοιες πού χρειάζεται τό κίνημά μας.

Συλληρά κι αποφασιστικά παλαιόβουν σήμερα τά γυναικεία μας στελέχη. 'Υπάρχουν λίγες περιπτώσεις συντροφισμών πού μπορεί ώς χτές νά κράτησαν καλά τή δοκιμασία τής φυλακής, τής έξοριας, νά πάλαιψαν, δμως σήμερα δέν έχαληρώνουν τό άγωνιστικό τους χρέος, αποφεύγουν τήν παράνομη δουλιά ή πέφτουν σέ άδράνεια περιμένοντας νά ξανακιαστούν. Αύτές πρέπει νά τις διοηθήσουμε νά ξαναβρούν τόν άγωνιστικό έαυτό τους. Νά καταλέβουν ήτι ούτε τό κομματικό συμφέρον, ούτε τό δικό τους έξιτηρετούν. Κι δταν δέν τό καταλαβαίνουν

Θά παραμερίζονται. Κάθε μέρα μέ τήν καινούργια προσπάθειά του καὶ τήν πάλη του τό στέλεχος κρατάει τή θέση του στό λαό. Άναντικατάστατες δξίες δέν διάρχουν. Τό γερό μας κίνημα έχει θησαυρό μυγάλο, τις δξίες γυναίκες. Τά ταλέντα πρέπει νά τά βρίσκουμε καὶ νά τά άναπτύσσουμε.

* * *

Οι πλατιές μάζες τών γυναικών δλο καὶ περισσότερο βλέπουν απ' τήν εική τους πείρα τί θά πει ἀμερικανοκρατία καὶ Παπαγο-Πλαστήρηδες γιά τά σκλητά τους καὶ τά παιδιά τους. Μέ τρομοκρατία καὶ δημαγωγία δέν μπορούν οι ἀχθόροι τού λαοῦ νά σταματήσουν τήν πείνα τοῦ παιδιοῦ καὶ τήν ἀγανάχηση τῆς μάνας πού φουντώνει.

Μεγάλη πλειοψηφία ἀπ' τις γυναίκες μας δπως καὶ δλου τοῦ λαοῦ βλέπουν τή δύναμη τής Σοβιετικής "Ενωσης, τις λαμπρές καταχήσεις καὶ τήν εύτυχισμένη ζωή τών Σοβιετικών γυναικών. "Άκουσαν ἀπ' τέ 190 Συνέδριο γιά τό παντάχρονο πλάνο τής εύτυχίας καὶ τής Ειρήνης. Παρακολουθούν τό χιλιόρο τῆς καινούργιας χαρούμενης, λεύτερης καὶ ιστιμης ζωῆς γιά τή γυναίκα στίς Λ. Δημοκρατίες, κι ἔχουν ἀπόδειξη τήν πρέσοδο τών προσφύγων μας ἔκει. Κάνουν κι αύτές τόν ἀπλό λογαριασμό, συγχρίνουν τή δική τους μαύρη ζωή καὶ βλέπουν ει σημαίνει γιά τό λαό νάναι νόμος ή εύημερία τοῦ ἀνθρώπου δπως σήμερα στίς ἐλεύθερες χώρες τοῦ Σοσιαλισμοῦ καὶ τί, γάναι νόμος τό γδάρσιμο τοῦ σπιτιοῦ σου γιά τό συμφέρον τοῦ ἀμερικάνου ἐμπρηστή, καὶ τών διηρετῶν του, δπως στή χώρα μας.

Μέσα στά βίσανά τους καὶ στή δυστυχία τους ἀκοῦν τί θά τούς δέσει μιά δημοκρατική κυβέρνηση καὶ βλέπουν στή ζωή πώς οι κουκουέδες δέ λένε λέγια μά τό ἀποδείχνουν μέ ἔργα δπως τόδειξ ὁ Μπελογιάνης.

Αύτές οι μεγάλες καταχήσεις στίς λεύτερες χώρες, αύτή γι, σύγχριση είναις καὶ γιά τις γυναίκες τής χώρας μας ἀναγκήμητος παράγοντας πού δυναμώνει τήν ἀγωνιστικότητά τους, μεγαλώνει τήν ἐπίροή τοῦ κόμματός μας. 'Από μας χρειάζεται ἀκούραστη δουλιά γιά νά βοηθήσεις πειστικά τήν κάθε μιά νά κάνει αύτέν τόν ἀπλό λογαριασμό, αύτή τή σύγχριση στή ζωή τής. Χρειάζεται πολύ δουλιά γιά νά δργανώσουμε τις πλατιές γυναικείες ἐφεδρείες πού τραβιούνται στέν ἀγώνα. 'Ιδιαίτερα σήμερα πού μέ τήν ἐντολή τών ἀρεντικών δ. Παπάγος κι δλη γι, κλίκα τών λακέδων ἐτοιμάζονται γιά καινούργια «ἀστραπή», ἐτοιμάζουν τυχοδικήτισμό καὶ μακελιό γιά τή χώρα μας καὶ τά παιδιά μας, πρέπει μ' ἐνωμένες δλες τις δυνάμεις τοῦ ξένους νά τούς ἀντιμετωπίσουμε καὶ νά χαλάσσουμε τά σχέδια τους.

Μποροῦμε νά ξεπεράσουμε τήν καθυστέρηση καὶ νά προχωρήσουμε ἀποφασιστικά στήν πραγματοποίηση τής ἀπόφασης τοῦ ΠΓ. Χρειάζεται ἀκούραστη δουλιά ἀπ' τά μέλη τοῦ κόμματος καὶ δλους τούς ἀγωνιστές καὶ ἀγωνιστριες γιά νά στήσουμε γερή τήν Πατριωτική Γυναικεία Όργάνωση. Αύτή θαναις ή καλύτερη προστομιστά γιά τό τρίτο Παγκόσμιο συνέδριο τών γυναικών πού ή ΠΔΟΓ συγκαλεῖ τόν 'Ιούνη τοῦ 1953, τό συνέδριο τής ἐνότητας τών γυναικών καὶ τής ειρήνης. Αύτη θαναις ή καλύτερη συμβολή τών γυναικών μας στό Πατριωτικό Παλλαϊκό μέτωπο πού συσπειρώνεται γύρω ἀπ' τή σημαία τής Δημοκρατίας-Έθνης 'Ανεξαρτησίας-Ειρήνης, πού έδοσε καὶ σέ μας ὁ σ. Στάλιν στό 190 Συνέδριο τοῦ ΚΚ τής ΕΣΣΔ.

Οι γυναίκες τής 'Ελλάδας θά δειξουν στόν ἀγώνα δτις ἀξια πήραν τά χειροχοτήματα καὶ τις θερμές ἐκδηλώσεις ἀγάπης στό 190 Συνέδριο δταν έστειλαν τις εύχες τής καρδιᾶς τους στό σημαϊσφέρο τής ειρήνης καὶ προστάτη τών παιδιών μας, στό Στάλιν.

Η ΕΤΟΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΕΝΙΑΣ

(Με την εύκαιρα τῶν δεκάχρονων τῆς ΕΠΟΝ)

ΓΡΗΓΟΡΗ ΦΑΡΑΚΟΥ

‘(1) έτοιμοθάνατος άγωνιστής Βασιλείου στό τελευταίο γράμμα του μέσα απ’ την άπομόνωση πρές τή γυναίκα του ξηραφε «... Τά παιδιά μας νά τά μεγαλώσεις μέ τήν περηφάνεια γιά τή ζωή καί τό θάνατο τοῦ πατέρα τους. Νά μάθουν καλά καί γρήγορα τούς φίλους καί τούς έχθρους τοῦ λαοῦ. Νά μποῦν τήν ΕΠΟΝ καί νά συνεχίσουν τό δρόμο τό δικό μου...» («Βαστίλες καί αίμα» II σελ. 60). Τίς μέρες τοῦτες πού συμπληρώνονται δέκα χρόνια απ’ τίς 23 Φλεβάρη 1943, τή μέρα πού ίδρυθηκε η ΕΝΙΑΙΑ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΝΕΩΝ—ΕΠΟΝ, δέν μπορεῖς, παρά διαβάζοντας τέτιες λεπές έπιταγές τῶν άγωνιστῶν μας, πού έτοιμάζονταν ν’ ἀντιμετωπίσουν τό ἀκτελεστικό ἀπόσπασμα, νά νιώθεις πώς ἀποτελοῦν καί τήν πιό πολύτιμη ἀναγνώριση γιά τό έργο πού έπιτέλεσε η ΕΠΟΝ στά δέκα χρόνια τῆς βπαρέης της πρός δρελος τῆς νέας γενιάς τῆς πατρίδας μας. Δεκάδες ἀκόμη τέτια περιστατικά μπορεῖ ν’ ἀναφέρει κανεὶς.

‘Η δεστοτιφλικάδικη ἀντίδροση τοῦ τόπου μας, πάντοτε λογάριαζε τέν παράγοντα τῆς νεολαίας. ‘Ηξερε πώς τήν άρμητικότητα, τήν τάση γιά τό καίγουριο πού χαραχτηρίζει τή νέα γενιά, μποροῦσε εύκολα νά τά ἔκμεταλλευτεί καί νά τήν παρασύρει σέ ἀκριβώς ἀντίθετους δρέμους γιατί τής λείπει ή πείρα απ’ τή ζωή. ‘Ομως δέν ξεκανε μιά πιό συστηματική προσπάθεια, δργανωμένη κίνηση γιά νά τήν καταχθεί. Γι’ αὐτό τέ λέγο καί κυρίως γιατί νωρίς τό λαϊκοδημοκρατικό μας κίνημα ἔδειξε δῆλη τήν ἀπαραίτητη προσοχή καί ἔδοσε ἀμέριστη βούθεια στό κίνημα τής νεολαίας, γιατί ἀκέμα φώτισε κι ἔδειξε στή νέα γενιά τά ἀνώτερα ίδαινικά, πού θάπτεπε νά ἐπιδιώξει γιά νά κερδίσει ἔνα εύτυχισμένο μέλλον ἀρχισε νά καταχτάσι οιγά-οιγά τίς μάζες τῆς νεολαίας. ‘Η ΟΚΝΕ, παρά τό στενό χαραχτήρα τής, ἀποτελοῦσε ένα βῆμα. Είναι γνωστό πχ. δτις ἐπηρέαζε μέ τίς προσδευτικές της κινήσεις τήν πλειοψηφία τής σπουδάζουσας νεολαίας. ‘Ἐπισης ή πρώτη δργανωμένη προσπάθεια τής ἀντίδρασης νά κερδίσει μέ τό μέρος τής τή νεολαία, πού ἔγινε απ’ τήν 4η Αύγουστου μέ τήν ΕΟΝ κατάφευσε παταγώδης κι ή ΕΟΝ ἔμεινε σάν κατάρα. στή θύμηση τῆς νέας γενιάς κι δλου τοῦ λαοῦ μας. ‘Ἐται στά τελευταία δεκαπέντε καί παραπάνω χρένια οι μάζες τῆς νεολαίας ἀρχισαν δόλο καί πιό σταθερά νά κερδίζονται απ’ τό λαϊκοδημοκρατικό μας κίνημα.

Πολλά ἔδωσε η ΕΠΟΝ στή νέα γενιά τῆς ‘Ελλάδας. Τήν έσωσε στή χιτλερική κατοχή απ’ τήν ἐπιστράτευση καί τέν ἔξανδραποδισμό, απ’ τήν προδοσία καί τή διαφθορά. Τήν έμαθε νά δργανώνεται καί νά παλαιθεί γιά τά δικαιώματά της στή ζωή, στή μέρφωση, στή χαρά. ‘Ἐφερε μιά πραγματική ἔκπολιτιστική ἐπανάσταση στό χωριό καί ἔπινησε τίς πλατιές μάζες τῆς ἀγροτικής νεολαίας. ‘Οπλισε τή νεολαία μας μέ τά ίδαινικά τής πάλης γιά τή Δευτεριά καί ‘Ανεξαρτησία, τήν Εἰρήνη, τή Δημοκρατία, τή Δημιουργική δουλιά. Τής ἐνέπνευσε τό ήρωικό πνεῦμα, τό πνεῦμα τής αὐτοθυσίας καί αὐταπάρνησης τής ἀνάλωσης δῆλης τής ζωῆς στόν εὐγενικό σκοπό. Μά τό πιό σπουδαίο, πού ἔχει καί μεγάλη σημασία νά προσέξουμε σήμερα, είναι, δτις γιά πρώτη φορά η ΕΠΟΝ κινητοποίησε κι ἔνωσε στήν πάλη ἐδελοντικά τίς πιό πλατιές μάζες τῆς νέας γενιάς τῆς χώρας μας, πραγματοποίησε τήν πιό πλατιά ἐνότητα τῆς νεολαίας στής γραμμές μιᾶς δργάνωσης.

Αὐτό τό σπουδαίο χαραχτηριστικό καί διδαγμα τῆς ΕΠΟΝ πρέπει σήμερα ίδιατερα νά τό δοῦμε καί νά τό καταλάβουμε βαθιά, νά τό δεξιοποιήσουμε σωστά. Πώς κατάφερε η ΕΠΟΝ αὐτέ τό έργο; Ποιά πολύτιμη πείρα μας δίνει πάνω σ’ αὐτό τό σημείο ή δεκάχρονη ιστορία τής;

‘Η πορεία τῆς κατάχτησης τῶν πλατειῶν μαζῶν τῆς νεολαίας δέν είναι φυ-
σικά εύχολη. Ακόμη καὶ σέ περίοδο ἐπανάστασης χρειάζεται αωτός προσανατο-
λισμός, σοβαρή πραχτική καθημερινή δουλιά γιά ν' ἀποσπάσεις τή νεολαία ἀπό
μιά σειρά μνειδραστικές τάσεις πού καλλιεργοῦνται μέσα σ' αὐτή καὶ τήν τρχ-
βοῦν στήν άντειλατή δράση, εἰτε ἀπλά κηρύσσουν τήν ἀποχήν ἀπέτην πολιτική ζωής
καὶ δράση. Ο ‘Οστρόβοςι στό διπέροχο ἔργο του «Πώς δενότανε τ' ἀτασάλι» δίνε:
μιάν εἰκόνα ἀπό συγχέντρωση τής μαθητικής νεολαίας στή μικρή οδύκρανική πό-
λη Σεπετέφκα, λίγο μετά τή νικηφέρα κατάληψή της ἀπέτον Κόκκινο Στρατό.
Ο δεκαεπτάχρονος κομσομόλος Σεριέζκα, πού μόλις είχε γίνει γραμματέας της
Κομμουνιστικής Ένωσης Νεολαίας τής πόλης, τρομάζει μπρός στήν ἀδιαφορία
πού συντάσσει νά κινητοποιήσει τούς μαθητές. Μά ή καθοδηγήτριά του στήν κομ-
σομόλ Οδοτίνοβίτς τονίζει: «Τό πρόβλημά μας, Σεριέζκα, είναι νά δουλέψουμε
ἄκούρχοτα γιά νά μπάσουμε στή συνείδηση τοῦ καθένα τίς ίδεες μας, τά συνθή-
μετά μας... Θά δργανώσουμε πολλές συγχέντρωσις, συσκέψεις καὶ συνέδρια. Ή
μεραρχία στό σταθμό μνοίγει θερινό θέατρο. Αύτές τίς μέρες θύρθει τό τραγού-
τής προπαγάνδας καὶ τή δουλιά θά τήν ξεσηκώσουμε στά γεμάτα. Θυμηθείτε τί
είπε ο Λένιν: Δά θά νικήσουμε, ἀν δέν τραβήξουμε στόν ἀγώνα τά ἔκατομμύρια
τῶν έργαζομένων».

Χωρίς έδω νά διπετέρκονται: άπλοί παραληγλεσμοί καί συγχρισεις, άκέμα παρισέστερο γιατί ή Κομσομόλ διποτελεί Κομμουνιστική "Ενωση Νεολαίας, πρέπει νά πούμε, δτι οι μεγάλοι δάσκαλοι: Λένιν καί Στάλιν τονίζουν δτι ή "Ενωση Νεολαίας δέ μπορεί νά είναι τέ ίδιο μέ τό χόμμα καί στή μαζικότητά της καί στό πλάτος της γραμμής της, πώς πρέπει στίς γραμμές της νά συμπεριλάβει: τις πλαστιές μάζες τής: έργωντικής καί άγροτικής νεολαίας. Ό α. Στάλιν διπαντώντας τό 1925 στά έρωτήματα πού τον υποβλήθηκαν διπτήν «Κομσομόλακαγια Πράβδα» για τά καθήκοντα τής Κομσομόλ, στήν έρώτηση πώς πρέπει: νά μπαίνει τό ζήτημα τής άνάπτυξης τής Κομσομόλ, διν πρέπει: νά τραβήξει κι άλλες μάζες είτε πρέπει: χυρίως νά προσέξει: τή διαπαθμαγώγηση αύτων πού έχει: δη άγκαλίδεσσι, διπαγτάσσει:

«Δέν ἐπιτρέπεται νά λέμε: είτε-είτε. Πρέπει νά κάνουμε και τό ένα και το δύλλο...» (Στάλιν, "Απαγντά, τ. 7ος, σελ. 244, ρούσ. Έκδ.).

Κατ τό 1924 σέ εύσκεψη γιά τα ζητήματα της δουλιάς μέσα στή νεολαία τόνυζε:

«... Στούς λόγους έγινε κάποιος παραλληλισμός άναμεσα στό Κόμμα και τήν 'Ομ. Κομ. Νεολαϊών. Στήν πραγματικότητα δυνατός τέτοιος παραλληλισμός δε στέκεται, γιατί τό κόμμα μας είναι έργατικό, και δχι έργατοαγροτικό, ένω ή 'Ομ. Κομ. Νεολαϊών είναι έργατοαγροτική οργάνωση. Νέ γιατί ή 'Ομ. Κομ. Νεολαϊών δε μπορεί νά είναι μόνον έργατική οργάνωση, άλλα πρέπει νά είναι ταυτόχρονα και έργατική και αγροτική...» (Στάλιν, *"Απαντά*, τ. δος σελ. 77, Ελλην. έκδ.).

Είναι άναμφισβήτητο γεγονός ότι η μαζική άνάπτυξη που σημειώσε τό αι-
νημα της νεολαίας στήν πατρίδα μας μὲ τη δημιουργία της ΕΠΩΝ δραίλεται
ασύρματη και γραμμή για την πλατιά δργάνωση νεολαίας που χρειά-
ζονται στόν τόπο μας. Τή γραμμή αυτή την είχε έπεισεργαστεί άρκετά χρόνια
νωρίτερα τό ΚΚΕ, που πάντοτε άπειρλεψε στό πραγματικό λαϊκό συμφέρο, τό
συμφέρο της νέας γενιάς έδω. Καί ή γραμμή αυτή είχε όποδειχθεί στά διεθνή,
συνέδρια της Κομμουνιστικής Διεθνούς καί της Κομμουνιστικής Διεθνούς των
Νέων. "Εται πχ. στό Το Παγκόσμιο Συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς, τόν
Αδγουστο του 1935 στήν «Απόφαση πάνω στήν εισήγηση τοῦ σ. Πίτη, για τή
δράση της ΕΕ της ΚΔ» τονίζεται:

ε5. Τό Ζη Παγκόσμιο Συνέδριο. τής Κομμουνιστικής Διεθνούς ομιλούντας τήν δοκούμηση τής σπουδιώτητας τής μαζικής δουλιάς μέσα στούς νέους, τόσο όσεις τίς δροσκονθίες τῶν κομμουνιστικῶν νεολαίων δυο και ἕπει τὰ κομμουνιστικά κέρματα. και τήν ἀδύναμία αὐτῆς τής δουλιάς σὲ μιά σειρά χθες, προτείνει, στήν 'Εκτελεστική 'Επιτροπή τής Κομμουνιστικής Διεθνούς και στήν 'Εκτε-

λεστική Έπιφρονή της Κομμουνιστικής Διεύθυνσης των Νέων νά πάρουν δλα τά πρακτικά μέτρα γιά νά νικήσουν τό σεχταριστικό αυτό περιορισμό μιάς σειράς δργανώσεων καινών των κομμουνιστικών νεολαίων, νά βίλουν καθήκοντα στά μέλη των κομμουνιστικών νεολαίων νά μπένε σ' δλες τις μαζικές δργανώσεις της έργαζόμενης νεολαίας (συνδικαλιστικές, δικαιολογητικές και δργανώσεις σπόρ) πού δημιουργούνται: άπε τά διετικοδημιουργικά κόμματα, τά φασιστικά καί τά φασιστικά καθώς καί άπο τός θρησκευτικός συλλόγους καί νά παλαιόφουν σωστηματικά μέσον σ' αύτές τις δργανώσεις γιά νά κατακτήσουν τήν έπιροή πάνω στις πλατιές μάζες της νεολαίας, κινητοποιώντας τές μέ σκοπό τήν πάλη ένάντια της μιλιταριστικοποίηση, ένάντια στά αερτόπεδα καταναγκαστικής δουλιάς, γιά τήν παλιτέρων της οίκονομης κατάστασης, γιά τά δικαιώματα της έργαζόμενης νέας γενιάς, προσεκθώντες γιά τό σκοπό αύτό νά πραγματοποιήσουν ένα πλατύ ένικο μέτωπο δλων των μαζικών μή φασιστικών δργανώσεων της νεολαίας».

Τό κόμμα μας τότε μέ βίση αυτές τις καθοδηγητικές υποδείξεις δχι μόνο βοηθάει τήν ΟΚΝΕ νά ξεπεράσει τό σεχταρισμό της, άλλα καί σέ μιά σειρά νεοκουμέντα του έπειρηγάζεται τή γραμμή γιά τό ένιαλο μέτωπο νεολαίας καί τήν πλατιά δργανώση νεολαίας. «Έτοι στήν άπόραση τοῦ ΠΓ της ΚΕ τοῦ ΚΚΕ: «Η πάλη γιά τήν κατάχτηση της νέας γενιάς καί τά καθήκοντα τοῦ κέμματος» (Σεπτέμβρης 1935) λέγεται:

«β) Χρειάζεται πραγματική έπανάσταση στή στάση της κομμουνιστικής νεολαίας διέναντι στις μαζικές δργανώσεις της νέας γενιάς. Μέχρι |τώρα σχεδόν μόνο φιλολογία κάνει γιά τή δουλιά μέσα στις δργανώσεις αύτές. Πρέπει ή κομμουνιστική νεολαία νά ριζώσει βαθιά μέσα σ' δλες χωρίς καμιά έξαρση τις μαζικές δργανώσεις των νέων (άθλητικές, συνδικαλιστικές, φοιτητικές, άγροτικές, φασιστικές, χριστιανικές, γυναικείες κλπ.).

Είναι άνάγκη νά τραβήγει θαρραλέα στήν δργανώση διαφέρων δργανώσεων της νεολαίας (άθλητικών, έκδρομικών, μορρωτικών, έπιστημονικών) καί γιά μιά πλατύτατη άντιφασιστική δργανώση των νέων πού θά περικλείνει στις γραμμές της νέους καί δργανώσεις διαφορετικών κατευθύνσεων πού θά στέχονται δμως σέ μιά άντιφασιστική βάση...».

Καί στό δι Συνέδριο τοῦ ΚΚΕ (Δεκέμβρης 1935) άναπτθσεται—στό κομμάτι: της άπέφασής τοῦ μέ τόν τίτλο «Γιά τήν κανούργια γενιά» («Βασικά ντοκουμέντα» σέλ. 75-77)—ή άνάγκη γιά τή δημιουργία «μιάς ένιαλας πλατιάς άντιφασιστικής δργανώσης νέων, πού θά περιλαβαίνει δχι μόνο τούς νέους κομμουνιστές, άλλα δλους τούς νέους, πού μισούν τήν άντιδραση, τό φασισμό, θέλουν τήν πρόδο, τή λευτερία, τήν ελρήνη» καθώς καί τί χρειάζεται γιά ν' άνταποκριθεί στό σκοπό της ή δργανώση αύτή. «Άν ή ΕΠΟΝ κατάφερε νά ένώσει τόσες πλατιές μάζες στις γραμμές της είναι γιατί έφερμος βασικά σωστά τή γραμμή αύτή της πλατιάς ένιαλας δργανώσης, ξέκοψε μέ τό σεχταρισμό καί τό στενό πνεύμα δουλιάς, χρησιμοποίησε δλους τούς δρόμους καί τίς μορφές, έκπολιτιστικές καί δλλες, πού είναι χαραχτηριστικές γιά τή νεολαία καί πού μπορεί νά τήν δημηγήσει μ' αύτές στήν πολιτική ζωή καί δράση. Έδωσε πλατιά ίδχνικά, Έθνική λευτερία, Άνεξαρτησία, Δημοκρατία, Ελρήνη, Δημιουργική δουλιά, πού συγκινούνται κάθε νέο καί νέα. Αύτός είναι ο βασικός λέγος πού ή ΕΠΟΝ κατάφερε νά πραγματοποιήσει τό τεράστιο έργο της ένδητας της νέας γενιάς κι ένα βασικό δίδχυμα άπτη δεκάχρονη πείρα της.

* * *

Στήν τρίτη εύρεις διομέλεια της ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (Νοέμβρης 1952) τονίστηκε στό κλειστό τοῦ σ. Σπάχαριάδη πάνω στό Α' καί Β' θέματα:

«Ο σεχταρισμός στήν εποιεινή καί στήν δργανωτική πολιτική καί στήν πραχτική δουλιά νά δ κανούνος, νά δ κομματικός έχθρος υπ αριθ. 1. Έχει οφηγωθεί βαθιά στά μυαλά καί στή δουλιά των στελεχών μας πού καθοδηγούν τήν παράνομη δργανώση καί δουλιά. Καί πρέπει νά τόν χτυπάμε άλυπης, συγκεκριμένα, καθημερινά καί κατακέφαλα καί νά τέν ξεριζώνουμε άπο παντού, δκου τρύπωντα. . . . .

"Όλο τό κόμιμα μας δλοις οι λαϊκοί άγωνιστές σημειώνουν ασθερά τόν κλυδυγο τοῦ σεχταρισμοῦ, έτοις δπως ή τρίτη εδρεία δλομέλεια τόν χρωματίζεις κι ανολγούν μέτωπο έγαντιά του. Οι νέοι, στελέχη και μέλη τής ΕΠΟΝ, πού δέχτηκαν πάντοτε τή φροντίδα και καθόδηγηση τοῦ κόμματος, γιατί άκριβως αυτή μόνο έκφραζε σωστά και τό συμφέρο τής ΕΠΟΝ, τό συμφέρο τής νέας γενιάς, σημειώνουν μέ δλη τήν προσοχή πού χρειάζεται τό καθήκον αυτό πού μπαίνει γιά δλο τό λαϊκοδημοκρατικό μας κίνημα. Ή δεκάχρονη ιστορία τής ΕΠΟΝ μας πείθει μέ τήν ίδια τήν πείρα τῶν άγωνων της, πώς ή δπερνίκηση τής σεχταριστικής άπομόνωσης ήταν ένας δασικές παράγοντας γιά νά μπονούν οι πλατιές μάζες τής νεολαίας στόν άνοιχτό στίβο τῶν μαζικῶν έθνικῶν και κοινωνικῶν άγωνων. Νά γιατί σήμερα πρέπει ίδιατερα νά συγχαντρώσουμε τήν προσοχή μας στό σημείο αυτό.

Στόν τελευταίο χρέον οι άγωνες τής νεολαίας μας γιά τήν είρηνη και τήν ύπεράσπιση τῶν δικαιωμάτων της άνεβηκαν σάν τμῆμα τῶν λαϊκῶν μαζικῶν άγωνων. Μέσα στίς ακληρές συνθήκες τής τρομοκρατίας οι φωτεινές έπιγραφές «Εἰρήνη-ΕΠΟΝ», διναφανές άρκετές φορές. Πλακάτ, τρίχ, συγήματα, μέ τήν όποια γραφή τής ΕΠΟΝ, άπό ταράτσες, κινηματογράφους, στούς δρόμους μέ αύτοκινητο, μέ δλα τά μέσα, πού πάντα βρίσκεις ή έποντικη έφευρετικότητα, δποδέχονταν τούς Ριζούσαλη, Μοντγκόμερυ, Μπαγιάρ, τιτικούς. Ή ΕΠΟΝ έκδιδει πάντα τίς παράνομες έφημερίδες τής και άκριβη τήν πολυγραφημένη «Ο φαντάρος στόν άγωνα γιά τήν είρηνη» πού στέλνεται ταχυδρομική στή στρατευμένη νεολαία. Στήν κινητοποίηση δλοι τοῦ λαοῦ γιά τήν άποστολή μηνυμάτων στό Συνέδριο τῶν Λαῶν συμμετέχει κι ή νεολαία μ' έκαποντάδες μηνύματα πού στέλνονται άπτούς νέους, άπτά σχολειά και τά πανεπιστήμια, άπτις συνοικίες, τά χωριά και τά έργοστάσια. Οι νέοι συμμετέχουν ένεργά στούς μεγάλους μαζικούς άγωνες, άπεργιες, κινητοποιήσεις άγροτῶν, και σύγχρονα άναπτύσσεται ή ένιατα δρίση γιά τά ζητήματά τους: Μαθητευόμενοι έργατοτεχνίτες ζητούν άσφαλιση. Οι μαθητές γυμνασίων κινούνται γιά κατασκηνώσεις τό καλοκαρί. Οι φοιτητές γιά τήν κατάργηση τῶν πιετοποιητικῶν κοινωνικῶν φρονημάτων και τήν άναβολή λόγω σκουδῶν. Ή νεολαία τής Αθήνας και τοῦ Πειραιώς άναπτύσσει τόν έκπολιτισμό ένάντια στήν άμερικάνικη διαφθορά, δργανώνει τό καλοκαρί μαζικές έκδρομές, δπου συμμετέχουν πάνω άπό 1500 νέοι και νέες κάθε φορά.

Οι έποντες και έπονοπούλες πού άποτελούν πάντοτε τήν ψυχή τής δράσης τής νεολαίας βλέπουν, πώς δταν σωστά κινούνται μέσα στή γραμμή τής πλατιάς ένθητας, τήν έρρεμτζουν στή ζωή, έχουν σοβαρά άποτελέσματα. Ή ετοις νέοι πλαστηρικοί και τά ίδια τά συμβούλια τής νεολαίας τής ΕΠΕΚ διαμαρτυρήθηκαν γιά τήν έκτέλεση τοῦ θρων Μπελογιάνη. Γιά τά πιετοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων διαμαρτυρήθηκαν και πλαστηρικοί και φιλελεύθεροι. Η δράση στή ΕΔΝΕ πρωθοίσσε σημειώνει τήν ένθητη τής νεολαίας. Πάρολ' αύτα μένουν και στή δουλιά μέσα στή νεολαία εφηγημένες οι σεχταριστικές έκδιλλωσεις. Τά «φιλειρηνικά μέτωπα νέων» δέν μερόσαν νά εκάσσουν τό χραχτίξια τῶν στενών παράγομων δύσαδολων. Στά γραφτά τής ΕΠΟΝ δέ διακρίνεται πάντοτε τό πλάτος πού χρειάζεται. Ή ίδια ή είδηπή έπομπή τής νεολαίας από ΡΣΕΕ περου σιάζει μερικές φορές και τέτιο στενό ενεύρω. Παίρνουμε θέση παλεμικής μένει πρός τίς άλλες δργανώσεις, χριστιανικές, προσκοπιούς αλλ. την ή ΕΠΟΝ έχει μιά πλούσια πτέρα και άπό δουλιά μέσα σ' αυτές, πού σήμερα θιάσιτερα είναι πιαρετιγή.

Ίδιατερα πρέπει νά προσεχτεί ή πλατιά πορφή πού ψέπει νά πάρει ή στρατολογία μέσα στή ΕΠΟΝ. Σήμερα, δέκα χρόνια μετά τήν ίδρυση, τής ΕΠΟΝ μάζα καινούργια νεολαία κάθεται στά θρυλά τῶν σχολείων δουλέβεις σε μαγεζία, φάρμαπρικές, έργοστάσια, ζει στίς συνοικίες, στά χωριά, είτε άκρα μένει διεργηγή, χωρίς προσανατολισμό, μέ κλινδυρού νά παρασυρθεί δε τήν άμερικάνικη διαφθορά. Άπ' αυτή τή νεολαία ή ΕΠΟΝ πρέπει νά στρατολογήσει έκαποντάδες και χιλιάδες μέλη τής. Στή μεγάλη, τους πλειστήρα ει νέοι αυτοί των 15-20 χρονών, είτε έχουν είτε δχι δεσμούς μέ τό λαϊκοδημοκρατικό κίνημα, μεσούν τήν άμερικανοκρατία, θέλουν τήν είρηνη, τή δημοκρατία. Μπορούμε λοιπέν νά τούς πάνουμε μέλη τής ΕΠΟΝ.

Φυσικά τό πρόβλημα τής ένότητας τής νεολαίας μας στόν άγωνα, δέν πρέπει σήμερα νά τό βλέπουμε μόνο σαν ένότητα μέσα στέ γραφρές τής ΕΠΟΝ.

Ούτε η πείρα της ΕΠΟΝ μάς μαθαίνει κάτι τέτιο. Τό 1946 από Α' Συνέδριο της ΕΠΟΝ είχε προταθεί έπισημα σε όλλες δργανώσεις ή συγκρότηση μιᾶς όμοσπονδίας δργανώσεων. Τό 1951 ή ίδρυση της ΕΔΝΕ ήταν ένα άκριμα δήμα γιά ένδητηα κλπ. Πολύ περισσότερο σήμερα τό καθηκόν πού πέφτει και στά μέλη και στελέχη της ΕΠΟΝ είναι γά δύσουν δλες τίς δυγάμεις γιά τη συνένωση της νεολαίας μέσα στό παλαικό-δημοκρατικό μέτωπο. «Η ότα φτιάσουμε τήν πατριωτική-δημοκρατική ένωση και ότα παλέψουμε γιά τήν υπαρξη και τή λευτεριά μας έναντια στούς δμερικάνους έπιδρουμες και τούς ντόπιους προσκυνημένους τους ή ότα μάς πλακώσει θανατερά ή δμερικάνικη σκλαβιά», τονίζεται στήν τρίτη δλομέλεια. «Η νεολαία, ή ΕΠΟΝ έχει ένα συβαρό κομμάτι σ' αυτό τό έργο.

«Η πείρα πού μάς δίνει ή δεκάχρονη ιστορία της ΕΠΟΝ, γιά τίς διάφορες μορφές πού μπορεί και πρέπει νά παίρνει ή δουλιά μας αύτή μέσα στή νεολαία είναι τεράστια. Άρκει μένο νά άναφέρουμε μερικές τέτιες μορφές δοκιμασμένες ώστώρα Δπτή νεολαία μας: Οι έπιτροπές τάξεων και σχολείων στά Γυμνάσια. «Η συνένωση τών κατά σχολές έπιτροπών στό πανεπιστήμιο («Συνεργαζόμενες φοιτητικές έπιτροπές»). «Η συνένωση τών άνθετητων Δθλητικών και ποδοσφαιρικών σωματείων της Αθήνας σέ μιά Όμοσπονδία, δπως κι ή δημιουργία μιᾶς σειρᾶς δλλων έκπολιτιστικών και κοινωνικών συλλόγων (πχ. «προστασίας παιδιού»). «Η συνδιάσκεψη δργανώσεων νεολαίας (πχ. στή Θεσσαλονίκη τό 1946). Οι συντονιστικές έπιτροπές δργανώσεων νεολαίας. «Η δουλιά μέσα στούς προσκόπους, πχ. στή Θεσσαλία, δπου οι προσκοπικές δμάδες είχαν σπάσει τό άνειχτό φασιστικό περιεχόμενο πού προσπαθούσαν νά τούς δώσουν. «Η δουλιά μέσα στή ΕΟΧΑ στήν πρώτη κατοχή κλπ. κλπ. Τό παλαικό δημοκρατικό μέτωπο θά χτίζεται και στή νεολαία μέχιλιες μορφές κι Δπό χίλιες δυό Δφορμές πού δίνει: ή καθημερινή ζωή και πάλη. Νά, σέ τί κυρίως πρέπει νά δειχτούν μαστόροι σήμερα τά μέλη και στελέχη της ΕΠΟΝ. Σ' αύτό άνεχτημητα τούς βοηθάει ή δεκάχρονη πείρα της δργανώσης τους, τό παράδειγμα τών κουκουέδων πού δουλεύοντας δίπλα τους, τούς έμπνέουν ήρωισμό, τούς δίνουν δλη τή βοήθεια και καθοδήγηση πού χρειάζεται γιά τήν άγαπτυξη της δράσης τους.

Τό πρώτο χαραχτηριστικό πού τονίζει γιά τήν κατάσταση στήν πατρίδα μας ή τρίτη εύρεια δλομέλεια είναι τό μεγάλωμα τού κινδύνου της δμερικάνικης τυχοδιωχτικής ένέργειας στά Βαλκάνια μέ κυριότερη βάση έξόρμησης τήν Έλλαδα. Ποιός δέν βλέπει τήν ίδιατερη σημασία πού Δποχτάει δ κίνδυνος αύτός γιά τή νεολαία μας; «Ο Παπάγος θέλει ξανά νά δέσει τή νεολαία σέ μιά φασιστική δργανώση, γιατί πιστέβει πώς έτοι θά τή ρίξει πιό εύκολα στή σφαγή. Και είναι έποιμος νά χρησιμοποιήσει γιά αύτό τήν πείρα της καταραμένης ΕΟΝ, είτε και τόν ίδιο τόν προσκοπισμό, δπως έδειχναν οι τελευταίες εύχές του πρός τό Σώμα Έλλήνων Προσκέπων, είτε όποιαδήποτε δλλη μορφή. Μέσα σ' αύτές τίς συνθήξες ή Δξιοποίηση της δεκάχρονης πείρας της ΕΠΟΝ γιά τήν ένδητηα της νέας γενιάς, γιά τό πλατύ άντιφασιστικό, δημοκρατικό μέτωπο, έναντια στό σεχταρισμό, ή Δξιοποίηση τών ήρωικων παραδεισεών της Δποτελεί σήμερα σπουδαίο παράγοντα γιά τό κίνημα της νεολαίας μας.

Πέρσι και πρόπεροι στή 23 Φλεβάρη τό άλλοτε πλαστηρικό και τώρα παπιγικό τοσκάλι της δμερικανοκρατίας, ο Παπακωνσταντίνου, έπανάλαβε Δπτό Ραδιοφωνικό Σταθμό της Αθήνας τέ τυποποιημένω σχόλιό του «Η ΕΠΟΝ μετά τήν κατοχή δέν διελύθη άλλ' ένισχύθη ίδιατέρως» και δλες τίς σχετικές συκοφαντίες του, πού πρέδιναν τόν τρέμο τό δικό του και τών κυρίων του. Άρκετό καιρό τώρα οι μοναρχοφασιστικές έφημεριδες φέλνουν τό τροπάριο πώς γιά τήν έγκληματικότητα πού παρατηρείται στήν Έλλαδα φταίει... ή ΕΠΟΝ. Μά ή νεολαία ξέρει, πώς δσο πολύ λυσσάνε οι κατακτητές και τά δργανά τους, τόσο πιό σίγουρη μπορεί νά είναι πώς βαδίζει στό σωστό, τόν έθνικό δρόμο.

«Η νεολαία της Έλλαδας ογμειώνοντας τά δέκα χρόνια της ΕΠΟΝ βγάζει τά διδάγματα Δπτούς άγωνες της και προχωρεί πιό Δποφασιστικά στήν πάλη. Κι ένα πολύ σπουδαίο συμπέρασμα πού καταλήγουν τά μέλη και στελέχη της ΕΠΟΝ είναι, πώς πρέπει: πιό Δποφασιστικά, πιό θαρραλέα νά δώσουν τά χέρια σ' δλους τούς νέους και τίς νέες πού δγαπαθόν τήν Έλλαδα, κοθούν τό δύτυχισμένο, είρηνικό μέλλον τους γιά νά σταθούν Δξια δπως πάντοτε παιδιά τού λαού μας, στό δύσκολο άγωνα του.

Ο ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗΣ

Ε. ΗΠΕΙΡΟΣ—Γ. ΜΠΟΥΤΣΙΑΣ

'Ο Σοβιετικός Στρατός δικ' τίς αρώτες μέρες της υπαρξής του, προβάλλει σάν στρατός—ἀπελευθερωτής, σάν πιστές στηματοφέρος των ἀπελευθερωτικῶν ἰδεῶν τοῦ κέμματος τοῦ Λένιν-Στάλιν.

'Ο χαρακτήρας τοῦ Σοβιετικοῦ Στρατοῦ σάν στρατοῦ—ἀπελευθερωτή, πηγάζει δικ' τὴν χοινωνική του φύση καὶ καθορίζεται δικ' τὰ καθήκοντα, καθ' ἐκπληρώνεις σάν στρατός τοῦ σοσιαλιστικοῦ πράτους. Στὴ διάρκεια δῆλης τῆς ίστορίας του, δὲ Σοβιετικός Στρατός ήτανε μόνο δικαιούς, ἀπελευθερωτικός πολέμους.

'Ο Λένιν, καθορίζοντας τὴν εὐσέτη τοῦ στρατοῦ τῆς νάπας, τῆς σοσιαλιστικῆς χοινωνίας, ἔλεγε δικαίως πρώτη φορά στὸν χώρο, δημιουργήθηκε στρατός, ἔνοπλη δύναμη, ποὺς ἔτει γιατί πολεμάει, καὶ γιά πρώτη φορά στὸν χώρο, οἱ ἐργάτες καὶ οἱ αὔριτες, πούς δόσαν δικίστευτα βαριές θυσίες, τιώθουν καθαρά, δικαίως περαστικούν τὴν Σοβιετική σοσιαλιστική δημοκρατία, τὴν ἄξονα των ἐργαζομένων . . .*

'Ο ἔνδοξος μαχητικός δρόμος τοῦ Σοβιετικοῦ Στρατοῦ είναι παθαρή διόδιξη γιά τὴν μεγάλη του ἀποστολή σάν στρατοῦ—ἀπελευθερωτῆ.

'Απελευθερωτικό χαρακτήρα είχαν καὶ οἱ πρώτες ἀκόμα μάχες, καθ' χρεάστηκε νά κάνει ὁ νεαρός Σοβιετικός Στρατός ἕναντια στὶς δράτες τοῦ γερμανικοῦ Ιμπεριαλισμοῦ στάθμην 1918.

Τόν καιρό τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καὶ τῆς ξένης ἐπέμβασης, δὲ Σοβιετικός Στρατός τούς καλά ἔξοπλισμένους στρατούς τῶν ἀμερικάνων, ἀγγλῶν, γάλλων, γιαπωνέζων Ιμπεριαλιστῶν, πούς δροχίσαν τὴν στρατιωτική ἐπέμβαση· ἔντια στὴ Σοβιετική δημοκρατία κλέφτικα, χωρίς κήρυξη πολέμου. 'Ο Σοβιετικός Στρατός τούς έκτισε τὰ στρατεύματα τῆς ισωτερικῆς ἀντεπανάστασης, πού διορίστηκαν δικαίως τοῦς ἀπεμβατιστές.

Οἱ Ιμπεριαλιστές, καὶ ἔπειτα δικό τὸ συγεριπτικό χτύπημα πού πήραν, δὲν ήσύχασαν, καὶ ἀνέλαβαν νέες ἐπιθέσεις ἔναντια στὴ νεαρή Σοβιετική δημοκρατία.

'Αλλά δὲ οι Σοβιετικός λαός ἔκανε ίερό, δικαιο, ἀπελευθερωτικό πόλεμο, καὶ αὐτό ἐνέπνεε κάθε πολεμιστή σὲ μεγαλειώδικους ἀθλους στὸ δυνομα τῆς πατρίδας. 'Ολοι οἱ στρατοί τῶν λευκῶν, πού διοστήριζονταν δικό τοὺς ξένους ἐπεμβατιστές, τασκοτηκαν, καὶ οἱ ἐπεμβατιστές διώχτηκαν ἔξω δικό τὰ σύγορα τῆς Πατρίδας μας.

Στὴν πορεία τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, δὲ Σοβιετικός Στρατός ἐκπλήρωσε τὴν ἀπελευθερωτική του ἀποστολή, παρέχοντας ἀδελφική βοήθεια στοὺς λαούς τῆς Οὐκρανίας καὶ τῆς Λευκορωσίας, ἀπελευθερώνοντάς τους δικό τοὺς γερμανούς, γάλλους καὶ πολωνούς κατακτητές.

'Ο Σοβιετικός Στρατός ἔδοσε βοήθεια στοὺς ἐργαζόμενους τῆς Γεωργίας, τῆς Αρμενίας, καὶ τοῦ Αζερμπατζάν γιά τὴν ἀπελευθέρωσή τους δικό τὴν ἔξουσία τῶν ἀστῶν ἔθνικιστῶν· μενοσεβίκων, ντασονιάκων καὶ μουσαφιτιστῶν—τοιράκιων καὶ προστατεύμενων τοῦ ξένου κεφαλαιου. 'Ο Σοβιετικός Στρατός βοήθησε τοὺς ἐργαζόμενους τῶν δημοκρατικῶν τῆς Μέσης Ασίας—οὐζμπέκους, καζάκους κιργιζίους, τατζικιστῶν καὶ τουρκμένους νά διώξουν καὶ νά διαλύσουν τὶς συμμορίες τῶν ἐπεμβατιστῶν καὶ τῶν μπασμάτες**.

* B. I. Λένιν. 'Απαντα, τόμος 29ος, έκδοση 4η, ρόδοικα, σελ. 197.

** Μπασμάτες=ἀντεπαναστάτες-συμμορίες στὴ Μέση Ασία στὴν περίοδο τοῦ ἐμφυλίου πολέμου.

‘Ο Σοβιετικός Στρατός μέ τό γεμάτο αδτοθυσαί νικηρόρο ἀγώνα του γιά τήν ἀπελευθέρωση δλων τῶν λαῶν τῆς Πατρίδας μας βοήθησε στή δημιουργία και στεφάνη τοῦ ἰσχυροῦ πολυεθνικοῦ σοσιαλιστικοῦ κράτους.

Τατερα ἀπό τό τέλος τοῦ ἐμφυλίου πολέμου και τό διώξιμο τῶν ἐπεμβατών, τό Δεκέμβρη τοῦ 1922, οἱ νεαρές σοβιετικές δημοκρατίες συνεγώθηκαν σ’ Ἑναὶ ἐνιαῖο κράτος—τήν “Ἐνωση τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν.

‘Η φιλία τῶν λαῶν είναι ἔνας ἀπό τοὺς κύριους παράγοντες πού καθορίζουν τήν οὐσία και τήν ἡθική φυσιογνωμία τοῦ στρατοῦ μας.

Οἱ ἀπελευθερωτικοὶ σκοποὶ τῆς πάλης και ἡ ἀδελφικὴ ἔνωση τῶν ἔθνοτήων, πού βρήκαν τήν ἔχφρασή τους και στή σύνθεση τοῦ Σοβιετικοῦ Στρατοῦ, ἔξαφάλιζαν πάντα σ’ αὐτόν γερά, αἰγουρα μετόπισθεν, πού είναι ἔνας ἀπ’ τούς σταθερούς παράγοντες τῆς νίκης. ‘Ο α. Στάλιν ἔλεγε, δι: «...ἀν στά μετόπισθεν τοῦ Κολτσάκ, τοῦ Ντενίκιν, τοῦ Βράγκελ και τοῦ Γιούντεντς δέν εἰχαμε... καταπιεζόμενους πρὶν λαούς, πού ὑπόσχαφταν τά μετόπισθεν αὐτῶν τῶν στρατηγῶν... δέ θά τοσακίζαμε οὔτε ἔναν ἀπ’ αὐτούς τούς στρατηγούς»*.

‘Ἀκόμα ἀπό κείνη τήν περίοδο, ἡ πάλη τοῦ σοβιετικοῦ λαοῦ γιά τή λευτερία και ἀνεξαρτησία του είχε μεγάλη ἐπίδραση στούς γειτονικούς λαούς.

Οἱ ἐργαζόμενοι τῆς Μογγολίας, ἀκολουθώτας τό παράδειγμα τῆς ἐπαναστατικῆς Ρωσίας, ξεσηκωθήκαν ἐνάντια στό ζυγό τῶν φεουδαρχῶν-πριγκήπων τους; και τῶν γιαπωνέζων μισθοφόρων. Μήν ἔχοντας ἀρκετές δυνάμεις γιά νά τά βγάλει πέρχ μονάχος ἐνάντια στούς ἔχθρούς του, δι μογγολικός λαός ζήτησε βοήθεια ἀπό τό Σοβιετικό Κράτος. Τό 1921 τά σοβιετικά στρατεύματα βοήθησαν τά μογγολικά λαούς-ἐπαναστατικά τμήματα νά τοσακίσουν τούς γιαπωνέζους μισθοφόρους και τίς συμμορίες τῶν λευκοφρουρῶν. Σάν ἀποτέλεσμα τῆς ἀδελφικῆς βοήθειας τοῦ Σοβιετικοῦ Στρατοῦ δι λαός τῆς Μογγολίας πήρε τή δυνατότητα απειλή, χωρίς ἐκμεταλλευτές, νά κτίζει τή ζωή του, νά δημιουργήσει τή Μογγολική λαϊκή δημοκρατία.

‘Εισι ἀπό τίς πρώτες ἀκόμα μέρες τῆς διαρρήξ του δ Σοβιετικός Στρατός πρέβελε σάν εδγενής-ὑπερχαπιστής τῶν καταπιεζόμενων και ὑποδουλωμένων ἔθνων και κατακτοῦσε τό βαθύ σεβασμό δλων τῶν φιλελεύθερων λαῶν.

‘Ο ἀγώνας τοῦ Σοβιετικοῦ Στρατοῦ γιά τή λευτερία και ἀνεξαρτησία τῆς πατρικῆς γῆς είχε ἀποφασιστική ἐπίδραση στήν τύχη πολλῶν χωρῶν. Σάν ἀποτέλεσμα τῆς νίκης τῆς Μεγάλης Όχτωβριανῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης δυνάμωσε τό ἔθνικοαπελευθερωτικό κίνημα στήν Κίνα, τήν Κορέα και πολλές διλλες χώρες, πού ἤταν τότε ἀποικίες τοῦ ἀμερικάνικου, τοῦ ἀγγλικοῦ, τοῦ γαλλικοῦ, τοῦ γιαπωνέζικου ἡμπεριαλισμοῦ.

‘Η χώρα τῶν Σοβιέτ και δ Στρατός τῆς είναι προμαχώνας τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ κινήματος τῶν λαῶν δλου τοῦ κόσμου.

‘Ο Σοβιετικός Στρατός και δ Πολεμικός Στόλος φυλάγουν προσεχτικά και ἀγρυπνα τήν εἰρηνική δημιουργική δουλιά τοῦ σοβιετικοῦ λαοῦ. Τατερα ἀπό τό νικηφόρο τέλος τοῦ ἐμφυλίου πολέμου δ Σοβιετικός Στρατός δέν ἐτομάζονταν νά πολεμήσει οὔτε νά ἐπιτεθεί σέ κανέναν. ‘Ομως οἱ ἡμπεριαλιστές ἀρπαγές και ἐμπρηστές τοῦ νέου πολέμου ἐπανειλημμένα προσπαθοῦσαν νά σταματήσουν τήν εἰρηνική δουλιά τῶν σοβιετικῶν ἀνθρώπων, ἐπιβιούλευτηκαν δχι μόνο μιά φορά τά ίερά αύνορα τῆς σοβιετικῆς γῆς. ‘Ἐτοι ἔγινε τό 1938 στή λίμνη Χασάν, ἔτοι ἔγινε τό 1939 στήν περιοχή τοῦ ποταμοῦ Χαλχίν-Γκόλ, δταν νά γιαπωνέζικη σερτοχρατία ἐπιχειρήσεις νά πραγματοποιήσει τά καταχτητικά τῆς σχέδια. ‘Ο Σοβιετικός Στρατός ἔδοσε ἀξια ἀπάντηση στούς γιαπωνέζους σαμουράτ.

Τό 1939, δταν οἱ χιτλεροφασιστικές δρδές ἐπετέθηκαν ἐνάντια στήν Πολωνία και ἀπειλοῦσαν νά ὑποδουλώσουν τούς ἀδελφικούς μας λαούς τῆς Δυτικῆς Ουκρανίας και τῆς Δυτικῆς Λευκορωσίας, δ Σοβιετικός Στρατός, ὥθισμενος ἀπό τούς μεγάλους ἀπελευθερωτικούς σκοπούς, ἔτρεξε σέ βοήθεια αὐτῶν τῶν λαῶν και τούς πήρε κάτω ἀπό τήν ἰσχυρή του προστασία.

* L. B. Ζαντίν. “Διαντα, τόρος 5ος, ποδεκηνή δικδοση, σελ. 246.

Τά έκατομμύρια τῶν ἑργαζομένων τῆς Δυτικῆς Δευτερωτικής καὶ τῆς Δυτικῆς Οὐκρανίας ἀπόδυγαν τῇ μοίρᾳ τῶν σκλάβων τοῦ γερμανικοῦ φασισμοῦ. Καὶ ἐπερπετε νά δεῖ κανεὶς μέ τι θερμή· εὐγνωμοσύνη δέχονταν οἱ ἑργαζόμενοι τῶν ἀπελευθερωμένων χωριῶν καὶ πόλεων τούς σοβιετικούς μαχητές-ἀπελευθερωτές. Μέ τεράστια ὁμοφωνία ἐπιδοκίμασαν τὴ συνένωση αἱ ἔνιατο χράτος μὲ τούς ἀδελφούς λαούς τῆς Σοβιετικῆς Οὐκρανίας καὶ τῆς Σοβιετικῆς Δευτερωτικής.

Τό Φθινόπωρο πάλι· τοῦ 1939 ὁ Σοβιετικός Στρατός ἀναγκάστηκε μὲ τὸ δπλο στὸ χέρι νά ἀντιμετωπίσῃ τοὺς λευκοφιλανδούς καταχτητές, ποσ ἀσκόπων νά ἀποσπάσουν ἀπὸ τὴν ΕΣΣΔ τὴ Σοβιετική Καρελία καὶ τὸ Λένινγκραντ, νά θη μισουργήσουν «Μεγάλη Φιλανδία» ἀπὸ τὴ Βαλτική νᾶ τὰ Οὐράλια. Τό χειμῶνα τοῦ 1939-40 ὁ Σοβιετικός Στρατός τούς τά στρατεύματα τῶν λευκοφιλανδῶν καὶ ἔτοι ἔξαφάλιοις ἀπὸ τὸν κίνδυνο τὰ βορειοδυτικά σύνορα καὶ τὸ Δεκανγκραγτ.

Στὶς συνθῆκες τοῦ δεύτερου παγκόσμιου πολέμου, πού εἰχε ἀρχίσαι πιστ., ξ. γινε καθαρό, δτι οἱ γερμανοὶ φασιστες σκοπεύουν νά μετατρέψουν τὴν περιοχὴ τῆς Βαλτικῆς σέ προγεφύρωμα γιά τὴν ἐπίθεσή τους ἐνάντια στὴν πατρίδα μας. Μπροστά σέ μιά τέτια ἀπειλή ή Σοβιετική Ἐνωση ἐπερπετε ἀμεσα νέ πάρει ἀπετελεσματικά μέτρα γιά τὴν διπεράσπιση τῆς ἀσφάλειας της. Σέ συμφωνία μὲ τὶς Κυβερνήσεις τῆς Λιθουανίας, Λετονίας καὶ Ἑσθονίας τά στρατεύματα τοῦ Σοβιετικοῦ Στρατοῦ μπήκαν στὸ ἔδαφος αὐτῶν τῶν δημοκρατιῶν γιά νά τὶς διπερασπίσουν ἀπὸ τὴ χιτλερική ἐπίθεση.

Ομως οἱ δασικές κυβερνήσεις τῶν δημοκρατιῶν τῆς Βαλτικῆς γρήγορα παρβίασαν τὶς ὁποχρέωσεις τους πρός τὴ Σοβιετική Ἐνωση καὶ μπήκαν στὸ θρόμο τῆς προδοσίας τῶν συμφερόντων τῶν λαῶν τους. Σ' ἀπάντηση σ' αὐτό εἰ ἔργο-ζόμενοι ήτις Διθουανίας, Λετονίας καὶ Ἑσθονίας ἀνάτρεψαν τοὺς ἐκσυμβότες παιδικότες, πήραν τὴν ἔξουσία στὰ χέρια τους, ἔγκειθρυσαν τὴ Σοβιετική ἔξουσία καὶ μπήκαν στὴν Ἐνωση τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν.

Τό 1940 ὁ Σοβιετικός Στρατός ἔγραψε ἄλλη μιά σελίδα στὸ ἑνδοξό χρονικό τῶν ἀγώνων του, πραγματοποιώντας ἀπελευθερωτική ἐκστρατεία στὴ Βεσσαραβία μὲ σκοπό τὴ συνένωσή της μὲ τὴ Σοβιετική Μολδαβία. Όπως αἴναι γνωστό δικόμα ἀπ' τὰ 1918, ή Ρουμανία τῶν μπογιάρων, ἐπωφελούμενη ἀπὸ τὴν προσωρινή στρατιωτική ἀδυναμία τῆς Σοβιετικῆς δημοκρατίας καὶ διοκινούμενη ἀπὸ τοὺς ἀμερικάνους, ἀγγλούς καὶ γάλλους ἴμπεριαλιστές, κατέλαβε τὴ Βεσσαραβία. Πάνω ἀπὸ 22 χρόνια, οἱ λαοὶ τῆς Βεσσαραβίας, πού ἀποτελεῖ ἀναφαίρετο κομμάτι τῆς Μολδαβίας, διπέφεραν κάτω ἀπὸ τὸ ζυγό τῶν ρουμάνων τοιχιάδων.

Τὸν Ἱούνη τοῦ 1940 αὐτή ἡ ἀδικία ἐπανορθώθηκε. Ό λαός τῆς Βεσσαραβίας καὶ τῆς Μολδαβίας συγενώθηκε στὴν Ἐνιατα Μολδαβική Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρατία.

Ἀπελευθερωτικά καθηκόντα κοσμοϊστορικής σημασίας πραγματοποίησε ὁ Σοβιετικός Στρατός στὴν περίοδο τοῦ Μεγάλου Πατριωτικοῦ πολέμου τοῦ 1941-1943.

Ο σύντροφος Στάλιν καθορίζοντας τοὺς σκόπους τοῦ σοβιετικοῦ λαοῦ στὸ Μεγάλο Πατριωτικό πόλεμο, ἔλεγε: «Σκοπός αὐτοῦ τοῦ παλλαίκοῦ Πατριωτικοῦ πολέμου ἐνάντια στούς φασιστες διπόδουλωτές είναι: δχι μόδο γ, ἔξαλειψη τοῦ κινδύνου πού πρέπεται πάνω ἀπὸ τὴ χώρα μας, ἀλλά καὶ ή βοήθεια σ' δλους τοὺς λαούς τῆς Εδρώπης, πού στενάζουν κάτω ἀπὸ τὸ ζυγό τοῦ γερμανικοῦ φασισμοῦ».*

Ο ἥρωικός ἀγώνας τοῦ Σοβιετικοῦ Στρατοῦ στὴν περίοδο τοῦ Μεγάλου Πατριωτικοῦ πολέμου φύτευε στὶς καρδιές τῶν λαῶν, πού ἐπεσαν κάτω ἀπὸ τὴν κατοχὴ τοῦ γερμανικοῦ φασισμοῦ, τὴν πίστη δτι ἀναπόφευκτα θά ρθει ή νίκη ἐνάντια στὸ χιτλερισμό, δτι οἱ χώρες θά ἀπαλλαχθοῦν ἀπ' τὴ φασιστική σκλαβία. Ό Β. Ι. Μόλοτοφ στά 1941 ἔλεγε:

* I. B. Στάλιν. Για τὸ Μεγάλο Πατριωτικό πόλεμο τῆς Σοβιετικῆς "Ενωσης ροδοικη έκδοση, σελ. 16.

«Στις ειλάτες της Σοβιετικής Ένωσης έπεισε τό βαρύ παθητικόν νά δοκιμάσει τά πιο βραχέα και αιραστηρά χειρόπατα τών χιτλερικών κατακτητών. Ήμείς βλέπουμε, διεις ή μεγάλη σημασία τοδ δύσκολον μας άγωνα ένάντια στό χιτλερικό βράσος: δύο και μεγαλύτερη άναγνώριση στοδ λαούς δλου τοδ κόσμου. Θαρ-θει παιρές και οι λαοί θά ποδν τό σημαντικό τους λόγο γι' αυτό εν διπλευθε-ρωτικό βόλο της Σοβιετικής Ένωσης, ποδ κάτω από την παθοδιγηση τοδ μεγάλου άρχηγοσ συντρόφου I. B. Στάλιν έκπλατρώνει τάρα ή ΕΣΣΔ δχι μένο πρός το συρρέον της διπλευθερωτης των λαων της Εδρώπης, άλλα και πρές τό συμφέ-ρον της λευτεριάς των λαων δλου τοδ κόσμου, πράγμα πού και σήμερα τέσσ πλατιά άναγνωρίζουν οι αντιπρόσωποι των φιλικών χωρών...»*.

Στις 6 τοδ Νοέμβρη τοδ 1944 δι σύντροφος Στάλιν δηλωσε στό ασβιετικό λαό δει δ ένδεξοσ στρατός μας έκπληρωσε έπάξο και μέ τιμή τό πατριωτικό του χρόνος, διώχνοντας τους γερμανορασιστες κατακτητές απ' τά σύνορα της ασβι-ετικής γης. «Ο έχθρός διώχτηκε απ' δύο τό έδαφος της Σοβιετικής Ουκρανίας και Αυστρορωσίας, των ασβιετικών δημοκρατιών της Καρελοφιλανδίας, της Μολδαβίας, της Καθονίας, της Δετόνιας και Λιθουανίας. «Από τώρα και στό έξι, και μιά για πάντα—έλεγε δι σύντροφος Στάλιν—ή γη μας άκαλευθερώθηκε από τά χι-τλερικά καθάριματα»**.

Η ασβιετική γη διπλευθερώνηκε, άλλα έκατομμύρια ανθρώποι μας διόφε-ρεν διέφρα στή φασιστική σκλαβιά. Κάτω από τό χιτλερικό ζυγό στέναζαν οι λαοί της Εδρώπης. «Ο πρώτος σκοπός—νά διπλευθερωθοδύν τά ασβι-ετικά έδαφη από τό φασιστικό ζυγό—είχε έπιτευχθει. Στό Σοβιετικό Στρατό μπήκε δεύτερο παθητικόν—νά βιώθηξει τους δικοδουλωμένους λαούς στό διπλευθερωτικό τους ά-γώνα ένάντια στή χιτλερική τορανία:

«Ο Σοβιετικός Στρατός μέ τό νικηφόρο άγωνα του ένάντια στοδ φάσοιστες κατακτητές ένέπνεε και ξεσήκωνε τοδ πατριώτες των άλλων χωρών στήν πάλη της πατρίδα τους, για τή λευτερία και διεξαρτησία της. Σάν διποτέλεσμα των νικών, πού κέρδισαν οι ασβιετικές ένοπλες δυνάμεις, ή πολεμική ισχή τοδ έχθροσ τακτιστήκε και οι λαοί της Εδρώπης πήραν τή ένυνατέτη, τα νά διεξάγουν κατευχημένη άκαλευθερωτική πάλη για τό διώξιμο των φασιστών κατακτητών.

Σάν διποτέλεσμα της αυντοβίης της Χιτλερικής Γερμανίας και των συνερ-γατών της, δ Σοβιετικές Στρατός, διπλευθερώσει τους λαούς της Πολωνίας, Τσε-χοσλοβαχίας, Γιουγκοσλαβίας, Νορβηγίας, Δανίας, Βούλγαρίας, Αλβανίας και άλ-λων χωρών της Εδρώπης, πού βασανίζονταν κάτω από τό ζυγό της αιματηρής χιτλερικής «ενέας τάξης».

Ο διπλευθερωτικός άγωνας τοδ Σοβιετικού Στρατού δέχθηκε τή συνείδηση των έργαζομένων μαζών σέ πολλές χωρετ. Οι λαοί της Πολωνίας, Τσεχοσλοβαχ-ίας, Ηλγγαρίας, Βουλγαρίας, Ρουμανίας, Αλβανίας πήραν τίς τύχες των χω-ρών τους στά ίδια τους τά χέρια και πραγματοποιώντας μέ σιγδυριά δημοκρα-τικούς μετασχηματισμούς, προχωρούν στό διέρμο πρές τό σοσιαλισμό.

Στή Γιουγκοσλαβία ή άτιμη κατασκοπευτική όλικα τού Τίτο-Ράνκοβιτς, δρώντας κάτω από τίς έντολές των άρχοντικών τους, αμερικανοάγγλων έμπεριαλι-στών, δηρπήξε τήν έξουσια, έγκαθ δρυσε στή χώρα φασιστικό καθεετώς γκεστα-πίτικου τύπου, στέρησε τους λαούς της Γιουγκοσλαβίας απ' τά στοιχειώδη δη-μοκρατικά δικαιώματα, ξερνάει βρωμιές και συκοραγτεί άχαλινωτα τή Σοβι-ετική Ένωση και τίς χώρες της λατεκής δημοκρατίας. «Ομως οι έργαζόμενοι της Γιουγκοσλαβίας έέρον, διεις ή θέζη τους είναι από στρατόπεδο της ειρήνης και της δημοκρατίας, διεις τό διντιμπεριαλιστικό στρατόπεδο, πού έπικενταλής του στέ-κει ή μεγάλη Σοβιετική Ένωση,— είναι τό μοναδικό στήριγμα της λευτεριάς και διεξαρτητής διων των ειρηνόριλων λαων.

«Τώρα δλοι βλέπευν,—έλεγε δ. B. I. Μόλοτοφ,—διεις ή συμμορία τοδ Τίτο-Κάρντελ-Ράνκοβιτς διποκατέστησε κιόλας τήν καπιταλιστική τάξη πραγμάτων

* «Μακολοβίτη», Νο 21, τοδ 1941.

** I. B. Στάλιν. Για τό Μεγάλο Πατριωτικό πόλεμο της Σοβιετικής Ένωσης, ρόδοση, έκδοση, σελ. 168.

3. «ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ» ΑΡ. 2/1953

στή Γιουγκοσλαβία, στέρησε τό λαό διάδοχος τις έπαναστατικές του κατακτήσεις, μετάτρεψε τη χώρα σε δρόγανο των έπιθετικών ιμπεριαλιστικών χρατών. Νοιούντας, διεύθυντας, διεύθυντας τη γιουγκοσλάβικος λαός μισεί αυτή τη συμμορία των μισθοφόρων έγκληματιών πού τρύπωσαν στήν έξουσία, ή κλίκα αυτή στηρίζει ώς τώρα τήν έξουσία της μέ τήν αιματηρή τρομοκρατία καὶ τις φασιστικές μέθοδες διακυβέρνησης. Αύτό δέ μπορεί νά συνεχίζεται γιά πολύ. Οι λαοί τής Γιουγκοσλαβίας δέ βρούν τό δρόμο γιά τή λευτερά καὶ τήν έξαλειψή τοῦ τιτοφασιστικοῦ καθεστώτος»*.

«Η έργατική τάξη τής Γιουγκοσλαβίας καὶ δλοι οι έργαζόμενοι θά βρούν μέσα τους δυνάμεις, γιά νά γκρεμίσουν τήν κλίκα τών προδοτών καὶ νά ξαναπάρουν τιμητική θέση διάμεσα στής διδελφικές λαϊκές δημοκρατίες.

Οι έργαζόμενοι τών χωρών τής λαϊκής δημοκρατίας ποτέ δέ θά ξεχάσουν, διεύθυντας Σοβιετικός Στρατός τούς έδοσε τή δυνατότητα νά ζούν χαρούμενα καὶ λεύτερα καὶ ία δουλεύουν χωρίς καπιταλιστές καὶ ταφλικάδες, διεύθυντας οι ισχυρές δυνάμεις τής Σοβιετικής "Ένωσης διπεραστίζουν αίγουρα τήν διπέθεση τής ειρήνης.

«Ο πρόεδρος τής Τσεχοσλοβάκικης δημοκρατίας Κλέμεντ Γκότβαλντ, μιλώντας στήν παρέλαση, τήν άφιερωμένη στήν πέμπτη διπέτειο τής διπελευθέρωσης τής Τσεχοσλοβακίας διπό τό Σοβιετικό Στρατό διπό την πρωθυπουργός "Αντονίν Ζχοποτότσκι έλεγε: «Αδέτες τίς μέρες θυμούμαστε έκείνους ποθ μάς διπελευθέρωσαν. Θυμούμαστε τόν έργατικό λαό τής "Ένωσης τών Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών, τόν έδοσε Σοβιετικό Στρατό, τούς ήρωας του πολεμιστές, τούς διοικητές καὶ στρατηγούς του. Τούς θυμούμαστε μέ ίδιατερη εύγνωμούνη, μέ άγαπη καὶ διπερέριστο αεβασμό γιά κείνον, πού ήταν ο άκλόνητος δργανωτής τής πρωτόφυντης άντεστασης, δργανωτής τής τελειωτικής συντριβής τοῦ γερμανικοῦ φασισμοῦ καὶ τής συνενωμάνης διεθνούς άντιδρασης. Θυμούμαστε τό φίλο μας καὶ διπελευθερωτή τοῦ λαοῦ μας τόν άρχιστράτηγο Στάλιν».

Οι λαοί τής Τσεχοσλοβακίας καὶ τής Σοβιετικής "Ένωσης είναι συνδεμένος μέ δεσμούς διδιάσπαστης φιλίας διπό παλιότερα. Στίς μαύρες μέρες τοῦ Μονάχου τή Σοβιετική "Ένωση έμενε ό μοναδικός συνεπής διπεραστικής τής έθνικής λευτεριάς καὶ άνεξαρτησίας τής Τσεχοσλοβακίας.

«Η πατροπαράδοτη φιλία τών διδελφών λαῶν τής ΕΣΣΔ καὶ τής Τσεχοσλοβακίας στερεώθηκε μέ τό αίμα, πού χύθηκε στά πεδία τών μαχών τοῦ Μεγάλου Πατριωτικοῦ πολέμου. Τά τσεχοσλοβάκικά στρατιωτικά τμήματα, πού δημιουργήθηκαν στό έδαφος τής χώρας μας στά 1941 πολεμούσαν μαζί μέ τά τμήματα τοῦ Σοβιετικοῦ Στρατοῦ ένάντια στούς γερμανοφασιστές καταχτητές.

«Ο Άνωτατος Διοικητής τοῦ Σοβιετικοῦ Στρατοῦ I. B. Στάλιν τόνισε δχλιμά φορά μόνο στής διαταγές του τίς πετυχημένες έπιχειρήσεις τών σχηματισμών καὶ τμημάτων τοῦ Τσεχοσλοβάκικου σώματος. Πολλοί μαχητές αυτοῦ τοῦ σώματος παρασημοφορήθηκαν μέ τά διώτερα σοβιετικά παράσημα καὶ μετάλλια καὶ τιμήθηκαν μέ τόν τίτλο τοῦ ήρωα τής Σοβιετικής "Ένωσης γιά έκδηλωση διδρείας στής μάχες.

«Ακριβώς τό ίδιο καὶ οι πολωνοί πατριώτες στά χρόνια τοῦ Μεγάλου Πα-

* «Πρόβντα», 22 Ιούλη 1951.

τριετικού πολέμου πολεμούσαν πλει-πλάνη με τους αρβιετικούς μαχητές για την άπελαυθέρωση της πατρίδας τους.

Ο πρόεδρος της ΚΕ του Εμπορικού Κόμματος Πολωνίας Μπολεζλέζ Μπιερέζ, σημαντικός επίσημος οπαντάρεντος της συνθήκης φιλίας, δημοτικούς βοήθειας και μεταπολεμικής συμεργώσεως ανέφεσε στη Σοβιετική "Ενωση και την Πολωνική Δημοκρατία, έγραψε

«Η Πολωνία άπελευθερώθηκε από τον ήρωα Σοβιετικό Στρατό από τόν πιο τρομερό απόντια της θάνατος. Χέρη επή βοήθεια της ΕΣΣΔ δημιουργήθηκε θυμάσια έφοδιασμένος πολωνικός στρατός, που οι στρατιώτες του συνεισέρχονται τών συμβολή τους στην άπελαυθέρωση της υπό την έναντια στο χιτλερισμό.

Η υπό της ΕΣΣΔ έναντια στο γερμανικό φασισμό, δημοτικούς και ή ισχυρή ύποστηριξη που δέχησε από το Σοβιετικό κράτος, ήταν άποφασιστικής περάγοντας, που έπεινες τους πολωνούς έργαζεμένους απόντια τους έναντια στις βάσεις των καπιταλισμού στην Πολωνία, στην πραγματοποίηση της άγροτικής μεταρύθμησης, στην ίδινη πολιτική της βιομηχανίας, στην έγκαθιδρυση των καθεστώτων της λαϊκής δημοκρατίας.

Θερέτρα αισθήματα εύγνωμοσύνης πρός τη Σοβιετική "Ενωση και τόν ήρωα-κό στρατό της έξέφρασε δι πρόεδρος τοῦ διπουγγικοῦ Συμβούλου της Οδυγγρικής λειτής δημοκρατίας, γενικός γραμματέας τοῦ κτημάτος των Οδυγγρων έργαζορένων Μάτιας Ράκοσι. Στό λόγο του στήν πανηγυρική συνεδρίαση τήν άφιερωμένη στά πεντάχρονα από τήν άπελευθέρωση της Ούγγαριας, είπε:

«Ο Οδυγγρικός λαός γιορτάζει σήμερα μεγάλη γιορτή. Πρίν πέντε χρόνια έ Σοβιετικός Στρατός πραγματοποίησε τήν άπελευθέρωση της πατρίδας μας. Ή άπελευθέρωσή μας ήταν διπλή. Οι γυιοί τοῦ σοβιετικοῦ λαοῦ δέν τούς σάκισαν μόνο τά φασιστικά δεσμά που ήταν έπάνω μας, ή ήταν τοῦ τοσκισμένου κατοικικοῦ στρατοῦ σήμανταν σύγχρονα και τό τέλος της χυριαρχίας της ούγγρικής τάξης πού κυβερνούσε, της χυριαρχίας των μεγάλων τοιφλικάδων και καπιταλιστών. Δέν είναι τυχαίο, πώς, διαν στις πέρα από τό Δούναβη περιοχές βροντούσαν άκρα τά κανόνια, στά δύπολοι πατμήματα της χώρας της έργαζόμενη άγροτιά. Έπαιρνε κιέλας τή γη, που έπι έκατονταστείς τήν κατείχαν οι κέμητες και οι έπιλοποι.

Η άπελευθέρωση ήταν η πρώτη άποφασιστική, βοήθεια που μάς έδωσε η Σοβιετική "Ενωση. Αδτή τή βοήθεια τήν άκολουθησε άλλεπάλληλη σειρά από άλλα είδη βοήθειας».

Ο Σοβιετικός Στρατός άπελευθέρωσε και τό γερμανικό λαό από τό άλεθρο και άτιμωτικό χιτλερικό καθεστώς, τόν άπελευθέρωσε από τό φασισμό. Ο πρωθυπουργές της Γερμανίας λαοκρατικής δημοκρατίας Όττο Γκρότερολ στό λόγο του στήν πανηγυρική συνεδρίαση, τήν άχιερωμένη στήν Ημέρα της άπελευθέρωσης, είπε διαν στις 8 τοῦ Μάη τοῦ 1945 άνοιχτηκε στό γερμανικό λαό ο δρέπος γιά καρποφέρα δραστηριότητα. «Γι' αυτό έμεις λέμε σήμερα εύχαριστω στή Σοβιετική "Ενωση, στόν άρχιστράτηγο Στάλιν και τούς πολυάρ θμους μαχητές τοῦ Σοβιετικοῦ Στρατοῦ, που πέσαν στόν άγώνα γιά τήν άπελευθέρωσή μας από τό φασισμό και γιά τήν πρέσο δι πρόεδρο της άνθρωπότητας... Ή καταστροφή τοῦ 1945 έδιγησε τό γερμανικό λαό, δσον άφορα τή γερμανική λαοκρατική δημοκρατία, στήν δωτεριακή πολιτική έκκαθάριση. Ή μέρα της 8 τοῦ Μάη τοῦ 1945 μάς άδηγησε στή λευτερία».

Η κοσμοτοπορική νίκη τοῦ Σοβιετικοῦ Στρατοῦ έναντια στή χιτλερική Γερμανία και τήν ίμπεριαλιστική Ιαπωνία δημιουργήσε δλες τίς άπαραίτητες προδοποέσεις γιά τόν πετυχημένο άπελευθερωτικό άγώνα τοῦ μεγάλου Κινέζικου λαοῦ, που κατάχτησε τή λευτερία και άνεξαρτησία της χώρας του και μέ έπιτυχία στερώνει τό λαϊκό-δημοκρατικό κάθεστώς.

«Άν δέν δημιρχει η Σοβιετική "Ενωση»—έγραψε ο Μάο Τσέ Ντούγκ—«άν δέν δημιρχαν οι νίκες στέν αντιφασιστικό δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, άν—πρόμα που είναι ίδιατερα σοβαρό γιά μάς—δέν τοσκίσονταν στή γιαπωνέζικος ίμπεριαλισμός, άν στήν Εύρωπη δέν έμφανίζονταν οι χώρες της νέας δημοκρατίας...

τότε ή πιεση τών διεθνών αντιδραστικών δυνάμεων, θάταν, άσφαλως, πολύ λοχορότερη, όπ' δτι, τώρα. Μπορούσαμε, άραγε, νά. κερδίσουμε τή νίνη μέ τετιες συνθήκες; 'Άσφαλως δχι»*.

Σάν αποτέλεσμα τής συντριβής τής ίμπεριαλιστικής Ιαπωνίας, ο Σοβιετικός Στρατός έφερε τή λευτεριά στή Βόρεια Κορέα. 'Αλλά αυτή τή λευτεριά τήν έπιβούλευτηκαν ξεδιάγντροπα οι ίμπεριαλιστές τών Ένωμένων Πολ:τεών τής 'Αμερικής, ξαπολύοντας τόν ίμπεριαλιστ:κό πόλεμο στήν Κορέα. Μέ τερατώδικη σκληροτητα καταστρέρουν τίς πόλεις καλ τά χωριά, ρίχνουν μέ τά δεροπλάνα μεγάλες ποσότητες όπό έντομα μολυσμένα μέ δάκιλλους πανούκλας, χολέρας καλ δλλων θανατηρόρων όποιων, χρησιμοποιούν δηλητηριώδεις ούσιες, έξοντιώνουν ζλύπητα τόν είρηνικό πληθυσμό.

'Όλος ο κόσμος πχρακχιλούθει μέ ένταμένη τήν πρωσοχή τόν ήρω:χό άγώνα τού χορεάτικου λαού ένάντια στού, άμερ:κάνους έπεμβατιστές. Πολεμωντας μέ αδτοθυσία για τήν τιμή καλ λευτεριά: τής πατρίδας τους, οι χορεάτες πατρώντες κατάκτησαν τήν συμπάθεια τών ε'ρημόφιλων λαών δλου τού κόσμου. 'Η Κορέα έγινε ή σημαία τού απελευθερωτικού κινήματος για τίς υποδουλωμένες καλ έξαρτημένες χώρες.

(1) απευλευθερωτικός χαραχτήρας τού άγώνα τού Σοβιετικού Στρατού έπιβεβχ:ώνται καλ μέ τό δτι, έχοντας έκπληρώσει τήν μεγάλη τους ιστορική αποστολή, τά σοβιετικά στρατεύματα έψυγαν όπό τήν Τσεχοσλοβακία, τήν Γιουγκοσλαβία, τήν Νορβηγία, τή Δανία, τή Μαντζουρία, τήν Κορέα, καλ άλλο. 'Αργαν αυτές τίς χώρες μόλις συμπληρώθηκε ή απελευθέρωσή τους.

Παντού δπου πήγαν τά σοβιετικά στρατεύματα, ο έργαζόμενος λαός τά όποδέχονταν πρέσαρχ καλ άδελφ:κά, καλ δταν οι μαχητές μας φεύγαν γ:ά τήν πατρίδα, ο πληθυσμός τού τέπου τούς έπεισθεδούσε μέ θέρμη καλ σύγνωμοσύνη.

«Οι ρώσοι ήρθαν σέ μας πρώτοι, καλ μας άφήνουν πρώτοι,—έγραψε ή νορβηγική έφημερίδα, "Αρτενπιστεν", σέ σχέση μέ τήν αποχώρηση τών στρατευμάτων μας όπό τή Νορβηγία.—Αρήγοντάς μας οι ρώσοι, δς ξέρουν, δτι τούς προβεδίει ένας άθελφικός τους λαός, πού ποτέ δέν θά ξέχασει δ,τι κάναν αύτοι για μας, δπως καλ για τήν κοινή θέρεται τής νίκης ένάντια στόν έχθρό».

Μέ τήν ίδια θέρμη έπεισθεδούσε τούς ρώσους μαχητές καλ ο πληθυσμός τών δλλων χωρών, πού τίς απελευθέρωσε ο Σοβιετικός Στρατός από τή φασιστική σκλαβία.

Ο Σοβιετικός Στρατός—στρατός απελευθερωτής, είναι δ σίγουρος πρόμαχος δλου τού στρατοπέδου τού σοσιαλισμού καλ τής δημοκρατίας, ο πιστός φρουρές τής είρηνης καλ τής άσφαλειας τών λαών τής ΕΣΣΔ.

* Από τό βιβλίο τήν Ε. Ντενίσοφ καλ Γ. Μπουτσίλι: «Ο Σοβιετικός Στρατός οίγουρος πρόμαχος τής είρηνης καλ άσφαλειας τής πατρίδας μας». "Εκδ. 1952.

* Μάρ Τσε-Ντούτκ. Ήταν τή δικτατορία τής λαϊκής δημοκρατίας. Ρωσ. Εκδ., 1949, σελ. 9.

Ο ΑΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΛΑΤΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΑΣ*

MATIAS PAKOZI

‘Η πατρίδα μας άπελευθερώθηκε στις αρχές του 1945 κατ’ εόντα Κομισιονιστικό πόμπη τής Οδγαρίας, οπότε από είναιωντάχρονη περάνορη δουλιά, βγήκε στην άνοιγτό, νόμιμο πολιτικό στίβο.

Τό Κομμουνιστικό κέμμα της Ουγγαρίας, δικαίως και τά πομπουνιστικά κέμματα όλων χωρών, πού ίδια διοδούλωσε δ Χίτλερ, θεωρούσε, κατά τήν περίοδο τού διατερου παγκόσμιου πολέμου, ότι τό σκοπού τηρητικό του καθηγούν ήταν ή έκμηδένιση των γερμανών φασιστών κατεχετών. Γί' αδέρ τό σκοπό τά πομπουνιστικά κέμματα δημιούργησαν πλατιεύς μνημονιστικούς συνασπισμούς, στους οποίους τράβηξαν τους έργατες, τους άγριτες πού είχαν μνημονιστερικές διαθέσεις, τή μαραστική τάξη και άκρη μακά τά μεσοκοστικά στοιχεία, πού έχθρεύονταν τό φασισμό, — μέ μιά λέξη δλους δσους συμφωνούσαν νά πάρουν μέρος στέν έθνικο-επελευθερωτικό άγώνα. Τά κομμουνιστικά κέμματα, διαθέτοντας πολιτική ποίησα, πού άπο την πολύχρονη πάλη έναντια στή φασιστική βαρβαρότητα, μπορεύουσαν, συσπειρωμένα, μαχητικά και γεμάτα αύτοθυσία, έγιναν οι άναγκη-ρισμένοι καθοδηγητές των μνημονιστικών συνασπισμών.

Τά χομπουνιστικά κόμματα πρέβλεπαν, διτι ή νίκη στο δύσκολο αδέδαγωνα θά σημάνει δχι μόνο τής νικήστικής βαρβαρέτητας, άλλα ταυτόχρονα θά είναι χτόπυμα και ενάντια στούς φεουδάρχες, γαιοκείμονες και τούς μεγάλους πεφαλαιοκράτες, πού είχαν συμμαχήσει με τό φασισμό. Κατ' γ' αυτό η νίκη θά οδηγήσει δχι μένο στή συντριβή τοῦ φασιστικοῦ ιμπεριαλισμοῦ, άλλα και στήν έξαλειψη τῶν δπολειμμάτων τοῦ φεουδαρχισμοῦ, καθώς και στό μοιρασμα τῶν μεγάλων τσιφλικιών. Μπορούσαμε γάρ πρεβλέψουμε ἀπτά πρίν, διτι οὐαγνας αὐτός, μ' δλο πού μέ τό περιεχόμενό του ἐκπλήρωνε τούς σκοπούς τῆς αστικοῦ θητημοκρατικῆς ἐπανάστασης,—ἀνοιγε ταυτόχρονα και τό δρέμο πρές τή διεχατορία τοῦ προλεταριάτου, ἐφόσον, ἐπικεφαλῆς τοῦ ἀγώνα βρισκόταν ή ἐργατική τάξη, πού δροσε κάτω ἀπό τήν καθοδηγηση τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Ο σύντροφος Στάλιν διδάσκει, διτι ή ἐξαράλιση τοῦ καθοδηγητικοῦ ρόλου τῆς ἐργατικῆς τάξης σημαίνει τή δημιουργία τοῦ ἐμβρύου τῆς διεχατορίας τοῦ προλεταριάτου. Ἐχοντας δπέψη μας αὐτό, ἀρχίσαμε τή δουλιά μας μέ τήν δργάνωση τοῦ Οδγγρικοῦ Ἐθνικοῦ Μετώπου ἀνεκάρτησίας,—συγασπισμό τῶν κομμάτων και τῶν στοιχείων, πού μντιπαρατάσσονταν στό γερμανικό ιμπεριαλισμό και τήν οδγητική ἀντίδραση.

Ο ήρωικός στρατός της Σοβιετικής Ένωσης διπλεύθερως την Οδγγαρία από τό ζυγό των γερμανών φασιστών και τών συνεργατών τους τόπου Νίλας και έτοι ξνοίξε στή χώρα μας τό δρόμο της δημοκρατικής διάπτυξης. Είναι φαντρό δτι: άπορχασιτική προδόθεση και άφετηρα γιά τή δημιουργία της λαϊκής μας δημοκρατίας, ήταν, ή ήρωική πάλη και ή νίκη τού σοβιετικού λαού. Ή έπιγνωση αυτού τού γεγονότος έγινε πιέ κοινό κτήμα τού έργαζομενού λαού τής Οδγγαρίας, άνεξάντλητη πηγή τής βαθιάς του εδγυμωσύνης. Ό στρατός της Σοβιετικής Ένωσης έκανε προκαταβολικά μέταξες στήν Οδγγαρία τέτιες ένοπλες έπιθεσίες τής αντιδρασης, δημος έκεινες πού έπιχειρησαν τόν καιρό τής ρούσικης έπανάστασης ο Κολτσάκ, ο Ντενίκιεν κι άλλοι: λευκοφρουροί στρατηγοί. Στίς ένοπλες δυνάμεις της Σοβιετικής Ένωσης χρωστάμε πρώτ' απ' όλα τό γεγονός,

* Περιληγτικό σταυρογράφημα διαδεξής, καθ' έγινα στις 29 του Φεβρουαρίου 1952, στη Βοδ-
δεσκάτη, στην Ανδατατή Κορρατική σχολή της ΕΕ τού Κόμματος των Οδηγών Έργασορέντων
(«Κομμουνίστες», Νο 21, Νοέμβριος 1952).

θει στή χώρα μας ή άντεπανάσταση στίς αιτίες διπόσειρές της νά αποκαταστήσεις τήν χυριαρχία της; δέν τάλμησε νά καταφύγει σέ παρόμοια αίματηρά μέτρα.

Ό Σοβιετικός στρατός μας διπεράσπισε καί έπό τήν ξένη έπεμβαση. Η Σοβιετική "Ενωση μας" διπεράσπισε καί έπό τήν διπλωματική άναμιξη τών δυτικών κεφαλαιοκρατικών δυνάμεων, μας βοήθησε στήν διπογραφή τής συνθήκης ειρήνης. μας βοήθησε στήν χρεοκατάσταση καί τήν επερέση τών έξωτερικών πολιτικών σχέσεων μας. "Όλα αύτά φυσικά, συντέλεσαν στό δυνάμωμα τής κομμουνιστικής έπιφορής, γιατί ή αδύνητη τής συμπιθειας τού λαού μας πρός τήν Σοβιετική "Ενωση διευκόλυνε καί τή δουλιά μας. Στήν περίοδο τής άνορθωσης καί άργοτερ, αισθητικήμει χειροκίνητή τήν διποστήρεξη τής Σοβιετικής "Ενωσης στίς πιό ποικιλες μορφές της. Καί φυσικά ή εύγνωμοσύνη τών έργαζομένων μαζών τής Ουγγαρίας πρός τή Σοβιετική "Ενωση για τήν διποστήρεξη αύτή, διευκόλυνε καί τή δουλιά μας, τή δουλιά τών Ουγγρών κομμουνιστών.

Στών άγωνα μας στηγιχήκαμε στή μαρξιστική θεωρία καί τήν κομμουνιστική πείρα τής έργατικής τάξης τής Σοβιετικής χώρας, πού κάτω διό τήν καθοδήγηση τού Κομμουνιστικού κόμματος έγκαθιδρυσε τή διχτατορία τού προλεταριάτου. Η έργατηρονη άναπτυξή τών χωρών τής λαϊκής δημοκρατίας, καί άναμσος σ' αύτές καί τής Δικής Δημοκρατίας τής Ουγγαρίας, έπιβεβαίωνει καί ένισχυει σέ δλα τά κύρια γνωρίσματά της, τή θέση πού διατύπωσε ο σύντροφος Στάλιν πρίν άπό ένα καί πάνω τέταρτο τού αιώνα: «... Η λενινιστική θεωρία τής διχτατορίας τού προλεταριάτου δέν είναι καθαρά,,ρωσική" θεωρία, άλλα θεωρία ίποχρεωτική (διποράζματη δική μου. M. P.) για δλες τίς χωρες. Ό μπολσεβικισμός δέν είναι μονάχα ρωσικό φαινόμενο. Ό,,μπολσεβικισμός",—λέει δ. Λένιν, —είναι,,πρότυπο ταχτικής γιάδλους" (I. B. Στάλιν. "Απαντα, τέμ. 6ος, έλλην. έκδ., σελ. 417).

Η μεγαλύτερη βοήθεια για μας στίς δύσκολες καί πολύπλοκες καταστάσεις ήταν οι συμβιουλές τού ζοφού δάσκαλου καί άρχηγού μας, τού μεγάλου Στάλιν. Οι συμβιουλές του άποδειχνονταν πάντα σωστές καί έξασφάλιζαν τά συμφέροντα τού πολυβασινισμένου έργαζόμενου λαού τής Ουγγαρίας.

"Αν δέν όπηρχαν δλοις αύτοις οι παράγοντες, δέ θά δημιουργούνταν ή λαϊκή μας δημοκρατία καί δέ θά μπορούσε ν' άναπτυσσεται τόσο γρήγορα, χώρις ίδιατερες δυσκολίες καί περιπλοκές.

Η Σοβιετική "Ενωση παρέχει στή χώρα μας άνιδιοτελή βοήθεια. Ελάττως στό μισό τίς έπενδυσις, έστειλε στήν πτερύδα τους τούς ουγγρους αιχμαλώτους πολέμου πρίν άπό τήν προθεσμία πού πρόβλεπε η συνθήκη ειρήνης, έφοδιασε μέ πρώτες υλες τή βιομηχανία μας σέ μιά τέτια περίοδο πού δέ μπορούσαμε νά πάρουμε άπ' άλλου πρώτες υλες, μας έστειλε τρόφιμα, δταν είχαμε άναγκη. Οι μεγαλέψυχες καί προνοητικές αύτές ένέργειες άνεβαζαν, φυσικά, καί τή δημοτικότητά μας.

Οι ίμπεριαλιστές συνήθισαν νά στηρίζουν τίς σχέσεις τους μέ τίς μικρές χώρες πάνω στή βάση τής ξεδιάντροπης άναμιξης στήν έξωτερη ζωή αύτων τών χωρών. Αυτό τό μχρτυρούν εύγλωττα τέτιες οιματηρές πράξεις Ενοπλής έπεμβασης, πού ή άγγλική έργατική κυβέρνηση, είτε ή κυβέρνηση τού Τρούμπεν πραγματοποίησαν, πχ. έναντια στούς έλληνες άγωναστές τής λευτεριάς, γιά νά καθίσουν πάλι στό οβέρχο τού έλληνικού λαού τό διωγμένο φασιστικό βασιλιά. Παρόμοιες έπεμβασεις γίγονται άπό τούς ίμπεριαλιστές καθημερινά, είναι έναφαρετο στοιχείο τού άπλοστάσιου «τού έλευθερου κέσπου». Ό έχθρός δέ μπορει νά φέρει ούτε ένα παράδειγμα παρόμοιας άναμιξης στίς διποθέσεις τών άλλων χωρών άπό μέρους τής Σοβιετικής "Ενωσης" αύτό δέν έμποδίζει ωστέσο τόν έχθρό νά συνεχίζει τή συκοφαντία του για «σοβιετική έπεμβαση».

Χωρίς τόν ρωσικό άπελευθερωτικό άγώνα τής Σοβιετικής "Ενωσης καί τή συνεχή άνιδιοτελή διποστήρεξη της, ή Λαϊκή Δημοκρατία τής Ουγγαρίας,—μπορούμε νά προσθέσουμε: καί οι άπόλοιπες λαϊκές δημοκρατίες,—δέ θά μπορούσαν νά δημιουργήθουν. Άλλα καί μέ τόν δρό αύτόν, δέ θά κατοχύωναμε νά έγκαθιδρύσουμε στή χώρα μας τή λαϊκή δημοκρατία, διν τό Κομμουνιστικό κόμμα τής Ουγγαρίας μέ τή γεμάτη αύτοθυσία δουλιά του, μέ τό παράδειγμά του, τήν έπιμονη, έπιευχημένη διπεράσπιση τών συμφερόντων τών έργαζομένων καί τήν άποτε-

λεσματική, πάλη ένάντια στήν αντίδραση δέν χέρδιζε τη συντριψτική πλειοφηφία της έργατικής τάξης, τήν πλειοψηφία της άγρου, τήν αποφασιστική μερίδα δλου του έργαζόμενου λαού. "Οποιος δέν τό καταλαβαίνει αυτό, δέν καταλαβαίνει τό ρόλο του κόμματός μας και γενικά τών κομμουνιστικών κομμάτων και στήν ούτια άρνεται τόν αποφασιστικό ρόλο τους.

"Ας δοῦμε πώς τό κόμμα μας έκπλήρωσε τό καθήκον του, πού ήταν ή κατάχτηση της πλειοψηφίας της έργατικής τάξης και ή έξαρσάλιση της όποστηρηξής από μέρους δλων τών έργαζόμενων και έκμεταλλευόμενων μαζών, απαραίτητη προϋπόθεση για τήν πραγματοποίηση της διχτατορίας τού προλεταριάτου;

* * *

Τό Κομμουνιστικό κόμμα της Ούγγαρίας, άκόμα από τόν καιρό τού δεύτερου παγκέσμου πολέμου, έπειργράστηκε σέ γενικές γραμμές τάξη καθήκοντα, πού μπαίνοντας, ούσιαστικά στόν κύκλο τών καθηκόντων τής διατοκοδημοκρατικής έπαναστατησης, έδιναν τή δυνατότητα νά καταχτήσουμε βιθμιαία στήν πάλη ένάντια στά φασιστικά, ίμπεριαλιστικά και φεουδαρχικά στοιχεία, τήν όποστηρηξή της πλειοψηφίας του έργαζόμενου λαού. Τό κόμμα μας τό καταδίκων αμείλιχτα 25 χρόνια, τό άναγκασαν νά μπει στήν παρανομία και έξόντωσαν πολλούς από τούς καλύτερους άγωναστές του. 'Άλλα από τήν πρώτη στιγμή της άπελευθέρωσης της Ούγγαρίας τό κόμμα στάθηκε στά πέδια του και καταπιάστηκε μέ τήν έκπλήρωση τών δύσκολων ιστορικών καθηκόντων του. Τό κόμμα μας έπωμιστηκε τή φροντίδα της καθοδήγησης της χώρας, τότε δεν, μπορούμε νά πούμε, δεν θπήρχαν σχεδέν ακέμα δργανώσις μας. Εύτυχως γιά τόν ούγγρικό λαό τό κόμμα μας είχε περάσει τόσες θυέλλες, είχε τόσο πολύ αποταλωθεί στίς μάχες, πού μπόρεσε χωρίς δργοπορία νά έπιδοθεί μέ θάρρος και πεποιθηση στήν όπερνηση τών δύσκολιών, πού φχινονταν χυριολεχτικά άξεπέρχωτες. Μέ τέτοια γεμάτη κύτοθυσια δουλιά άρχισαμε τίς προσπάθειες γιά τή στροφή της πλειοψηφίας της έργατικής τάξης μέ τό μέρος μας. 'Αφορούσε και τό κόμμα μας ή θέση τού σύντροφου Στάλιν, ζτι «ή έμπιστούνη της έργατικής τάξης πρός τό κόμμα δέν αποχτιέται μονομείσ... άλλα μέ μακρόχρονη δουλιά τού κόμματος στίς μάχες, μέ τή, σωστή πολιτική τού κόμματος, μέ τήν ίκανότητα τού κόμματος νά πείθει τίς μάχες γιά τήν δρθότητα της πολιτικής του μέ τήν ίδια τήν πείρα τών μαζών, μέ τήν ίκανότητα τού κόμματος νά έξαρχαλσει τήν όποστηρηξή της έργατικής τάξης, και νά άδηγει μαζί του τίς μάχες της έργατικής τάξης...» ("Απαντα, τόμ. 8ος, σελ. 46).

Συνενώνοντας τίς δημσκρατικές δυνάμεις της Ούγγαρίας, τό κόμμα μας ξεκαίνε τεράστια δουλιά γιά τήν διάρθωση της οίκονομίας βοτερα από τέν πόλεμο. Τό κόμμα μπόρεσε νά ξεχωρίσει τά πιό έπειγοντα καθήκοντα, πού ή λύση τους θά ίκανοποιούσε τίς φλέγουσες, και άμεσες οίκονομικές άνάγκες τών έργαζομένων μαζών της πόλης και τού χωριού. Τό κόμμα μπόρεσε νά στρέψει τήν προσοχή τού πρός τά καθήκοντα αυτά και νά τά λύσει. 'Όχι μένο έδειχνε διαρκώς πρωτοβουλία, άλλα και άνελαβε και τό πιό δύσκολο μέρος της δουλιάς πού ουνδεόταν μ' αυτή τήν πρωτοβουλία. Τό κόμμα μας έμψυχωνε και έπαιθε τίς μάχες δτι, στηριζόμενοι στήν όποστηρηξή της Σοβιετικής 'Ενωσης, θά μπορέσουμε νά δροθοποδίσουμε μέ τίς ίδιες μας τίς δυνάμεις. Εύθυς έξαρχης δλος δέργαζόμενος λαός είλε και άναγνώρισε τόν καθοδηγητικό και ήγετικό ρόλο τού κόμματές μας.

'Η συμμετοχή στήν κρατική έξουσία διευκόλυνε τή δράση τού κόμματος σέ μια τόσο πολύπλοκη κατάσταση. Τό μερίδιο τής συμμετοχής του στή διακυβέρνηση έξαρσαλίστηκε μέ τό γεμάτο αύτοθυσία άντιχτερικό άγωνα, στόν δποίο τίς μεγαλύτερες θυσίες τίς έδοσαν οι κομμουνιστές, καθώς και από τό γεγονές διε τήν πατρίδα μας τήν άπελευθέρωση ή Σοβιετική 'Ενωση. 'Ακολουθώντας τό παράδειγμα τών ρώσων κομμουνιστών, τό κόμμα μας χρησιμοποίησε τήν άμεση ίπιροή του στήν κρατική έξουσία γιά νά ίκανοποιήσει τίς οίκονομικές άνάγκες και τά αλτήματα τών έργαζομένων μαζών και νά κερδίσει έτσι τήν όποστηρηξή τους. 'Η συμμετοχή στή διακυβέρνηση της χώρας μας έφερε ώς ένα βαθμό, στήν Ούγγαρια, κοντά στίς δυνατότητες, πού οι ρώσοι κομμουνιστές άπεχτησαν μόνο βοτερα από τίς 7 τού Νοεμβρη 1917, βοτερα από τήν κατάληη της έξουσίας.

Έμεις, οι ούγγροι κομμουνιστές, μπορέσαμε άκόμα όπ' το Μάρτη του 1945 να διφρυμδόσουμε τήν άγροτική μεταρύθμιση, που σήμαινε τήν εξάλειψη των μεγάλων φρουδαρχικών άγροκτημάτων και τρέβησε άμεσως μέτρο το διάμεσο των κόμματός μας πολλούς άγροτες που πήραν γη. Τά δινθρακωρχεία καὶ τά σπουδαιότερα μεταλλουργικά έργοστάσια καὶ τά έργοστάσια κατέργασίας μετάλλου, που οι κάτοχοι τους είχαν φύγει στη Δύση, είτε είχαν έκτασι μέτρη διποτήρεξη που ίδοσαν στον φρικτές καταχειτές, πέρισσον έπισης στά χέρια του νέου κράτους καὶ έθνικοποιήθηκαν. Σ' αυτό έκδηλωθήκε μια διπό της ίδιομορφίας τού παθεστώτος τής λαϊκής δημοκρατίας, μια καὶ τά κομμουνιστικά κόμματα, άκόμα καὶ στόν πρώτο σταθμό, στήν περίοδο τής διατικοδημοκρατικής έπανάστασης, μπορόδη έχοντας καθοδηγητική συμμετοχή στήν χρατική έξουσία, γά λύνουν καὶ τέτια καθηκοντα, που δις πρός το χαρακτήρα τους άναγονται πιά στήν περίοδο τής ανάπτυξης τής προλεταριακής έπανάστασης.

Τό μοίρασμα τής γης στής χώρες τής λαϊκής δημοκρατίας πραγματοποιήθηκε άπό τά κομμουνιστικά κόμματα καὶ μέτρη πρωτοβουλία τους. Αύτό ένσχυσε τό ρόλο τής έργατικής τάξης, σάν ήγεμόνα τής έπανάστασης, καὶ συγτέλεσε στή δημιουργία καὶ τή σταθεροποίηση τής έργατο-αγροτικής συμμαχίας. Η δημιουργία δημως τέτιας συμμαχίας διαν όπαρχει ή ήγεμονία τού προλεταριάτου σημαντει, καὶ έμφανιση τού ίμερόνου τής διχτατορίας τού προλεταριάτου.

Τό Κομμουνιστικό κόμμα τής Ούγγαριας άκόμα καὶ στής μέρες τών κις σκληρών καταδιώξεων καὶ τής καταπίεσης είχε βαθιές ρίζες, τόσο μέσα στούς έργατες, δισ καὶ μέσα στούς έργαζόμενους άγροτες. Τοτερα άπό τήν άπελευθέρωση τής Ούγγαριας οι κομμουνιστές έκλεχτηκαν στής καθοδηγήσεις τών μεγάλων αυνδιάτων, σέ πρώτη γραμμή τών συνδικάτων τών άνθρωκορύχων, τών οίκοδόμων, τών έργατων μετάλλου, τών ραφτάδων, τών έργατων έρματος, δισ τό Κομμουνιστικό κόμμα καὶ κατά τήν περίοδο τής παρανομίας είχε ασθαρή άπιρο. Κάτω άπό τήν καθοδηγήση τών κομμουνιστών πέρασαν έπισης καὶ οι ένώσεις τών έργατών γης καὶ τών μικρούδιοχτητών, σάν φυσικό άποτέλεσμα τής άδιάκοπης δουλιάς μας μέσα στούς άγροτες.

Έτοι τήν άνοιξη του 1945 τό Κομμουνιστικό κόμμα, πού είχε άπλωσε βαθιές ρίζες μέσα στής έργατικές καὶ άγροτικές μάζες, ήταν σέ θέση ν' άρχισει τόν άγώνα γιά τήν κατάχτηση τής πλειοψηφίας τού έργαζόμενου λαού μέτα σταθερή πεποιθηση γιά έπιτυχία.

Σέ ποιά κατάσταση βρίσκονταν οι έχθροι τού Κομμουνιστικού κόμματος; Μέσοι στή έργατικό κίνημα έναντιον μας δροῦσε τό Σοσιαλδημοκρατικό κόμμα. Σημαντική μερίδα τών καθοδηγητών αύτού τού κόμματος τήν άποτελούσαν χαφιέδες τής διατυπωμίας τού Χόρτου, είτε άγγλοι κατάσκοποι, πού βοτερα άπό τήν άπελευθέρωση τής Ούγγαριας πέρασαν βαθιάσια στήν όπηρεσία τού άμερικάνικου ίμπεριαλισμού. Τά ίδια συνέβαιναν καὶ μέτο κόμμα τών Μικρούδιοχτητών. Φυσικά έτη καθοδηγήτες αύτού θέσης προτιμούσαν νά είχαν καταλάβει τήν Ούγγαρια, τά στρατεύματα τών Ένωμένων Πολιτειών ή τής Αγγλίας. Ή συντριφτική πλειοψηφία τών καθοδηγητών αύτων τών κορμάτων μισούσε τή Σεβιετική. Ένωση καὶ διατηρούσε στήν άρχη στενούς δεσμούς μέτο Έργατικό Κέμμα, διποταχτικό τών άγγλων ίμπεριαλιστών, πού έπιδιώκε νά έπιληρώνει τής όποδειξεις καὶ τής συρρούλες τους, άργοτερα δημως έμπατιν δόλο καὶ πιό πολύ κάτω άπό τήν καθοδηγήση τών άμερικάνικων ίμπεριαλιστών. Ωστέσο οι άπλοι σοσιαλδημοκράτες έργατες καὶ οι άγροτες, συμπαθούσαν τόν άπελευθερωτή μας, τή Σιβιετική Ένωση, έπιδοκιμάζαν τήν ένστητη τής έργατικής τάξης, τό ένιασιο μέτωπο μέτο τούς κομμουνιστές καὶ άπαιτούσαν νά γίνει άγώνας ένάντια στούς ίμπεριαλιστές, ένάντια στά διπολείμματα τού φασισμού καὶ τής κεφαλαιοκρατικής άνελδρασης.

Σ' αύτές τής συνθήκες μεγάλη μερίδα τών καθοδηγητών τού Σοσιαλδημοκρατικού κόμματος, καθώς καὶ τού κόμματος τών Μικρούδιοχτητών ήπαιξε διπλό ρόλο. Φανερά, γιά τής μάζες, ήταν μέλη τού Μετώπου τής άνεξαρτησίας, τού δημοκρατικού συνασπισμού καὶ στά χρυσά, άπό τήν πρώτη κιόλας μέρα, έβαλαν γραμμή νά άπομακρύνουν τούς κομμουνιστές άπό τήν έξουσία κι άν ήταν δυνατό νά μειώσουν στό έλαχιστο τήν άπιρο τους μέσα στής έργατικές μάζες. Αύτη η πολιτική έχει παλιές παραδόσεις στό Σοσιαλδημοκρατικό κόμμα. Τό 1919, διαν

οι έργατικές μάζες ήταν κάτω από την έπιροή του Κομμουνιστικού κόμματος, ή πλειοψηφία των τότε σοσιαλδημοκρατών ήγετών, για να σώσει έστω και μέρος από το γένηρό της, προσκοινθήκε ότι δικοστηρίζει τη Σοβιετική Δημοκρατία της Ουγγαρίας. "Όταν δμως ή κατάσταση ήταν χρίσιμη, απότοι οι σοσιαλδημοκράτες ήγέτες χτύπησαν κισσώλατα τη διχτατορία του προλεταρίου και έτοι συνέργησε στήν ήττα της.

Είναι παλιά και ή καράδοση του Σοσιαλδημοκρατικού κόμματος να έλλοσται: για να έξαπατά τις μάζες, πρόβλλοντας διαδοχικά σε προσκήνιο κάτια τη δεξιά και πάτε την «έριστερή» του πτέρυγα. Αδτή ή «έριστερή» πτέρυγα δημιύζε τη δράση της, διαν τό Σοσιαλδημοκρατικό κόμμα μάντιμετώπιζε τένι μηδυνού έξαιτιας καμίας πάρα πολύ φανερής προδοσίας, για τον γυρίσουν τις πλάτες σε έργατικές μάζες. Σέ τέτιας στιγμές ή φυτοαριστερή πτέρυγα διαλάβαινε τό καθηκόν, μέ την έντεχνη διντιπολίτευση ένός φράσεολόγου ριζοσπαστισμού, για έστρατεις τις δυσαρεστηρένες μάζες και έτοι νά τις κρατήσει κάτω από τη σοσιαλδημοκρατική έπιροή. Μόνο μιά μικρή μερίδα των σοσιαλδημοκρατών ήγετών—δπως και στο 1919—ήταν πραγματικά άριστεροι, έπικινούσαν τίμια τό ένιασι μέτωπο μέ τούς κομμουνιστές, πάλαιταν γι' αυτό και σήμερα έπισης βαθίζουν μαζί μας.

"Ως τήν έποχή πού δ' άγωνας δέν είχε φάσει στό άποφασιστικό του στάδιο, οι σοσιαλδημοκράτες ήγέτες μπορούσαν νά παιζουν τό διπλό τους ρέλο: νά παρουσιάζονται δημόσια σάν σύμμαχοι του Κομμουνιστικού κόμματος και διαδοτού της έργατικής ένδητητας, και στά κρυφά για διπλωτούν τούς ιμπεριαλιστές και νά ραδιουργούν μέ δλους τούς τρόπους ένάντια στήν ένέτητα τον έργατικο κινήματος. "Όταν δμως ή κρίση δξύνθηκε και ξπρεπε νά μιλήσουν δνοιχτά, διαν τό Σοσιαλδημοκρατικό κέμμα, γιά νά έκφραστούμε σέ στρατιωτική γλώσσα, δποχρέωθηκε νά μπει σέ δνοιχτή μάχη ένάντια στόν έργαζόμενο λαό, μπήκε τέρμα σ' αδτές τις διαπατηλές μανούδηρες: οι έργατικές μάζες, πού βρισκούνταν κάτω από τήν έπιροή της σοσιαλδημοκρατίας, είδαν τό διλγθινό πρέσωπο των σοσιαλδημοκρατών άρχηγών, τούς έγκατελειφαν και άρχισαν νά δικοστηρίζουν τό Κομμουνιστικό κέμμα. Αυτό δμως έγινε μόνο θατέρα από διδ-δυέμεις χρόνια μετά τήν άπελευθέρωση της Ουγγαρίας. Σ' αυτό τό διάστημα τό Σοσιαλδημοκρατικό κέμμα βρισκόταν, κατά δριούένο μέτρο, στή δεύτερη γραμμή τον μετώπου, ένω στήν πρώτη γραμμή ή διντιδραση ήτιε τό κέμμα των Μικροίδιοχτητών σάν δικιά της στρατιά κρούσης.

Οι εύποροι: άγρέτες και οι κουλάκοι, καθώς έπισης και σημαντική μερίδα των ρικροστών είσορμησαν θατέρα από τήν άπελευθέρωση στό κέμμα των Μικροίδιοχτητών. Τό 1920, θατέρα από τήν ήττα της σοβιετικής δημοκρατίας της Ουγγαρίας, τό κέμμα αυτό πήρε στή βουλή τήν άπολυτη πλειοψηφία. "Ο τότε κουλάκος ήγέτης του κέμματος Ναντιατάντε Σάμπο βοήθησε νά διεισδύσουν στό κέμμα οι κέμμητες, οι μεγαλοτοιφλικάδες και οι κεφαλαίοκράτες γιά νά διονομέσουν, από τά μέσα τήν καθοδήγηση και ξπειτα νά τήν καταλάβειν και νέ μετοκαταστήσουν τήν κυριαρχία τους στή χώρα. Οι ούγγροι κομμουνιστές πρέβλεψαν από τό 1944 κιόλας τό ένδεχμενο νά χρησιμοποιηθεί αυτό τό κέμμα από τούς έχθρούς, πού καλυπτόμενοι κάτω απ' τή φίρμα του, θά προσπαθήσουν νέ διαδιοργανώσουν τις δυνάμεις τους και νά έπανέλθουν στήν έξουσια. Γι' αυτό τό λόγο άκόμα από τό 1944 άπολουθήσαμε τήν κατεύθυνση νά δικοστηρίζουμε τό νέο, "Άγροτικό κέμμα, πού έβαλε σάν σκοπό του νά κατακτήσει σέ πρώτη γραμμή τήν άγροτική φτωχολογία. Ταυτέχρονα τό Κομμουνιστικό κέμμα αποκατέστησε και διατήρησε ώς τό τέλος τούς δεσμούς του μέ τούς έργαζόμενους άγρέτες—μέλη τού κέμματος των Μικροίδιοχτητών. Μέσω αυτών των δεσμών τό κέμμα μας δικοστηρίζει και τραβούσε μέ τό μέρος του δλους έκείνους, πού μέ άνησυχία παρατηρούσαν κάτια μάζες στό κέμμα των Μικροίδιοχτητών τά πιο έπερθετά κεραλαίοκρατικά, φεοδαρχικά και άλλα διντιδραστικά στοιχεία. Στό μέτρο, πού κραγματοποιήσαν δι κύριος σκοπός—ή συντριβή τού φασισμού—μεγάλωναν και οι διαφωνίες μέσα στό συνασπισμό.

"Όταν τερματίστηκε δι δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος, δημιουργήθηκε νέα κατάσταση. "Άρεως τότε ξεδιπλώθηκε δι άγωνας γιά τις πάρα πέρα τύχες της Ουγγαρίας. Έμεις προσπαθούσαμε, στηριζόμενοι στήν δικοστηρίξη της Σοβιετικής

Ένωσης, νά συνεχίζουμε τήν δέξιαν πρόσες τήν κατεύθυνση τής σοσιαλιστικής έπανάστασης. Οι ήγετες τοῦ κέμματος τῶν Μικροϊδιοκτητῶν καὶ τοῦ Σοσιαλδημοκρατικοῦ κόμματος πάλαι βρήκαν νά διατηρηθεῖ καὶ νά σταθεροποιηθεῖ τό κεφαλαιοκρατικό καθεστώς καὶ σέ αντιστοχία στηρίζονταν στούς ιμπεριαλιστές. Μικ καὶ δέ μπορούσαν δμως νά τό ποδύ αὐτό φανερά καὶ καθαρά στίς μάζες, δέν τολμοῦσαν νά έρθουν σέ ρήτη μέ τό Μέτωπο τής άντιστησίας καὶ τό Κομμουνιστικό κέμμα.

Τό καλοκαίρι τοῦ 1945 έγινε φανερό δτι: δλα τά στοιχεία τοῦ παλιοῦ καθεστώς—τατιφλικάδες, τρχπεζίτες, ίδιοκτήτες σπιτιών, πολιτικοὶ παράγοντες καὶ δξιαμπατικοὶ τοῦ Χόρτου—συγκεντρώνονται στό κέμμα τῶν Μικροϊδιοκτητῶν. Τό κόμμα αὐτό τό δύναστηριζε διατηρητικός κλῆρος, πού είχε καθοδηγητική θέση σ' αὐτό. Μέ τό κέμμα αὐτό δποκατέτηγαν δμέως σχέσεις οι ιμπεριαλιστές, κυρίως μέ τούς διπλωματικούς άντιπροσώπους τους στήν Οδγγαρία. Ένω τό Κομμουνιστικό κέμμα δέξεψε τήν πεποίθηση δτι, στηριζόμενοι στή Σοβιετική Ένωση, θέ μπορέσσουμε νά πραγματοποιήσουμε τήν άνόρθωση τής χώρας μέ τίς δικές μας δυνάμεις, ή έπισημη καὶ κυρίως ή άνεπισημη γραμμή τοῦ κέμματος τῶν Μικροϊδιοκτητῶν ήταν νά βεβχιώνει δτι: είνα: μάταιο νά δρχισουμε τήν άνόρθωση μέ τίς δυνάμεις μας. Κατά τή γνώμη αὐτοῦ τοῦ κέμματος ή σειρά τής άνόρθωσης: μπορεί γά έρθει μόνο ίντερα δπό τή σύναψη μεγάλου δανείου στίς ΕΠΑ καὶ φυσικά ίντερα δπό τήν έκτελεση τῶν πολιτικῶν δρων, πού θά συνέδευν τό δάνειο. Ένω τό Κομμουνιστικό κέμμα δέπνυε στόν έργαζόμενο λαό τήν αὐτοπεποίθηση, ή πλειοψηφία τῶν ήγετῶν τοῦ κέμματος τῶν Μικροϊδιοκτητῶν φρενάριζε τή δουλιά καὶ έσπερνε τήν δποθάρρυνση καὶ τή δυσαρέσκεια. Τό κέμμα αὐτό, πού ήταν δ πιό ασφαρός άντιπαλός μας άνάμεσα στούς άγροτες, δκολούθοδε ξεκάθαρα. τήν κατεύθυνση τοῦ «δρόμου τοῦ Ναντιατάντι». Τό καθηγον μας ήταν νά ξεσκεπάσουμε στίς άγροτικές καὶ μικροαστικές μάζες αὐτοῦ τοῦ κέμματος τίς πραγματικές διαθέσεις τῶν άντιδραστικῶν ήγετῶν τους, νά δπομοιώσουμε αὐτούς τους ήγετες καὶ ν' δποταπάσουμε τίς μάζες δπό τήν έπιροή τους.

Σέ μάζες ήταν καθαρή ή διπλοπρωταπία καὶ τά δχθρικά αισθήματα τής πλειοψηφίας τῶν ήγετῶν τοῦ Σοσιαλδημοκρατικοῦ κέμματος καὶ τοῦ κέμματος τῶν Μικροϊδιοκτητῶν. Γι' αὐτό τό λόγο διατηρούσχμε προσεχτικά δλες δκείνας τίς δργανώσεις —έπιτροπές ένιασου έργατικού μετώπου, διακομματικές έπιτροπές, τοπικές έπιτροπές τοῦ Μετώπου τής άνεξαρτησίας—πού μάζες δδιναν τή δυνατέτητα ν' ασκοῦμε δμετη έπιροή στίς έργατικές καὶ άγροτικές μάζες τῶν συνεργατῶν μας στό συναπισμό. Άκριβώς τό δυνάμωμα τής έπιροής μας δυσκόλευε τίς διάφορες δνοιαχές μχνούθρες τῶν ήγετῶν τοῦ Σοσιαλδημοκρατικοῦ κέμματος καὶ τοῦ κέμματος τῶν Μικροϊδιοκτητῶν, καὶ συχνά τους άναγκαζε, τουλάχιστον, γιά τά μάτια νά κάνουν πώς συνεργάζονται μέ τους κομμουνιστές.

* * *

Ο συγχεισμές τῶν δυνάμεων τῶν κομμάτων γιά πρώτη φορά φάνηκε στίς κοινοβουλευτικές έκλογές, πού έγιναν στίς άρχες τοῦ Νοέμβρη 1945, έφτά μηνες ίντερα δπό τήν άπελευθέρωση τής Οδγγαρίας. Στίς έκλογές αὐτές τό κέμμα τῶν Μικροϊδιοκτητῶν πήρε τήν δπόλυτη πλειοψηφία—56% τῶν ψήφων. Τό Κομμουνιστικό κέμμα ίσωψήσα μέ τό Σοσιαλδημοκρατικό κέμμα, συγκεντρώνοντας τά 17% τῶν ψήφων, πήρε δμως μιά δδρα περισσότερη καὶ έτσι έγινε τό δεύτερο κέμμα στή βουλή. Τό Αγροτικό κέμμα πήρε λιγότερο δπό τά 8% τῶν ψήφων.

Τό κέμμα τῶν Μικροϊδιοκτητῶν, δπως ήταν πιά φανερό στίς τελευταίες βδομάδες πρίν δπό τίς έκλογές, πήρε τους περισσότερους ψήφους δπ' τήν άγροτική. Τό κέμμα αὐτό τό δκολούθησαν ή πλειοψηφία τῶν μικροαστών τής πόλης καὶ σχεδόν δλοι, χωρίς έξιλρεση, οι άντιδραστικοὶ κύκλοι—φασίστες, κεφαλαιοκράτες καὶ μεγάλοι γαιοκτήμονες.

Τό Κομμουνιστικό κέμμα πήρε πάνω δπό τό μέσο γενικό ποσοστό τῶν ψήφων πρώτα-πρώτα στή Βουδαπέστη, δπου τό ψήφισαν περισσότεροι δπό τους μεσόδες βιομηχανικούς έργατες καὶ έπειτα στίς περιοχές τῶν άνθρωπορυχείων, δπου ή συντριπτική πλειοψηφία τῶν άνθρωπορυχών δποστήριξε τους κομμουνιστές, καθώς καὶ σέ μιά σειρά άγροτικές περιοχές. Τό λιγότερο δριθμό ψήφων τόν πήρα-

με στις δυτικές αγροτικές περιοχές, όπου πριν από την απελευθέρωση της Οδυγγαρίας τά φασιστικό κόμμα είχε σοβιερή έπιροή και όπου ή θρηξέληπτη καθολική αγροτική φήρει, σε χριστιανό, σημαντικά ανώτερο από το μέσο ποσοστό, το κόμμα των Μικροδιοκτητηών, πού στα προελογικά του πλακάτ απεικονίζονταν ή βιβλος, τό κομπολόγι και ο σταυρός. Για τό αποτέλεσμα τών έκλογων ή πέδρας και τό γεγονός δει οι άντεπαλοι μας βρήκαν τόν τρόπο νά έκμεταλλευτούν έναντια μας ήνα μέρος της κρατικής έξουσιας που βρισκόταν στά χέρια τους. Πχ. τήν παραμονή τών έκλογων, στή Βουδαπέστη και στις άλλες βιομηχανικές πόλεις έξαφανίστηκαν ξαφνικά τά τρόφιμα και ας πρώτη γραμμή τό φωμί.

Τά αποτελέσματα τών έκλογων ήγιναν δεκτά μέγαλη χαρά από τήν οδυγγική και, μπορούμε νά προσθέσουμε, τή διεθνή αντίδραση. Αντή τή χαρά τήν έπισκιας λίγο εό γεγονός δει φανερώθηκε ή ίζχυρή έπιροή του Κομμουνιστικού κόμματος, δχι μόνο άνάμεσα στους βιομηχανικούς έργατες, άλλα και άνάμεσα στους αγρότες. Ή ανάλυση τών αποτελέσματων τών έκλογων ήδειξε δει τέ Κομμουνιστικό κόμμα όχει γερή βάση στις μάζες τών έργατων και δει μας άκολουθούν τά πιό συνειδητά στρώματα τής αγροτικής —σέ πρώτη γραμμή σημαντική μερίδα τών αγροτών τής περιοχής τού ποταμού Τίζα, πού πήραν γή, αγροτών πού έχουν παλιές ήπαντατικές παραδόσεις. Τέ Κέρμα μας έκμεταλλευτηκε τό αποτέλεσμα τών έκλογων γιά νά δυναμώσει άκόμα περισσότερο τίς θέσεις του. Γιά νά δυναμώσουμε τήν έπιροή μας στήν κρατική μηχανή δημιουργήσωμε τό Άνωτα Οικονομικό Συμβούλιο μέσω τού δπολου δημάρχαμε βιθμιαία στήν έπιροή μας δλες θέσεις—κλειδιά τής οικονομικής ζωής. "Ετοι τό κέρμα μας άπλωσε τήν έπιροή του στά σπουδαιότερο, γιά έκεινη τήν έποχη, δργανα τής κρατικής έξουσιας.

Τό κόμμα τών Μικροδιοκτητηών πήρε τά μισά δημουργικά χαρτοφυλάκια και τή θέση τού πρωθυπουργού. Ή έπιτυχία αύτού τού κόμματος—στις έκλογες προκάλεσε τό δρμητικό μεγάλωμα τής αντίδρασης. "Αρχισαν νά έπιστρέφουν στή χώρα αι δξιωματικού τού στρατού και οι δπάλληλοι τού καθεστώτος τού Χέρτου, πού είγκαν καταφύγει στή Δύση. "Όλο και περισσότερο παρατείνονταν ή μή απομένουντα τών έχθρων τού λαού από τόν κρατικό μηχανισμό. "Εντάθηκε ή γενική έκπρατεια τής αντίδρασης ήναντια σέ μιά από τίς μεγαλύτερες κατακτήσεις—τής αγροτική μεταρύθμιση. Οι πρώην τοιφλικάδες και οι δικηγόροι τους δρχισαν μέ τά πιό ποικίλα προσχήματα γά έπιζητούν τό ξαναπάραμο τής γής από τους νέους νοικοκυράτους. "Αρχισαν οι καταδώξεις τών έποικων, πού έγκαταστάθηκαν στά έδαφη, τά δποια άνηκαν προηγούμενες στους γερμανούς τοιφλικάδες και κουλάκους. "Επιτέθηκαν ήναντια στους αγρότες άπατώντας τήν άπόδοση τών μειρασμένων χωραφιών. Τότε οι αγρότες, πού πήραν γή, βρήκαν τό δρόμο πρός τους κομμουνιστές, απευθύνθηκαν στό Κέρμα μας, ήγειντας βοήθεια. Οι άντεπροσωπείες τών ανήσυχων αγροτών δλο και πολυπληθέστερες πήγαιναν στίς κομματικές μας δργανώσεις και ήγεινσαν προστασία. Τό Κέρμα μας φυσικά ήσπευσε νά βιθηθει τό δημοκρατικό σύμμαχό του —τήν έργαζόμενη αγροτικά—και έριξε τό αύνθημα: «Νά δημαρχεύσουμε τή γή». «Δε θί δέσουμι πίσω τή γή».

Ταυτέχρονα οι κομματικές πέρασαν σέ αντεπίθεση ήναντια σέ δλες τίς μορρές, μέ τίς έποιες έκδηλωνονταν ή αντίδραση. Κινητοποιήσαμε σά χωρίς και τίς πέλεις τές μάζες και στηριζόμενοι στό λαϊκό κίνημα και στίς λαϊκές αποφάσεις, απομακρύναμε τούς αντίδραστικούς, τένη ήναν βοτερά από τόν διλο, από τά χωριά και τό διοικητικό μηχανισμό τών πόλεων. Μεγάλωσε ή πιστη τών μαζών στίς δυνάμεις τους και στίς έπαρχιες άρχισε δηκοπισμός τής αποθράσυμένης αντίδρασης. Πχράλληλα τό Κέρμα μας διέξηγε άγωνα γιά νά ξεσκηνάσει τά αντίδραστικά στοιχεία τού κόμματος τών Μικροδιοκτητηών, γιά νά τά απομακρύνει και τά απομονώσει: από τήν άπλη, δημοκρατική, αγροτική και μικροκατική μίζα αύτοῦ τού κέρματος και νά προτελύσει αστή τή μάζα στή δημοκρατική μίζα αύτοῦ τού κέρματος και νά προτελύσει αστή τή μάζα στή δημοκρατική μίζα αύτοῦ τού κέρματος.

(Η συνέχεια τού δρόμου θα δημοσιευτεί στο επόμενο τεύχος)

Ο Β. Ι. ΛΕΝΙΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ

M. MITIN

Τά μεγάλα πλασικά έργα τοῦ Β. Ι. Λένιν καὶ τοῦ Ι. Β. Στάλιν φωτίζουν τό δρόμο τῶν κομμουνιστικῶν καὶ ἐργατικῶν κομμάτων δλων τῶν χωρῶν. Δέν διπάρχει κανένα ζήτημα τῆς σύγχρονης διεθνούς κατάστασης, τῆς πάλις τῶν ἐργαζομένων ἐνάντια στούς καταπιεστές τους, τῆς πάλης τῶν ἀπολευθεωμένων λαῶν γιά τό κτίσιμο τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ, πού πάνωρ σ' αὐτό νά μήν έχουμε προγραμματικές ίδες στά έργα τοῦ Β. Ι. Λένιν καὶ τοῦ Ι. Β. Στάλιν.

Στά έργα τοῦ Β. Ι. Λένιν βρίσκουμε ἔξαντλητική ἐπιστημονική ἀνάλυση τοῦ χαραχτήρα τοῦ ἀμερικάνικου ἡμπεριαλισμοῦ, τῆς ιστορίας τῆς γέννησής του, τῶν χαραχτηριστικῶν του γνωρισμάτων καὶ τοῦ ρόλου του στή γενική «αιματηρή ιστορία τοῦ ματωβαμένου ἡμπεριαλισμοῦ» (Λένιν). Αὐτές δὲ λενινιστικές χαραχτηριστικές ἀποκαλύπτει μπροστά σ' δλον τόν κόδιο μπροστά σ' δλον τίς ρίζες ἔχεινης τῆς πολιτικῆς, πού τώρα ἐφαρμέζει ὁ ἀμερικάνικος ἡμπεριαλισμός.

Όπως είναι γνωστό, δέ Λένιν στό μεγαλοφυέ του έργο «Ο ἡμπεριαλισμός, ἀνώτατο στάδιο τοῦ καπιταλισμοῦ» ἔδωσε ἀνυπέρβλητη ἀνάλυση τοῦ νεώτερου καὶ τελευταίου στάδιου ἀνάπτυξης τοῦ καπιταλισμοῦ, ἀνακάλυψε τίς ἀντικειμενικές οίκονομικές νομοτέλειες τοῦ ἡμπεριαλισμοῦ, ἔδειξε δλο τό βάθος τῶν ἀνταγωνιστικῶν ἀντικένσεων πού τόν χαραχτηρίζουν. Ἐδειξε δτι δὲ ὁ ἡμπεριαλισμός είναι ὁ καπιταλισμός πού σαπίζει, πού πεθαίνει. Ο Λένιν θεμέλιωσε ἐπιστημονικά τόν ἀναπέφευκτο χαμό τοῦ ἡμπεριαλισμοῦ, ἔδειξε δτι δὲ ὁ ἡμπεριαλισμός είναι σι παραμονές τῆς προδεταριστής σοσιαλιστικής ἐπανάστασης. Ο Β. Ι. Λένιν στό βιβλίο του ἔδωσε μιά εἰκόνα γιά τά ἀποτελέσματα τῆς παγκόσμιας καπιταλιστικής οίκονομίας στίς διεθνεῖς τῆς ἀμοιβαίς σχέσεις, δπως διαμορφώθηκαν αὐτές στίς ἀρχές τοῦ XX αιώνα καὶ στίς παραμονές τοῦ πρώτου παγκόσμιου πολέμου. Ο Β. Ι. Λένιν δημογράμμισε μέ δλο τό ἐπιστημονικό βάθος καὶ ἀκρίβεια δτι είναι ἀπέλυτα ἀναπέφευκτοι οἱ ἡμπεριαλιστικοί πέλμοι σέ κείνη τήν οίκονομική, βάση, πού είναι χαραχτηριστική γιά τόν ἡμπεριαλισμό. Ἐδειξε δτι δὲ καπιταλισμός ἀναπτύχθηκε σέ παγκόσμιο σύστημα ἀποικιακής καταπίσης καὶ οίκονομικής κατάπνιξης τῆς τεράστιας πλεισμού τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς ἀπό μιά χούρτα «προηγμένα θυνη». Στό ίδιο έργο δέ Λένιν ἀνακάλυψε ἐπίσης καὶ τίς νομοτέλειες τῆς ἀνάπτυξης τοῦ ἀμερικάνικου ἡμπεριαλισμοῦ, τό δόλο τῶν ἀμερικάνικων καπιταλιστικῶν μονοπωλίων.

Ἀκόμα ἀπό τό 1912 σέ ἀρθρο του ἀφιερωμένο στά ἀποτελέσματα τῶν τότε προεδρικῶν ἔκλογῶν στήν 'Αμερική, πού ἀπ' αὐτές πρέσβρος ἔκλεχθηκε ὁ «δημοχράτης» Οδυλσων, δέ Λένιν, ξεσκεπάζοντας μέ μεγάλη δύναμη τήν ἀπάτη τῆς ἀστικής δημοχρατίας, ἔδειξε δτι τό δικομματικό σύστημα, πού διαμορφώθηκε στίς ΕΠΑ, είναι ή πιό πλέρια ἀπάτη τοῦ λαοῦ, δτι καμμιά σοβαρή σημασία δέν ἔχει ή λαγόμενη «πάλη» αὐτῶν τῶν δυσ κομμάτων, πού καθένα ἀπ' αὐτά περιφρουρεῖ μέ ξεχωριστό ζηλο τά συμφέροντα τοῦ κεφαλαίου, δτι ή «πάλη» ἀνάμεσα σ' αὐτά τόν καιρό τῶν προεδρικῶν ἔκλογῶν δέν ἀποτελεῖ τίποτα ἀλλο παρά πραγματική ἀπότιπαση τῶν λαϊκῶν μαζῶν ἀπό τίς ἐπιτακτικές τους ἀνάγκας μέ «έντυπωσιακές καὶ χωρίς περιεχόμενο μονομαχίες δυσ ἀστικῶν κομμάτων». Στό ίδιο ἀρθρο δέ Β. Ι. Λένιν έγραψε παρακάτω: «Στήν 'Αμερική δλος ἔθνικές πλούτος διπολογίζεται τώρα σέ 120 δισεκατομμύρια (χιλιάδες ἔκατομμύρια) δολλάρια, δηλαδή περίπου 240 δισεκατομμύρια ρούβλια. Ἀπ' αὐτά περίπου τό ένα τρίτο, σχεδόν 80 δισεκατομμύρια ρούβλια, ἀνήκει σέ δυ διατάσσεται τοῦ Ρούβλια καὶ τοῦ Μόργκαν, η ἀλέγχεται απ' αὐτά τά τράστ! Άνεν-

είναι πάνω από 40.000 οι σίκογένειες, που άποτελούν αύτά τα δυό τράστ, που είναι κυρίαρχες πάνω σε 80 έκατομμύρια μισθωτούς δούλους».

Στό βιβλίο του «Ο ίμπεριαλισμός, άνώτατο στάδιο τοῦ καπιταλισμοῦ» διέλειπε ο Λένιν να αναφέρει την θηριώδη καὶ έπιθετικό χαραχτήρα τοῦ άμερικάνικου ίμπεριαλισμοῦ, τὴν ἀχαλίνωτή του τάση γιὰ τὴν παγκόσμια κυριαρχία. Ο Λένιν σημείωνε δὲς ἡ οἰκονομική ἀνάπτυξη στὶς ΕΠΑ στὰ τέλη τοῦ XIX καὶ τὶς ἀρχές τοῦ XX αἰώνα προχωροῦσα πολὺ γρήγορα, πολύ πιὸ γρήγορα ἀπ' δὲς στὴ Γερμανία. Καὶ τὸ πρώτες ἐπίσης τῆς συγκέντρωσης τῆς παραγωγῆς ἔκει ἦταν ἐπίσης πιὸ δυνατό, ἀπ' δὲς στὶς ἄλλες καπιταλιστικές χώρες, ποὺ μπήκαν στό δρόμο τοῦ ίμπεριαλισμοῦ. Ο Λένιν ἀπό τότε ἀκόμα σημείωνε, δὲς στὶς ΕΠΑ ἰδιαίτερα «καταπόδην στὰ μάτια» τὰ γεγονότα τῆς κυριαρχίας μὲς ἐχυρῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας. Χάρη στὴ γρήγορη οἰκονομική ἀνάπτυξη, τὸν ὑψηλὸν βιθμὸν ευρεύτερον; τὴς οἰκονομίας, τῆς συγκέντρωσης τοῦ πλούτου στὰ χέρια μὲς μικρῆς χαύρως; Στὸ θρώπων «τὰ παρασιτικά γνωρίσματα τοῦ γεώτατου ἀμερικάνικου καπιταλισμοῦ πρέβιλλαν μὲν ἰδιαίτερη καθαρότητα» (Λένιν).

Ο Λένιν ἀποκαλύπτει ἐπίσης ὅλο τὸ βάθος τῶν ἀντιθέσεων, ποὺ ἐκδηλώθηκαν στὴν πορείᾳ τῆς ἀνάπτυξης τοῦ ἀμερικάνικου ίμπεριαλισμοῦ. Η Ἀμερική, ἔγραψε ὁ Λένιν, ἔγινε ταυτόχρονα μιὰ ἀπό τὶς χώρες ποὺ δείχνουν πιὸ χαρακτηριστικά τὸ βάθος τῆς ἀβύσσου ἀνάμεσα σὲ μιὰ χούφτα δισεκατομμυριούχων, ποὺ ἔχουν ξετάπωθε, ποὺ κυλιοῦνται μέχρι τὸ λαϊκό, στὸ βούρκο καὶ στὴ χλιδή, ἀπό τὴ μιὰ μεριά, καὶ τὰ έκατομμύρια τῶν ἐργαζομένων πού αἰώνια ζοῦν μέσα στὴ φτώχεια, ἀπ' τὴν ἀλλη. Ο Λένιν ἔδειχνε ἐπίσης, πώς στὴν ἀνάπτυξη τῶν ΕΠΑ ὀπάρχουν δυνατά ὑπολείμματα δουλειῶν, δὲς ἔκει ἐπικρατεῖ ἡ πιὸ ξεδιάντροπη καὶ ἡ πιὸ πλήρης καταπίεση τῶν νέγρων.

Στό Λένιν ἀνήκει ἡ μεγάλη ιστορική δημητρεία, δὲς πρώτος αὐτές στὴν ιστορία τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος ξεσκέπασε, τὸν ἀπατηλό θρύλο γιὰ τὸ δῆθεν ἰδιαίτερα «δημοκρατικό», «ἀνθρωπιστικό» χαραχτήρα ἀνάπτυξης τοῦ ἀμερικάνικου καπιταλισμοῦ, τὸ θρύλο ποὺ καλλιεργοῦνται ἀπ' τοὺς διεφθαρμένους λακέδες τοῦ κεφαλαίου, ἀρχίζοντας ἀπ' τοὺς πουλημένους ἀστούς δημοσιογράφους καὶ τελείωνοντας στοὺς σοσιαλδημοκράτες προδότες. Ο Λένιν στὰ ἔργα του ἔδειξε δὲς οἱ ΕΠΑ είναι ἡ τυπική ίμπεριαλιστική χώρα, δπου είναι ἔξαιρετικά δυνατές οἱ δουλοκτητικές παραδόσεις, δπου ἡ ἔξουσία τοῦ χρυσοῦ, αὐτοῦ τοῦ «κίτρινου δάβολου», κατὰ τὴν ἐκφραση τοῦ Α. Μ. Γκέρκυ, ἐκδηλώνεται μὲν ἰδιαίτερη δύναμη, δπου οἱ σύγχρονοι δουλοκτητες ξεδιάντροπα καὶ κυνικά ἐκμεταλλεύονται τὶς λαϊκές μάζες. Ποιλές φορές ὁ Λένιν διογράμμιζε μὲν δργή, δὲς ἡ λεγόμενη ἀμερικάνικη λαοκρατική «δημοκρατία» μ' δλη τῇ σκληρότητα καταπίεσε τὴν ἐργατική τάξη. Πουθενά τὸ κεράλαιο, δέν κυριαρχεῖ τόσο ξεδιάντροπα, τέσσο κυνικά, ἔλεγε ὁ Δένιν, δσο σὲ κείνες ἀκριβῶς τὶς γώρες, πού ἔντεχνα παταλείφονται σάν «λαοκρατικές δημοκρατίες», τύπου ΕΠΑ. 'Ακριβῶς ἔκει: «Η κυριαρχία τοῦ κεφαλαίου είναι τὸ πᾶν, τὸ χρηματιστήριο είναι τὸ πᾶν, καὶ τὸ κοινοβούλιο, οἱ ἐκλογές εἰναι μαριονέτες, κοῦκλες...».

Ἀπ' τὰ τέλη τοῦ XIX αἰώνα, ἔλεγε ὁ Λένιν, ἐκδηλώνεται ἐπίσης ἡ ἀκρως ἐπιθετική γραμμή στὴν ἔξωτερη πολιτική τῶν ΕΠΑ. Καὶ πραγματικά, στὰ 1893 οἱ ΕΠΑ καταλαμβάνουν τὰ νησιά Χαβάη, στὰ 1898 τὸ Πέρτο-Ρίκο καὶ τὶς Φιλιππίνες, στὰ 1903 τὸν Παναμά. Στὰ 1910 δημιουργίεται ἡ παναμερικάνικη ένωση γιὰ τὴν ἀχαλίνωτη ἐκμετάλλευση τοῦ πλεύτου τῶν χωρῶν τῆς Λατινικῆς Αμερικῆς καὶ τὴν μετατροπή τους σὲ ὑποτελεῖς τοῦ ἀμερικάνικου ίμπεριαλισμοῦ. Ο ἀμερικάνικος ίμπεριαλισμός παίρνει ἐνεργητικὸ μέρος στὴν κατάπνιξη τῆς Κίνας. Στὰ 1920 οἱ ΕΠΑ συμμετέχουν στὴν εἰσβολὴ τῶν ένοπλων δυνάμεων τῶν ὀκτώ κρατῶν στὴν Κίνα. Μέ τῇ συμφωνίᾳ τοῦ Πεκίνου τοῦ 1901 οἱ ΕΠΑ παίρνουν τὸ δικαίωμα νὰ κρατοῦν στρατεύματά τους στὸ Πεκίνο καὶ ἄλλες περιοχές τῆς Κίνας. Οπως είναι γνωστό ἡ κατάλγηφη των Φιλιππίνων, δπως καὶ τῶν ἄλλων περιοχῶν πού ζνατέρθηκαν πιὸ πάνω συνοδεύοντας μὲ τὰ πιὸ σκληρά αἰματηρά καταστάτικά μέτρα. Τέοτα είναι ἡ πραγματική εἰκόνα τῆς ἀνάπτυξης τοῦ ἀμερικάνικου ίμπεριαλισμοῦ ὡς τὸν πρώτο παγκόσμιο πόλεμο. Η συμμετοχὴ πάλι τῶν ΕΠΑ στὸν πρώτο παγκόσμιο ίμπεριαλιστικό πόλεμο μὲ τὸ μέρος τῆς μιᾶς ἀπ' τὶς ἐμπόλεμες ύμαδες τῶν ίμπεριαλιστῶν-ληστῶν γιὰ τὸ ξαναμοιρασμα τοῦ

κέσμους ξεσκέπασε άκρια πιό πολύ τήν έπεκτατική φύση των άμερικάνιων μονο πωλίων.

Ο Λένιν έδωσε ένα έξαιρετικά βαθύ χαραχτηρισμό τον άμερικάνικου ήρε πραλισμού, τέτοιου, δπως δγήκε από τέν πρώτο παγκόσμιο πέλεμα. Οι ληστές τού δγγλικού ήμπεριαλισμού, έλεγε ό Λένιν, ήταν δασαλώς ζωνταίτερες απ' ήλους αέ σχέση μέ τόν δριθμό τῶν ἀποικιακῶν τους επιλάβων. Σ' αποτέλεσμα τῆς ήτας τού γερμανικού ήμπεριαλισμοῦ στέν πέλεμο αυτοί κατέλαβαν δλες τίς γερμανικές ἀποικίες τῆς Ἀφρικῆς, τή Μεσοκοταμία καὶ τή Πελασινή, ἀδραζαν ἀποκνιτικά τήν Ἐλλοδα, ἀρχισαν τήν λεηλασία τῆς Ρωσίας. Η ληστές τού γερμανικοῦ ήμπεριαλισμοῦ δν καὶ ήταν δυνατότεροι από δλει, δσεν δφορά τήν δργάνωση καὶ πειθαρχία τῶν στρατευμάτων «τους» έχασαν τίς αποκίες τους, ἀλλά πρίν απ' αυτό κατέφεραν νά λεηλατήσουν πάνω από τή μισή, Εύρωπη, νά καταπνίξουν τίς πιό πολλές μικρές χώρες καὶ δδύνατες λεούς.

Πώς παρουσάζονται δμως οι ληστές τού άμερικάνικου ήμπεριαλισμοῦ αέ σχέση μέ τού δγγλικούς καὶ γερμανούς; «Οι άμερικάνοι δισεκατομμυριούχοι,—έγραψε δ. Β. Ι. Λένιν,—ήταν προφανῶς, οι πιό πλούσιοι από δλους καὶ βρίσκονταν στήν πιό έξαιραλισμένη γεωγραφική θέση. Πλούτισαν πιό πολύ απ' ήλους. Μετάτρεψαν σέ δφειλέτες δλες, ἀκόμα καὶ τίς πιό πλούσιες χώρες. Συσώρευσαν μέ λεηλασίες έκατοντάδες διακατομμύρια δελλόρια. Καὶ σέ κάθε δολλάριο φαίνονται τά ̄χνη τῆς βρωμικές: τῶν βρώμικων μυστικῶν συμφωνιῶν δνάμεσα στήν Ἀγγλία καὶ τούς „συμμάχους“ τῆς, δνάμεσα στή Γερμανία καὶ τούς δποτελεῖς τῆς, τῶν συμφωνιῶν γιά τέ μοιρασμα τῆς λείας πού δρπάχτηκε, τῶν συμφωνιῶν γιά „βγήθεια“ τού ένός στόν ἀλλο στήν καταπίση τῶν έργατων καὶ τό διωγμό τῶν σοσιαλιστῶν διεύθυνταν. Κάθε δολλάριο είναι λερωμένο από τή λάσπη τῶν „προσδοδόφρων“ πολεμικῶν προμιθειῶν, πού φέρνουν θησαυρούς σέ κάθε χώρα στούς πλούσιους καὶ καταστρέφουν τούς φτωχούς. Σέ κάθε δολλάριο δπάρχουν τά ̄χνη τού αιματος, από κεινη τή δάλασσα τού αιματος, πού χύσαν 10 έκατομμύρια σκοτωμένοι καὶ 20 έκατομμύρια ἀκρωτηριασμένοι...».

Μέ τί έξαιρετική δύναμη ἀντηχει καὶ σήμερα αύτός ό λενινιστικός χαραχτηρισμός γιά τό ματωβαμένο άμερικάνικο ήμπεριαλισμό! Σήμερα σέ κάθε δολλάριο τῶν άμερικάνων ήμπεριαλιστῶν δολοφόνων, πού γιά νά πετύχουν τά δνώτατα κέρδη διεξάγουν τέν έγκληματικό πέλεμο δνάντια στέν χορεάτικο λαό, πού καθημερινά στέλνουν ομήνη δεροπλάνων μέ θανατηφόρο φορτίο δνάντια στέν είρηνικό πληγυσμό, δνάντια στίς γυναικες, τούς γέρους καὶ τά παιδιά τῆς Κορέας, πού ξαπόλυσαν τό βακτηριολογικό πέλεμο δνάντια στέν χορεάτικο καὶ κινέζικο λαό, καὶ πού δποστηρίζουν τίς πιό ἀντιδραστικές δυνάμεις σέ όποιαδή ποτε χώρα τού κέδου, κέλλησε πιό πολύ λάσπη, πιό πολύ αίμα.

II

Θά μπει γιά πάντα στήν ίστορία σάν ένα απ' τά έξαιρετικά ντυκουμέντα τού διεθνούς χομμουνιστικοῦ κινήματος, σάν συντριψτικό ξεσκέπασμα τεύ άμερικάνικου καὶ κάθε δλου ήμπεριαλισμοῦ, σάν φλογερή έκκληση στούς προλετάριους δλων τῶν χωρῶν νά δποστηρίζουν ένεργητική στή Σοβιετική δημοκρατία τά δνομαστό «Γράμμα πρές τούς Αμερικάνους Έργάτες» τού Β. Ι. Λένιν, πού δημοσιεύτηκε τόν Αδγουστο τού 1918.

Σ' αυτό τό γράμμα δ. Β. Ι. Λένιν δείχνει τέν ίστορικό ρέλο πού προσεβόνται νά παίξουν οι άμερικάνοι ἐπαναστάτες προλετάριοι σάν δνειρήνετοι έχθροι «τού άμερικάνικου ήμπεριαλισμοῦ, τού πιό νέου, τού πιό δυνατού, τεύ πιό πρόσφατου δσον δφορά τή συμμετοχή στό παγκόσμιο σταγείο τῶν λαθών γιά τή διανομή τῶν κερδῶν δνάμεσα στούς καπιταλιστές». Ο Λένιν σ' αυτό τό γράμμα μαστιγώνει μέ δργή τόν άμερικάνικο ήμπεριαλισμό σάν έναν από τεύς συμμέτοχους καὶ δργανωτές τῆς δνοπλης ἐπέμβασης δνάντια στή Σοβιετική Ρωσία, σάν έναν απ' τούς στραγγαλιστές τῆς πρώτης στέν κέσμο σοσιαλιστικής ἐπανάστασης.

Όπως είναι γιαστό, άμεσως διστορά από τή νίκη τῆς ἐπανάστασης τού Φλεβάρη τού 1917 ή άμερικάνικη ήμπεριαλιστική δστική τάξη ἀρχίσε νά δινει πολεική καὶ χειματική βοήθεια στή γρασική δστική, τάξη, τή στρατευτική, τά μικροστική δνώτερα στεφώματα, γιά τόν άγωνα δνάντια στό δναπτυσσόμενο πρό-

λεταριακό ἐπαναστατικό κίνημα στή χώρα. Στό δέθρο «οἱ ἀμερικάνοι δισεκατομμυριοῦχοι», πού δημοσιεύτηκε τόν Αδύουστο τοῦ 1917, ὁ Ι. Β. Στάλιν ἔγραψε: «Τῇ στιγμῇ πού ἡ ρούσικη ἐπανάσταση ἐντείνει τις δυνάμεις γιά τήν διπεράσπιση τῶν κατακτήσεων τῆς, καὶ ὁ ἡμεριαλισμός προσπαθεῖ νά τήν τσακίσει,—τό ἀμερικάνικο κεφάλαιο ἐφοδιάζει μέ δισεκατομμύρια τό συνασπισμό τοῦ Κερένσκυ-Μιλιούκοφ· Ταερετέλι, γιά νά χαλιναγωγήσει ἐπιτέλους τή ρούσικη ἐπανάσταση, νά δποσκάψει τό ἀναπτυξαδέμενο στή Δύση ἐπαγαστατικό κίνημα».

Τό πιό μεγάλο καὶ τό πιό διτιμο ἔγκλημα ἀνάμεσο σ' ὅλα τά δὲλλα αἰματη; ἡ ἔγκληματα τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ είγαι; ἡ ἐπέμβαση ἐνάντια σεβ πρῶτο αἰόν κέαμο σοσιαλ·στικό κράτος, ἐνάντια στή Σοβιετική δημοκρατία. Ἀμέσως διτέρα ἀπό τή νίκη τῆς μεγάλης 'Οχτωβριανῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης στή Ρωσία, οἱ ἀμερικάνοι ἡμεριαλιστές ἐκδηλώθηκαν σάν οἱ πιό μισαφοί, οἱ πιό λυσαριμένοι ἐχθροί τῆς προλεταριακῆς ἐπαγάστοσης. Δέν διάρχουν μηχανοφίες, ἔγκληματικά σχέδια ἐνάντια στή Σοβιετική Ρωσία, πού στήν δργάνωσή τους νά μή συμμετέχουν οἱ ἀμερικάνοι ἡμεριαλιστές οἱ «γερουσιαστές», οἱ «πρεσβευτές», οἱ «διπλωμάτες» τους, δλοι: αὐτοί οἱ Μπούλιτ, Φρένοι, Γκρέβις. Οι ἀμερικάνοι ἡμεριαλιστές προσπαθοῦσαν νά ἐκμηδενίσουν τό σοβιετικό κράτος, δινειροπολοῦσαν νά κατοχιήσουν τά πλούτη του, γιθελαν νά πετύχουν τέν τεμαχιασμέ τῆς Σοβιετικῆς δημοκρατίας, τήν ἀπόσπαση τῆς Ουκρανίας, τῆς Λιθουανίας, τῆς Λεττονίας, τῆς Λευκορωσίας, τοῦ Καυκάσου. Δέν δίσταζαν μπρές σε κανένα ἔγκλημα, παρχινοῦσαν καὶ δποστρίζαν τά δὲλλα καπιταλιστικά κράτη, πού συμμετείγαν στήν ἐπέμβαση ἐνάντια στή Σοβιετική δημοκρατία, ἐφαρμέζαν θηριώδικες μέθοδες καταπνιξῆς τῶν ἐργατῶν καὶ ἀγροτῶν τῆς σοβιετικῆς χώρας ἐκεί, δπού τά στρατεύματά τους μπαίναν στή σοβιετική γῆ. Μέ κανένα δποκριτικό λόγο, μέ καμμιά φαρισαϊκή ταχυδακτυλουργία, δέ μποροῦν εἰ κύριοι Χάρριμαν, Ντάλλες, Τρούμαν, "Άτσεζον νά καλύψουν τά ἔγκληματα πού ἔκαναν οἱ ἀμερικάνοι ἡμεριαλιστές ἐνάντια στή Σοβιετική δημοκρατία. Οι σοβιετικοί δινθρωποί δέν έ κασαν τή «φάμπρικα τοῦ θανάτου» πού δημιούργησαν οἱ ἀγγλο-αμερικάνοι ἡμεριαλιστές—τό στρατόπεδο συγκέντρωσης στό νησί Μουντγιού, τήν Ίοκάνδη,—φυλακή-κάτεργο καὶ τόπο ἔξορίας πέρα ἀπ' τόν πολικό κύκλο, τίς θηριώδες; τῶν ἀμερικάνων ἐπεμβατιστῶν στίς πέλεις καὶ τάχι χωριά τῶν ἀκτῶν τῆς "Απω Ανατολῆς.

Τό μεγάλο κέμμα τῶν Λένιν-Στάλιν ξεσήκωσε τούς ἐργάτες καὶ τούς ἀγρότες σέ πατριωτικό πόλεμο ἐνάντια στούς ξένους κατακτητές καὶ τήν διστοτοιχλικάδικη ἀντεπανάσταση. 'Ο Λένιν καὶ δ Στάλιν δργάνωσαν τή νίκη τοῦ λαοῦ ἐνάντια στούς ἐπεμβατιστές καὶ τούς λευκοφρουρούς. Οι σοβιετικοί δινθρωποί ἔδιωξαν γντροπιασμένους τούς ἐπεμβατιστές ἀπ' τή σοβιετική γῆ, τσάκισαν τήν έσωτερηκή ἀντεπανάσταση πού δποστρίζονταν γερά ἀπό τούς ἀγγλο-ἀμερικανο-γάλλους ἡμεριαλιστές. 'Αλλά οι σοβιετικοί δινθρωποί θυμούνται καλά καὶ ποτέ δέ θά ξεχάσουν τό ρέλο τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ σάν ἐνός ἀπό τούς δργανωτές καὶ ἐμπνευστές τῆς ξένης ἐπέμβασης στά χρένια τοῦ ἐμφυλίου πολέμου (1918-1920).

Οι ἀμερικάνοι ἡμεριαλιστές φέρνουν ἐπίσης ἀμειγή καὶ βασική εὐθύνη γιά τήν ἀποκατάσταση, στερέωση καὶ ἀνάπτυξη διτέρα ἀπό τόν πρῶτο παγκόσμιο πόλεμο τῶν γερμανικῶν κονταέρν, τῆς γερμανικῆς πολεμικῆς διομηχανίας, πράγμα, πού σάν ἄποτέλεσμα τῆς χιτλερικῆς ἐπίθεσης, ἔφερε στή γέννηση τοῦ δεύτερου παγκόσμιου πολέμου. Οι ἀμερικάνοι ἔκατομμυριοῦχοι καὶ δισεκατομμυριοῦχοι χος φέρνουν πρώτα καὶ κύρια εὐθύνη γιά τό δτι: ὁ γερμανικός φασισμός στήν περίοδο ἀνάμεσα στούς δυό πολέμους μετατράπηκε σέ τρεμερό κίνδυνο γιά τήν ἀνθρωπότητα, έχασε μετά ποτάμια καὶ θάλασσες ἀπό αἴμα. "Οπως είναι γνωστό τά ἀμερικάνικα κονταέρν τοῦ Μέργκαν, Ροκφέλλερ καὶ Ντυπέν ήταν στενά συνδεμένα μέ τή γερμανική βρειά διομηχανία καὶ τίς τράπεζες τόσο πρίν τό δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Ήσο καὶ σέν καιρό τοῦ πολέμου. Μέ τίς τεράστιές τους τοποθετήσεις κέφαλαιών στήν περίεδρο διτέρα ἀπό τή συνθήκη τῶν Βερσαλλίων, βοηθούσαν στήν ἀποκατάσταση καὶ ἀνάπτυξη τοῦ δυγαμικοῦ τῆς πολεμικῆς διομηχανίας τῆς Γερμανίας.

Στό βιβλίο τοῦ Σοβιετικού Γραφείου Πληροφοριών «Πλαστογράφοι τῆς ί-

στορίας» άναφέρεται: «Νά, αὐτή ή χρυσή βροχή των ἀμερικανικών δολλαρίων καρποφέρησε τή βρετανική βιομηχανία της χιτλερικής Γερμανίας καὶ ίδιαίτερα, τήν πολεμική βιομηχανία. Τά δισεκατομμύρια των ἀμερικανικών δολλαρίων, πού τοποθετήθηκαν ἀπ' τά πέρα ἀπ' τόν ωκεανό μονοπώλια στήν πολεμική οἰκονομία τής χιτλερικής Γερμανίας, είναι πού ξαναγένιησκαν τό γερμανικό πολεμικό δυναμικό καὶ βάλαν στά χέρια τοῦ χιτλερικοῦ παθοστόθεος τό δεκλο τό ἀπάραιτητο γιά τήν πραγματοποίηση τῆς ἐπίθεσής του».

Στόν καιρό τοῦ δεύτερου παγκόσμιου πολέμου οἱ ιμπεριαλιστές τῶν 'Ενωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ὅπολογίζαν δει σιήν πορεία τοῦ πολέμου θέ πρεκύψει σημαντική ἐξασθένηση τῆς ΕΣΣΔ. Σύγχρονα διολογίζαν νά βγέλουν ἀπό τή μέση τή Γερμανία καὶ τήν Ἰαπωνία, τοῦ πιό ἐπικίνδυνος ἀνταγωνιστές τους. Βάζαν γιά καθήκον τους νά πετύχουν σάν ἀποελεύσμα τοῦ πολέμου τήν παγκόσμια χυριαρχία. 'Ομως χάρη στόν ἡρωικό ἀγώνα τοῦ σοβιετικοῦ λαοῦ δι πόλεμος τέλειωσε μέ ἀποτελέσματα πέρα γιά πέρα ἀπρέβλεψτα γιά τόν ιμπεριαλιστές τῶν ΕΠΑ.

'Τοσεράχ ἀπό τόν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, οἱ ΕΠΑ μπήκαν ἐπικεφαλῆς τοῦ ἀντιδημοκρατικοῦ ιμπεριαλιστικοῦ στρατοπέδου. Στό πρόσωπο τῶν ΕΠΑ διαμορρώθηκε νέο κέντρο τῆς ἀκρας ἀντιδραστικῆς καὶ ἐπιθετικῆς πολεμικῆς. Οἱ διευθύνοντες στή ΕΠΑ ἐπέξεργάστηκαν ἐνα πλειό πρόχρημα ἀπό πολεμικά, οἰκονομικά καὶ πολετικά μέτρα μέ σκοπό νά πετύχουν τήν ἔγκαθιδρυση τής παγκόσμιας χυριαρχίας τους. 'Ακολούθον γραμμή μετατροπής τῶν ἀλλων κακιταλιστικῶν χωρῶν σέ πέρα γιά πέρα δικτυμένα στή ΕΠΑ ταπέρα. Προσκαθούν παντοῦ, δπου μποροῦν νά ἀπλώσουν τά πλοκάμια τους νά ἔγκαθιδρύσουν καὶ νά στερεώσουν τά πιό ἀντιδραστικά καθιστᾶται, νά φυτέοσυν δικού μποροῦν, τό λεγόμενο «ἀμερικανικό τρόπο ζωῆς».

III

Στό ἔργο του «Τά οἰκονομικά προβλήματα τοῦ σοσιαλισμοῦ στήν ΕΣΣΔ» δ. ο. Στάλιν ἔδωκε μεγαλοφυή χαραχτηρισμό τοῦ βρετανικοῦ οἰκονομικοῦ νόμου τοῦ οὐγχρονοῦ καπιταλισμοῦ. «Τά κύρια χαραχτηριστικά καὶ οἱ κόριες ἀκατήσεις τοῦ βρετανικοῦ οἰκονομικοῦ νέμου τοῦ οὐγχρονοῦ καπιταλισμοῦ,—γράφει δ Στάλιγ,—θά μποροῦσαν νά διατυπωθοῦν πάνω-κάτω μ' αὐτόν τόν τρόπο: ἐξασφάλιση τοῦ ἀνώτερου καπιταλιστικοῦ κέρδους μέ τήν ἔκμετάλλευση, τήν καπιταλιστική καὶ τήν ἐξεθλιώση τής πλειοψηφίας τοῦ πληθυσμοῦ μιᾶς δριαρένης χώρας μέ τήν διποδούλωση καὶ τήν συστηματική καταλήστεφη τῶν λαῶν τῶν ἄλλων χωρῶν, καὶ ίδιαίτερα τῶν καθυστερημένων χωρῶν, καὶ τέλος μέ τούς πολέμους καὶ τήν στρατιωτικούς της θνητικής οἰκονομίας, πού χρησιμοποιοῦνται γιά νά ἔκαστρατιστούν πιό δήρης κέρδη».

Αδτός δ νόμος χαραχτηρίζει: μέ τόν ειδί χωπητό τρόπο τήν οἰκονομική καὶ τήν πολετική τῶν ιμπεριαλιστῶν τῶν ΕΠΑ. Μέ έλα τά μέτρα αὐτά προσπαθεῖν νά πετύχουν ἀνώτατα κέρδη μέ τήν καταλήστεφη τῶν ἔργαζομένων τής χώρας τους καὶ τῶν λαῶν τῶν ἄλλων χωρῶν. 'Εσοι, λόγου χάρη, μέσα σέ 13 μονο χρόνια, ἀπό τό 1939 ἃς τό 1951, τά μινοπώλια τῶν ΕΠΑ λεηλάτησαν ἀπίστευτα πλούτη, πού διπολογίζονται σέ 320,6 δισεκατομμύρια δολλάρια. Οἱ ἀμερικάνοι καπιταλιστές κάνουν μεγάλες τοποθετήσεις κεφαλαίων στή άλλες καπιταλιστικές χώρες, στής ἀποκιακές καὶ ἑξαρτημένες χώρες, πετυχαίνοντας ἄτοι πέρα γιά περί μιθώδεις κέρδη Οἱ ἀμερικάνοι ιμπεριαλιστές γωρίς διατυπώσανται, εἰςβιβλουν στής αραβικές ἀπίροής τής 'Αγγλίας, Γαλλίας, Βλγαρίας, Ολανδίας καὶ ἄλλων ἀποκιακών δυνάμεων, πράγμα πού δέν μπορεῖ νά μήν δηγγήσει σέ ασβατή δύναση τῶν ἀντιθέσεων στό ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο, καὶ σέ πρώτη σειρά στήν ἀνάπτυξη τῶν ἀντιθέσεων ἀνίστασα στή ΕΠΑ καὶ τήν 'Αγγλία. Μέσα στή χώρα μέ τίς πολεμικές πτυχαγελίες, τή στρατιωτικούς δλῆς τής οἰκονομίας οἱ μεγάλοι ἀμερικάνοι εμπινεσμένα βγάζουν δισεκατομμύρια κέρδη. 'Οπως άναφέρεται στό βιβλίο τοῦ 'Άλλεν «Ἀτομικός ιμπεριαλισμός» πού βγήσε τελευταία στή ΕΠΑ, μιά ἀπό τίς πιό προσδιόριστες σήμερα ἐπιχειρήσεις είναι ή ἀτομική βιομηχανία. Στόν δύχο τῶν τοποθετήσεων κεφαλαίων ή ἀτομική βιομηχανία στή ΕΠΑ ξεπερνά τώρα τέτια μεγάλα μινοπώλια δπως τή «Τζε-

νεράλ Μότορς» και τή «Γιουνάιτετ στέιτς στίλ χορπορέσιον» παρμένες μαζί. Ό έπιθετικός πόλεμος ποδ ξαπολύθηκε από τους άμερικάνους ίμπεριαλιστές στήν Κορέα δέν γεννήθηκε έποισης τυχαία. Ήταν άναγκαστος γιά τους ίμπεριαλιστές τών ΕΠΑ, πού έπιδιώκουν νά έγκαθιδρύσουν τήν κυριαρχία τους στήν 'Ασια και ο' δλον τόν κέρδος. Σέ σχέση μέ τά σημάδια τής οίκονομικής κρίσης, πού παρουσιάστηκαν έκδηλα τό 1950, χρειάζονταν στους άμερικάνους ίμπεριαλιστές, κάποια είδικά μέσα, πρέσβετα κινητέρα, πεύ νά μπορούν νά έμποδισουν τήν οίκονομική κρίση πού προχωρεί κάτι νά κατευθύνουν τήν άναπτυξη της βιομηχανίας στό δρόμο τής πραγματοποίησης μεγάλων πολεμικών παραγγελιών. Και ο χορετικός πόλεμος ήταν ένα τέτοιο μέσο, πού έφερε τεράστιες καταστροφές στήν Κορέα, τό θάνατο σέ έκατομμύρια άνθρωπους, βάσανα στέν ίδιο τέν άμερικάνικο λαό, πού έχασε κι δλας, πάνω από 300 χιλιάδες σκοτωμένους και τραυματίες, μά πού προκάλεσε ένα χρυσό χείμαρρο από τεράστια κέρδη στά πορτοφόλια τών άμερικάνων έκατομμυριούχων και δισεκατομμυριούχων.

Οι άμερικάνοι ίμπεριαλιστές, παντού και σέ κάθε μέρος δουν είναι: σέ θέση νά τό κάνουν, προσπαθούν νά πνίξουν τίς έπαναστατικές δυνάμεις, γά έγκαθιδρύσουν άντιδραστικά καθεστώτα. Τή μαύρη συνείδηση τών άμερικάνων ίμπεριαλιστών τή βαρύνε: τό αίματηρό πνίξιμο τοδ λαϊκοδημοκρατικού κινήματος στήν 'Ελλάδα, δ θάνατος χιλιάδων ήρωων άγωνιστών τοδ έλληνικού λαού. Αδτοι βοήθησαν τή φασιστική κλίκα τοδ Τίτο νά κτυπήσει σκληρά τένς έπαναστάτες άγωνιστές τού γιουγκοσλάβικου λαού και νά έγκαθιδρύσει στή χώρα δασυγομικόφασιστικό καθεστώτα. Κρατούν τά στρατεύματά τους κατοχής ο' δλη τή Δυτική Εύρωπη, και στήν 'Ιαπωνία. Ή άμερικάνικη κατασκοπεία και οι οιχαμεροί μισθοφόροι της κάνουν βρωμερή όπονομευτική δουλιά έναντια στήν ΕΣΣΔ και τίς εύρωπακές χώρες της λαϊκής δημοκρατίας, έναντια στήν κινέζικη λαϊκή δημοκρατία. Ή πρόσρατη σύλληψη στήν ΕΣΣΔ της δημάδας τών χαμερπών κατασκέπων και δολοφόνων, πού χρύβονταν κάτω από τή μάσκα τών καθηγητών-γιατρών, πεύ έκπληρωναν τίς έντολές τών δουλοκετηών-άνθρωποφάγων τών ΕΠΑ, αποκαλύπτει γιά δλη μιά φορά μπρός ο' δλον τόν κέρδο μερό πρόσωπο τών άμερικάνων ίμπεριαλιστών.

'Ο άμερικάνικος ίμπεριαλισμός προβάλλει σήμερα παντού σάν δ παγκόσμιος χωροφύλακας, πού έναντια του ξεσκάθηκε κι δλας τεράστιο κύμα μίσους και δινίστασης από τους λαούς πού καταπιέζονται απ' αδτούς.

Σέ σχέση μέ τήν έπικειμενη άνάληψη τοδ πόστου τοδ προέδρου από τό οερατηγή 'Άιενχάουερ συμπληρώνεται: ή πλαισιωη τών δημάτεων πέστων στή νέα κυβέρνηση τών ΕΠΑ. Χαρακτηριστικό σ' αδτές τίς τοποθετήσεις είναι τό δει στά κιό σημαντικά κυβερνητικά πόστα θρονιάστηκαν οι πιό μεγάλοι καπιταλιστές τών ΕΠΑ. Άκρια και δημάδραστικός άμερικάνικος τύπος, πού έχει συντηθίσει ο' δλα, δη μπορει νά προσπεράσει σιωπηρά αύτά τά γεγονότα, πού κτυπούν στά μάτια δλων. Οι διεπόφοι 'Άλσοπ, γνωστοί δημάδραστικοί δημοσιογράφοι τής έφημερίδας «Νιού-Γιόρκ-Χέραλντ-Τρίμπιουν», γράφουν δει τώρα οι μεγάλοι έπιχειρηματίες περιμένουν δημπέμονα τήν άνάληψη τής έξουσιας «άπό τήν κυβέρνηση τών μπλίνες, πού κατευθύνεται απ' τους μπλίνες και δουλεύει πρές τό συμφέρον τών μπλίνες». Ή ίδια ή κυβέρνηση, κατά τό χαρακτηρισμό τών δηλεφών Άλσοπ, θεωρείται: από τους έπιχειρηματίες «σάν γιγάντια μπλίνες». Ή έφημερίδα «Καπιτάλ Τάιμς» γράφει, δει επολλοί απ' αδτούς τους δημάρωπους, πού πατέχουν δψηλή θέση στήν κυβέρνηση, δημπροσωπεύουν τά συμφέροντα τών μεγάλων μπλίνες, πού διεξάγουν μέ τήν κυβέρνηση στρατιωτικές δημοκατηριμυρίων. Αδτοι οι δημάρωποι θά παίρνουν τίς πιό ασβερές αποφάσεις και συγκαριμένα: ποδ και πώς θά ξεδεύονται αδτά τά δισεκατομμύρια. Κάνονταις απολογισμό ή δημημερίδα γράφει: «Η αύνθεση τών δουργείων τοδ 'Άιενχάουερ έξαράλιος κιδλας στή χώρα κυβέρνηση, πού κατευθύνεται απ' τους έκατομμυριούχους. Τό μίλλον θά δείξεις δει αύτή είναι και κυβέρνηση τών έκατομμυριούχων γιά τόδε έπικειμεριούδοχους».

Δέν είναι δινέγκη νά μιλήσουμε δει: αύτοι οι δημάδραστικοί δημοσιογράφοι άντα: κάπιας πολύ ραχρυά από τήν πραγματική δημάδραστική γιά τό χαρακτηρα τόδε δημικές κράτους, γιά τίς κινητήριες του δυνάμεις. Όμως κι αύτοι, οι κα-

λαμπράδες κούληδες τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ, είναι ἀναγκασμένοι νά δινουν τέτοιο χαραχτηρισμό στήν κυβέρνηση τῶν ΕΠΑ, πού για μιά ἐπί πλέον φορά ἐπιβεβαίωνται τὴν ἀδιαφολονίκητη ἀλήθεια, διτὶ ή κυβέρνηση τῶν ΕΠΑ, είναι κυβέρνηση τῶν ἔκατομμυριούχων για τοὺς ἔκατομμυριούχους.

"Ἐτοι ἔσοχεπάζεται γιά μιά ἀκόμα φορά ἡ πραγματική ὥστα ἔκεινης, τῆς πιό βαθειᾶς ἔξαπάτησης τῶν λαϊκῶν μαζῶν, πού ἔγινε στὶς τελευταῖς προεδρικές ἔκλογκες τῶν ΕΠΑ. Πόση μελάνη δέν ἔσθετηκε ἀπό τοὺς γκάγκστερς τῆς πόννας, γιά νά «ἀποδείξουν», διτὶ ὁ στρατηγός 'Αιζενχάουερ φλέγεται δῆθεν ἀπό τὶς πιό καλές προθέσεις, ἀπό τὰ πιό εὐγενῆ αἰσθήματα, διτὶ θά δημιουργήσει τέτοια κυβέρνηση πού μόνο γιά τὴν λαϊκὴν εὐημερία θά σκέπτεται! Τὶ φωνές καὶ θύρυνο δέν κάναν τὶς παραμονές τῶν ἔκλογών οἱ βρωμέροι πολιτικοὶ μεγαλοεπιχειρηματίες γιά τὴν νέα ἐποχή τῆς «ἡθικῆς ἔξυγιανσης» πού ἔρχεται, γιά τὴν πάλη γιά τὴν εἰρήνη, γιά τὴν πάλη ἐνάντια στὴ διαφθορά, γιά τὸ σταμάτημα τοῦ πολέμου στὴν Κορέα! Τώρα γιά δλους είναι καθαρό, διτὶ ή κυβέρνηση τῶν ΕΠΑ, πού ἀποτελεῖται ἀπό ἔκατομμυριούχους καὶ δισεκατομμυριούχους, θά συνεχίζει νά δηγάζει νέα δισεκατομμύρια ἀπό κέρδη, ἀπ' τὴν συνέχιση καὶ τὸ πλάταιμα τοῦ τερατώδικου πολέμου στὴν Κορέα, ἀπ' τὶς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ, ἀπ' τὶς πολεμικές προμήθειες στὶς «μαρτσάλοποιημένες» χώρες, ἀπ' τὴν καταλήστευση τῶν δλλων λαῶν, ἀπό τὴν στρατιωτικοποίηση τῆς ἔθνικῆς οἰκονομίας.

Μέ τὶ συγκλονιστική δύναμη δικαιώνονται δλοι οἱ χαρακτηρισμοὶ πού διθηκαν ἀπό τὸ Δένιν καὶ τὸ Στάλιν στὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμό!

***

'Η ἀμερικάνικη ἡμεριαλιστική διευθυντική κορυφή πού κυβερνάει δέν μπορεῖ καὶ δέν θέλει νά βγάλει κανένα έιδαγμα ἀπό τὴν προηγούμενη ἴστορία. Σάν ξέφρενοι χαρτοπαίκτες συνεχίζουν νά ἐφαρμόζουν τὴν θρασεία ἐπιθετική τους πολιτική, τὴν γραμμή τους προετοιμασίας καὶ ἔξαπλυσης τοῦ νέου παγκόσμιου πολέμου. 'Ομως, κύριοι ἡμεριαλιστές καὶ ἔμπρηστές τοῦ νέου πολέμου, τώρα οἱ καιροὶ είναι ἀλλοι!

Στό ἡμεριαλιστικό στρατόπεδο ἀντιπαραστέκει τώρα τὸ ἰσχυρό στρατόπεδο τῆς εἰρήνης, τῆς δημοκρατίας καὶ τοῦ σοσιαλισμοῦ μέ ἐπικεφαλής τὴ Σοβιετική 'Ενωση. Στό ἡμεριαλιστικό στρατόπεδο ἀντιπαραστέκουν οἱ προοδευτικές δυνάμεις, πού παλεύουν γιά τὴν εἰρήνη σὲ κάθε καπιταλιστικὴ χώρα. Σ' αὐτό ἀντιπαραστέκουν οἱ λαοὶ τῶν ἀποικιακῶν καὶ ἔχαρτημέιων χωρῶν, πού δυναμώνουν τόν ἀγώνα γιά τὴ λευτερία καὶ ἀνεξαρτησία τους. Σ' αὐτό, τέλος, ἀντιπαραστέκουν τὰ κομμουνιστικά καὶ ἐργατικά κέμματα, αὐτές οἱ μαχητικές δργανώσεις τῶν ἑργαζομένων μαζῶν, πού μέρα μέ τῇ μέρᾳ ἀποκτοῦν καίνούργιες δυνάμεις, ἀποκτοῦν δλο καὶ μεγαλύτερη ἐπιροή στὶς λαϊκές μάζες μέ τὸ γεράτο αὐτοθυσία ἀγώνα τους γιά τὴν εἰρήνη, γιά τὴ λευτερία καὶ τὴν ἔθνική ἀνεξαρτησία τῶν λαῶν τους. 'Ο νέος παγκόσμιος πόλεμος, ἀν οἱ ἡμεριαλιστές καταφέρουν ν' ἀποκοιμίσουν τὶς λαϊκές μάζες καὶ τὶς σύρουν στὸν πόλεμο, θά ἔχει σάν ἀποτέλεσμά του τὴν καταστροφή τοῦ ἡμεριαλισμοῦ. Γι' αὐτό μιλοῦν πέρα γιά πέρα ἀδιάφευτα τὰ διδάγματα τῆς ἴστορίας.

'Ο Λένιν, σημειώνοντας στὴν ἐποχή του, διτὶ ὁ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμός είναι τέτοιο κτῆνος, πού ἡταν καὶ ὁ γερμανικές ἡμεριαλισμός, στὸ λέγο του τῆς 8 τοῦ Νοέμβρη τοῦ 1918 στὸ VI Πανρωσικό Εκτακτο συνέδριο τοῦ Σοβιέτ Ελεγκτο: «Καὶ μείς μιλοῦμε μέ ἀπόλυτη βεβιότητα, διτὶ τώρα αὐτό τὸ κτῆνος, πού καταβρέθησε τόσα θά κατρακυλήσει μέ τὸν ἰδιο τρέπο στὴν ἀβύσσο δπως κατρακύλησε τὸ κτῆνος τοῦ γερμανικοῦ ἡμεριαλισμοῦ.

**ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗΣ
ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΕΣΣΔ ΣΤΑ 1952**

*Ανακοίνωση της Κεντρικής Διεύθυνσης Στατιστικής
του Υπουργικού Συμβουλίου της ΕΣΣΔ

Η ανάπτυξη της βιομηχανίας, της δύροτιχης οίκονομίας και των μεταφορών, τά κύρια έργα οίκοδέματης, ή έπεχταση της κυκλοφορίας των δημοπρεμάτων και τό διέβασμα τού διλικού και πολιτιστικού έπιπέδου της ζωής τού λαού στα 1952 χαραχτηρίζονται από τά παρακάτω στοιχεία:

Η ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Τό έτησιο σχέδιο της αυγούλικης παραγωγής γιά τό 1952 έκπληρώθηκε ατή βιομηχανία γενικά κατά 101 στά έκατό. Τό έτησιο σχέδιο της αυγούλικης παραγωγής της βιομηχανίας έκπληρώθηκε κατά δικουργεία ώς έξτις:

Ποσοστό έκπληρωσης
τού έτησιου σχέδιου
1952 στά έκατό.

Τπουργείο Σιδηρουργίας	103
Τπουργείο Έγχρωμης Μεταλλουργίας	100
Τπουργείο Βιομηχανίας κάρβουνου	100,2
Τπουργείο Βιομηχανίας Πετρελαίου	100,7
Τπουργείο Ήλεκτροσταθμών	100,9
Τπουργείο Χτιμικής Βιομηχανίας	102
Τπουργείο Ήλεκτροβιομηχανίας	102
Τπουργείο Βιομηχανίας Μέσων Τηλεπικοινωνίας	100,9
Τπουργείο Βαριών Μηχανοκατασκευών	99
Τπουργείο Βιομηχανίας Αδτοπινήτων και Τραχτέρ	102
Τπουργείο Κατασκευής Εργαλείων μηχανών	100,5
Τπουργείο Κατασκευής Μηχανών και Συσκευών	100,7
Τπουργείο Κατασκευής Μηχανών Οίκοδομών και Όδοποιας	104
Τπουργείο Κατασκευής Μηχανών γιά Μεταφορές	96
Τπουργείο Κατασκευής Αγροτικών Μηχανών	96
Τπουργείο Βιομηχανίας Οίκοδομικών Τελικών της ΕΣΣΔ	99
Τπουργείο Δασικής Βιομηχανίας της ΕΣΣΔ	90
Τπουργείο Βιομηχανίας Χαρτιού και κατεργασίας Ξύλου	102
Τπουργείο Έλαφριας Βιομηχανίας της ΕΣΣΔ	100,6
Τπουργείο της Βιομηχανίας φαριών της ΕΣΣΔ	94
Τπουργείο Βιομηχανίας Κρέατος και Γάλακτος της ΕΣΣΔ	100,5
Τπουργείο Βιομηχανίας Τροφίμων της ΕΣΣΔ	103
Βιομηχανικές Επιχειρήσεις τού δικουργείου Βαμβακοκλλιέργειας της ΕΣΣΔ	99,9
Βιομηχανικές Επιχειρήσεις τού δικουργείου Συγκοινωνιών	100
Βιομηχανικές Επιχειρήσεις τού δικουργείου Τγιεινής της ΕΣΣΔ	103
Βιομηχανικές Επιχειρήσεις τού δικουργείου Κινηματογραφίας της ΕΣΣΔ	107
Βιομηχανικές Επιχειρήσεις της Γενικής Διεύθυνσης τού Τπουργικού Συμβουλίου της ΕΣΣΔ γιά την τυπογραφική Βιομηχανία, τά Εκδοτικά και τό Εμπόριο βιβλίου	104
Τπουργεία τοπικής βιομηχανίας και Τπουργεία τοπικής βιομηχανίας καυσίμων τών ένωσιστων δημοκρατιών	103
Βιοτεχνικοί Συνταγματούργοι	102
Στό 1952 παραχθήκαν πάνω από τό σχέδιο σε σημαντικές ποσοστήσεις	

βιομηχανικά προϊόντα : χυτοσιδηρος, ατσάλι, έλασματα, ατσάλινοι σωλήνες, όρισμένα έγχρωμα μέταλλα, κάρβουνο, νάφθα, βενζίνη, πετρέλαιο, καύσιμα γιά γιλέκο, φυσικό άριο, ισχυροί ήλεκτρικοί μετασχηματιστές, έπιβατικά αυτοκίνητα, ρουλεμάν, έκσακτείς, μπουλντέζερ, έργαλειομηχανές κοπής μετάλλων, καυστική σόδα και διαθεσιούχο νάτριο, χημικά λιπάσματα, χημικά δηλητήρια γιά τήν καταπολέμηση των έχθρων των άγροτικών καλλιεργειών και των ζιζανίων, χρωστικές και άλλες χημικές υλες, έλαστικά αυτοκινήτων, τζάμια, σχιστόλιθος, χαρτί, μάλλινα και μεταξωτά ύφασματα, ειδή καλτσοποιίας, ποδήλατα, φωτογραφίκες μηχανές, πιάνα μικρά και με ούρα, καθώς και τυρί, συμπυκνωμένο γάλα, προϊόντα ζαχαροπλαστικής, τσάι, κρασί από σταφύλι, τσιγάρα, σπίρτα και άλλα είδη βιομηχανικής παραγωγής.

Τόν περασμένο χρόνο καλυτέρευσε ή ποιότητα της βιομηχανικής παραγωγής. Ωμως όρισμένες έπιχειρήσεις παραβιάζουν τά καθήκοντα πού άνατίθενται σχετικά με τήν ποιότητα και τις ποικιλίες των προϊόντων και παρευσιάζουν έλαστωματικά προϊόντα.

Σέ μια σειρά κλάδους της βιομηχανίας δέν έκπληρωνται τά σχέδια παραγωγής μέ τήν καθορισμένη ποικιλία. "Ετοι λχ. τό Υπουργείο θαριθν μηχανοκατσκευών δέν έκπλήρωσε στό 1952 τό σχέδιο παραγωγής δρισμένων είέθν τεχνικού έξοπλισμού παραγωγής ήλεκτρενέργειας. Τό Υπουργείο κατασκευής Έργαλειομηχανών δέν τό έκπληρωσε σέ δρισμένα είδη έργαλειομηχανών. Τό Υπουργείο Κατασκευής Άγροτικών Μηχανών σέ όρισμένες άγροτικές μηχανές. Τό Υπουργείο Βιομηχανίας Οικοδομικών Έλικων της ΕΣΣΔ σέ όρισμένα είδη τοιμέντου. Τό ίπουργείο Δασικής Βιομηχανίας της ΕΣΣΔ δέν έκπληρωσε τό σχέδιο μεταφοράς ξυλείας κατεργασίας ...

"Η συνολική παραγωγή έλης της βιομηχανίας της ΕΣΣΔ στό 1952 αύξηθηκε σέ σύγχριση μέ τό 1951 κατά 11%.

Στό 1952 ή λαϊκή οίκονομία της ΕΣΣΔ σύμφωνα μέ τό κρατικό αχέδιο έφοδιασμού πήρε σημαντικά περισσότερες πρώτες υλες, διλικά, καύσιμα, ήλεκτρονέργεια και τεχνικό έξοπλισμό από δι τό 1951.

Τό χρόνο πού μάς πέρασε συνεχίστηκε στή διομηχανία ή παραπέρα καλυτέρευση της άξιοποίησης τού τεχνικού έξοπλισμού. Στή σιδηρουργία ή άξιοποίηση της διάθελμης χωρητικότητας των όψικαμίνων στό χρόνο πού πέρασε καλυτέρεψε κατά 5% σέ σχέση μέ τό 1951. Τό ποσό τού άτοαλιού πού πατέρνεται από ένα τετραγωνικό μέτρο έπιφάνειας τού πυθμένα φούρνου Μαρτέν αύξηθηκε κατά 3%. Στίς έπιχειρήσεις τού ίπουργείου βιομηχανίας πετρελαίου ή ταχύτητα των διατρήσεων γιά έξαγωγή αύξηθηκε κατά 4% σέ σύγχριση μέ τό 1951. Βελτιώθηκε ή άξιοποίηση της δυναμικότητας των έργοστασίων της έπεξεργασίας της Νάρθας και αύξηθηκε τό ποσοστό της παραγωγής των καθαρών προϊόντων πετρελαίου από τις έπεξεργαζόμενες πρώτες υλες. Στίς έπιχειρήσεις τού ίπουργείου βιομηχανίας κάρβουνου άνεβηκε ή παραγωγής αύξητη τα των κομπάιν «Ντομπάς» γιά τήν έξέρυθνη κάρβουνου. Στίς έπιχειρήσεις τού ίπουργείου Ήλεκτροσταθμών ή είδική δαπάνη καυσίμων γιά τήν παραγωγή της ήλεκτρενέργειας έλαστωθηκε κατά 2,3%. Στή χημική βιομηχανία καλυτέρεψε ή άξιοποίηση της δυναμικότητας της παραγωγής συνθετικής άμρωνίας και τού θερμού δέσος, καθώς και ή άξιοποίηση της δυναμικότητας της βιομηχανίας τοιμέντου. Καλυτέρεψε ή άξιοποίηση τού τεχνικού έξοπλισμού της βιομηχανίας βαμβακερών, μάλλινων, μεταξωτών και πλεκτών είδων. Σέ μια σειρά κλάδους της βιομηχανίας ήρως, και έδιαλτερα στίς μηχανοκατασκευές και στή δισεκτή διομηχανία, σημέρχουν ακόμα σημαντικές έφεδρείες δυναμικότητας μή άξιοποιημένες.

Τό έδειμα πρώτων όλων, διλικών, καύσιμων και ήλεκτρονέργειας πού διτιστοιχεί στή μονάδα προϊόντος στό 1952 έλαστωθηκε σέ σύγχριση μέ τό 1951. Ωμως μάς σειρά έπιχειρήσεις παρουσιάζουν κατανέλωση, πρώτων εών πει δικών πάνω από τις καθορισμένες ήρμες.

"Η έλαστωση των κάστους της βιομηχανίας παραγωγής στό 1952 συμπριλαμβανομένης και της πτώσης των τιμών πρώτων έλιθων, των διλικών, των καύσιμων και της τιμής της ήλεκτρικής και της θερμοπείρης ένέργειας πει πάνω μεταφορών έμπορευμάτων, ήταν πάνω από 8%.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΟ 1952

B. A.

«Ι Ένω γι θέση τών μισθωτών τού κεφαλαίου, δπως και δλου τού λαοδ γειροτερεύει: από μέρα σέ μέρα στή χώρα μας, κάτω από τόν γκαγκστερικό νόμο τού άμερικάνου καταχτητή, ή κατάσταση στά έργατοϋπαλληλικά συνδικάτα γκαγκτηρίζεται απ' τή λυσσασμένη προσπάθεια πού κάνουν οι διορισμένοι και πουλημένοι: ρεφορμιστές ήγέτες νά τά κρατήν απέλυτα υποταγμένα στήν έξυπηρτηση, τής πολιτικής τής άμερικανοκρατίας, τής ντέπιας πλουτοκρατίας, τού μοναρχοφασισμού. Όπως όμολογούν οι ίδιοι οι μοναρχοφασιστές τά μεροχάματα και οι μισθοί τού 1952 βρίσκονται κάτω απ' τά 50% τού 1947. Ή άνεργηα ξεπερνά σ' μερχ τίς 400 χιλιάδες, ένω αλλες 400 χιλιάδες έργαζόμενοι φοράν τό χακι. ήάθε μέρα γι άκριβεια μεγαλώνι: και οι απολύσεις μισθωτών συνεχίζονται. Αδιά έδει στούς έργατες και υπάλληλους γι άμερικανοκρατία στά τελευταία πέντε χρι: κ. Και γι κατάσταση χειροτερεύει γιατί ο γιάνκης καταχτητής δλα, και στήν ή λάδα, τά υποτάσσει στό νέμο τού πολέμου πού απειλει τήν πατρίδα μας, τού έργαζόμενους, δλο τό λαό μέ τρομαχτικές καταστροφές». (Απέφαση της ΚΕ σύ ΚΚΕ 14 τού 'Οχτώβρη 1952, Ή κατάσταση στά έργατοϋπαλληλικά Σωματεία και τά καθήκοντα τών πρωτοπέρων έργατών και ύπαλληλων).

Ο γ. γκαγκτηρικός αύτός νόμος τής άμερικανοκρατίας, πού τά υποτάσσει δλα στήν πολι: «ή τού πολέμου και τής έξασφάλισης τού διώτατου καπιταλιστικοδ κέρδους, κ. που ήταν τό κύριο γκαγκτηριστικό τού χρέου πού μδες πέρασε, είχε ήαριε, συνέπειες για τήν έργατοϋπαλληλική τάξη τής χώρας μας. Ό άμερικανοδουλάς Πλαστήρας φέρτωσε ακόμα πιό πολλά δάρη στήν πλάτη τού λαοδ μέ τι ταγι:κή τής φορολογίας πού μιά από τίς έκφρασεις της αποτελοῦσε ό περικ τος νέμος τής «έπιβολής ειδικής εισφοράς στά εισαγόμενα ειδη». Τό «Βήμα» : 30 'C/52 έγραψε σχετικά μέ τό νέμο αύτό: «ύπάρχει κλιδυνος δπως γι εισαγόμενα επι βαρύνει τελικώς τήν κατανάλωσιν, άντι γά περιορίσει τά κέρδη τού εισαγωγών».

Διείθετη μέ τό άνεβχομα τού τιμάριθμου οι μισθοί και τά μεροχάματα έμει στη καθηλωμένα, μέ πολύ μικρές αλλαγές. Τό κατώτερο μεροχάματο πού έχι δραχμές, ούσιαστικά έχει καθιερώθει σάν διγώτερο στήν πλειοψη, κ. την έργαζόμενων και ένα μέρος τών έργατών πληρώνεται και λιγότερο. Σύ αντι μέ τά στοιχεία τού IKA τό ποσοστό τών έργατών πού πληρώνεται κάτια ιπέ 22.000 δραχμές μεροχάματο άνερχεται: σέ 22% πάνω στό σύνολο τών έργα. Ιένων. Μται γι άμοιβή τών έργατοϋπαλληλών δέν ξεπερνά τά 40-45% τής προπο μικρά. Μέ τά νομοθετικά μέτρα τής κυβέρνησης Πλαστήρα «περι ρυθμίσεως ν μερομισθιών και μισθών» και «περι Συμβουλίου Συλλογικών Συμβίσεων» και τού και τά δυό χειροκροτήθηκαν από τούς έργατοκάπηλους τής ΓΣΕΕ και : ΑΔΕΔΑ' ό έλεγχος τών άμερικάνων και τής ντέπιας πλουτοκρατίας έγινε π αιτηρές. Τόν ίδιο χρόνο γι απαγόρευση τής εισαγωγής πρώτων ών, και γι ιρός εισαγωγή έτοιμων άμερικάνικων έμπορευμάτων είχε σά συντεια νά κλε ουν μιά σειρά έπιχειρήσεις και νά αδηγθει ό δριθμές τών άνεργων.

Στο τέλο το χρόνου σύμφωνα μέ τά στοιχεία τού άστικού τόπου οι άνεργης ξεπέρασαν τίς 400 χιλιάδες. Χαραγκτηριστική είναι γι περίπτωση τών έργατοι νιτιώ και τοκευής πετρελαιοιμηχανών. Ή άνεργηα στόν κλάδο αύτό είναι σχετ ν κατιολ, γιατί εισάγονται πετρελαιοιμηχανές για τά αλιευτικά, από τό έξωτοικά ωρ εισαγωγικούς δασμούς. Στή βιομηχανία κλωστοϋφαντουργίας γι ζνερ, ή διελα: ίστηκε, μόνο στή Σύρα έκλεισαν τελείως οι κλωστοϋφαντουργικές έπιχε. Οις και 3.000 έργατες πετάχτηκαν στό δρέμο. Σέ διάστημα δυσ μηνών

ἀπολύθηκαν δυσ χιλιάδες ἐργατοτεχνίτες ἀπό τὰ ἔργα Λάδωνα. Στὴν Ἀθήνα καὶ στὸν Πειραιώ σύμφωνα μὲ δχι συμπληγμένα στοιχεῖα οἱ ἀνεργοὶ ἐφθασαν τὶς 80.000, στὴ Ρέδο τὰ 60% ἥπο δύος τοὺς ἐργατούπαλληλους εἶναι ἀνεργοὶ. Στὶς ἐπαρχίες εἶναι ἀκόμα χειρότερα. Στὸ Βόλο λχ. ἥπο σύνολο 17.000 ἐργαζομένων οἱ 10.000 εἶναι ἀνεργοὶ, στοὺς καπνεργάτες ή ἀνεργίᾳ εἶναι καθολική. Μέ τὸ νόμο πάλι τοῦ Πλαστήρα 2.222 πού θά ἔβαζε τάχα ἐλεγχο στὶς ἀπολύσεις καὶ πού τόσο πομπώδηκα ἀναγγέλθηκε καὶ ἥπο τοὺς ἐργατοκάπηλους Μακρήδες καὶ Τζορτζόπουλους, ἔγινε γιά τοὺς βιομήχανους πιστούλη ἀπέλυση τῶν ἐργατῶν. Ως τὰ τώρα ἐπιτροπή, ή λεγόμενη ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν ἀπολύσεων ἔγκρινε δλες τὶς ἀπολύσεις χωρὶς καμιά ἑξαφεοη καὶ ἀνοίχτηκε ὁ δρέμος γιά παραπέρα πιστούλης ἀπολύσεις.

Τιά νά εἶναι συμπληρωμένη ή εἰκόνα τῆς οἰκονομικῆς κατάστασης τῆς ἐργατούπαλληλικῆς τάξης, πρέπει νά σημειωθεὶ ή ἐλλειψη προστασίας γιά τὴν ἀπόλυτη πλειοψηφία τῶν ἀνέργων λχ. στὴ Θεσσαλονίκη ἥπο 45.000 ἀνεργοὺς ἐπιδεσμούνται: μένο 7.000 μὲ ἐπίδομα ἥπο 3.600 μέχρι 11.000 δραχμές. Στοὺς Ναυτεργάτες ἥπο 7.000 περίπου ἀνεργοὺς μένο 5% παίρνουν καὶ τὸ γλυκόριο ἐπίδομα τῆς ἀνεργίας. Ή κατάσταση στοὺς συνταξιούχους δέν παρουσιάζεται: καλύτερη. Σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα πού δινεὶ ή. «Νέα Οἰκόνομια» τοῦ Μάη 1952 σὲ 48.032 συνταξιούχους, οἱ συντάξεις τοὺς κατατάσσονται ως ἔξης: 13.447 μὲ μηνιατικὴ σύνταξη μέχρι 150.000 δραχμές, 18.025 ἥπο 150.000 μέχρι 300.000, 11.710 ἥπο 300.000 μέχρι 500.000, δραχμές 4.231 ἥπο 500.000 μέχρι 750.000 καὶ 619 πάνω ἥπο 750.000 δραχμές.

Η ἐπίθεση ἐνάντια στὸ βιωτικὸ ἐπίπεδο τῆς ἐργατούπαλληλικῆς τάξης, συνοδεύτηκε μὲ τὴν ἐπίθεση ἐνάντια στὶς συνδικαλιστικές καὶ πολιτικές τῆς ἐλεύθερες. Όι ἀμερικανοὶ καταχιτήτες καὶ οἱ δοῦλοι τοὺς κυβερνήτες τῆς Ἀθήνας γιά νά πνιξουν τὴν ὄλοντα δγούμενη ἀγανάχτηση τῶν ἐργαζομένων, ἐνάντια στὴν πολιτική, τῆς πένιας καὶ τοῦ πολέμου, γιά νά ἐμποδίσουν τὴν ἀνάπτυξη καὶ συνένωση τῶν ἀγώνων τῆς ἐργατικῆς τάξης, αὐξησαν τὰ τρομοκρατικὰ τοὺς ὅργια καὶ τὰ φασιστικὰ τοὺς μέτρα. Συνέχισαν νά κρατοῦν στὶς φυλακές καὶ τὶς ἑξορίες χιλιάδες συνδικαλιστές, συνέχισαν τὴ λειτουργία τῶν θανατοδικείων, ἔχελεσαν τὸν Ἑθνικὸ μας ἥρωα Νίκο Μπελογιάννη καὶ δολοφόνησαν τὸν ἡγέτη τῆς ἀγροτικῆς Κ. Γαβριηλίδη, ξαναδικασαν τὸν Ἀμπατιέλο καὶ τὸν Γλέζο. Μέ τὴν ψήφιση τοῦ «νέου» συντάγματος ἀφαίρεσαν τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας ἥπο τοὺς δημόσιους ὄπαλληλους. Ψήφισαν εἰδικά ἀρθρα στένα ἀστικό κώδικα πού καταργοῦν τὶς συνδικαλιστικές ἐλεύθερες καὶ παραλύσυν τὴ λειτουργία τῶν συνδικάτων. Σ' δλη τὴν περίοδο αὐτή ὁ Πλαστήρας φάνηκε ὁ πιστούλης ὁ πιστούλης ἀμερικανοκρατίας. Στὴν ἰδιαίτερη περίοδο οἱ ἐργατοκάπηλοι τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ἀνάπτυξαν τὴ δραστηριότητά τους στένα ἀπεργοσπαστικὸ τοὺς ρόλο. Χρησιμοποιήσαν κάθε σατανικό μέσο γιά νά ἐμποδίσουν τὸ ξέσπασμα τῶν ἀπεργιακῶν ἀγώνων μέ τὴν ταχτικὴ τῶν ἀναδολῶν καὶ τῆς ἀναμονῆς καὶ τελικά, δπο, ή ἀπεργία κηρύχνονταν ἥπο τὰ κάτω χωρὶς καὶ ἐνάντια στὴ θέλησή τους τὴν πρέδιναν, δπως ἔγινε μέ τὴν Πανελλαδική ἀπεργία τῶν ἀρτεργατῶν τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1952, τῶν ὀκαλλήλων τῆς τράπεζας Ἀθηνῶν καὶ Ἀγροτικῆς, στοὺς ἐργατοτεχνίτες τῶν ἔργων Λάδωνα-Ἀγρα καὶ σέ μιά σειρά ἀλλούς κλάδους. Σέ συνέχεια καὶ ἐπισιδή αὐτά δέν φαίνονταν ἀρχετέρα γιά νά ἐμποδίσουν τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἐνότητας τῆς ἐργατικῆς τάξης, οἱ ἐργατοκάπηλοι τροποποιήσαν τὰ καταστατικά τῶν συνδικάτων, τῶν ἐργατικῶν Κέντρων ἀφαιρώντας καὶ τὸ τελευταῖο ἀπομεινάρι συνδικαλιστικῆς ἐλεύθερίας. Παραθέτουμε μερικά ἥπο τὰ τροποποιημένα ἀρθρα τῶν καταστατικῶν καὶ δείχνουν καθαρά τὸ βαθμό τῆς φασιστικοποίησής τους. «Ιον Παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὰς Διοικήσεις τῶν ἐργατικῶν Κέντρων καὶ τὴν Γραμματείαν τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. καὶ τῶν Ε.Κ. Ζον Στὶς γενικές συνελεύσεις τῶν σωματείων προεδρεύει διοχετεικῶς ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ε.Κ. Ζον Διετεται τὸ δικαίωμα εἰς τὰς διοικήσεις τῶν Ε.Κ. ν' ἀναθεωροῦν αὐτοβούλως τὸν προπολογισμέν τῶν Ε.Κ. ἔγκεκριμένων δπὸ τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν σωματείων καὶ ν' ἀποφασίζουν τὴν διάθεσην τῶν πόρων δπως οὖσι θέλουν καὶ διά σιανδήποτε αἵτιαν». Ετοι μέ δύση τὸ φασιστικό αὐτὸ καταστατικό οἱ διορισμένοι δυνάμωσαν τῇ διασπορική τοὺς δράση

μέσα στά σωματεία, τά Ε.Κ. και τις δύοσπονδίες. Διέγραψαν χιλιάδες μέλη από τά σωματεία και άποκλεισαν μιά σειρά Σωματεία- διόπτρα τά Ε.Κ. και τή Γ.Σ.Ε.Ε., δπως λχ. τά 4 μαζικέτερα σωματεία τής Θεσσαλονίκης μέ 4.500 μέλη, τής Καβάλας μέ 7.500, τής Ξάνθης μέ 2.000, τού 'Αγρινίου μέ 2.000 μέλη. Διέγραψαν τά σωματεία δικοδηματεργατών Αθηνών-Πειραιώς πού είναι τά πιό μαζικά τής βιομηχανίας δέρματος, τήν ένωση ιδιωτικών διπαλλήων Θεσσαλονίκης, μιά σειρά σωματεία στή Χίο, Μυτιλήνη κλπ. Σέ συνέχεια στό ένεργητικό τών έργατοχάπηλων διάπροστης προβοχάτοις και άνοιχτοι χαφιεδισμοί και συνεργασία μέ τήν δίσφαλεια. Σήτησαν μέ άνακονωσή τους τήν έκτελεση τού έθνικού μας ήρωα Ν. Μπελογιάννη, πρέσβος στήν δισφάλεια κάθε τίμιο υπδικαλιστή πού τους έμπανε έμπεδιο στά σκοτεινά άντεργατικά τους σχέδια και σάν κατακλειδά μέ τήν άνακονωσή τους πού δημοσιεύτηκε στό «Έμπρός» 23/4/52 ζητούσαν ούτε λιγό ούτε πολύ τή σύλληψη και φυλάκιση κάθε ένος; πού τους άντιπαλεύει.

'Έμπνευστής, δργανωτής και καθοδηγητής τών έργατοχαπήλων στήν ταχτική τους αύτή στάθηκε δ γραμματέας τής Διεθνούς «έλευθερων» Συνδικάτων γνωστός δρχικατάσκοπος και πράχτορας τής Γουώλ Σερίτ 'Ιρβιν Μπράουν. Ο Μπράουν δέν είναι γνωστός μένο στήν έλληνική έσγατική τάξη γιά τέν άντεργατικό, πράχτορικό του ρόλο άλλα και σ' διετούς τίς Εύρωπακές χώρες, σάν άνθρωπος στού έποιου τά χέρια σί διμερικάνοις έχουν παραδοσεις ένα μέρος από τά 100 έκατομμύρια δολλάρια πού ψήφισε τό διμερικάνικο κογκρέσο, γιά τή χρηματοδότηση τών σαμποταριστών και κατασκόπων γιά τίς λαϊκές διμογρατίες και τή Σοβιετική Ένωση. Τό μέρος αύτό τών δολαρίων τό χρησιμοποιει δ Μπράουν. γιά τή διάσπαση τής έργατικής τάξης στίς χώρες τής Εύρωπης και γι' άλλους κατασκοπευτικούς σκοπούς. Τό διμερικάνικο άντεργατικό περιεδικό «Plyter Ντάιτζεστ» τό Σεπτέμβρη, πέλιν διέμετρα από τήν άποκαλυπτική δίκη τής διμάδεις τών κατασκόπων τού Σλάνοντο άναφερέμενο στήν κατασκοπευτική δουλιά πού κάνουν οι διμερικάνοις στή ΛΔ τής Τσεχοσλοβακίας έγραφε: «Τό παράνομό μας κίνημα τώρα έχει έπαφή μέσα στό Τσεχοσλοβακίκο κομμουνιστικό κέμμα. Ο 'Ιρβιν Μπράουν δουλεύει μαζί μας».

'Από τήν διάλη πάντα δ Σερατής μέ τή δημαγωγική του διασπαστική ταχτική έκανε δ, τι μπορούσε μέσα στό 1952 γιά νά έμποδισει τήν ένότητα τής έργατικής τάξης, γά έμπεδισε τή συγχέντρωση όλων τών τίμιων συνδικαλιστικών πατριωτικών δυνάμεων σ' ένα ένιαλο μέτωπο, παίζοντας τό ρόλο τού κύματος θράστη, δπως άκριβως τόν τοποθέτησαν οι διμερικάνοις. Ο Σερατής διέδειξε μέ τήν ίδια του τήν ταχτική, στήν πράξη, πώς διποτελει τόν πιό ασφαρό κίνδυνο γιά τήν έργατική τάξη.

Άυτός είναι σέ γενικές γραμμές δ πολογισμός πού μπορει νά δύσει γιά τό χρέο πού μας πέρασε, η διμερικανοκρατία, η έλληνική πλουτοκρατική διαγρία, ο σάπιος ως τό μεδούλι πολιτικός τής κόδιμος και η έργατοχαπηλεία. Πεινα, έξανθραποδομή, έθνική προδοσία, κρεμάλα, πόλεμος.

***

Μέσα στόν ίδιο χρόνο ή έργατική τάξη, κάτω από τίς πιό άντιξος συνθήκες, μέ βίση τήν /ταχτική τού ένιαλο μέτωπο, διεξήγαγε μιά σειρά διπεργιακών διγώνες και μέσα στήν πορεία τών διγώνων αύτών, πλάτυνε, άναπτυξε και δυνάμεις τήν ένότητα τής στούς τέπους δουλιάς και στίς κλαδικές συνδικαλιστικές δργανωσίες. Ο παρακάτω πίνακας δείχνει, τήν έξέλιξη τού διπεργιακού κινήτρατος τού 1952 σέ σύγκριση μέ τό 1951:

	1951	1952
Μηνός	Άριθμός διπεργιών	Άριθμός διπεργιών
Γενάρης	5	10.950
Φεβράριος	6	5.370
Μάρτιος	6	14.050
Απρίλιος	6	27.500
Μάΐος	1	3.500

B. A.

Ιούνιος	4	82.000	9	19.000
Ιούλης	11	220.000	15	39.000
Αδγουστος	2	6.000	14	52.000
Σεπτέμβρης	5	17.130	11	15.250
Οχτώβρης	3	20.560	10	14.874
Νοέμβρης	17	14.800	6	8.200
Δεκέμβρης	5	83.900	5	5.600
Σύνολο	71	495.760	124	483.154

"Οπως φαίνεται από τα παραπάνω στοιχεία, πού πρέπει να σημειώθει ότι δέν είναι πλήρη, τό 1952 είχαμε 53 άπεργίες περισσότερες από τό 1951 παρά τό γεγονός πώς δυνατεί από τά τέσσερα ώρα στοιχεία ό όριθμός των άπεργών είναι κατά 12.500 μικρότερος. Κατ' αυτό γιατί μέσα στόν όριθμό των άπεργών τού 1951 συμπεριλαμβάνονται οι τρεις άπεργίες των δημοσίων δημόσιων πού τό 1952 άπηργησαν μιά φορά. "Έτσι τά στοιχεία δείχνουν πώς τό χρόνο πού έξετάζουμε, χρησιμοποιήσαν τό διπλο τής άπεργίας περίου 150.000 έργατες από διάφορους κλάδους πού δέν είχαν άπεργήσει στό 1951. "Ακόμα οι κλάδοι πού πάλαι φέντε άπεργιακά τό χρόνο πού μάς πέρασε ήσαν πιστοί πολλοί βιομηχανικοί κλάδοι σε άντιθεση μέ τό 1951. "Ενα διλο σημαντικό είναι ότι είχαμε μιά σειρά πανελλαδικές άπεργίες, δυπλο τών άρτεργατών, τών μεταλλοφύχων, τών δημόσιων δημόσιων τού ΟΤΕ, τήν πανελλαδική είκοσιτετράωρη άπεργία τών κακνεργατών, τήν πανελλαδική τών δημόσιων της τράπεζας Αθηνών και τής Αγροτικής, είχαμε τήν πανελλαδική άπεργία τών λιμενικών σε άλληλεγγύη τών άρτεργατών. "Έπισης οι άπεργίες διάρκεσαν πιστοί πολλού χρόνο και σε πολλές απ' αδέτες οι έργατες κινητοποιούνταν πιστοί άποφασιστικά για νά περιφρουρήσουν τόν άπεργιακό τους άγώνα. Σημειώθηκαν άρχετές άπεργίες άλληλεγγύης.

Παρ' διη τή φασιστικοποίηση τών συνδικάτων, τά τρομοκρατικά μέτρα, είς διαγραφές και τίς διώξεις κάθε τίμου συνδικαλιστικού στοιχείου, οι έργατες και δημόσιοι, μπόρεσαν νά ξεκαθαρίσουν τίς διοικήσεις τους από τούς έργατοκάπηλους, σε μιά σειρά σωματεία και νά έκλεξουν τούς τίμους και συνειδητούς έργατες πού πολεμάνε για τά συμφέροντά τους. "Οπως λχ. σε άποδηματοεργατικά σωματεία Αθηνών-Πειραιώς και μερικών διλων πόλεων. Στά κακνεργατικά σωματεία Θεσσαλονίκης, Καρδίλας Εάνθης, Αγρινίου στούς έργατες δηλητηρίους τού λιμανιού τού Πειραιώς, στούς οικοδόμους τής Θεσσαλονίκης, Τροχιοδρομικούς Αθηνών και Θεσσαλονίκης καλπ.

Ταυτέχρονα δυνάμωσε ή πάλη τής έργατικής τάξης γιά γενική δημητοτελε, έθνική διεξαρτησία και ειρήνη, γιά ν' ανοιχτούν οι εμπορικές σχέσεις ρέ τή Σοβιετική "Ενωση και τίς Δαϊκές Δημοκρατίες. Μέ τίς έντονες διαμαρτυρίες τής γιά τήν έχτιση τού έθνικο μας ήρωα Νίκου Μπελογιάννη, ή έργατική τάξη έκδηλωσε τήν άπατησή τής, νά μπει τέρμα στίς δολοφονικές ένέργειες τής άρρικανορχατίας και τών λακέδων τής, νά σταματήσουν τά θανατοδικεία, ν' αρθούν έλευθεροι δλοι: οι άγωνιστές τής έθνικής μας άντιστασης. Μέ τίς διαμαρτυρίες τής ένάντια στή δολοφονία τού ήγέτη τής άγροτιας Κ. Γαβριηλίδη, ή έργατική τάξη τής έλλαδας έξεφρασ πιστοί πανηγυρικά τήν άλληλεγγύη και τήν ένδητητά της μέ τήν άγροτική τάξη τής χώρας μας. "Εδεικε τήν άντιθεσή τής στίς πολεμικές μηχανοραφίες τών δημερικάνων και προσκυνημάνων τους. "Απαληγεσ νά γυρίσουν τά παιδιά τού λαού από τήν Κορέα, νά μή σταλούν δλοι: Στό μεγάλο συνέδριο τών λαών γιά τήν διπλάσιση τής ειρήνης ή έργατική τάξη έδοσε τό παρόν τής παρά τίς δασυνομικές μέθοδες τού Παπάγου. Μέ τά χαιρετιστήρια μήνυματα πού έστειλε από δλες τίς έργατικές συνοικίες και τά έργοστάσια ή έργατική τάξη διατράγωσε τόν πόθο τής γιά ειρήνη μά και τήν άπόφασή τής νά παλαιψει χέρι μέ χέρι μέ. τούς λαούς τών διλων χωρών γιά τήν περιφρούρησή τής. Στίς έκλογές τής 16 τού Νοέμβρη πάλαιψε γιά τή συγκέντρωση δλων τών πατριωτικών δημοκρατικών δυνάμεων σ' ένα δημοκρατικό πατριωτικό μέτωπο, έθνικής διεξαρτησίας και ειρήνης και δταν τελικά ό δημοκρανόδουλος Πλαστήρας απέριψε δλοι τίς προτάσεις, ή έργατική τάξη κατέβηκε στό στίρο τεού άγώνα ρέ τίς πραγματικές δυνάμεις τής δημοκρατίας και τής ειρήνης. Τ' απο-

τελέσματα τῶν ἐκλογῶν, παρ' δλες τίς νοθείες κλπ. φανερώνουν πώς οἱ φῆφοι τῆς δημοκρατικῆς παράταξης στὶς πέτλεις καὶ τὶς ἐργατικὲς συνοικίες αὐξήθηκαν σημαντικά. Παράλληλα μὲ τὴν ἀνοδὸν τοῦ κινήματος τῆς ἐργατικῆς τάξης στὴν Ἰδια περίοδο σημειώνεται μιὰ συνεχῆς καὶ σταθερή ἀνοδὸν τοῦ κινήματος τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν μεσαίων στρωμάτων στὶς πόλεις καὶ ξεσπάσματα ἀγώνων ἀλληλεγγύης μεταξύ ἐργατῶν, ἀγροτῶν καὶ μεσαίων στρωμάτων. Λχ. στὴν Καβάλλα τὴν κάθοδο τῶν ἀγροτῶν ἀκολούθησε ἡ ἀπεργία ἀλληλεγγύης ἐργατῶν, τῶν ἴδιωτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν.

Οἱ ἀγώνας τῶν ἐπαγγελματιῶν, μικροεμπόρων καὶ βιοτεχνῶν, ἐνάντια στὴν δικαία φορολογία, τὰ μεγάλα νοτία, γιὰ τὸ ἀκριβό ἡλεκτρικό φῶς καὶ τὶς ἀλλες διεκδικήσεις τους μεγάλωσε. Μέγο τὸ μῆνα Ιούλη ὁ ἔνδεικη διαμαρτυρίας ἔκλεισαν 250.000 μαγαζιά. Ἡ ἐξέλιξη καὶ ἀνάπτυξη τοῦ ἀπεργιακοῦ κινήματος καὶ στοὺς ἐπαγγελματοβιοτέχνες, ἀνοίγουν τὶς δυνατότητες γιὰ παραπέρα ἀνάπτυξη κοινῶν ἀγώνων δλων τῶν ἐργαζομένων καὶ τὸ ἀνέβασμά τους σ' ἔνα πανίσχυρο κίνημα πού θά ἔνωσε καὶ θά κινητοποιήσει δλες τὶς πατριωτικές δυνάμεις, στὴν πάλη ἐνάντια στὴν ἀμερικάνικη κατοχή καὶ τούς γενέτειους λακέδες τους.

Ἐτοι τὸ 1952 ἔκλεισε ἀφήνοντας στὴν ἐργατική τάξη μιὰ πιό πλούσια ἀγωνιστική χληρονομιά πού μὲ μιὰ σωστή ἐξέταση καὶ χρησιμοποίηση ἀποτελεῖ θετικό κεφάλαιο καὶ ἔγγυηση γιὰ νικηφόρα ἔκριση τῶν ἀγώνων πού ὥριμάσουν στὸν καινούργιο χρόνο.

* * *

Παρ' δλη τὴν ἀνοδὸν πού παρουσιάσει τὸ ἀπεργιακό κίνημα στά 1952, καὶ τὴν ἀναπτυσσόμενη θέληση τῶν μαζῶν γιὰ ἐνέτητα καὶ δράση οἱ ἐργατοκάπηλοι χρησιμοποιῶντας διάφορα μέσα, μπρέσσαν νά ματαιώσουν τὸ ξέσπασμα μιᾶς σειρᾶς ἀπεργιακῶν ἀγώνων καὶ νά προδέσσουν ἀλλούς πού κηρύχτηκαν παρά καὶ ἐνάντια στὴ θέλησή τους. Ο Δ. Στρατής παίζοντας τὸ ρόλο τοῦ «ἀντιπολίτευμενού» στάθηκε ἐμπόδιο στὴν ἐνέτητα τῶν δυγάμεων τῆς ἐργατικῆς τάξης, τορπίλισε τὴ δημιουργία ἐνιαίας συνεπούς δημοκρατικῆς ἀντιπολίτευσης καὶ ἐτοι βοήθησε τούς Μακριδές καὶ τὴν ἀμερικανοκρατία νά δημιουργήσουν τὸν διασπαστικό ἀπεργοσπαστικό κλοιό γύρω ἀπό τὴν ἐργατική τάξη. Ἡ ΚΕ τοῦ ΚΚΕ μέ τὴν ἀπόφασή της στὶς 14 τοῦ Όχτωβρη, τονίζει δτι τὸ σπάσιμο τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ εἶναι τὸ βασικό πρέβλημα πού στέκει μπροστά στὴν ἐργατική τάξη σήμερα. «8. Τὸ βασικό πρέβλημα πού στέκει σήμερα μπροστά στὴν ἐργατική τάξη εἶναι νά σπάσει τὸ διασπαστικό-ἀπεργοσπαστικό κλοιό πού ἡ ἀμερικανοκρατία καὶ δ μοναρχοφασισμός, ἔχοντας σά βασικό δργανό τους τὸν ἐργατοκάπηλο ρεφορμισμό, δημιουργησαν γύρω ἀπτὴν ἐργατιά γιὰ νά τὴν κρατοῦν διασπασμένη καὶ ἀνήμπορη, γιὰ νά πνίγουν τοὺς ἀγῶνες τῆς. Τὸ συμφέρο τῆς ἐργατισ, τὸ συμφέρο δλων τῶν ἐργαζομένων, δλόκλητου τοῦ λαοῦ τῆς πατρίδας μας ἐπιβάλλει τὸν πιό ἀνειρήνευτο παλλαϊκό ἀγώνα, ἀρχίζοντας ἀπτὴν πάλη γιὰ τὸ φῶμι καὶ τὴ ζωή, μέχρι καὶ τένα ἀγώνα γιὰ τὴν ειρήνη, τὴν λευτερία, τὴν ἀνεξαρτησία. Στὴν ἐργατική τάξη, τὴν πιό συνειδητή, προοδευτική καὶ πρωτοπόρα τάξη στὴ νεοελληνική κοινωνία, πέφτει ἡ ἀποστολή, δίνοντας τὸ παράδειγμα μέ τὴ δικὴ τῆς ἀνώτερη δργανωτικότητα, συνειδητότητα καὶ ἀγωνιστικότητα, νά σταθεὶ ἐπικεφαλῆς δλου τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ στὸν ἀγώνα γιὰ τὴ ζωή, τὴ λευτερία, τὴν ειρήνη». (Ἀπέφαση τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ στὶς 14 Όχτωβρη 1952, Ἡ κατάσταση στὰ ἐργατοβαλληλικά σωματεῖα καὶ τὰ καθήκοντα τῶν πρωτοπόρων ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων).

Ἐτοι λοιπόν ἔνα ἀπό τὰ βασικά καθήκοντα πού μπαίνουν μπροστά στὴν ἐργατική τάξη εἶναι τὸ ξέπερασμα τῆς ἀδυναμίας αὐτῆς καὶ πού γιὰ νά τὸ πετύχει ἀμεση καὶ ἐπιταχτική ἀνάγκη εἶναι ἡ συγκέντρωση δλων τῶν τίμιων συνδικαλιστῶν καὶ περατάξεων σὲ μιὰ ισχυρή καὶ ἐνιαία δημοκρατική συνδικαλιστική ἀντιπολίτευση, πού θάχει ἔνα καθαρό δημοκρατικό πρόγραμμα, ἀγωνιστική ταχτική, μέτωπο ἐνάντια στούς ἐργατοκάπηλους, συγκεκριμένο καθημερινό καὶ πειστικό. Ξεκέπασμα τοῦ διασκοτεῖ. Στρατῇ καὶ πού τὸ ξέσπασμα αὐτὸ δέ γίνεται στὴ Ζωή, στὴν πρέξη, πού θάχει ἀνοιχτό πάντοτε μέτωπο ἐνάν-

τια στή συνθηκολέγηση, συμβιβαστικέτης και τή σεχταριστική «άδιαλλαξία».

Μια ένιατα Δημοκρατική συνδικαλιστική διντιπολίτευση πού θάχει τή βίση της στά έργοιστάσια, στίς έπιχειρήσεις, στίς μεταφορές, στούς άνεργους και πού μέ τήν καθημερινή πάλη γιά τίς μερικές οίκονομικές και πολιτικές διεκδικήσεις τών έργαζομένων θά πραγματοποιεί και θά έπεχταίνει τήν ένδητα πάλης άπτα κάτω.

Πού ένω θάσυγχεντρώνει τήν χύρια προσοχή τής στήν προσπάθεια τής πραγματοποίησης τής ένότητας δράσης άπτα κάτω, θάχει πάντα στήν πρώτη γραμμή τό πλάταιμα τού ένιατου μετώπου και άπτα πάνω, πρεταίνοντας συνεργασία σ' δλους τούς συνδικαλιστικούς παράγοντες και περχτάξεις πού δέχονται νά παλαιφουν πάνω στή βίση έλάχιστου χοινού προγράμματος διεκδικήσεων τών έργατοις παλλήλων, ένάντια σέν όφεισμό τών συνδικάτων. Ή πειρα τού 1952 διδάσκει πώς διπό μηγέλος κίνδυνος σήμερα προέρχεται άπό τούς εεχταριστές πού στ' δημοτικής «δρθοδοξίας» και τής «άδιαλλαξίας» βάζουν έμπεδα στήν πλατιά αύτή συγχέντρωση. Ή ΚΕ τού ΚΚΕ στήν άπέρασή τής στίς 14 Οχτώβρη 1952 τονίζει: «Η δημοκρατική συνδικαλιστική διντιπολίτευση, χωρίς νά παρχγνωρίζει και νά υποτιμά, τέρας κίνδυνος πού προέρχονται άπό τούς διχως άρχες, τούς συνθηκολόγους συμβιβασμούς, πού στήν ούσια άρνιένται τήν πάλη, πρέπει νά βλέπει, διτή ή βασική άπειλή στό ζήτημα τού ένιατου μετώπου πάλης προέρχεται σήμερα κυρίως άπό κελνους πού, προβίλλοντας άπαράδεχτες δρους και έκδηλώνοντας λαθεμένη άδιαλλαξία και διθεδοξία, δημιουργούν έμπεδα στήν έπέκταση τού ένιατου μετώπου πάλης πού, σήμερα, έπιβάλλεται, μπορει και πρέπει νάναι πιό πλατύ, πιό μεγάλο άπό κάθε άλλη φορά. Η δημοκρατική συνδικαλιστική διντιπολίτευση έπιδιώκει τή συνεργασία και τήν χοινή πόλη μέ δλους διχως έξαρεση και μέ τό Στρατή, και μέ άνωτερα στελέχη τής ΓΣΕΕ πάνω στή βίση ένος έλάχιστου χοινού δημοκρατικού συνδικαλιστικού προγράμματος και πρχμερίζει μέ συνέπεια δικά τά έμπεδει, πού προβίλλονται άπό άποιανδήποτε πλευρά και άπό άποιανδήποτε στό τέτιο πλατύ ένιατο μέτωπο πάλης. Η δημοκρατική συνδικαλιστική διντιπολίτευση χρηματοποιεί εύλογιστη συνδικαλιστική ταχική, πού άνταποκρίνεται κίθισ φορά στή συγχερημένη κατάσταση και έξυπηρετει τά συμφέροντα τών έργατοις παλλήλων» (άπό τήν άπέραση τής ΚΕ τού ΚΚΕ 14 Οχτώβρη 1952, Ή κατέσταση στά έργατοις παλλήλων κά σωματεια και τά καθήκοντα τών πρωτοπόρων έργατων και υπαλλήλων).

Η άνοδος τού Παπάγου στήν έξουσια, χάρις και μόνο στή διάσπαση τών δημοκρατικών δυνάμεων άπέ τόν Ιούδα Πλαστήρα θά κάνει τήν κατάσταση τών έργαζομένων πιό τραγική. Τό τεταρτοσαγουσιανό παπαγικό συγκρέτημα άποθρασμένο άπό τήν «ξπόλυτη» πλειοψηφία θά προχωρήσει μέ πιό γρήγορο ρυθμό στήν όλοκλήρωση τών άμερικανικων πολεμικών σχεδίων στή κώρα μας. Θά φορτώσει τό λαό και τήν έργατική τάξη μέ πιό πολλούς φέρους. Ή αύξησει τίς καραβίες φαντάρων στό άμερικανικό σφραγίδιο τής Κορέας, Ή αύξησει τίς προκλήσεις του έγαντια στίς Λαϊκές Δημοκρατίες τής Αλβανίας, τής Βουλγαρίας και στή Σοβιετική Ένωση.

Άρχισε κι δλας τίς μαζικές άπολύσεις τών δημοσιών και άλλων υπαλλήλων, αδηγει τίς έργαζομένων ώρας προσθέτοντας τήν άπογευματινή δουλιά χωρίς πληρωμή. Χρησιμοποιώντας τόν Πλαστηρικό νέρμο 2222 έγκρινε διεισιδεις πού έκαμπαν ώς τά τώρα οι διάφοροι βιομήχανοι δινοίγοντας τό δρέμο έτσι γιά πιό μαζικές άπολύσεις. Βάζει χέρι στά άσφαλιστικά ταμεία. Μέ τό πρέσχημα τής έλαττωσης τού κόβτους τής παραγωγής, έλαττωνονται οι είσορορές τών βιομηχάνων στά άσφαλιστικά ταμεία και προαναγγέλλεται ή καθήλωση τών μισθών και μεροχάματων. Μέ τή συγχώνευση τών διο δραπετών τής Εθνικής και τών Αθηνών, και πού άναμφιβολα θά άποροφήσει και άλλες, όλοκληρώνεται ή άποικοποληγη τής Ελλάδας άπό τό άμερικανικό ληστρικό μονοπωλιακό κεφάλαιο. Ο νέμος τής έξιράλισης τού άνωτατου καπιταλιστικού κέρδους, έφαρμέζεται πιό ώμα στό πο μας μέ τά καινούργια μέτρα τής παπαγικής άμερικανόδουλης κλίκας.

Οι έργατοκάπηλοι άναπτυσσούν τή δραστηριότητά τους γιά πιό μεγάλη διάσπαση και προδοσιά. Ή ανοιχτή θέση πού πήραν έναντια στήν άπεργία τών υπαλλήλων τής Εθνικής τράπεζας και σέ συνέχεια ή προδοσιά πού έκαμπαν στούς

άπεργούς μέ τη συνεργασία του Μπράουν και τοῦ Κούπερ οι δηλώσεις δποταγής σ:όν Παπάγο καὶ ἡ ξετοπωτή θέση τους, ἀδε ζητόμε δτι θέλουν αἱ ἐργάτες ἀλλά δ, τι μπορεῖ νά δώσει ἡ χυβέρνηση δείχνουν τὸν ἀπεργοσπαστικό, προδοτικό, χαφιέδικο ρόλο πού ἡ ἀμερικανοχρατία τούς ἀνέθεσε νά παίξουν καὶ μελλοντικά πιό δραστήρια. Τό 11ο φευτοσυνέδριο τους πού γίνεται διτερα δπό ἐντολή τῶν ἀμερικάνων είναι ἔνα μέρος τῆς γενικῆς τους προσπάθειας γιά νά πάρουν πιό φασιστικά μέτρα ἐνάντια στὴν ἐργατική τάξη γιά νά μποροῦν νά στραγγαλίζουν πιό ώμα καὶ ξετοπωτα τούς ἄγωνες πού ωριμάζουν.

Μά ἡ κατάσταση αὐτῇ, δινεξάρτητα δπό τὶς δυσκολίες καὶ τά ἐμπέδια, θά δημιουργήσει παράλληλα καὶ εύνοϊκές συνθήκες γιά τὴν πραγματοπίηση τῆς πιό πλατιδές πατριωτικῆς συγκέντρωσης καὶ παραπέρα ἀνάπτυξης τῆς πάλλης τῶν ἐργαζομένων, γιά ψωμί, δουλιά, γιά συνδικάλιστικές ἐλευθερίες, γιά δημοκρατία καὶ εἰρήνη.

Μέ τὴν δργάνωση τῶν ἄγωνων τῆς ἐργατικῆς τάξης γιά τὶς μερικές οἰκονομικές καὶ πολιτικές τῆς διεκδηκήσεις καὶ γιά εἰρήνη, μέ τὴν ἀδιάκοπη ἐπέχταση, συνένωση καὶ τό ἀνέβασμά τους. Μέ τὴν συνένωση τῶν ἄγωνων τῆς ἐργατικῆς τάξης μέ τούς ἄγωνες τῶν ἀλλων ἐργαζομένων στρωμάτων στὴν πόλη καὶ στό χωριό καὶ τό ἀνέβασμά τους σέ παλλαϊκούς ἄγωνες πού θάχουν ἐπικέφαλης τῆς ἐργατική τάξη, μποροῦμε τό 1953 νά τό κάνουμε χρόνο παραπέρα προώθησης τῶν ἐπιδιώκεων τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τοῦ λαοῦ μας.

Ἡ δργάνωση καὶ καθοδήγηση τῶν μερικῶν οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν ἄγωνων τῶν ἐργαζομένων στούς τόπους δουλιάς, στὰ ἐργοστάσια, στὰ γραφεῖα, στὶς μεταφορές καὶ στούς ἀνεργούς, ἀποτελεῖ τό βασικό χρίκο πού θά μας ἐπιτρέψει νά ξετυλίξουμε δλη τὴν ἀλυσίδα τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν ἄγωνων πού ωριμάζουν.

Ἡ δημιουργία μιᾶς ἔνισας συνειδητῆς καὶ πρωτοπόρας δημοκρατικῆς συνδικαλιστικῆς ἀντιπολίτευσης, μέ δημοκρατικό πρόγραμμα καὶ ἀγωνιστική ταχτική ἀποτελεῖ ἀμεση ἐπιταχική ἀνάγκη.

Δέν διάρχεις ἀμφιβολία πώς τὸν κκινούργιο χρόνο ὁ ἄγωνας θάναι πιό δύσκολος καὶ πιό σκληρός. Μά δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε πώς ἡ ἐργατική τάξη τῆς Ἐλλάδας πέρασε πολλές τέτιες μπόρες.

ΑΠΟΦΑΣΗ

**ΤΟΥ ΠΓ ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΑΚΕ ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΟΥ ΑΚΕ
ΚΩΣΤΑ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗ**

1. Στις 27 του Σεπτέμβρη 1952 πέθανε στόν "Αη-Στράτη", δολοφονημένος όπ' τούς αμερικάνους και τούς προσκυνημένους τους, ό παλαιμαχος ήγέτης της άγροτιδας και Γενικός Γραμματέας τοῦ Κέμπιατς μας Κώστας Γαβριηλίδης.

Η δολοφονία τοῦ Κώστα Γαβριηλίδη είναι συνέχεια τής ώμης έκτελεσίς τοῦ ήρωα τοῦ Λαοῦ μας Νίκου Μπελογιάννη και τέσσαν άλλων λαϊκῶν άγων:-στών. Η αμερικανοκρατία και οι προσκυνημένοι της μέ τις στυγερές αύτές ζολοφονίες αποδέπουν στέν νά λυγίσουν τό παλικαρήσιο άντιπαλαιμα τοῦ άξονων Λαοῦ μας έναντια στέν αμερικάνικο νόμο Πελνα-Κρεμάλα-Πόλεμος. Ήστρομεκρατήσουν και ν' αποσπάσουν τήν άγροτιά απ' τή συμμαχία της μέ τήν έργατική τάξη κι: Όλο τό Λαός και νά τήν μεταβάλουν σέ έφεδρεία τους γιά τήν έξυπηρέτηση τών συμφερόντων τους. Ήστραγάλουν απ' τή μέση τεύς φωτισμένους και άτρομητους λαϊκούς ήγέτες, γιατί τρέμουν τήν έργατιά και τήν άγροτιά κι. Όλο τό Λαό, πού μ' έπικεφαλής τά κέμπιατά τους, τό ΚΚΕ και τό ΑΚΕ, παλαιβουν ήρωικά γιά Ειρήνη και Συμφιλίωση. Διμοκρατία και Ανοικοδέμηση. Λευτεριά και Ανεξαρτησία.

2. Η δολοφονία τοῦ Ιαβριηλίδη έγινε σέ μιά περίοδο, πού οι αμερικάνοι, πραγματικοί άρχοντες στή χώρα μας, μέ πιστούς όπηρέτες τούς Παπάγηδες και Πλαστηροβενιζέληδες, τούς άγροτοκάπηλους, έργατοκάπηλους χλπ., έφαρμέζοντας τή πολιτική τους «όλα γιά τό πέλεμο», σέρνουν τή χώρα μας στό γκρεμό. Κάτω απ' τήν αμερικανοαγγλική κατοχή μιά πρωτοφανέρωτη πείνα, δυστυχία κι: άθλιέτητα δέρνει: τήν άγροτιά κι: Όλο τό Λαό. Τά άγροτικά προϊόντα μένουν άποιλητα, ή άρπαζοντα: σ' έξευτελ:στικές τιμές. Η άγροτική μας παραγωγή, πού 90 τώρα χρόνο απ' τό διώχτιμο τοῦ χιτλερικοῦ καταχτητή, δέν κατέρθωσε νά φτάσει τό προπολεμικό έπίπεδο, γνωρίζει: καινούργια πτώση, δπως ή καρυοκαλλιέργεια, ή άμπελοκαλλιέργεια, πού έπεσαν κατά 50% χλπ. Τό άγροτικό εισόδημα είγια: κάτω απ' τά 40% τοῦ προπολεμικοῦ. Οι άβασταχτοι: φόροι, ή τοχογλυφίχ και τό χωρίς προηγούμενο κυνηγητό γιά ρόρους και χρέη μεγαλώνουν τήν τραγωδία τής άγροτιδας. Τό δρέμα τών ξεπιτωμένων συνεχίζεται γιά το τώρα χρόνο. (1) πλημμύρες καταστρέψουν τίς καλλιέργειες. Οι φτωχομεταστοι: άγροτες χωρίς δάνεια, ζώκ, σπόρους, δέν μπορούν νά καλλιεργήσουν. Χιλιάδες παιδιά τής άγροτιδας κι: Όλου τοῦ Λαοῦ σφράζοντα: γιά τά συμφέροντα τών αμερικάνων ήμερικαλ:στών στή Κορέα κι: έτοιμάζοντα: 700 000 γιά τόν μακελλάρη Ριτζουέ: Τό πολεμικό σύμφωνο 'Αθήνα: Βελγίρδο:-Αγχυρχ, πού ούσιαστο: πιάν έγινε, μεγαλώνει άκομα πιό πολύ τόν κινδυνό τοῦ πολέμου στά Βαλκάνια. Άντι γιά Ειρήνευση και «λόγη τοῦ παρελθόντος», πού έπεσαν τόν ιούδας Πλαστήρας κι: έ Παπάγος, δολοφόνησαν τόν Μπελογιάννη, και τόν Ιαβριηλίδη. Άντι γιά Αμνηστεία στέλνουν καινούργιες καρχαρίες στά νησιά τοῦ θανάτου κι: άμνηστεύουν τούς δήμους τοῦ Λαοῦ Αντρέ, Τσρωνίκο χλπ.

3. Μέ ή άγροτιά κι: Όλος ο Λαός δέν τή βάζουν κάτω. Παλαιβουν παλικαρήσια έναντια στέν αμερικάνικο άρχοντισμό, άποφασισμένο: νά ύπερασπίσουν τό φωμί, τή ζωή τους. Μέ τά άγκωδη συλλαλητήριά τής στίς 7 και 14 τοῦ Σεπτέμβρη, πού άγκαλισαν όλοκληρη σχεδόν τή χώρα, ή άγροτιά διαδήλωσε μέ τέν πιό μαχητικό τρόπο τήν άγανάχτησή της γιά τήν άθλια κατάστασή τής και τήν άπόφασή της νά ύπερασπισε: τά προϊόντα τής, τή ζωή τής. Οι άγωνες τής άγροτιδας δόλο και πιό πολύ δυναμώνουν, γίνονται μαζικότεροι. Πλατανει: ή κίνηση στό χωριό γιά τή λαϊκή Συμφιλίωση, τήν 'Αμνηστεία και τήν Ειρήνη. Δεκάδες χιλιάδες άγροτες, άνεξάρτητα απ' τά πολιτικά τους φρονήματα, σ' έκα-

τοντάδες χωριά σ' δλη τή χώρα μέ δπομνήματα, έπιτροπές κλπ., ζητούν τήν διπόλυση τών φυλακισμένων κι εξόριστων συγχωριανών τους, διαδηλώνουν τήν διπέφασή τους νά παλαιψουν γιά τήν διπεράσπισή τής Είρηνης. Στούς άγωνες τής διγροτιάς δλο και πιό έντοντερα έκδηλώνεταις η άγωνιστική άλληλεγγύη καί ουμπαράσταση τών έργατων και τών δλλων έργαζομένων τών πόλεων. Στά συλλαλητήρια τών άγροτών, πού γίνονται, οι έργατες κατεβαίνουν σέ απεργία, οι έπαγγελματοβιοτέχνες κλείνουν τά μαγαζιά τους.

4. Η διγροτιά κι δλος ό Λαός μας, μ' δση μεγάλη λύπη κι δν δέχτηκαν τή δολοφονία τοῦ Γαβριηλίδη, δπως και προηγούμενα τοῦ Μπελογιάννη, δχι μονάχα δέν πτοήθηκαν, μά κιό φανατισμένα, μέ μεγαλύτερη δργή και μίσος ενάντια στούς δολοφόνους, μέ πιό βαθιά δάκρυα ριζωμένη τήν πίστη γιά τή νίκη συνεχίζουν τόν δικαιού άγωνα τους, γιά νά γκρεμίσουν μιά ώρας άρχιτερα τό ματωβαμμένο καθεστώς τους. Οι δολοφόνοι ξέχασαν, πώς οι ήρωες νικούν κι δταν πέφτουν. Η διπέρτατη θυσία τους φλογίζει τίς καρδίες τών άγωνιστών, δγκώνει σέ δισταμάτητο χείμαρο τή λαϊκή δργή, πού γκρεμίζει τά έμποδια και δόηγει στή νίκη.

5. Ο Γαβριηλίδης δολοφονήθηκε. Μά τό έργο του ζει και θά ζει στή καρδιά τής άγροτιάς κι δλου τοῦ Λαού. Αφησε πίσω του τήν πλούσια άγωνιστική του δράση σάν μαχητής κι ήγέτης τής διγροτιάς κι δλου τοῦ Λαού μας μέ κορωνίδα τήν διπέρτατη θυσία του.

Ο Γαβριηλίδης στάθηκε άκούραστος σφυρηλάτης τής έργατοαγροτικής συμμαχίας κι έδοσε γιά αυτή τήν ζωή του. Στάθηκε παράδειγμα μαχόμενου πατριώτη. Αξιός γιός τής διγροτιάς και τοῦ άδουλωτου Λαού μας. Μέσα απ' τά χιτλερικά στρατόπεδα κι απ' τό βιουν διήν πρώτη κατοχή κι απ' τά νησιά τοῦ θανάτου σέ τούτη τήν κατοχή, ο Γαβριηλίδης πάλαιψε παλικαρήσια, μαζί μ' δλο τέ Λαό, τούς χιτλεροφρασίστες και τούς άμερικανόγλους καταχτητές.

Κάτω απ' τήν ήγεια του ίδιου ΑΚΕ, τό Κόμμα τοῦ Γαβριηλίδη, διαπαιδαγωγημένο πάνω στό πνεύμα τής έργατοαγροτικής συμμαχίας, πλούσιο σέ άγωνιστικές θυσίες στήν πάλη γιά τά ζητήματα τής διγροτιάς και τοῦ Λαού, έγινε τό μαζικό Έπαναστατικό-Δημοκρατικό Κόμμα τής Άγροτιάς, έκφραστής στό χωρίδιο τής έργατοαγροτικής συμμαχίας μέ έπικεφαλής τήν έργατική τάξη, πού διποτελεί προϋπόθεση τής νίκης τοῦ λαϊκού μας κινήματος. Χιλιάδες μέλη και στελέχη του, δπως, ο Κλιφάρας, ο Κορμάς, η Κουσάντζα, ο Αρίδας, ο Φειδας, ο Ισαριώτης, ο Κοσμάς, ο Νταφούλης, ο Παπαγεωργίου, ο Μελιτζανάς, ο Τσίγας κι άλλοι, έπεσαν στίς έπαλξεις τοῦ άγωνα ένάντια στούς ξένους καταχτητές και πότισαν μέ τό αίμα τους τό δέντρο τής Λευτεριάς και Ανεξαρτησίας τής Πατρίδας μας. Χιλιάδες άλλοι άλγιστοι δεσμώτες στίς φυλακές και τά νησιά τοῦ θανάτου κρατούν ψηλά τό λάβαρο τής πάλης γιά τά δικαια τής διγροτιάς και τοῦ Λαού κι άλλοι κάτω απ' τίς σκληρές συνθήκες τής παρανομίας άγωνίζονται: έπικεφαλής τής διγροτιάς γιά τά ζητήματά της.

Η άγωνιστική δράση και ή θυσία τοῦ Γαβριηλίδη, έμφυχώνει, διαπαιδαγωγεί και παραδειγματίζει τό Κόμμα μας, τά μέλη και τά στελέχη του, τούς λαϊκούς άγωνιστές, τή νέα γενιά, στό πνεύμα τής άφοσιστης και τής θυσίας γιά τά ίδανικά τοῦ Λαού. Η έργατοαγροτική συμμαχία, πού γιά τήν στερέωση και διάπτυξή τής άγωνιστης ο Γαβριηλίδης είναι ή πιό πολύτιμη παρακαταθήκη πού μας δέργει. Όρκιζόμαστε νά τήν διαφυλάξουμε, δπως κι αυτός και νά τήν δυναμώσουμε άκριμα πιό πολύ γιά τό καλό τής διγροτιάς και τοῦ Λαού, γιά τόν όποιο αντές πάλαιψε και έπεσε. Νά διαφυλάξουμε τήν ένδητα τοῦ Κόμματος, τήν καθαρότητα τής γραμμής του. Νά πυκνώσουμε και νά συσφίξουμε τίς φάλαγγές του πάντα έπικεφαλής στέν άγωνα γιά τά ζητήματα τής διγροτιάς και τοῦ Λαού.

6. Ο έρχομός τοῦ Παπάγου στήν έξουσία—πού έγινε μέ τή διάσπαση τών δημοκρατικών δυνάμεων στίς έκλογές τής 16 τοῦ Νοέμβρη απ' τόν προδότη-Ισόδα τής Δημοκρατίας Πλαστήρα και τούς κάθε λογής άγροτοκάπηλους και έργατεπάπηλους, τό δινιδημοκρατικό πλειοψηφικό έκλογικό σύστημα πού δ ίδιος φήγε και τήν άγρια τρομοκρατία, τή νοθεία κλπ. κάτω απ' τήν δικαια δικαιού—άνοιγει μιά καινούργια περίοδο σκληρής δοκιμασίας γιά τό Λαό και

τήν Πατρίδα μας. Ό Παπαγιάκος συναγερμός, δημοσίευσαν κιόλας οι Έβδ Μηνές πού χυβεργείει τήν Ελλάδα, χρησιμοποιώντας περισσότερο στρατοχρατικές μεθόδους, θά πάξει νά φασιστικοποιήσει δλη τήν έκωτερην ζωή τής χώρας μας, γιά νά έφαρμόσει στό άκέραιο τήν άμερικάνικη πολιτική τοδ πολέμου, εσύναι τώρα πιό απαιτητική και πού σημαίνει, συνέχιση τών άποστολῶν στό μεντάριο τής Κορέας, άμεση άπειλή γιά νά άναψει τήν πολεμική πορκαγιά στά Βαλκάνια, πού θά γίνει μιά δεύτερη Κορέα, ένταση τής έκμετάλλευσης και καταπλησσης, μεγάλωμα πιό πολύ τής φτώχιας, τής πείνας και τής δυστυχίας τής άγριας κι δλου τού Λαού. Ό Παπάγος θά έπιδιώξει νά έπιβάλλει δικό του φασιστικό καθεστώς στίς συνταριστικές όλπ. δργανώσεις τής άγροτιας. Καὶ μέ στηριγμά του τά ΤΕΑ και τά ΜΕΑ και μέ δημαρχικά συνθήματα θά προσπεκθήσει νά σκεπάσει τήν άμερικανόδουλη άντιαγροτική πολιτική του και νά καρασύρει μαζύ του τήν άγροτια.

Στήν προεπόμπεια αυτή τού Παπάγου στέκειται συμπαραστάτης δ Πλαστήρας, πού δ Λαός στίς 16 τού Νοέμβρη άποδοχήμαστε τήν άμερικανόδουλη καλιτική του. Ό Πλαστήρας μέ φευτοδημοχρατική φρασεολογία θά προσπαθήσει, διασπώντας τίς Δημοχρατικές δυνάμεις, νά έξασθενήσει και νά κάνει άκινδυνο τήν άγριαν άγροτιας κι δλου τού λαού.

Όλα αυτά δημος, δχι μόνο δέν πρόκειται νά τρομοχρατήσουν και ν' ανακόψουν τήν πάλη τής άγροτιας και δλου τού Λαού, μ' άντιθετα θά τήν δένουν, θά τήν μεγαλώσουν άκόμα πιό πολύ. Ή άποχαλινωμένη δημαρχική τού Παπάγου γρήγορα θά ξεφτήσει, γιατί δχι μόνο δέν μπορεί και δέν πρόκειται νά λύσει κανένα απ' τά προβλήματα τού Λαού, μ' άντιθετα τήν κατάστασή του θά τήν κάνει άκόμα πιό χειρότερη. Ή μεγαλύτερη άντεθνική, άντιλετη διμότησε τού Παπάγου θά τέν φέρει πιό πολύ άντιμέτωπο μέ το Λαό και γρήγορα θά τέν χρεωκοπήσει. Τή χρεωκοπία του αυτή τήν έπιταχύνουν και οι έσωμοναρχοφασιστικές φαγωμάρες τους, πούναι έκδήλωση τού άμερικανοαγγλικού άνταγωνισμού γιά έπικράτησή τους στήν Ελλάδα. Καινούργιοι, πιό μεζικοί, πιό μαχητικοί άγωνες ώρμαζουν στό χωριό. Τό πατριωτικό ξεσήκωμα τού Λαού και τού στρατού τής Σούδας, ή γιά 13η μέρα τώρα συνεχίζεμενη άπεργία τών διπλήλων τής Εθνικής Τρίπεζας και ή προχθεσινή νίκη, πού δ Λαός τήν περιφέρειας τής Θεσσαλονίκης κέρδισε στίς έπαναληπτικές έκλογές, είναι τό προμήνυμά τους.

7. Τό ΠΓ τής ΚΕ τού ΑΚΕ καλεί τά μέλη και στελέχη τού Κέμματος και κάθε πρωτοπόρο στοιχείο τού χωριού, πιστά στίς υποθήκες τού άλησμόνητου Γενικού Γραμματέα μας και τιμημένου γέντη τής άγροτιας Κώστα Γαβριηλίδη, νά συνεχίσουν μέ περισσότερη άκόμα δρμή κι άποφασιστικήτητα τόν άγώνα γιά τά συμφέροντα τής άγροτιας κι δλου τού Λαού, στερεώνοντας και δυναμώντας άκόμα πιό πολύ τήν έργατοαγροτική συμμαχία. Τά καλεί νά έντεινουν άκόμα πιό πολύ τήν πάλη τους ένάντια στήν άμερικανόδουλη πολιτική τής διατρέσης και τού μέσους διάμεσος στό Λαό, ένάντια στήν πολιτική τής προστοιμασίας τού πολέμου στά Βαλκάνια, γιά τήν Ειρήνευση, τή Συμφιλίωση στό χωριό, τήν Αμνηστεία και τήν διπρόσπιτη τής Ειρήνης. Νά δυναμώσουν τήν πάλη τους γιά τήν περιφρούρηση τών ζηών τής άγροτιας άπ' τούς διασπαστές και προδότες, πράχτορες τών άμερικάνων και μοναρχοφασιστών, άγροτοκάπηλους και συνεταιριστοπατέρες, πού καταφέργουν νά παίρνουν αυχνά τήν γέρεια τους, γιά νά τούς μπταίνουν και νά τούς προδίνουν. Γιά μιά, δσο μπορεί, πιό πλατιά ένθητα δράσης, μ' δλους τούς άγρότες, δσχετα άπ' τά πολιτικά φρονήματά τους, τά κόμματα ή τίς παρατάξεις πού άνήκουν. Ενότητα πού μπορεί νά σφυρηλατηθεί στήν πάλη γιά τίς καθημερινές οίκονομικές και πολιτικές μέχρι τίς γενικότερες πολιτικές διεκδικήσεις γιά Ειρήνη, Αμνηστεία, Λευτερία, Δημοχρατία, Αγεξαρτησία. Γιά ένιατέρα μέτωπο πάλης μέ κάθε άγροτιστή γέντη, συνταριστικό παράγοντα όλπ., πού συμφωνάει και δέχεται νά παλαιψει πάνω σ' ένα έλαχιστο κοινό πρόγραμμα διεκδικήσεων, πού έξυπηρετούν τά συμφέροντα τής άγροτιας. Γιά κοινό παλλακό-πατριωτικό μέτωπο μ' δλους τούς έργαζόμενους στίς κόλεις (έργατες, έπαγγελματοβιοτέχνες όλπ.) και μέ τά στρατευμένα παιδιά τους στό μοναρχοφασιστικό στρατό, στά ΜΕΑ και τά ΤΕΑ γιά κοινή άντιμετώπιση τής άμερικανοχρασίας και τών προσκυνημένων τής.

Σοβαρότατος παράγοντας γιά την πραγματοποίηση σήμερα της πλατιάς ένδυσης πάλης άνωμεσος στην άγροτική και τα έργαζόμενα στρώματα της πόλης είναι: ή πάλη, γιά νά σπάσει ό διμερικάνικος διπολεισμός και ν' άνοιξουν οι άγορές της 'Ανατολικής Εδρώπης. Ή ως τά σήμερα πάλη της άγροτικής και τού λαού πάνω στό ζήτημα αυτό είχε σάν δικτύλεσμα ν' αναγκάσει τό μοναρχοφασισμό νά επιτρέψει τήν άγρορά καπνοῦ χλπ. στή Σορτιστική 'Αντιπροσωπεία και τή σύνοψη έμπορικής συμφωνίας μέ τή Δ. Δημοκρατία της Πολωνίας. Πρέπει νά δυναμώσουμε πιό πολύ τήν πάλη της άγροτικής κι δλού τού λαού, γιά νά σπάσουμε τένι διμερικάνικο διπολεισμό και νά δημιουργηθούν λεύτερες και ίσοτιμες έμπορικές σχέσεις μέ τή Σ. 'Ενωση και τίς Δ. Δημοκρατίες, πράγμα πού θ' άνακουρισει τήν έξαθλιωμένη άγροτική μας, θά δέσει δουλιά σέ χιλιάδες άνεργους έργατες στίς πόλεις και θά γλυτώσει άπ' τή φτώχεψη χιλιάδες άλλους έπαγγελματορίοις έχνες.

8. Πρωτοπέροι κι επικεφαλής στούς άγωνες αυτούς της άγροτικής πρέπει νά σταθούν οι δργανώσεις τού ΑΚΕ, τά ξεκομμένα μέλη και στελέχη του, είτε στήν πόλη βρίσκονται είτε στό χωριό, καθώς κι δλού οι πρωτοπέροι άγωνιστές τού χωριού, πού θέλουν νά παλαιώσουν γιά τά ζητήματα της άγροτικής. Κάθε ξεκομμένο μέλος και στέλεχος τού κόμματος, κάθε πρωτοπόρος άγωνιστής τού χωριού, πρέπει νά έφχρηστει πρωτόβουλα, μέ τόλμη και αυτοθυσία τή γραμμή τού κόμματος, πού κάθε φορά δίνεται άπ' τό Σταθμό τής 'Ελλαδάς. 'Έχοντας πάντα υπ' δψη, πώς ή κύρια δίευνασμία τού κινήματός μας σήμερα στό χωριό είναι: ή δργανωτική καθυστέρησή μας σέ σχέση μέ τήν πολιτεική μας έπιροή και τό μαζικό κίνημα, οι δργανώσεις τού ΑΚΕ, τά ξεκομμένα στελέχη και μέλη του και κάθε πρωτοπόρος άγωνιστής τού χωριού θά πρέπει, δργανώνοντας τήν πάλη της άγροτικής γιά τά ζωτικά ζητήματά της και τηρώντας ανατηρά τούς κανόνες τής συνωμοτικότητας και τής έπαγρύπνησης, νά δργανώνουν, μιζύ μ' άλλα ξεκομμένα μέλη τού κόμματος η άλλος άγωνιστές άμαδες τού ΑΚΕ (Παραρτήματα), ίκανές ν' αντέχουν στίς σήμερινές δυσκολίες τής τρομοκρατίας και νά μπορούν νά δργανώσουν και νά καθοδηγήσουν τούς άγωνες τού χωριού. Τό κύριο καθήκο μας σήμερα είναι νά δργανώσουμε τίς δυνάμεις μας στό χωριό, νά χτίζουμε τίς δργανώσεις τού ΑΚΕ χρησιμοποιώντας ποικίλες μορφές δργάνωσης άναλογα μέ τίς ίδιομορφίες, πού υπάρχουν σήμερα στό κάθε χωριό. Τό πρώτο, πού έχουμε νά κάνουμε, είναι νά δργανώσουμε τίς δυνάμεις μας στά κεφαλοχώρια και κατέπι νά κινούμε και νά δργανώσουμε τά άλλα χωριά. Ταυτόχρονα πρέπει νά πρωτοστατούμε γιά τήν δργάνωση τών προσδετικών δυνάμεων τού χωριού, τών Γυναικών, τής Νεολαΐας χλπ. στίς Δημοκρατικές-Πατριωτικές τους δργανώσεις.

9. Τό ΠΓ τής ΚΕ τού ΑΚΕ τιμώντας τή μνήμη τού διξέχαστου Γενικού Γραμματέα τού Κόμματός μας και ήγέτη της άγροτικής τής χώρας μας Κώστα Γαβριηλίδη:

α) Δέχεται τήν πρέταση, πού έγινε άπό πολλούς άγωνιστές, νά δονομάζεται στό έδης ή πόλη Κιλκίς, πού τόν άναδειξε Δήμαρχό της και βουλευτή της «Πόλη τού Γαβριηλίδη». Ο Λαός άπό τώρα θά τήν λέει «Πόλη τού Γαβριηλίδη». Και ή διόραση αυτή θά μπει αύριο στή λαϊκή έξουσία γιά έπικύρωση.

β) Άποφασίζει νά έκδοθει ως τό τέλος τού Μάρτη 1953 μπροσσύρα γιά τή ζωή και τό έργο του.

γ) Τά παιδιά τού Γαβριηλίδη, πού στερήθηκαν μέ τή συγερή δολοφονία τόν άγαπημένο τους προστάτη, έχουν δλη τήν άγάπη, τή στοργή και τή συμπαράσταση τού Κόμματος, της άγροτικής και δλού τού λαού τής 'Ελλαδάς.

20 Γενάρη 1953

ΤΟ ΠΓ ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΑΚΕ

**Ο Δ. ΠΑΡΤΣΑΛΙΔΗΣ ΣΠΕΚΟΥΛΑΝΤΗΣ ΤΟΥ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ, ΕΧΘΡΟΣ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ
ΕΝΩΣΗΣ, ΤΟΥ ΚΚΕ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ ***

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ό Δ. Παρτσαλίδης αρχισε τήν «έπαναστατική» και «φιλοσοφιετική» δράση του κάνοντας στά 1923 τόν σπεκουλάντη στό Νοβοροσίσκ της Σοβ. Ένωσης. Ο ίδιος άναφέρει στή βιογραφία του ότι τό τελωνεῖο τοῦ Νοβοροσίσκ τοῦ κατάσχεσε τό έμπροσθυμά του καὶ τοῦ ἐπέβαλε πρόστιμο γιά τή σπεκουλάτσιά του. Ο Παρτσαλίδης ἔφυγε ἀπ' τή Σοβ. Ένωση τόν Μάρτη τοῦ 1924, σέ ἡλικία 20 χρονῶν γιά τήν Ελλάδα. «Ο νοῦς μου καὶ ὁ λογισμός μου,—λέει ὁ ίδιος στή βιογραφία του,—εἴτανε νά κατέβω στήν Ελλάδα... Τό Μάρτιον τοῦ 1924 κατάφερα καὶ ἥρθα στήν Ελλάδα».

Όταν τά στελέχη τοῦ ΚΚΕ πήγαιναν στή Σοβ. Ένωση γιά νά πάρουν τά φῶτα τοῦ κομμουνισμοῦ δ σπεκουλάντης Παρτσαλίδης θεώρησε... κατόρθωμα, δτι ἔφυγε ἀπ' τή Σοβ. Ένωση.

Ο Παρτσαλίδης ἥρθε στήν Ελλάδα μέ τό ἐπάγγελμα τοῦ σπεκουλάντη. Τέτοιος παρέμεινε σέ δλη τή ζωή του. Τό ἐπάγγελμα τοῦ σπεκουλάντη πήγε νά κάνει καὶ στό ΚΚΕ. Καὶ δταν τόν Αύγουστο τοῦ 1949 δ ΔΣΕ ἀναγκάστηκε νά ὑποχωρήσει ἀπό τό Βίτσι-Γράμμο, ἔπειτα ἀπό τήν προδοσία τοῦ Ιούδα Τίτο, δ Παρτσαλίδης, σύγχρονα μέ τήν ἐπίθεση τής ἀσφάλειας, τοῦ Γεν. Έπιτελείου, τής ἀμερικάνικης κατασκοπείας, τῶν τιτικῶν πραγτόρων, τύπου Μπουζιμάνοβιτς-Τέμπο κλπ., χτύπησε πισώπλατα τό ΚΚΕ. Πήγε νά ἐκμεταλλευτεῖ καὶ νά σπεκουλάρει πάνω στήν προσωρινή ἡττα τοῦ κινήματός μας, γιά νά πραγματοποιήσει τούς ὑπουλους σκοπούς του. Ή σύμπτωση τής κοινῆς ἐπίθεσης τῶν τιτικῶν πραγτόρων καὶ τοῦ σπεκουλάντη Παρτσαλίδη είναι χαρακτηριστική. Μά τό ΚΚΕ τόν ξεσκέπασε μπροστά στό Κόμμα καὶ τό λαό καὶ δέν τόν ἄφησε νά συνεχίσει τό ἐπάγγελμα τοῦ σπεκουλάντη μέδ' τίς γραμμές μας. Σάν τέτοιον τάν πέταξε ἀπό τό κίνημά μας.

Ο Δ. Παρτσαλίδης, πού ἦταν σπεκουλάντης πρήν μπει στό κόμμα καὶ τόν σπεκουλάντη ἔκανε σέ δλη του τήν κομματική ζωή, θά μείνει γνωστός σάν δ σπεκούλαντης τοῦ κινήματος μας.

* * *

Η 3η Συνδιάσκεψη τοῦ ΚΚΕ (Οχτώβριος 1950) ἀπόκρουσε ἀποφασιστικά καὶ καταδίκασε δλοκληρωτικά τήν δπορτουνιστική πλατφόρμα καὶ τή φραξιονιστική ἀντεπαναστατική ἐκδήλωση τοῦ Δ. Παρτσαλίδη. Η 3η Συνδιάσκεψη τοῦ ΚΚΕ είπε:

«Η πλατφόρμα τοῦ Παρτσαλίδη είναι ἀντικομματική, γιατί ὑποσκάφτει τή μονολιθικότητα καὶ τήν ἐνότητα τοῦ ΚΚΕ.

Είναι φραξιονιστική, γιατί συνενώνει ἐνάντια στό Κόμμα δλα τά διαλιπτικά, ὑποπτα καὶ ἔχθρικά πρός τό ΚΚΕ στοιχεῖα.

Είναι συνθηκόλογη, γιατί δημηγά στή συνθηκολόγηση μπροστά στόν ταξικό ἔχθρο.

Είναι δογματική-σεχταριστική, γιατί ἀποκλείει γιά τό ΚΚΕ τήν καρποφόρα, δημιουργική, τήν κοινούνδικη ἀφομοίωση καὶ ἔφαρμογή τοῦ μαρξιστικοῦ-λενινιστικοῦ στίς συγκεκριμένες νεοελληνικές συνθήκες.

Είναι ήττοπαθη, γιατί δέν πιστεύει στή δύναμη τής ἐργατιᾶς ωἱ τοι λαοῖς καὶ ἀφαιρεῖ ἀπ' τό ΚΚΕ τήν ἐπαναστατική προοπτική.

* Τό δρόμο αὐτό δά δημοσιεύεται σέ τρεις συνέχειες στό «Νέο Κόμμα» Δημοσίου έσημερα τήν εισαγωγή καὶ τό πρώτο μέρος του.

Είναι όπορτουνιστική, γιατί θέλει νά έκτροχιάσει τό ΚΚΕ από σωστό μαρξιστικό-λενινιστικό-στάλινικό δρόμο.

Είναι άναθεωρητική, γιατί άναθεωρεῖ όπορτουνιστικά δλη τή γραμμή τού ΚΚΕ από τό 1931 και δώ.

Είναι άντελαναστατική, γιατί έπιδιώκει νά άντιταραθέσει τό ΚΚΕ πρός τό ίγειτικό κλίμα τού παγκόσμιου κομμιουνιστικού κινήματος, τό Μπολσεβίκικο Κόμμα, και έκτρέπει τό Κόμμα απ' τό πνεύμα και τό δρόμο τού προλεταριακού διεθνισμού».

Τή 3η Συνδιάσκεψη τού ΚΚΕ υπογράμμισε δικόμα δτι δ Δ. Παρτσαλίδης μέ τήν άντικόμματική και φραξιονιστική τού έπιθεση ένάντια στό κόμμα: «γίνεται σήμερα πόλος συγκέντρωσης και σύσπειρωσης γιά δλα τά χαφιεδικά, προδοτικά, άντιηγειτικά, τροτοκιστικά, τιτικά και άντικομματικά στοιχεία, πού, κάτω άπτην άμεση όργάνωση και καθοδήγηση τῆς Ασφάλειας, τού Γεν. Επιτελείου Στρατού, τῶν άμερικάνικων ιπηρεσιών κατασκοπείας, τῆς Ιντέλινζενς Σέρβις και τού Γκοντζάουν, τῆς τιτικής μίλικας και τῶν άρχειοτροποκιστῶν, έχουν γιά γενικό και κοινό ετόχο τους τό ΚΚΕ και τήν ήγεσία του».

Σύσσωμο τό ΚΚΕ, οι κουκουνέδες πού δουλεύουν παράνομα στήν Έλλάδα, οι φυλακισμένοι και οι έξόριστοι μας, οι άγωνιστές μας πού βρίσκονται στίς Λ.Δ. ξγκριναν τή γραμμή αυτή τῆς 3ης Συνδιάσκεψης. Τό ΚΚΕ ένιαίο και μονολιθικ συνεχίζει τό σκληρό διάγωνα του γιά τήν άπελευθέρωση τῆς Έλλάδας άπτα δεσμά τῆς άμερικανοφρατίας και τή λαϊκοδημοκρατική άναγέννηση και άναδημιουργία.

Απτήν 3η Συνδιάσκεψη τού ΚΚΕ πέρασαν περισσότερο από δύο χρόνια. Στά δύο αυτά χρόνια δ Δ. Παρτσαλίδης κρατούσε μιά στάση υπουργής άναμονης. Έλπιζε πώς κάποια ζημιά θά πάθαινε τό κόμμα στή δύσκολη αυτή περίοδο, κάποιο λάθος θά έκανε, πού, ζημιά ή λάθος, θά τούδινε τήν εύκαιρια νά ξεσπαθώσει γιά νά καταφέρει ένα θανάσιμο χτύπημα. Στίς διαδοχικές δηλώσεις, πού έκανε στά διάφορα σώματα τού κόμματος, διώς στήν 3η Συνδιάσκεψη, δήλωνε: «Σ υ μ φ ω ν ω μέ τή γενική γραμμή τού Κόμματος και ί έχω άπόλυτη έμπιστοσύνη στή σημερινή καθοδήγησή τον μέ έπικεφαλής τό σ. Ν. Ζαχαριάδη». Στή συνέλευση τῆς Κόβας του στό Κουζίσ στίς 21/11/50 δήλωσε: «Έγώ σύντροφοι έκανα με γάλα λάθη, άργα τό ένιωσα κι αργησα νά τ' άναγνωρίσω, δμως κάλιο άργα παρά ποτές». Στή 2η Ολομέλεια δήλωσε: Παρακαλώ τήν ΚΕ νά μού δόσει τή δυγατότητα νά διορθώσω οσο γίνεται τό με γάλα λάθος μού».

Ο Παρτσαλίδης κάνοντας αντές τίς δηλώσεις είχε σά σκοπό νά μπορέσει νά πάραινει στήν ΚΕ τού ΚΚΕ γιά νά ξακουλούθει νά χτυπάει τό Κόμμα από μέσα, νά τό άποσχολεί συνεχώς μέ ζητήματα και νά μήν τού έπιτρέψει νά προχωρήσει μπρός. Δυστυχώς γι' αντόν δ άγωνας τού λαού τραβήσει μπροστά και φέρνει διαρκώς δυσκολίες στήν άμερικανική πολιτική τού μοναρχοφασισμού. Η δίκη τού Μπελογιάννη, η καταδίκη τού, η έκτελεσή τον και οι μαζίκες έκδηλώσεις πού τά συνδεφαν καθώς και η διεθνής άλληλεγγύη πού έκδηλωθηκε τόσο έντονα και τόσο έκτεταμένα πρός τόν άγωνα τού λαού μας έδειξαν πώς δ. λαός παλεύει πάνω στή γραμμή τού κόμματος, και πώς ή γραμμή στή δοκιμασία τῆς πρόδηξης αποδείχνεται σωστή και κάνει νά λυσσάνε οι έθδροι τού λαού. Από τό άλλο μέρος οι έλπιδες τού Παρτσαλίδη νά φέρει κάποια σύγχιση μέσα στό Κόμμα, μέ τήν έκδηλωσή τον, αποδείχτηκαν μάταιες. Οχι μόνο αυτό, άλλα και ή Κόβα του, δταν σφίξε νά ξανασήκωνε κεφάλι, δμόφωνά τού δηλώσε πώς μέ μεγάλη έπιελεια τόν τιμωρούσε μέ βαριά μορφή και προειδοποίηση διαγραφής. Και από τήν πλευρά λοιπόν αυτή καμία έλπιδα.

Επειτα απ' αυτό δ σπεκουλάντης Παρτσαλίδης άναγκαστηκε νά δείξει τό πραγματικό του πόθσωπο. Μέ τό τελευταίο γράμμα τον τής 1/6/52 δλοκληρώνει τήν άντελαναστατική τού έπιθεση ένάντια στό ΚΚΕ. Στό γράμμα τον αυτό δ Παρτσαλίδης ίσχυρίζεται: Πού το διάτι μέσα στό ΚΚΕ υπάρχει μιά άνωμαλη κατάσταση... Δε ύπηρο διάτη τό κύριο χαρακτηριστικό τῆς άνωμαλίας αυτής είναι ή άσυνήμιστη γιά τό Κόμμα μας υποτιμήση τῶν υποδειξεών, ή απόκρουσή τους, ή ανοιχτή άντι-

παράθεση λαθεμένων άπόψεων τοῦ Κόμματός μας στίς σωστές ύποδείξεις . . . Τρετό. Και στόν πρώτο ξνοκλό άγώνα, παρά τήν ίμπεριαλιστική ἐπέμβαση, μπορούσαμε νά νικήσουμε, ἀν είχαμε σωστή γραμμή καὶ στό δεύτερο ξνοκλό άγώνα, παρά τήν ίμπεριαλιστική ἐνίσχυση στό φασισμό καὶ παρά τήν τιτική προδοσία, μπορούσαμε νά νικήσουμε, ἀν δέν κάναμε λάθη . . .

Ἐκεῖνο πού χαρακτηρίζει τίς «καινούργιες» αύτές άπόψεις τοῦ Παρτσαλίδη είναι ή προσπάθειά του νά κατηγορήσει καὶ συκοφαντήσει τό ΚΚΕ καὶ τήν καθοδήγησή του δι τού έχει ἀντισοβιετική γραμμή καὶ ἔτοι νά υποστηρίξει «θεωρητικά» τίς βρωμερές συκοφαντίες τῆς 'Ασφάλειας—τοῦ Μπουκάνοβιτς-Τέμπο καὶ τοῦ προβοκάτορα Μ. Βαφειάδη κατά τοῦ κόμματός μας.

Τό τελευταῖο του γράμμα είναι ἀκριβῶς ἀναγνώριση πώς δ. Παρτσαλίδης δέν πέτυχε στίς πρόβοκάτοις του καὶ σάν το φίδι, πού στά τελευταῖα χίνει δλο τον τό δηλητήριο, χύνει κι αὐτός δλο τό δηλητήριο, πού κρατούσε τόσον καιρό, γιά νά ξε-
υμάνει κάνοντας τουλάχιστο δσο κακό μπορεῖ. 'Ο Παρτσαλίδης ξαπόλυσε σήμερα ἀνοιχτή βρωμική ἐπίθεση κατά τοῦ κόμματος, ἀκριβῶς τή στιγμή πού οί ἀγγλοισμε-
ρικάνοι ίμπεριαλιστές καὶ τά δργανά τους στήν Έλλαδα μέ γυργούς ρυθμους πανε
νά δλοκληρώσουν τίς πολεμικές προπαρασκευές καὶ τίς στρατιωτικές συμμαχίες Έλ-
λάδας-Γιουγκοσλαβίας-Τουρκίας. 'Ακριβῶς τή στιγμή πού γιά νά πετύχουν αύτούς
τούς σκοπούς τους ξαπόλυσαν τήν πιό ἄγρια ἐπίθεση κατά τοῦ ΚΚΕ, πού καθοδη-
γεῖ τήν πάλη τοῦ λαοῦ, τή στιγμή πού δ μοναρχοφασισμός περνάει βαθιά κρί-
ση. 'Ακριβῶς αύτή τή στιγμή διάλεξε δ. Παρτσαλίδης νά ἐπιτεθεῖ κατά τοῦ Κόμ-
ματος, γιατί πρέπει νά συντονίσει τήν πάλη του μέ τ' ἀφεντικά του, πρέπει νά χτυ-
πηθεῖ τό ΚΚΕ καὶ νά βγοῦν οἱ μοναρχοφασιστές ἀπ' τό διαιτέοδο.

'Άλλα δέν θά μπορέσει νά κάνει κακό. 'Αφού έξαντλήθηκε ή υπομονή καὶ ή
ἐπιείκεια τοῦ Κόμματος είναι καιρός νά έξεταστεῖ δλη ή δράση τοῦ Δ. Παρτσαλί-
δη, γιά νά φανεῖ πώς ποτέ στή ζωή του δέν ήταν πραγματικός κομμουνιστής, μπολ-
σεβίκος. Κι αύτό σάν ένα πρώτο στάδιο τῆς έρευνας. Γιατί ἀπό τήν έξέταση τῆς
δράσης του βγαίνουν καὶ σημεία πού ἀπαιτοῦν ἄλλου είδους έρευνα.

A.' ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΤΣΑΛΙΔΗ

'Ο Δ. Παρτσαλίδης γιά νά χτυπήσει τό κόμμα παρουσιάζεται σάν μεγάλος
φύλος τῆς Σοβιετικής "Ἐνωσης καὶ ποτός διαδός (μέχις «φετιχισμοῦ» λέει δ. ίδιος)
τοῦ ΚΚΣΕ. Πρέπει νά ποῦμε πώς καὶ δῶ δ. Παρτσαλίδης δέν πρωτοτυπεῖ. "Όλοι
δσοι προσπάθησαν νά χτυπήσουν ἀπ' τά μέσα τό ἐργατικό ἐπαναστατικό κίνημα
παίρνονταν πάντα τή μάσκα τοῦ «πιστοῦ διαδού τῆς δράσης πολιτικής». Ή διεθνής σο-
σιαλδημοκρατία τῆς δεξιᾶς, οι Κάουνσκι, Σάιντεμαν, "Αντλερ κλπ., γιά νά προδό-
σουν τό ἐργατικό κίνημα παρουσιάζονταν «πιστοί διαδοί», τοῦ Μάρκ, "Ἐνγκελ.
Η συμμορία τοῦ τροτσκισμοῦ, μαζί μέ τούς Μπουχάριν, Ζηνόβιεφ, παρουσιάστη-
καν κι αύτοί σάν «πιστοί διαδοί» τοῦ Λένιν. 'Ο Στάλιν έγραφε: «Οι διάφοροι Βο-
λοσέβιτς, ἀφού πρώτα φτιασιδώνονται μέ μπολσεβίκικα χρώματα, γράφουν ἔπειτα
γιά νά πλασάρουν τό διατελεννιστικό λαθρεμπόριο τους, νά συκοφαντήσουν τούς
μπολσεβίκους . . .» (I. Στάλιν, «Ζητήματα λενινισμού», έλληνική έκδοση; σελίδα
488). 'Ο ίδιος δ ὀρχιστιούνος Τίτο στήν Ναζή, γιά νά φολώσει τά νερά, διάδιμε πώς
αύτός είναι μέ τό Λένιν. Σήμερα ποιθενά σέ κανένα κομμουνιστική ή ἐργατικό κόμ-
μα δέν μπορεῖ κανένας νά παρουσιάστει ἀνοιχτά ἀντίθετος μέ τή Σοβιετική "Ἐ-
νωση καὶ τό Στάλιν. Η προσήλωση στή Σοβιετική "Ἐνωση, στό μπολσεβίκικό κόμ-
μα καὶ στό Στάλιν είναι ή λυδία λίθος γιά κάθε κομμουνιστή. "Ωστε σήμερα καὶ
κείνος πού θέλει νά χτυπήσει τό κόμμα καὶ τό κίνημα ἀπό μέσα δέν μπορεῖ παρά νά
φορέσει τή μάσκα τοῦ φύλου τῆς Σοβιετικής, "Ἐνωσης, τοῦ πιστοῦ διαδού τοῦ ΚΚΣΕ.
'Άλλιως θά έσοκεταστεῖ ἀπό τήν πρώτη στιγμή. "Ωστε ἐδῶ πέρα δέν πρωτοτυπεῖ
δ. Δ. Παρτσαλίδης. 'Εκεῖνο πού χρειάζεται ἐδῶ είναι νά έξεταστούν δχι τά λόγια του,
ἄλλα οι πράξεις του, γιά νά διαπιστωθεῖ ἀπ' αύτές, δν ήταν καὶ πότε, πραγματικός

φίλος της Σοβιετικής "Ενωσης και πιστός δπαδός του ΚΚΣΕ, σ' δλη τή διάρκεια τής ζωής του μέσα στό ΚΚΕ.

1.— ω Ιαφτσαλιωτης, δύως είπαμε και στήν αρχή, έγκαινίασε τή «φιλοσοβιετική δράση του μέ μαύρη άγορά στό Νοβοροσίσκ. Νά πῶς δ ίδιος περιγράφει στή βιογραφία τύν αυτή τήν πρώτη «φιλοσοβιετική» δράση του. «Στό Βατούμ δούλεψα όνα διάστημα υπάλληλος κοντά σ' ἔνα συγγενή μου. Μετά πήγα νά δοκιμάσω νά κάνω τό μικρό πορο μ' ἔναν συμμαθητή μου τό Ν. Διονυσιάδη. Ή „έμπορική“ μου σταδιοδρυμια σταματήσεις οταν υτο ινορυφοσικ το τελωνειο μας κατασγεσε τό έμπορευμα γιατί δέν είχαμε φαχτούρα και μᾶς έβανε πρόστιμο πού δέν είχαμε νά πλερώσουμε...» Έκατσα συνολικά στή Σοβιετική "Ενωση κάπου 22 μῆνες. "Ο νοῦς μου και δ λογισμός μου είτανε νά κατέβω στήν Ελλάδα γιά νά συνεχίσω τής σπουδές μου. Τό Μάρτη τού 1924 κατάφερα και ήρθα στήν Ελλάδα». (Βιογραφία γραμμένη ἀπ' τών ίδιο τών Σεπτέμβρη τού 1949 σελ. 1).

Αυτά λέει δ Παρτσαλίδης γιά τήν πρώτη άντισοβιετική πράξη του. "Ομως δέ λέει και μερικά δλλα. Αυτά είναι: Π ρ ω τ ο «δ νοῦς και δ λογισμός» του είτανε νά κατέβει στήν Ελλάδα γιά σπουδές ή γιά σπεκουλάτσια; Ή σοβιετική έξουσία δέ μπορούσε νά τόν σπουδάσει; Δ ε ύ τ ε ρ ο: Πῶς τά κατάφερε και ήρθε στήν Ελλάδα; Εμεις ξερούμε υτι εψυγε λιανυρια χωρις την αυεία των ουρεικων υρχων Τ ρ ί τ ο: "Οταν έψυγε λαθραία ἀπ' τή Σοβιετική "Ενωση ήταν ήλικιας 20 χρονῶν και πέντε μηνων. Συνεπώς υεν ηταν μπεμπης άλλα ειχε πληρη έπιγνωση της πράξης του.

"Αξιο προσοχής είναι και αύτό, πού γράφει έπισης στή βιογραφία του, δτι, δηλαδή, ήταν «π ο τ ι σ μέ νος με τ ο ε υ ν ι κ ι σ τ α κ ο δ η η τ η ρ ι ο, μ ε ο! α σ' έν α π ε φ ι β ά λ λ ο ν έ λ λ ή ν ω ν έ μ π δ ρ ω ν κ α i σ π ε κ ο υ λ ά ν τ η δ ω ν...». Άπο τότε δις σήμερα δ Παρτσαλίδης δέν άποτοξινώθηκε ἀπό τό έθνικιστικό δηλητήριο και από τη σπεκουλάτσια. Ι i αυτό προσπανει νά φαλει σωβινιστική γραμμή στό κόμμα και κάνει σπεκουλάτσια μέ τά λάθη μας γιά νά διαλύσει τό κόμμα.

"Έδω πρέπει νά σημειώσουμε, δτι, δταν έγινε ή άνακαταγραφή του στήν Κόρβα τού Κουζίρ έκρυψε τό παραπάνω γεγονός—τό ρόλο τού σπεκουλάντη—ἀπ' τά μέλη τού κόμματος και τά έξαπάτησε. Στή γραφτή βιογραφία πούδοσε στήν Κόρβα τού Κουζίρ στή 10 τού Μάρτη 1951 δέν λέει ούτε λέξη γιά τό μαυραγοριτισμό του στό Νοβοροσίσκ.

2.—Τό ΚΚΣΕ μᾶς δίδαξε πώς οι φραξιονιστικοί ὄγωνες μέσα στό κόμμα είναι θανάσιμοι γιά τό κόμμα και προκαλούνται ή ένισχύονται πάντα ἀπ' τόν ταξιδό έχδρο. Τό ΚΚΣΕ άνθρωπούσε και υριάμβεψε γιατί χτύπησε άμειλιχτα κάνε φραξιονιστική κίνηση μέσα στό κόμμα, περιφρορούσε τή μονολιθικότητα τού κόμματος. Ο Δ. Παρτσαλίδης στήν έσωκομματική φραξιονιστική πάλη 1929-1931 ήταν ἀπό τούς πιό φανατικούς πρωταγωνιστές. "Οπως είναι γνωστό, τή φραξιονιστική πάλη 1929-31 τήν καθοδηγούσε δ ἀρχιχαφιές Λαμπρινόπουλος. Γιά νά τή διαιωνίζει τότε έπιανε τούς «δεξιούς» και μετα τούς ἀφηνε και έπιανε τούς «άριστερους», πού κι αύτούς τούς ἀφηνε κλπ. Άπο τότε έκανε και μέ τόν Παρτσαλίδη, πού τόν ἀφησε ἀπ' τής φυλακές Συγγρού τέλη Δεκέμβρη 1930. Είναι γνωστό δτι δ Παρτσαλίδη, βγήκε ἀπ' τή φυλακή μέ λεφτά τού Χαϊτά.

Πού πήγε τότε ή προσήλωση τού Παρτσαλίδη στό ΚΚΣΕ; "Οταν ἀπολύτατην ἀπό τή φυλακή μέ τήν ἐπέμβαση τού ἀρχιχαφιές ἀστυνόμου Λαμπρινόπουλο γιά νά συνεχίσει τό φραξιονιστικό ιάγωνα, πού έστελνε τήν προσήλωσή του στό ΚΚΣΕ; 'Άλλα και κάτι δλλο. Ή ἐποχή 1929-1931 είναι ή ἐποχή τού πρώτου Σταλινικού πεντάχρονου σχεδίου στή Σοβιετική "Ενωση. Η Σοβιετική "Ενωση, κάνοντας τήν τιτάνια προσπάθεια νά ἀνοικοδομήσει τό σοσιαλισμό είχε ἀνάγκη ἀπό τή συμπαράσταση δλων τών λαῶν, γιατί δ διεθνής կութիալիսմός ἔκανε τό πᾶν γιά νά τορπίλλεσι τήν ἀνοικοδόμηση τού σοσιαλισμού στή Σοβιετική "Ενωση. Η ἀποστολή πραχτόρων, σαμποταριστῶν, κατασκόπων στή Σοβιετική "Ενωση, ή προετοιμασία ἀνοιχτῆς ἐπέμβασης συγκέντρωνε τήν προσοχή τού διεθνούς կութիալισμού. Η ύπεράσπιση τής Σοβιετικής "Ενωσης ἀπ' δλα τά նուοւα հτυտήματα τών կութիալιστῶν

ήταν καθηγον τῶν λιδῶν μέ επικεφαλῆς τὴν ἐργατική τάξη καὶ τὸ κόμμα της. Πῶς ὑγρωίζονταν αὐτή τὴν ἐποχή ὁ Ηαρτσαλίδης στὴν Ἑλλαδα γιά νά εκπληρωσει το καθηγον αὐτό; «Ἀγωνίζονταν» διαλύνοντας τὴν OKNE καὶ ἐπιτρέποντας νά ἀλωνίζουν οἱ πράγτορες τοῦ ἐχθροῦ μέσο σ’ αὐτή καὶ νά στέλνονται στὴ Σοβιετική "Ἐνισησή σάν ἡγεσία τοῦ KKE" οἱ Σιάντος, Χαϊτάς, Αλέξης κλπ. Ηάλευε ἀφήνοντας τοὺς πολιτικούς σοβαρά τὸ κόμμα καὶ τὴν OKNE, νά διαλύνον συγκεντιούσεις, νά ἐπιχρυσοῦν σέ μιά σειρά συνδικάτα. "Ετοι ἀποδείχνει ὁ Ηαρτσαλίδης οὐ μιά σοβαρή στιγμή τὴν «προσήλωσή» του στὴ Σοβιετική "Ἐνωση καὶ στὸ KKSE.

3.—Ο Δ. Ηαρτσαλίδης καθοδηγούσε γιά καιρό τὴν OKNE. Ή πολιτική πού ἀράρισε αὐτός ὁ «πιστός δπαδός» τοῦ KKSE μέσα στὴν OKNE ήταν τόσο σεγταριστική ώστε ἡ OKNE, μέ δλες τίς ἡρωικές παραδόσεις καὶ τή δράση της, πού ὀφειλόταν στὴν αὐτοθυσία τῶν μελῶν της, δέν ἔγινε ποτέ, μέ τὴν καυδόηγηση τοῦ Ηαρτσαλίδη, μαζική δράση τῆς νεολαίας. Καὶ χρειάστηκε ἡ ἐπέμβαση τοῦ κόμματος γιά ν’ ἀλλάξει ταχική καὶ νά μπει στὸ δρόμο τῆς μετατροπῆς της σέ μιά μαζί. Η ὁργάνωση τῆς νέας γενιάς. Ο Ηαρτσαλίδης πάει νά παρουσιάσει σάν δική του δουλιά τὴν στροφή τῆς OKNE πού ἔγινε μετά τὴν 9η Όλομέλεια τῆς KE της. Ο Παρτσαλίδης δέν ἔχει καμία σχέση μ’ αὐτή τή στροφή. Τό σπάσιμο τοῦ σεγταρισμοῦ τῆς OKNE είναι ἀποτέλεσμα τῆς βοήθειας πού τῆς ἔδοσε τό κόμμα καὶ τῆς δραστήριας δυνιάς τῶν μελῶν καὶ στελεχών της. Καὶ δῶ πέρα ὁ Ηαρτσαλίδης ἀποδείχνει ἀνύπαρχη τὴν «προσήλωσή» του στὸ KKSE πού τόσο ἐπικαλεῖται σήμερα γιά νά γτυπίσει τό κόμμα.

4.—Ο Δ. Ηαρτσαλίδης ἐκλέχτηκε στίν 1934 δήμαρχος στὴν Καβάλλα καὶ περιβάλλονταν, ἀναμφισβήτητα, ἀπό τὴν ὑποστήριξη δλόκληρου τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ τῆς Καβάλλας. Ήταν ἐπίσης η ποώτη φρού πού τὸ KKE σέ μιά πόλη θά μποροῦσε νά κάνει σοβαρή προσπάθεια γιά νά ἐφαρμόσει τή δημιοτική του λαϊκή πολιτική. Αὐτό τό πράγμα θά συντελοῦσε σοβαρά στὸ ξάπλωμα τῆς ἐπιροής τοῦ KKE μέσα στό λαό. Φυσικά η κυρίαρχη τάξη θά προσπαθοῦσε νά μήν ἐπιτρέψει τὴν ἐφαρμογή μιᾶς τέτιμης λαϊκῆς πολιτικῆς. Άλλα αὐτό θά ξεσήρωνε τὴν ἀγανάκτηση τοῦ λαοῦ καὶ θά βοηθοῦσε στήν ἀνάπτυξη τῶν λαϊκῶν μαζικῶν ἀγώνων, πού τὴν ἐποχή ἐκείνη τῆς ἔντονης ἀντιφασιστικῆς πάλης, είχε μεγάλη σημασία γιά τὴν ἀποτροπή τῆς τρυχαλίδρισης τοῦ φασισμοῦ στὴν Ἑλλάδα. Σ’ αὐτή τή στιγμή ὁ Ηαρτσαλίδης ήταν πολὺ κάτω ἀπό τίς ἀπατήσεις τοῦ κόμματος καὶ τοῦ λαοῦ. Η δράση του σάν δήμαρχου τοῦ λαοῦ περιορίστηκε σέ ἐπιπόλαιες ἐκδηλώσεις, ἐνῶ, στὴν ούσια, δχι μόνο δέν πήρε σοβαρά μέτρα ἀνακούφισης τοῦ λαοῦ, ἀλλά ἔπαιρνε μέτρα πού προκάλεσαν πάλι τή λαϊκή ἀγανάκτηση, σέ σημείο πού ή ΠΕ τῆς ΚΟ Καβάλλας τοῦ KKE ἀναγκάστηκε νά συζητήσει ἐπανειλημμένα τό ξήτημα.

5.—Ο Ηαρτσαλίδης τό χειμώνα τοῦ 1932-1933, πού, σάν βουλευτής τοῦ KKE, βρίσκονταν στή Νάουσα, ἔδειξε ἀχροατήριστη στύση δειλίας. Τή στιγμή πού οἱ ἐργάτες πάλευναν στούς δρόμους καὶ δίναν θύματα, ὁ Ηαρτσαλίδης δέν ἐμφανίστηκε, δέν μπῆκε ἐπικεφαλῆς τῶν ἀγωνιζομένων ἐργατῶν, ἀλλά κρύφτηκε καὶ ἔφαγε. Γι’ αὐτή τον τή στάση τοῦ ἔγινε δημόσια κριτική. Ποῦ είναι η προσήλωση στίς ἀρχές τοῦ KKSE τοῦ Ηαρτσαλίδη, ὅταν ἔγκαττέλειπε τούς ἐργάτες, πού πάλευναν καὶ αὐτός ἔφευγε πανικόβλητος ἀπό τή μάχη; Καὶ ἔπειτα προσπαθοῦσε νά ἀποδείξει τό «ἄλλοθι» γιά νά μήν περάσει ἀπό δίκη. Τό KKE τούκανε τότε ἀνοιχτή κριτική καὶ εἴπε δτι οἱ ἐκλεχτοί τοῦ λαοῦ βρίσκονται μαζί μέ τό λαό, στούς ἀγῶνες του κι ἀν χρειαστεῖ πεθαίνουν μαζί του.

6.—Ο Δ. Ηαρτσαλίδης στή διάρκεια τῆς διχτατορίας τοῦ Μεταξᾶ ἀποπροσαντόλιξε τό κόμμα ἀπό τή γραμμή πού είχε χαράξει, μέ τίν ἔγκριση τῆς ΚΔ. Ανακήρυσσε τό Μεταξᾶ δργανο τοῦ Χίτλερ καὶ σκέπταε ἔτσι τόν κύριο δόλο τῆς Αγγλίας στήν οἰκονομική καὶ πολιτική ζωή τῆς χώρας καὶ στήν ἔγκαθίδρυση τῆς μοναρχοφασιστικῆς διχτατορίας. Συνέχεια στό λάθος αὐτό. ήταν δλη η πολιτική τοῦ κόμματος στή διάρκεια τῆς χιτλερικῆς κατοχῆς. "Ενα τόσο σοβαρό λάθος, μέ τέτιες συνέπειες, δ Ηαρτσαλίδης τό περνάει στά πεταχτά στό τελευταίο γράμμα του, ὅπου γράφει: «Είναι γνωστό ὄμως πώς τό λάθος τῆς ἐχτίμησης, τοῦ Μεταξᾶ σάν δργανο

τοῦ Χίτλερ διορθώθηκε μέ τή βοήθεια τῆς ΚΔ». Τό ζήτημα δέν εἶναι ἄν διορθώθηκε ἀπό τήν ΚΔ, ἀλλά γιατί ἔγινε ἔνα τέτο λίστος ὁ Παρτσαλίδης; "Ἐνα λαθος, πού, παρόλη τήν ἐπέμβαση τῆς ΚΔ και τοῦ σ. Ν. Ζαχαριάδη ἀπ' τή φυλακή, για νύ τό διορθώσουν, συνεχίστηκε και σ' ὅλη τά χρόνια τῆς κατοχῆς, χωρίς νά προσαλέσει καμιά διαφωνία ἀπ' τόν Παρτσαλίδη. Και δῶ πέρα πολύ λίγο θιγήθηκε νήσ προσήλωσή του στό ΚΚΣΕ ὁ Παρτσαλίδης.

7.— Η καλυσιέργειά του νά βγει ἀπό τό Ναϊδάρι σέ στιγμές πού τό κίνημα εἶχε ἀνάγκη ἀπό τά ἀνότατα στελέχη του είναι ἐπίσης δεῖγμα τοῦ πόσο λειψά ἔγινε τίς ὑποχρεώσεις του ὁ Δ. Παρτσαλίδης σέ μιά στιγμή πού ὁ ἀγώνας στήν Έλλάδα βοηθοῦσε τό γενικότερο ἀντιφασιστικό ἀγώνα και τήν ὑπεράνθιστη προσπάθεια τοῦ σοβιετικοῦ λαοῦ γιά ν' ἀπελευθερώσει τήν ἀνθρωπότητα ἀπ' τό χιτλερικό ἔργο. Και κείνη τή στιγμή ὁ Παρτσαλίδης δέν θιγήθηκε τήν προσήλωσή του στή Σοβιετική "Ενωση.

8.— Ο Δ. Παρτσαλίδης παρουσιάζεται σήμερα πώς τάχι διαφώνησε μέ τή γραμμή τοῦ κόμιματος στήν πρώτη κατοχή. Και σάν μοναδικό ἐπιχείρημα παρουσιάζει τό ὅτι ή συνδιάσκεψη τῆς Κομματικῆς δογάνωσης τῆς Κεντρικῆς Μακεδονίας, ὅπου ἦταν κι αὐτός, τό καλοσαίρι τοῦ 1944, χαρακτήρισε τή συμφωνία τοῦ Λιβάνου σάν προδοτική. Πρέμα, ἀλλοιοτε, πού ἔγινε και ὁ προβοκάτορας Σιάντος. Άλλά ή συμφωνία τοῦ Λιβάνου ἦταν μόνο μιά πράξη σέ μιά πολιτική πού συνθηκολογοῦσε μέ τούς ἄγγλους, σέ μιά προδοτική πολιτική, πού ἔβαζε ὁ Σιάντος και δεχότανε ή καθοδήγηση. Ο Δ. Παρτσαλίδης, οὗτε μέσα ἀπ' τή φυλακή, οὗτε δταν βγῆκε δέξι και ἀνέλαβε Γενικός Γουματέας τοῦ ΕΑΜ και μέλος τοῦ ΙΙΙ' τῆς ΚΕ, διαφώνησε ποτέ μέ τήν προδοτική αὐτή πολιτική. Ἀπό μέσα ἀπό τό στρατόπεδο εἶχε ὅλη τή δυνατότητα νά στείλει τίς γνώμες του. Εἶχε ὑπόψη τοῦ πώς ὁ σ. Ν. Ζαχαριάδης φέσα σέ χειρότερες συνθήκες κατόρθωσε νά στείλει και νά ἐπιτύχει τή δημιουργή τοῦ ίστορικοῦ γράμματός του. Ο Παρτσαλίδης διως δέν ἔστειλε οὗτε μιά γνώμη. Ή μόνη του διαφωνία πρός τό ΠΓ ἦταν δταν ἀρνήθηκε νά δραπετεύσει. Πάνω στήν πολιτική γραμμή ἦταν σύμφωνος και ὁ χαρακτηρισμός πού ἔβανε γιά τή συμφωνία τοῦ Λιβάνου στή συνδιάσκεψη τῆς κομματικῆς δογάνωσης τῆς Κεντρικῆς Μακεδονίας ἦταν σύμφωνος μέ τή γραμμή τοῦ Σιάντου: νά καταδικάζει στά λόγια τή συμφωνία και νά τήν ἐφαρμόζει στήν πράξη. Τό ίδιο ἔγινε κι ὁ Δ. Παρτσαλίδης, πού δέν διαφώνησε δταν τό ΠΓ, παρόλα τά καταδικαστικά λόγια, ἀποφάσισε νά τήν ἐφαρμόσει. Και δῶ πέρα ὁ προσήλωσή του στό ΚΚΣΕ ἀποδείχνεται ἀνέπιστη. Γιατί, αὐτή ή ὑπεράσπιση μιᾶς πολιτικῆς, πού στά λόγια τή γραμμή της προδοτικής ή Παρτσαλίδης, γινόταν σέ μιά ἐποχή πού ή Σοβιετική "Ενωση" διεξήγαγε ἔνα σκληρό ἀγώνα ἐνάντια στό χιτλεροφασισμό και οι ἄγγλοι και ἀμερικανοί ήταν προεριαλιστές ἐπιδίωκαν τό ἀδυνάτισμα τῆς Σοβιετικῆς "Ενωσης" και τῶν ιανογιαννωπίας ἀπονομάζει δλοκληρωτικά. Ἀνώτατο στέλεχος αὐτός τοῦ κόμιματος οὗτε μέ τό στρατόπεδο, οὗτε δταν βγῆκε δέν ἔδοσε κάτι τό δεινότερο. Ἀκολουθοῦσε τό Σιάντο σέ ὅλα. Και σήμερα διεκδικεῖ τίτλους ἥγετη, αὐτός, πού σέ μιά τόσο δέσπολη στιγμή, ἀποδείχτηκε ἀνίκανος και στήν καλύτερη περίπτωση, πιστό τοιούτοις ἐνός προβοκάτορα. Και τολμάει νά λέει στό γράμμα τοῦ τῆς 1/6/52, πώς αὐτός ἔχει τίς λιγότερες ευθύνες γιά τά λάθη τής πρώτης κατοχῆς, δείχνοντας και δῶ πόσο οέβηται τό ΚΚΣΕ πού θεωρεῖ σάν πρώτη και ἀπαραίτητη ιδιότητα ἐνός κομμουνιστή το δέξι πνεῦμα αὐτοχριτικῆς.

9.— Ακόμα και τήν εὐθύνη του γιά τή Βάροκζα προσπαθεῖ νά τή βγάλει δ Παρτσαλίδης ἀπό πάνω του, γράφοντας τώρα, γιά πρώτη φορά, πώς αὐτός «διαπάνησε» μέ τό Σιάντο στό ζήτημα τῆς γενικῆς ἡμινηστείας. Ωστόσο ή ὑπογραφή τοιούτοις ὑπάρχει φαρδιά πλατιά κάτω ἀπό τή συμφωνία, και ή παραβίαση τῆς ἀπόφασης τοῦ ΠΓ, πού ἔβαζε σάν προϋπόθεση μιᾶς συμφωνίας τή γενική ἀμνηστεία, είναι ἀκέραιη. Εδῶ ὑπάρχει και κάτι ἄλλο. Οι ἄγγλοι ζήτησαν εἰδικά στήν ἀντί-

προσωπεία της Βάρκιζας νά βρίσκονται δ Σιάντος, δ Παρτσαλίδης καί δ Τσιριμώκος. Ή άπόφαση τοῦ ΠΓ ήταν νά είναι διλη ή σύνθεση της άντιπροσωπείας καί τέτοια σύνθεση στάλθηκε ός τή Λειβαδιά. Έκεī διμάς ήσθε παδιοτηλεγοάφημα ήπτην 'Αθήνα πού ἔλεγε πώς ή κυβέννηση Πλαστήρα (δηλαδή οί ἄννλοι) δέν δέγεται τή σύνθεση αύτή καί ἀπαιτεῖ νά είναι στή σύνθεση δ Σιάντος, δ Παρτσαλίδης καί δ Τσιριμώκος. Καί τό ΠΓ διλασε τή σύνθεση καί γύρισε άπτη Λειβαδιά πίσω τά μέλη πού δέν ἔγιναν δεκτά. Αύτό δείγνει πώς οι ἄγγλοι θέλαν σίγουρη σύνθεση μέ τόν ποιοτικάτοσα Σιάντο, τόν πράγτορα Τσιριμώκο καί τόν Παρτσαλίδη. Καί δ Παρτσαλίδης δικαίωσε τίς προοπτικές τῶν ἄγγλων. Πρέπει νά σημειωθεῖ πώς οι ἄννλοι θέλαν τή συιστωνία τῆς Βάρκιζας, γιατί τίς ίδιες μέρες συνέογνταν στή Γιάλτα ή διάσκεψη τῶν Στάλιν-Ρούσβελτ-Τσόρτσιλ. Ό Ρούσβελτ είγε έκφραστεῖ κατά τής ἐπέιμβασης τῶν ἄγγλων τό Δεκέμβρη καί ὑπῆρχε κίνδυνος γιά τούς ἄγγλους νά παραθεῖ μέ τήν ποιοτικούλια τῆς Σοβιετικῆς "Ενωσης άπόφαση πού νά γαλνοῦσε τά σγέδια τους στήν Έλλάδα. Είγαν, λοιπόν, οι ἄγγλοι ἀνάγκη ἀπό μιά συμφωνία γιά νά σπουατήσουν κάτιε συζήτηση. "Οπως καί ἔνιν μιά καί είγε γίνει συμφωνία μέ τούς άντιπροσώπους τής άντιστασης. Θέλαν λοιπόν νά ἔγοιν άντιπροσωπεία σύνουρη καί σάν τέτια θεώρησαν καί τή συμμετογή τοῦ Παρτσαλίδη. Κι δ Παρτσαλίδης δέν τούς διέψευσε. "Υπόγραψε τή συιστωνία τῆς Βάρκιζας δπως τήν ήθελε δ Τσόρτσιλ καί τήν ήμένα πού τήν ήθελε. Ό Παρτσαλίδης ἔγει τή μεγαλύτερη σύνθην γιά τή συνθηκολόγηση τῆς Βάρκιζας. Τώρα ἔχει τό θοάσος νά παρουσιάζεται σάν «ύπερασπιστής» τοῦ ΚΚΣΕ.

10.—Ο Δ. Παρτσαλίδης ἔγινε 4 γηόνια γενικός γραμματέας τοῦ ΕΑΜ. Είγε τήν εὐκαιρία νά ἐκδηλώσει ἔκεī τήν ποοσήλωσή του στό ΚΚΣΕ, ἐφαρμόζοντας στό ΦΑΜ τόν ποολεταριακό διεθνισμό, πού είναι ή ούσια μᾶς τέτοιας ποοσήλωσης. "Ομως δ Παρτσαλίδης μέσα στό ΕΑΜ δγι μόνο ἀνέγτηκε ἀλλά καί διεικδήλωμε μέ τή γλιαρή καί πολιτικάντικη στίση του τίς σωβινιστικές ἐκδηλώσεις τοῦ ΕΑΜ. Σινθήισατα σάν ἔκείνα γιά τή Βάσειο "Ηπειρο. νιά τή διαούθμιση τῶν στοιτηγικῶν συνόδων, τήν 'Ανατολινή Θοάκη, δ Παρτσαλίδης τά ἐνίσγυε. "Αγησε νά συγκεντρωθοῦν μέσα στό ΕΑΜ.στίς υποοεσίες του καί στό μηγανισμό του. τά πιό υποπτα στοινεῖα. ἀκόμια καί ἀνοιγτοί ποάκτορες τής 'Ιντελινένς Σέρβις. Ό ποοιτικάτοσας Κύοκος ἔπαιξε τόν κύριο οόλο μέσα στό ΕΑΜ. Ό Παρτσαλίδης τόν ἔβαλε διευθυντή τής «'Ελεύθερος Έλλάδας» καί τοῦ ἐμπιστεύθηκε τήν πολιτική ἀποθηγοαφία τής ἐφημερίδας πού ήταν ἐπίσπιο δονανο τοῦ ΕΑΜ. Καί δ Κύοκος δέν ἔπαιξε νά περάσει εὐκαιρία γιά νά μεταφέρει ἀπό τίς στῆλες τής «'Ελεύθερος Έλλάδας» τή δική του γοαιμή καί νά τοποθετεῖ στό μηγανισμό τής έκποιδας καί τοῦ ΕΑΜ ωά σεισά ποάγτορες. Καί δ «ύπερασπιστής» τοῦ ΚΚΣΕ Α. Παρτσαλίδης υποβοηθοῦσε δλα αύτά, πού ούσιαστικά στρέφονταν κατά τής Σοβιετικῆς "Ενωσης.

11.—Τό κοινόμιο τοῦ Παρτσαλίδη ἐπί 8 μῆνες στήν 'Αθήνα, ήναι γλασικό παοάδειγμα φιλοτομαρισμοῦ καί δδιαφορίας πρός τήν πάλη τοῦ λαοῦ. 'Ανώτατο πτέλεγος τοῦ κόμματος δ Παρτσαλίδης καθόταν κομμένος στό καθιστή του ἐπί 8 μῆνες, γωοίς νά κάνει τίποτα, ἐνῶ γύρω του δ λαός πάλενε καί οι φτορτουνιστές μέσα στό κόμμα διαστοέβλιωναν τήν κομματική γραμμή. Καί σήμερα προσπαθεῖ νά δικαιολογηθεῖ μέ τό δτι ήταν γνωστός στήν δσφάλεια καί πώς τάχα είνε έντολή ἀλ' τό ΠΓ νά μή δουλέψει. Έκατοντάδες καί χιλιάδες ἀπλά μέλη τοῦ ΚΚΕ. ἀκολούθωντας τήν πρόσκληση τοῦ κόμματος πάλεναν, πιάνονταν, τοιωτεκίσονταν. Τό μπολσεβίκικο κόμμα μᾶς ἔμαθε νά δουλεύουμε μέσα καί στίς πιό διπτολες συνθήκες. Καί δ Παρτσαλίδης σέ μιά πεοίδο σκληροῦ ἀγώνα τοῦ κόμματος καθόταν κρυμένος γωρίς νά κάνει τίποτα. Αύτή καί μόνη ή περίοδος τής ζωῆς του τόν καταδικάζει ἀμετάκλητα στή συνέδηση καί τοῦ πιό νέου μέλους τοῦ κόμματος. Γιατί καί τό πιό νέο μέλος τοῦ κόμματος σέ παρόμοιες συνθήκες κάτι θά ξανι γιά νέ πάρει μέρος στήν πάλη πού φούντωνε γύρω του.

12.—Τό μπολσεβίκικο κόμμα μᾶς διδάσκει νά είμαστε ἀδιάλλαγτοι φένειν στούς έχθρούς τοῦ κόμματος. Ό Παρτσαλίδης δκουνε πρώτος ἀπό τό ε. Ν. Ζαχα-

οιάδη στά 1945 τή γνώμη πώς δ Σιάντος είναι χαφιές. Αντί νά έξεγερθεί ή κομματική άδιαλλαξία του, αύτός δχι μόνο άδιαφροσης άλλα και δταν στήν ειδική έπιτροπή του ζου συνεδρίου, πού θά έκανε τις προτάσεις γιά τή σύνθεση τῆς ΚΕ. δ σ. Δ. Παπαρήγας, μέ τήν ίπόδειξη του σ. N. Ζαχαριάδη, πρότεινε νά φύγει δ Σιάντος άπτήν ΚΕ, δ Παρτσαλίδης δέν ένισχυσε τήν πρόταση. Τά πράγματα άκομη δέν' είχαν ωριμάσει μέπα στό κόμμα γιά νά γίνει δεχτή άπτήν έπιτροπή μιά τέτοια πρόταση του σ. Δ. Παπαρήγα. άλλα, δν δ Παρτσαλίδης, πού ήξερε τό νόημα τής πρότασης, τήν υποστήριζε, δ Σιάντος μπορούσε νά έβγαινε άπτήν ΚΕ και δ κατοπινός άγωνας δέν θίν σκόνταφτε πάνω στή συμμετοχή του προβοκάτοοα Σιάντου μέσα στό ΠΓ τῆς ΚΕ τού κόμματος. Καί κάτι άλλο πάνω σ' αύτό. Λίγον καιρό ίστερα άπό τότε πού δ σ. Ζαχαριάδης είπε στήν Παρτσαλίδη τή γνώμη του, πώς δ Σιάντος είναι χαφιές. (και τότε δέν ίπηρχε άκρη ή έκθεση Μ. πού προσθέτει πολλά σοβαρά στοιχεῖα) δ Παρτσαλίδης είπε στό σ. N. Ζαχαριάδη, πώς δ Σιάντος άργισε φραξιονισμό ένάντια του (τού σ. N. Z.). «Ενα τόσο σοβιαρό πράνια δ Παρτσαλίδης δταν ωρτήθηκε άπτό σ. N. Ζαχαριάδη στό βουνό τό είγε... «ξεχάσει». Καί είναι χαρακτηριστικό πώς και στό γράμμα του τῆς 1/6/52 δ Παρτσαλίδης πολεμάει νά βγάλει λευκό τό Σιάντο γράφοντας πώς δ Σιάντος καταδίκασε τή συμφωνία του Λιβάνου (άσα δέν είναι δυνατό, η είναι άπιθανο, νά είναι γαφιές). Καί δω πέοα λοιπόν, άνεγδμενος και προσπαθώντας νά καλύψει τό γαφιέ Σιάντο, δ Παρτσαλίδης άποδείχνεται δχι φίλος άλλο έχθρος τού ΚΚΣΕ και τής ΣΕ. πού έχουν κύριο στόχο τους δλοι οι προβοκάτορες μέσα στά κομμουνιστικά κόμματα.

13.—Ο μαρξισμός-λενινισμός μᾶς διδάσκει πώς δέν ίπάρχει έπαναστατικό ιίνημα χωρίς έπαναστατική θεωρία. Ό Στάλιν έπεσήμανε τόν κίνδυνο νά μεταβληθούν τά κομματικά στελέγη σέ στενοκέφαλους πραγτικιστές χωρίς ποοοπτική, άν άδυνατούν στή μαρξιστική-λενινιστική διαπαίδαγώησή τους. Ό Παρτσαλίδης έπι πολλά γρόνια έχει κάνει στήν άνωτατη καθοδήγηση τού ΚΚΕ. Τί έδοσε στό Κόιμα δλα αύτά τά χρόνια; Σέ ποιδ ήτημα συνεισέφερε τή δική του θεωρητική ήπειρογασία: Κατά τί συνέβαλε στήν καλλιέργεια τού μαρξισμού- λενινισμού στήν Έλλάδα: Τά διοθοα τού Λ. Παρτσαλίδη στό θεωρητικό δργανο τού κόμματος «Κομμουνιστική Έπιθεώρηση» είναι έλαχιστα, οηγά και λαθεμένα. Περιέχουν καθαρά έθνικιστική και σωβινιστική γραμμή. Είναι ήντανάκλαση τής άστοτσιφλικάδικης ίδεολονίας μέσα στίς γραμμές μας και προσπάθεια νά διαστρεβλώσει τή γραμμή τού ΚΚΕ και νά τό τοιθήξει άπτό σωστό δρδμο. Γιά τό πόσο συνέβαλε στήν καλλιέργεια τού μαρξισμού-λενινισμού είναι άρκετά γνωστό. Αντί δ ίδιος νά γράψει π. στήν «Έλεύθερη Έλλάδα» ήνέθετε στήν πρόγυπτοα Κύρο τήν πολιτική ήποθογοαία τού ήσαικον δογάνου. Στά 1946 δ Παρτσαλίδης πήγε έπίσημα στή Σοβιετική «Ενωση. Καί αύτός δ «πιστός φίλος» τῆς Σοβιετικής «Ενωσης δέν θεώρησε σωστό νά γράψει κάτι μελετεύνο νιά τή Σοβιετική «Ενωση. νι' αύτά πού είδε, γιά τή μεναλειώδικη μεταπολεμική άνοικοδομητική έογασία τού ποβιετικού λαού, νιά τόν καθοδηγήτη και δίσκαλο δλης τῆς προοδευτικής άνθρωποπότητας Μεγάλο Στάλιν. Αύτό τό στοιγειώδικο καθήκον ένδις κομμουνιστή πού πήγε στή Σοβιετική «Ενωση, τό έχασε δ Παρτσαλίδης και άφησε τό στρατηγό Γοηγοριάδη νά γούσνει ένα βιβλίο πού μέ μεγάλη έπιεικεια μπορεί νά χαρακτηριστεί άνονύσιο. Καί, έξω άπό τίς δψιμες έκδηλώσεις του προσήλωσης ποός τή Σοβιετική «Ενωση, άπό τότε πού άργισε τήν άντικομματική του έπιθεση, άδικα θά ψάξει νά βρει κανένας σ' δλα τά χρόνια άποδείξεις στήν πράξη τῆς προσήλωσής του στή Σοβιετική «Ενωση. «Όταν στά 1934 δικαζότανε στό δικαστήριο Καρβάλλας σάν δήμαρχος και δ είσαγγελέας—δ περίσημος κομμουνιστοφάγος Σπηλιώτης—ξερνούσε δχετούς ένάντια στή Σοβιετική «Ενωση, δ Παρτσαλίδης άπόφυγε νά τού ήπαντήσει, έν δνόματι τῆς δημαρχικής του ίδιοτητας και άφησε στούς συνηγόρους του τό καθήκον ν' άπαντήσουν στό Σπηλιώτη. Τέτοια ήταν ή έντύπωση πού προκλήθηκε άπ' αύτό. ώστε δ διευθυντής τῆς άστυνομίας έκφρασε τότε τή δυσαρέσκειά του γιατί καταδικάζουν τούς κατηγορούμενούς (δ ίδιος δ Παρτσαλίδης άθωάθηκε τότε) και άφηνουν έλευθερους τούς συνηγόρους νά κάνουν «σοβιετική προπαγάνδα».

14.—Αλλά και μέ τή σημερινή έπιθεσή του κατά τού κόμιματος δι Παρτσαλίδης ποιάν ξενιστηρετεῖ; Έδω, δέ χωρεῖ κανένα θόλωμα. Η Σοβιετική "Ενώση στήν πολιτική τῆς υπεράσπισης τῆς εἰρήνης στηρίζεται στή δύναμη της και στήν πάλι θόλων τῶν λαῶν μέ έπικεφαλῆς τήν έργατική τάξη και τήν πρωτοπορεία τους τά Κοιμουνιστικά κόμιματα. Στήν Ελλάδα πραγματική υπεράσπιση τῆς εἰρήνης δὲ μπορεῖ νά γίνει παρόλο μέ τή συμμετοχή και τήν κοθοδήγηση τῆς έργατικῆς τάξης και τού κόμιματός της, τού ΚΚΕ. Αδύνάτισμα τού ΚΚΕ στήν Ελλάδα σημαίνει άδυνάτισμα τῆς πάλης γιά τήν εἰρήνη. Γε' αύτό και λυσσασμένα τό ξέρουν βάλει γιά στόχο τούς οί ιμεριζάνοι και οί πράχτορές τους. Ο Παρτσαλίδης, όσο τού περνάνε ύπό τό χέρι, προσπαθεῖ κι αύτός μέ τή σειρά του ν' άδυνατίσει τό ΚΚΕ, συκοφαντώντας τήν ήγεσία του, μιλώντας γιά άνωμαλή κατάσταση μέσα στό ΚΚΕ, προσπαθώντας νά τό παραστήσει, ούτε λίγο ούτε πολύ, σάν άντισθιετικό. "Αν αύτά πού λέει δι Παρτσαλίδης ήταν σωστά τό ΚΚΕ έπρεπε νά διαλυθεῖ. Μιά. τέτοια διάλυση, στηριζόμενη στίς συκοφαντίες ήσαί τίς βρώμιες τού Παρτσαλίδη, θά έξυπηγετοῦσε τούς άγγλοαμερικάνους ιμπεριαλιστές και δ' άποτελοῦσε γτύπημα κατά τῆς Σοβιετικῆς "Ενώσης. Αύτοῦ τείνει νά προσπάθεια τού Παρτσαλίδη.

15.—Παλιότερα δι Παρτσαλίδης χρακτήριζε τήν πάλη τού κόμιματος ένάντια στήν άντεπαναστατική πλατφόρμα του, δονκιχωτισμό και... πάρεξήγηση. Τώρα λέει στό γράμμα του τής 1/6/52 ότι δέν πρόκειται μόνο για αύτό. Άλλα γιά προπέτασμα καπνοῦ, γιά ταχτική τού ήλεφτη πού φωνάζει γιά νά φοβηθεῖ δ νοικούντις. Τί σημαίνουν τά λόγια αυτά τού Παρτσαλίδη; Ο σκοπός του είναι και έδω καθαρός. Μόνο μιά. άχρηστη καθοδήγηση, μόνο έχθροί τού κόμιματος συκοφαντοῦν τόν «υπεράσπιστή» τῆς ΕΣΣΔ Παρτσαλίδη. Κι έδω δι σπεκουλάντης Παρτσαλίδης προσπαθεῖ νά δημιουργήσει βάση γιά νά δικαιολογήσει τή φραξιογνωστική άντιηγετική πάλη του.

Τί βγαίνει άπό τά παραπάνω; Βγαίνει πώς δι Παρτσαλίδης σ' δήλη του τή ζωή μέσα στό κίνημα δχι μόνο δέν ήταν ένας υπερασπιστής τῆς ΣΕ και τού ΚΚΣΕ, όπως θέλει νά παρουσιάζεται σήμερα, άλλα, άντιθετα, ή δράση του ήταν άντιθετη μέ όσα μιᾶς διδύσκει τό ΚΚΣΕ, άντιθετη μέ τά συμφέροντα τῆς Σοβιετικῆς "Ενώσης, πού είναι άδιάρηγτα δεμένα μέ τά συμφέροντα τού λαοῦ τῆς Ελλάδας.

(Τό Β! μέρος θά δημοσιευτεῖ στό έπόμενο φύλλο)

ΑΙΓΑΙΦΑΣΗ ΑΡΙΘ. 140
ΤΗΣ ΚΕ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΟΥ ΚΚΕ

Τι ΚΚΕ έξεισε τήν ύπόθεση τοῦ Μήτου Παρτσαλίδη;

Ο Μ. Παρτσαλίδης μέ γράμμα, πού ἀπευθύνεται καὶ στήν ΚΕ Ἐλέγχου τοῦ ΚΚΕ σάν πρωτφυγή, ζητάει νά ἔξειστεῖ ἡ προειδοποίηση διαγραφῆς πού τοῦ ἐπέβιλε ἡ ΚΟΒΑ καὶ πού γράφει, «μπορεῖ ἀπό μέρι σέ μέρι νά πραγματοποιηθεῖ».

Ἡ ΚΚΕ ἔξεισε ὅλα τά στοιχεῖα καὶ τά κομματικά ντοκουμέντα πού ἔχουν σχέση μέ τήν ύπόθεση Παρτσαλίδη, τίς συζητήσεις πού ἔγιναν στά διάφορα κομματικά σώματα πάνω στό ζήτημα, τή συζητηση στήν ΚΟΒΑ τοῦ Παρτσαλίδη πού τοῦ λέπεισι τήν προειδοποίηση διαγραφῆς καὶ τέλος, μιά πού ἡ προσφυγή του, ἀναγίρεται καὶ στή μεταγενέστερη διαγραφή του, καὶ τήν ἀπόφαση τῆς ΚΟΒΑΣ ἐκθετικοῦ πού τόν διαγράφει ἀπό μέλος τοῦ κόμματος (14-9-52).

Ἡ διαγραφή τοῦ Μ. Παρτσαλίδη ἀπό μέλος τοῦ ΚΚΕ εἶναι ἀποτέλεσμα μᾶς σειρᾶς ἀπό πράξεις καὶ ἐκδηλώσεις του πού εἶναι σωστό νά ἔκτεθοῦν σέ συντομία. Σγιδόν ἴμεσως ὑστερα ἀπό τήν ύποχωρηση τοῦ ΔΣΕ ἀπό τό Βίτσι-Γράμμο καὶ τό σταμάτημα τοῦ ἔνοπλου ἀγώνα ὁ Παρτσαλίδης εἶχε σοβαρές ἐκδηλώσεις πολιτικῆς εἰντησης. Ἡ ύποστηριξη στό ΠΠ τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ τῆς γνώμης πώς δέν ἔπρεπε σύμιστικά νά σταματήσει ὁ ἔνοπλος ἀγώνας ἀλλά θάπρεπε νά περάσουν τηήματα τοῦ ΛΣΕ στά μετόπισθεν τοῦ ἔγχροο, γνώμη πού θά δημηγοῦσε σέ τυχοδιωκτισμούς ἔδηχε τή σύγχισή του. Στίς ἀρχές τοῦ 1950 ἔβανε μιά πολιτική πλατφόρμα πού καταδίκαζε ὅλη τήν πολιτική τοῦ ΚΚΕ, στά τελευταῖα χρόνια. Περιφρονοῦσε καὶ θεωροῦσε ἀρνητική τή συμβούλη τοῦ Γεν. Γραμματέα τοῦ ΚΚΕ στήν ἀνόρθωση καὶ στό δινάμιο μού δργανωτικό, πολιτικό, ιδεολογικό τοῦ κόμματος ἀπ' τό 1931 καὶ δῶ καὶ πρωταθυοῦσε νά δόσει θεωρητικό βάθρο σέ μιά αἰσχρή συκοφαντία τοῦ Μ. Βαζειάδη ἐνάντια στό Γεν. Γραμματέα τοῦ ΚΚΕ σ. Ν. Ζαχαριάδη. Ἡ πλατφόρμα του αὐτή καταδικάστηκε διάφορα ἀπ' τό Κόμμα, ἴδιαίτερα στήν 7η Ὀλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (Μάης 1950) καθώς καὶ στήν 3η συνδιάσκεψη τοῦ ΚΚΕ (8/βροης 1950). Στά σώματα αὐτά, ἴδιαίτερα στήν 3η συνδιάσκεψη ὁ Μ. Παρτσαλίδης καταδίκασε τήν πολιτική του πλατφόρμα καὶ δήλωσε πώς «συμφωνάει μέ τή γενική γραμμή τοῦ κόμματος καὶ ἔχει ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στή σημερινή καθοδήγηση μέ ἐπικε-
γαλῆς τό σ. Ν. Ζαχαριάδη». Ἀργότερα στήν ΚΟΒΑ του δήλωσε πώς ἔπεσε σέ λά-
θη, δίκαιο δέν εἶχε αὐτός, δίκαιο εἶχε δ σ. Ζαχαριάδης. «Υστερα ἀπ' τίς κομμα-
τικές αὐτές ἀποφάσεις ὁ Παρτσαλίδης εἶχε ύποχρέωση σά μέλος τοῦ κόμματος νά πειθαρχήσει στίς διμόφωνες ἀποφάσεις τοῦ κόμματος καὶ νά παλαίψει μαζί μέ ὅλα τά μέλη τοῦ κόμματος γιά νά ἐφαρμοστοῦν στήν πράξη οἱ ἀποφάσεις αὐτές. «Ομως ὁ Παρτσαλίδης καὶ ὑστερα ἀπό τήν 7η Ὀλομέλεια καὶ τήν 3η συνδιάσκεψη παρά τήν ἀναγνώριση στά λόγια τῶν λαθῶν του δχι μόνο συνέχιζε νά ύποστηριζει τίς παλιές καταδικασμένες ἀπόψεις του ἀλλά δέν δσγολοῦνταν παρά μέ τό νά ψάχνει στήν καθημερινή ζωή καὶ δράση τοῦ κόμματος νά βοίσκει ύπαρκτες καὶ ἀνύπαρκτες ἀδινυαμίες πού δύ μποροῦσαν νά παρουσιαστοῦν πώς ἐπιβεβαιώνονταν τίς καταδικα-
σμένες ἀπόψεις του. Εἰδικές προσπάθειες κατέβιλε γιά νά συκοφαντήσει τήν ήγε-
σία τοῦ κόμματος καὶ πιό πολύ τό σ. Ζαχαριάδη. Ἡ 2η Ὀλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ ωιόπιστα τόν καθαίρεσε ἀπό μέλος τῆς ΚΕ. Ἡ δρούτητα τῆς ἀπόφασης αὐ-
τῆς εἶναι δλοράμενη. Ἐφόσον ὁ Παρτσαλίδης δέν ἀγωνίζονταν νά ἐφαρμόσει στήν πράξη τή γραμμή τοῦ κόμματος ἀλλά διατηρώντας ούσιαστικά τίς διαφωνίες του ἀσχολοῦνταν νά βοη «στοιχεῖα» γιά νά στηρίξει τίς καταδικασμένες ἀπόψεις του, ἀπειλοῦνται, δνταις, στήν ἀνώτατη καθοδήγηση, τήν ἐνότητα καὶ τή μονολιθικότητα τοῦ κόμματος, ὑπαρούτητη προϋπόθεση γιά τή νίκη πάνω στούς ἔχθρούς τῆς ἐργατι-
κῆς τάξης καὶ τοῦ λαοῦ. «Ομως καὶ σάν μέλος τοῦ κόμματος ὁ Παρτσαλίδης εἶχε δλεζ τίς δινατότητες νά ἐπανορθώσει τά λάθη του, δν σέ δλη αὐτή τήν ἐκστρα-
τεία πού εἶγε λογίσει ἐνάντια στό κόμμα ύπηρχε δόση καλῆς πίστης. «Ομως ὑστε-

ρα άπό τήν 2η Όλομέλεια της ΚΕ δ Παρτσαλίδης δξυνε τήν διάτιθεσή του μέ το κόμμα. Χρησιμοποίησε τή δουλιά όπου τὸν τοποθέτησε τό κόμμα γιά νά φαρεύει προσχήματα γιά συκοφαντία ἐνάντια σέ συνεργάτες του και στήν ήγεσία τοῦ κόμματος. Πχ. παίρνοντας ἀφορμή ἀπό μεταφραστικά λάθη πού ἔγιναν σέ μερικές ἐκδόσεις τοῦ κόμματος ἔσεήκωνε μιά συκοφαντική ἐπίθεση ἐναντίον τῶν στελεχῶν πού δουλεύουν στό ἐκδοτικό λέγοντας γιά ἄλλους πώς κάνουν διαστρέβλωση τοῦ κειμένου και γιά ἄλλους πώς συνειδητά τίς σκεπάζουνε. Ἐνῶ ή διοφάνερη ἀλήθεια είναι πώς ἐπρόκειτο γιά λάθη μεταφραστικά πού σημειώνονταν και διορθώνονταν σέ μεταγενέστερες ἐκδόσεις. Προσπάθησε νά παρασύρει στελέχη κομματικά τοῦ ἐκδοτικοῦ σέ φραξιονιστικές ἐνέργειες και συζητήσεις ἐνάντια στήν ήγεσία τοῦ κόμματος και ἰδιαίτερα ἐνάντια στό σ. Ζαχαριάδη. Παίρνοντας ὑπόψη της αὐτές των τίς ἐνέργειες ή ΚΟΒΑ του τόν τιμωρεῖ μέ βαριά μορφή μέ προειδοποίηση διαγραφῆς. Τό κόμμα τοῦ ἔδινε μιά τελευταία δυνατότητα νά συνέλθει και νά καταλάβει ἐκεῖνο πού και τό πιό νέο μέλος τοῦ κόμματος θά καταλάβαινε πώς ἐνέργειες φραξιονιστικές, συστηματικῆς κατασυκοφάντησης τῶν κομματικῶν στελεχῶν ἀποτελοῦν πράξεις ἀσυμβίβαστες μέ τήν ἴδιότητα τοῦ μέλους τοῦ κόμματος. Ἀλλά δ Μ. Παρτσαλίδης δέν κατάλαβε και δέν θέλησε νά καταλάβει τή βοήθεια πού τοῦ ἔδινε ή ΚΟΒΑ του. "Υστερα ἀπό τήν ἀπόφαση της ΚΟΒΑΣ του ἔστειλε στήν ΚΕ και τήν ΚΕΕ ἔνα γράμμα ὃπου δχι μόνο ἔναγύριζε στήν παλιά ἀντικομματική του πλατφόρμα, ἀλλά μέ πιό πολύ ἀντικομματικό μίσος κατηγοροῦσε τό κόμμα γιά «ἀντισοβιετική πολιτική» γιά «ἰδεολογική σύγχιση», γιά «ἀνώμαλη κατάσταση μέσο στίς γραμμές του» γιά «ἔλλειψη ἐσωκομματικῆς δημοκρατίας» κλπ. Τό γεγονός πώς ούτε ἔνα μέλος τοῦ κόμματος δέν συμφώνησε μέ τίς παλιές ἀπόψεις του δέν τόν ἔκανε νά σκεφτεῖ πώς αὐτός είναι πού ἔγει ἀδικο ἀλλά τόν δδήγησε στό νά βείται δια τά μέλη τοῦ κόμματος σάν δουλοπρεπεῖς. Ἡ νέα αὐτή ἐκδήλωση ἔδειγνε πώς δ Παρτσαλίδης δέν ἔχει πιά θέση στίς γραμμές τοῦ κόμματος. Ἡ ΚΕ τοῦ ΚΚΕ δοθά παράπεμψε τήν ὑπόθεση στήν ΚΟΒΑ ὃπου ἀνήκει δ Παρτσαλίδης και ή ΚΟΒΑ πήσε ἀπόφαση διαγραφῆς του ἀπ' τό κόμμα μέ υψησος 89 και 10 συμβούλευτικούς, δοκίμων μελῶν, κατά 1 (Παρτσαλίδης) και ἔνα λευκό.

Ἡ ΚΕ Ἐλέγχου τοῦ ΚΚΕ ἔξέτασε τήν δρδότητα και τής πρώτης ἀπόφασης της ΚΟΒΑΣ πού τιμωρεῖ τόν Παρτσαλίδη μέ βασιά μορφή μέ προειδοποίηση διαγραφῆς και τής δεύτερης πού τόν διαγράφει.

Σύννονα ή ΚΕΕ ἔξήτασε και τήν ούσια τῶν κατηγοριῶν πού ἀπηύθυνε ἐνάντια στήν καθοδήγηση τοῦ ΚΚΕ και ἐνάντια στά μέλη τοῦ ΚΚΕ, δ Μ. Παρτσαλίδης γιά νά ἔξακριβώσει ἄν υπάργει ἔστω και ἵνος καλῆς πίστης στό Μ. Παρτσαλίδη ὅταν διεξήγαγε τήν ἀντικομματική του ἐπίθεση.

ΤΆπο τήν ἔξέταση πού ἔκανε ή ΚΕΕ κατέληξε στά ἀκόλουθα συμπεράσματα:

- Οι κατηγορίες τοῦ Μ. Παρτσαλίδη ἐνάντια στήν ήγεσία τοῦ ΚΚΕ και στό κόμμα δλόκητο δέν ἀποτελοῦν ούτε στό ἐλάχιστο ἀσκηση τοῦ ἀναφαίρετου δικαιώματος κάθε μέλους γιά κριτική ἀλλά είναι συνειδητή προσπάθεια νά κατασυκοπαντηθεῖ ή ήγεσία τοῦ κόμματος και νά παρουσιαστεῖ τό ΚΚΕ σάν κόμμα ἀπό δπου λείπει τό πρώτο στοιχεῖο ἐνός κομμουνιστικοῦ κόμματος τό στοιχεῖο τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ πού σημαίνει πρῶτ' ἀπ' ὅλαι ἀγάπη, σεβασμός και ἀκλόνητη προσήλωση πρός τή Σοβιετική "Ἐνωση και πρός τό ΚΚΣΕ, τό κόμμα τοῦ Λένιν και τοῦ Στάλιν. Ἡ ΚΕΕ πιστείνει πώς ἄν και στό ἐλάχιστο ἀλήθευταν αὐτά πού ἀπευθύνει κατά τοῦ ΚΚΕ δ Παρτσαλίδης γιά ἔλλειψη σεβασμοῦ πρός τό ΚΚΣΕ δλόκηρο τό ΚΚΕ, διαπαιδαγωγημένο στό πνεῦμα τής ἀφοσίωσης, πρός τό ΚΚΣΕ, θά ἔστηκωνταν γιά νά τσακίσει τόν υπεύθυνο μᾶς ἀσέβειας πρός τό ΚΚΣΕ δποιοσδήποτε κι ἄν ήταν αὐτός. "Οσο γιά τίς ἄλλες κατηγορίες πού ἀπευθύνει δ Μ. Παρτσαλίδης ὅταν δέν δναφέρονται σέ λάθη τοῦ ΚΚΕ πού μέ πνεῦμα αὐτοκριτικῆς ἀναγνώρισε τό κόμμα μας, είναι καθαρές συκοφαντίες πού δέν ἔγουν καιμά σχέση μέ τήν πραγματικότητα.

2. Η ΚΕΕ διποδίνει έξαιρετική σημασία στήν προσπάθεια του Μ. Παρτσαλίδη νά συνοφαντήσει τό σ. Ζαχαριάδη. Δέν υπάρχει μέλος ή διποδός του ΚΚΕ, πού νά μήν άναγνωρίζει τόν τεράστιο ρόλο πού ἔπαιξε ο σ. Ζαχαριάδης γιά τήν έπεξεργασία τῆς στρατηγικῆς καί τῆς ταχικῆς του, γιά τήν άνάπτυξη μέσα στό κόμιμα τῆς κριτικῆς καί αύτοχριτικῆς, τοῦ Μπολσεβίκικου στύλου δουλιάς, γιά τό άνεβασμα τοῦ ίδεολογικοῦ ἐπιπέδου τοῦ συνόλου τῶν μελῶν. Αύτό τό ρόλο τῆς προσωπικότητας τοῦ N. Ζαχαριάδη τόν άναγνωρίζουν καί οἱ ἔχθροι τοῦ κόμιματος καί γι' αὐτό ἐνάντια στό σ. Ζαχαριάδη στρέφουν τά κύρια πυρά τους. Δέν μπορεῖ νά περάσει ἀπαρατήρητο τό γεγονός πώς κι ο M. Παρτσαλίδης ἐνάντια στό σ. Ζαχαριάδη στρέφει κυρίως τήν έπιθεσή του, καί η ΚΕΕ τό σημειώνει σάν στοιχεῖο πού κάνει θητοπτες τίς προσέδεις τοῦ M. Παρτσαλίδη.

3. Τό ΚΚΕ καί η καθοδήγησή του βοήθησαν τό M. Παρτσαλίδη νά ξεπεράσει μιά ίδεολογική κρίση πού φαίνονταν πώς περιούσε ἀν ἐπρόκειτο μόνο γι' αὐτό. Παρ' δλες τίς δλοφάνερα ἀντικομματικές ἐκδηλώσεις του καί τήν ἔλλειψη σεβασμού καί πειθαρχίας στίς κομματικές ἀποφάσεις δ M. Παρτσαλίδης ήταν μέχρι τόν 8/βροη 1951 μέλος τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ καί μέχρι τό Σ/βροη 1952 μέλος τοῦ κόμιματος. Τή βοήθεια αὐτή τοῦ κόμιματος τήν παρεξήγησε δ M. Παρτσαλίδης καί νόμισε πώς τοῦ ἔδινε τό δικαίωμα νά ἀπομρασύνεται. Γιά τό κόμιμα δέν ἔμεινε ἄλλο ἀπ' τό νά βγάλει ἀπ' τίς γραφμές του ἔνα στοιχεῖο πού ἀποτελοῦσε παραφωνία στήν ἐνότητα καί μονολιθικότητα τοῦ κόμιματος.

4. Η ΚΕΕ ἔχει τή γνώμη, μέ πρώτη εὐκαιρία νά ἔξεταστει η ὅλη δράση καί η ζωή τοῦ M. Παρτσαλίδη μέσα στό κόμιμα γιά νά ἔξακριβωθει ὅν οι ἀντικομματικές του ἐκδηλώσεις είναι ἀποτέλεσμα ίδεολογικῆς ἀποσύνθεσής του η είναι συνειδητή προσπάθεια ἔχθροῦ τοῦ κόμιματος.

*Έχοντας ὑπόψη τά παραπάνω η ΚΕΕ

*Α π ο φ α σ ί ζ ε ι :

Σωστά διαγράφηκε ἀπ' τό ΚΚΕ δ M. Παρτσαλίδης σάν στοιχεῖο ἀντικομματικό, φραξιονιστικό, ἔχθρικό.

30-10-52

Η ΚΕΕ τοῦ ΚΚΕ

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΟΒ ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ 14-9-1952

Στίς 14/9/1952 σέ ἔκτακτη γενική συνέλευση τῆς ΚΟΒ μας ἔξετάστηκε η σύνθεση Παρτσαλίδη.

"Ντερει από συζήτηση η συνέλευση διαπίστωσε διμόφωνα δτι δ Παρτσαλίδης

1. Φραξιονιστικό, δπορτουνιστικό, καί ἀντικομματικό στοιχεῖο.
2. Πήγε νά παρασύρει τό γραφεῖο τῆς ΚΟΒ μας σέ φραξιονισμό καί προβοτική.
3. Τουλαπάτησε τήν κομματική πειθαρχία καί ιεραρχία περιφρονώντας τήν ΚΟΒ μας, τό Κομματικό Γραφεῖο καί τή Διεύθυνση.
4. Πλαστογράφησε σέ γράμμα πού ἔδοσε στό γραφεῖο τῆς ΚΟΒ τό χαρακτηρισμό την ο Ζαχαριάδη γιά δραπέτευση.
5. Η πλατφόρμα πού ἔστειλε στό κόμιμα είναι ἀντικομματική, ἀντεπαναστατική πλατφόρμα.
6. Κατηγορεί τό κόμιμα καί τήν καθοδήγησή του γιά ἀντισοβιετισμό.
7. Γιά τή δίχρονη ἀντικομματική του ἐνέργεια μέσα στό κόμιμα.
8. Γιά τό δτι πάει νά τοαβήξει τό κόμιμα ἔξω ἀπό τό σωστό του δρόμο.
9. Τά δικά του λάθη πάει νά τά φορτώσει σέ ἄλλους καί
10. "Οτι δ Παρτσαλίδης πέρασε στό χαράκωμα τοῦ ἔχθροῦ.

Υστερα ἀπ' αὐτό η σύνελευση ψήφισε τή διαγραφή του ἀπό τό κόμιμα καί τήν αιωνιά ρυνσή του ἀπό τό Έκδοτικό. Σέ σύνολο ψήφων 101 ψήφισαν: 89 ταχιτά την ιπέρ, 10 δύκιμα μέλη ύπερ, 1 κατά (Παρτσαλίδης). 1 λευκό

14/9/1952

Τό προεδρεῖο

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΕΙΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ. Στό μήνα πού πέρασε τέσσερα ηγετήματα ξεχωρίζουν στή διεθνή, ζωή. Η βαθιά απήχηση των δηλώσεων τού συντρόφου Στάλιν στόν άμερικανό δημοσιογράφο Ρέστον, ή έκλαικευση των αποφάσεων τού Συνεδρίου τών λαών γιά τήν ειρήνη, τά αποτελέσματα τής έκπλήρωσης των οίκονομικῶν σχεδίων τής μεγάλης χώρας τού σοσιαλισμού καί τών Λαϊκών Δημοκρατιών πού αναχοινώθηκαν, καί τό δυνάμωμα τής πάλης τών λαών στίς μαρσαλικές, τίς έξαρτημένες καί αποικιακές γώρες.

Η ανυπολόγιστη αύτή ουμβελή τού μεγάλου Στάλιν στήν διάθεση τής ειρήνης χαιρετίστηκε από τούς τίμιους ανθρώπους δλου τού πλανήτη μέ τόν πιό μεγάλο ένθουσιασμό. Γιά μιά ακέμα φορά προβλήθηκε πεντακάθαρη ή πολιτική τής Σοβ. "Ενωσης, πολιτική αξεχωρίστη, από τήν ύπόθεση τής ειρήνης. Οι δηλώσεις τού μεγάλου σημαιοφόρου τής ειρήνης αφήνουν όλανοιχτο τό δρόμο γιά τή συγεννόηση, τή συνεργασία, γιά τή χαλάρωση τής διεθνούς έντασης. Δίνουν συντριψικό χτύπημα στήν προπαγάνδα τών έμπρηστών τού πολέμου.

Οι δηλώσεις έμπνεουν τίς παλαικές κινητοποιήσεις πού γίνανε δλον αύτόν τέν μήνα γιά τήν άναλυση τών αποφάσεων τού Συνεδρίου τών λαών γιά τήν ειρήνη. Έκατομμύρια ανθρώποι κινητοποιήθηκαν γύρω από τέ σύνθημα, νά φτάσει τό μεγάλο μήνυμα τής ειρήνης παντού.

Τό στρατέπεδο τής δημοκρατίας καί τού σοσιαλισμού έτιμηρο μέ τούς λαούς δλων τών χωρών τή μνήμη τού μεγάλου προλετάριου στρατηλάτη, τού Β. I. Λένιν, μέ νέες έπιτυχίες στήν ειρήνηκή δουλιά, μέ νέες έπιτυχίες στήν παραγωγή, στέν πολιτισμό, στήν έπιστμη. Στή Σοβιετική "Ενωση, πού χτίζει τέν κομμουνισμό, τό πλάνο τού 1952 άπερεκπληρώθηκε. Η βιομηχανική παραγωγή άνεβηκε στά 1952 11% σέ σχέση μέ τό 1951.

Στές χώρες τής Λαϊκής Δημοκρατίας τής Εύρωπης, μέ τήν ζμεση ουμπαράσταση καί βοήθεια τής Σοβ. "Ενωσης ή βιομηχανική παραγωγή στά 1952 άνεβηκε κατά 20%. Η παραχώρηση τών σιδηροδρόμων τού Τσάνγκ-Τσούν στήν Κίνα από τή Σοβ. "Ενωση, είναι ζωντανό παράδειγμα τής σοβιετικής βιοής.

"Ορισμένοι αριθμοί γιά τή ΛΔ τής Άλβανίας: Η πετρελαιοπαραγωγή αύξηθηκε 9,5% σέ σχέση μέ τό 1950. Η έξόρυξη πετροχάρβουνο αύξηθηκε κατά τά 3/4, ή ήλεκτρική ένέργεια αύξηθηκε 10 φορές από τό προλεμικό έπιπεδο. Μεγάλη αύξηση σημείωσε ή παραγωγή ειδών διατροφής. Αύξηθηκε 117%. ή καλλιεργημένη έχταση σέ σχέση μέ τό 1938 καί γενικά χρηζίε: ν' αλλάζει ή φυσιογνωμία τής παλιάς Άλβανίας.

Στή Βουλγαρία ή βιομ. παραγωγή ξεπέρασε τό προπολεμικό έπιπεδο 4,6 φορές. Τό πρώτο πεντάχρονο τέλειωσε σέ 4 χρόνια καί άρχισε τό δεύτερο. Στήν Κίνα δημιουργήθηκαν κιόλας οι προϋποθέσεις καί μπανει μπρός πεντάχρονο οχέδιο. Στήν Πολωνία ή βιομηχανική παραγωγή στά 1952 έφτασε τό έπιπεδο πού πρόβλεπε τό πλάνο γιά τό 1953. Στήν Τσεχοσλοβακία ή βιομηχανική παραγωγή αύξηθηκε στά 1952 κατά 18%. Στή Ρουμανία ή βιομ. παραγωγή διπλασιάστηκε. Σέ σχέση μέ τό 1951 ή βιομηχανική παραγωγή άνεβηκε κατά 23%. Στά 1952 άναδειχτηκαν 9.000 σταχανοφίκοι καί 87.000 ούνταρνικοι. Μπαίνει μπροστά τό πλάνο τού συγχρονισμού τής πόλης τού Βουκουρεστίου καί κατασκευής μετρό. Άναλογες έπιτυχίες έχει καί ή ΛΔ τής Ούγγαριας πού μόνο στέν τομέα τής άνθρωκοβιομηχανίας ή παραγωγή αύξηθηκε 23%. Στή Λαϊκρατική Δημοκρατία τής Γερμανίας αύξηθηκε ή βιομ. παραγωγή τό 1952 κατά 48% σέ σχέση μέ τό 1950.

"Αντίθετη είναι ή είκονα τού καπιταλιστικού κέαμου. Η είκονα τής κατάπτωσης, τής έξαθλιώσης τών λαϊκών μαζών, τής αύξησης τής άνεργιας, τού αποκιακού άφανισμού, τής πολύμορφης χρήσης, τής στρατιωτικοποίησης τής οίκονομίας. Οι ΕΠΑ μέ τήν άκριβεια τής ζωής, τούς άστρονομικούς αριθμούς τών πολεμι-

κῶν δαπαγῶν, τὴν τρομοκρατία καὶ τίς καταδίκεις τῶν δπαδῶν τῆς εἰρήνης, σάν τούς Ρέζενμπεργκ, μέ τῇ χωρὶς προηγούμενο συσσώρευση χερδῶν ἀπό τοὺς ἑργολάβους τοῦ πολέμου, μᾶς δίγουν τὸ πιό χτυπητό παράδειγμα.

Οἱ ἀμερικάνοι ἴμπεριαλιστές καὶ οἱ συνεταῖροι τοὺς βοστερα ἀπό τὴν ἀποτυχία τους στὴν Κορέα ὁξύνουν τῇ διεθνῇ ἔντασῃ. Συνεχίζουν τὰ ἐγκλήματά τους στὴν Κορέα καὶ διέκοψαν τὶς διαπραγματεύσεις μὲ τὴν παραβίαση τῆς οὐδέτερης ζώνης. Στὰ Βαλκάνια δυναμώνουν τὶς πολεμικές συνωμοσίες. Τὸ πολεμικό τρίγωνο Ἀθήνα-Βελιγράδι-Ἀγκυρα είναι ἔτοιμο καὶ δὲ Ντέ Γκάσπερι τρέχει στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ πάρει μέρος σὲ αὐτήσεις γιὰ τὴν κατάληψη τῆς Ἀλβανίας, δπως ἔγραψαν οἱ «Τάιμς» τοῦ Λονδίνου. Ο Κιουπρουλού πήγε στὸ Βελιγράδι καὶ συνεχίστηκαν τὰ ταξίδια καὶ τὰ διαβούλια παραγόντων τοῦ NATO.

Στὴν πολιτικὴ τῶν ἴμπεριαλιστῶν οἱ λαοὶ βάνουν σοβαρά ἐμπόδια. Στὶς ἕδιες τὶς ΕΠΑ πύκνωσαν οἱ φιλειρηνικές ἐκδηλώσεις. Ἐκατομμύρια ἀνθρωποὶ σ' ὅλες τὶς χῶρες ἔσεηκάθηκαν γιὰ τὴ σωτηρία τῶν Ρέζενμπεργκ. Ή κοινὴ ἔκκληση τῶν Γάλλων καὶ Γερμανῶν κομμουνιστῶν γιὰ τὴν κοινὴ πάλη ἐνάντια στὴν ἀτλαντική συμμαχία βρήκε τὴν πιὸ μεγάλη ἀπήχηση. Ή ἀντιδημοκρατική καὶ ἀντεθνική κυβέρνηση Πιναλ ἔπεσε. Ή ἔργατική τάξη τῆς Γαλλίας μὲ σειρά ἀπεργίες διεκδίκησε κυβέρνηση ἔθνικής ἀνεξαρτησίας. Ἀπ' ἀφορμὴ τὸ ἀντιγαλλικό δρόθρο τοῦ ἀμερικάνικου περιόδικο «Δάϊφ» συνταράχτηκε δλος δ λαός. Κορυφώθηκε ἡ ἔνιδημοτική στηγα τῶν ΕΠΑ κατά ἐκρηχτικό τρόπο. Στὴν Ἰταλία οἱ ἀπεργοὶ πού κινητοποιήθηκαν ἐνάντια στόν ἐκλογικό νέμο τῆς ἀμερικανόδουλης Κυβέρνησης ἀνέβηκαν σε 3.500.000. Ή διάσκεψη τῶν ἀραβικῶν καὶ ἀσιατικῶν χωρῶν στὸ Κάιρο διαδήλωσε τὴ συμπάθεια τῆς στούς ἀγωνιζόμενους λαούς τοῦ Μαρόκου καὶ τῆς Τυνησίας. Στὸ Βιέτ-Νάμ, στὴν Ἰαπωνία, στὸ Ισραήλ, στὸ Πακιστάν καὶ τὴν Κεϋλάνη, καὶ σ' ὅλες τὶς ἀποικιακές καὶ ἔξαρτημένες χῶρες οἱ λαοὶ παλεύουν γιὰ τὰ δικαιώματά τους στὴ ζωή, γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία τους.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ. Ή δλοκληρωτική ἀποικοποίηση τῆς χώρας, τὸ δλοκληρωτικό τῆς ξεπούλημα ἥταν καὶ εἶναι δ σκοπός τοῦ παπαγικοῦ συγαγερμοῦ.

Ὁ Παπάγος, μέ τῇ συμπαράσταση καὶ τοῦ Πλαστήρα, ἔξαπόλυσε ἐπίθεση ἐνάντια στούς ἔργαζόμενους. Ἐκαμε τὴ συγχώνευση τῶν τραπεζῶν, καὶ στὴ νέα ὑπερτράπεζα ἔβαλε ἐπικεφαλῆς τὸ δοσίλογο Ἡλιάσκο. Μέ τῇ συγχώνευση αὐτὴ ἡ ἀμερικανοκρατία καὶ ἡ ἀμερικανοδουλεία ἐπιβάλλει ὄλοκληρωτική τὴν κυριαρχία τῶν ἀμερικάνικων μονοπώλιων. Χιλιάδες ἔργατες καὶ ὄπαλληλοι περάχτηκαν κιόλας στὸ δρόμο, αδέανοντας τὶς φάλαγγες τῶν ἀνέργων. Ἄλλη ἐκδήλωση τῆς ἐπίθεσης τοῦ Παπάγου ἐνάντια στούς ἔργαζόμενους εἶναι ἡ διάλυση τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων καὶ ἡ καταλήστευση τους. Προσπαθεῖ νά ἀναδείξει δικούς του ἀνθρώπους στὰ σωματεία πού αὐτοὶ νά ζητήσουν τὴ διάλυση τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων. Ἐδῶ πρέπει νά ἀναφέρουμε καὶ τὴ γενικότερη προσπάθεια νά μείνουν καθηλωμένα τὰ μεροχάματα καὶ οἱ μισθοὶ ἥ καὶ νά κατέβουν δπως γίνεται μέ τούς τραπεζιτικούς ὄπαλλήλους, μέ τὴν ἀναδιαβάθμιση πού σκέρτεται: δ Παπάγος, δταν δ τιμάριθμος μόνο στὶς 15 πρώτες μέρες τοῦ Γενάρη ἀνέβηκε κατά 2,3%. Στὴν προσπάθεια νά ἀποφύγει τὴν παρεμβολή ἐμποδίων ἀπέ μέρους τῶν ἔργατῶν καὶ ὄπαλλήλων, δ Παπάγος χρησιμοποιεῖ τούς ἔργατον πέπλους Μακρῆδες καὶ Σία. Ἐτοι ἡ ὄλομέλεια τῆς διορισμένης Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ΓΣΕΕ ἀποφάσισε ν' ἀναστείλει κάθε ἀπεργιακή κίνηση γιὰ ἔνα διμήνιο. Ή «Ἐλευθερία» ἔγραψε: «δλα τὰ μέτρα τῆς κυβέρνησης ετρέφονται εἰτε θρέσως εἴτε ἀμέσως κατά τῶν ἔργαζομένων, τῶν πλέον ἀξιολύπητων ἔργαζομένων ὄλοκλήρου τῆς Εύρωπης, διέτι εἶχουν τὸ χαμηλότερον βιωτικόν ἐπιπέδου». Ἐνάντια στούς ἀγρότες ἐκδήλωσε τὴν ἐπίθεσή της ἡ ἀμερικανοκρατία καὶ ἡ Παπάγος μέ τὴν παρεμπόδιση τῶν ἔξαρτημένων τῶν ἀγροτικῶν μας προϊόντων στὶς ΛΔ καὶ τὴ ΣΕ παρ' δλο πού διογράφτηκαν συμφωνίες, πχ. μέ τὴν Πολωνία, καὶ τὴν λυσαλέα ἐπίθεση στούς συνεταιρισμούς.

Ο Γενάρης ἥταν μήνας προώθησης τῶν προετοιμασιῶν τῶν πολεμικῶν τυχοδιωκτισμῶν.

Η Ἀθήνα βῆται κέντρο συγαντήσεων καὶ συνωμοσιῶν, γιὰ τὸ ἀναμμένος καινούργιου πολέμου. Διάφοροι παράγοντες τοῦ NATO κατέ πολιτικοὶ

έπισκεπτονται την Αθήνα, έπως διμερικανός ναύαρχος Κρήτης ο Ντε-Γκάσπερι, ή στρατηγός Ουέντε, ή Κ'ουπρουλού, ή Κάρνεβ, ή Μκουντιμπάτεν, κλπ.

Στό μεταξύ δικτυλάκης και δίλλα στρατιωτικά στελέχη στό στρατηγείο τοδ Κάρνεβ περιμέρος σέ αποβατικές διακήσεις στό χάρτη. "Όλες αυτές οι επισκέψεις, συζητήσεις και τά μαχειρέματα άποδηπούν νά προωθήσουν τίς πολεμικές προετοιμασίες" καί εδώκατερα στήν έπισημη διογραφή και έμφανιση τής συμμαχίας τοδ τριγώνου Αθήνα-Αγκυρα-Βελγιρίδη, καθώς και νά παραμερίσουν τίς άντιθέσεις και νά συμπεριλάβουν και τήν Ιταλία τοδ Ντε-Γκάσπερι. "Άμεσος στόχος είναι ή ΛΔ τής Αλβανίας. Όλ άντιθέσεις τους είναι πρέπεια και τών διμερικανοαγγλικών άντιθέσεων, πού μέσα στήν Ελλάδα έχφράζονται και μέτις άντιθέσεις Παπάγου παλατιού. Σ' αυτές τίς άντιθέσεις δρείνεται και τό ταξίδι τοδ Παύλου στό Λοιδίνο.

Γιά νά πραγματοποιήσει δι Παπάγος τά σχέδιά του άνεμπδιστα τραβάει νά φασ:στικοποιήσει τέν κρατικό μηχανισμό. "Έκδηλώσεις τής φασ:στικοποίησης είναι ακόμα ή τρομοκρατία πού ξιπλύσειν έναντια στούς δεσμώτες στίς ψυλακές, στήν οπαίθρο, ή διάλυση τής ΠΕΟΠΕΦ, ή διάση πού έτοιμάζουν γιά τήν ΕΔΑ κλπ. Εναδικάζουν τήν Ελληνίδου και τούς δίλλους άγωνιστές τής πρώτης δικής Μπελογιάννη, χρησ:μοποιώντας και τέν προβοκάτορα χαφιέ Πλουμπίδη.

Νά διώς τά γεγονότα πού δείχνουν πώς άντιπαλεύει δ λαός μας:

1) Τό ξεσήκωμα τοδ λαού στή Σούδα τής Κρήτης γιά τήν άπορχρουση τών διγγλων έπιδομέων τού δεροπλανοφέρου «Ωκεανές». 2) "Η άπεργία τών διπαλλήλων τής έθνικής τράπεζας πού κρίτησε 15 μέρες και είχε έθνικό παλλαίκο χαρακτήρα και τήν παλλαίκη έπιδοκιμασία. 3) "Η μεγάλη έπιτυχία τοδ έγγραφού στρατοπέδου στίς έκλογες τής Θεσσαλονίκης γιατί μέσα στήν πόλη πήρε 3.282 ψήφους περισσότερους διπ' τήν παπαγιά Σκούρα και μένο ή ώμη τρομοκρατία σέ μερικά χωρία και ή πρωτοφανέρωτη καλπονέθευση έγγαλε βουλευτίνα τή Σκούρα. Συνολικά παρουσίασαν: γιά τέν Πρεσβίτη 43.037 ψήφους, γιά τή Σκούρα 47.320 και τήν πλαστηρική Ζάνα 23.946. "Εδώ έντιχουμε μένο ήττα και διπεδοκιμασία τής διασπαστικής τακτικής τοδ Πλαστήρα, πού έχασε τά 50% τών ψήφων, μά και καταδίκη τοδ Παπάγου, πού παρέ τήν τρομοκρατία και τήν καλπονέθευση έχασε τά 17% τών ψήφων. "Ο λαός τής Θεσσαλονίκης έκδηλωσε τήν άντιθεσή του στά διμερικάνικα κόμματα τοδ Παπάγου και τοδ Πλαστήρα, έχφράζοντας τή λαϊκή θέληση γιά τήν πραγματοποίηση τής δημοκρατικής πατριωτικής ένότητας. 4) Μέσα στό Γενάρη άνεβηκε ή λαϊκή πάλη γιά ψωμί, δουλιά, γιά είρηνη και άνεξχρησία.

Οι έργατες μιᾶς σειράς κλάδων δργάνωσαν κινητοποιήσεις και διαμαρτυρίες έναντια στήν περικοπή τοδ έπιδειματος τών γιορτών, γιά αδήση μεροκαμάτων, γιά νά μήν καταργηθούν τά διραλιστικά ταμεία κλπ. Στήν Καβάλα στίς έκλογές τών οικιαστηών μαυριστηκαν οι έργατοκάπηλοι. Οι άγράτες κινήθηκαν έντονα γιά ν' άρχισουν οι άνταλλαγές μέ τή ΣΕ και ΛΔ. Οι σταφιδοπαραγωγοί Πελοπονήσου έτοιμάζονται νά κατεβούν σέ συλλαλητήριο.

"Αρχίσαν κινητοποιήσεις βιοτεχνών και έπαγγελματιών, έναντια στή συγχώνευση τών τραπεζών.

Οι δικαζόμενοι άγωνιστές "Ελληνίδου, Γραμμένος κλπ. στό «Αναθεωρητικό» Δικαστήριο, μετέβαλαν τό έξωλιο τού κατηγορουμένου σέ βήμα τοδ λαού. "Η άνακοινωση τοδ ΚΚΕ και τοδ ΑΚΕ τίς 23-1-53 είχε τεράστια άπηχηση μέσα στό λαό. "Η διοίκηση τής ΕΠΕΚ μέ έντολή τών διμερικών έβγαλε άνακοινωση πού άρνεται τή έγγορατική έντητα. "Αλλά διπό τή βάση τής ΕΠΕΚ ίποδοκιμάστηκε τόσο έντονα ή δημιηση αδηή, ως: και άγνωτατα στελέχη τής ΕΠΕΚ διώς ή ποώην βιολετής Πατριώτισ έήλωσε πώς ή καθεδριγηση τής ΕΠΕΚ, πού άκολουθάει αδηή τή διασπαστική πολιτική, έχει χρωκοπήσει και πρέπει νά άντικατασταθει.

"Όλα δείχνουν πώς ή πατριωτική δημοκρατική ένότητα κερδίζει διαρκώς και καινούργιες λαϊκές μάζες.

ΚΡΙΤΙΚΗ - ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

I. Στάλιν: "Αγαντα, τόμος θρ

Κυκλοφόρησε δπ' τό έκδοσικό της ΚΕ τού ΚΚΕ δ βος τόμος άπ' τά "Απαντά τού I. B. Στάλιν.

Σεύν δο τόμοι περιλαβίκινονται λόγοι και γράμματα τού I. B. Στάλιν τού 1924. Πρέκειται γιά δργα τού Στάλιν πού όχουν έξαιρετική θεωρητική και ιστορική σημασία. Στις δρχές τού 1924 (σεις 21 τού Γενάρη) πέθανε δ Λένιν δ ίδευτής και δρχηγός τού Μπολσεβίκου Κέμποκ, ή μεγαλοφυίχ· της έπανδστασής, δ πρώτος ήγέτης τού πρώτου σοσιαλιστικού κράτους, δ μεγάλος διάσκαλος κι δρχηγές τού παγκόσμιου προλεταριάτου. Οι ίμπεριαλιστές κι δλοις οι έχθροι της έπανδστασής και τού σοσιαλισμού μέ τό θάνατο τού Λένιν δικολέγιζαν στούς έχθρούς τού Λενινισμού και τούς πράκτορές τους μέσω στό ΚΚΣΕ στούς τροτοκιστές και τις παρόρμοις άντιλενινιστικές διάδεις γιά νά καταστρέψουν τό έργο τού Λένιν.

Σ' αδιή τήν κατάσταση φάνηκε μέ δλη τή βαρύτητα ή μεγαλοφυίχ τού καλύτερου μαθητή και συνεργάτη τού Λένιν, ή μεγαλοφυίχ τού Στάλιν. Σεύ θυμαστό λόγο τού πού είναι γνωστές σάν δρχος, σεις 26 τού Γενάρη τού 1924 μπροστά στό Σο Πανενωσιακό συνέδριο τών Σοβιέτ δ Στάλιν μέ λόγια γεμάτα δπό νέημα και έξαρη έδινε έκ μέρους τών μπολσεβίκων τήν διόσχεση πώς θά κρατήσουν εύλαβικά τις έντολές τού Λένιν. Αύτός δ λόγος-δρχος είναι δπ' τά καλύτερα κομμάτια πού όχουν ποτές γράφτει δπ' τούς κλασικούς τού Μαρξισμού-Λενινισμού. Είναι αύτός πού έξαιρει τήν ίδιετητα τού μέλους τού κόμματος μέ τά περιφηματικά λόγια: «Δέν διάρχει τίποτα τό διψηλότερο δπ' τόν τίτλο τού μέλους τού κόμματος, πού ίδρυτής και καθοδηγητής του είναι δ σύντροφος Λένιν. Δέν μπορεί δ καθένας νάναι μέλος διός τέτιου κόμματος. Δέν μπορεί δ καθένας ν' αντέξει στις δοκιμασίες και τις μπόρες, πού συνδέονται μέ τήν ίδιοτηταν τού μέλους διός τέτιου κόμματος. Παιδιά της έργατικής τάξης, παιδιά της άνεργων και τού άγνωστος, παιδιά διπλοτευτων στερήσεων και ήρωων προσκαθειών, νά στοιοι, πρωτα δπ' δλα, πρέπει νάναι μέλη διός τέτιου κόμματος». (Τόμος δος σει. 53). Και έμπνευσμένοι δπό τά λόγια αύτά τού Στάλιν οι μπολσεβίκοι κι δλοις δ λαδός της Σοβιετικής Έγωσης μέ τή σορή καθοδηγητή τού μεγάλου δρχηγού τούς τρίβιζαν μπροστά, έχτισαν τή σοβιετική κοινωνία και τραβήγαν τώρα νικηφόρα στό δρόμο τού κομμουνισμού.

Ο θάνατος τού Λένιν και οι προσπάθειες τών τροτοκιστών προδοτών νά διατερβλώσουν τό Λενινισμό έπειτα νά διαλυθεί ή Λενινιστική διδασκαλία. Ο Στάλιν διέλαβε τό έργο αύτό και έδοσε στό παγκόσμιο προλεταριακό κίνημα τήν κλασική διάλυση τού Λενινισμού πού είναι γνωστή μέ τέν τίτλο αοι βάσεις τού Λενινισμού» (τόμος δος σει. 79-214). Ο Σταλινικός δρισμός τού Αενινισμού έχει μείνει κλασικός πιά: «Ο Λενινισμός είναι δ Μαρξισμός της έποχής τού ίμπεριαλισμού και της προλεταριακής έπανδστασής. Αχριθέτερα: δ Λενινισμός είναι ή θεωρίας κι ή ταχτική της προλεταριακής έπανδστασης γενικά, ή θεωρία και ή ταχτική της διχτατορίας τού προλεταριάτου ειδικά». Το κλασικό αύτό έργο τού Στάλιν είναι γνωστό δπ' τή αυλλογή «Ζητήματα τού Λενινισμού» διλά δ βος τόμος έχει τούτο τό ξεχωριστό πώς τό έργο αύτό δινεται έδω μέ τήν διμέρεια της χρενίδας 1924 πού ήταν μιά χρονιά πάλης διάντια στέν διτεπαναστάτη τροτοκισμό. Πραγματικά δ δος τόμος περιέχει έκτος δπ' τις «βάσεις τού λενινισμού» και τέν πρέλογο τού βιβλίου «Στό δρόμο πρός τόν Όχιώβρη» μιά σειρά δρήρα και λόγους τού Στάλιν πού ξεσκεπάζουν τέν τροτοκισμό-προδότη τού σοσιαλισμού και βίζουν τις βάσεις γιά τήν ταλαιπωτική συντερβή του. Η είσιγηση και δ τελικός λέγος τού Στάλιν στή 13η Συνδιάσκεψη τού ΚΚΡ (Μπ.) είναι ένα διελλιχτό ξεσκέπασμα τών δικοτουνιστών τροτοκιστών φραξιονιστών (σει. 3-52). Έπισης δ τελικός λέγος στό 13ο συνέδριο τού ΚΚΡ (Μπ.) (σει. 252-267). Στό λόγο του γιά τούς γραμματείς τών νομαρχιακών έπιτροπών δ Στάλιν διαλύονται τις άποράσεις τού 13ου συνέδριου τού ΚΚΡ (Μπ.) μαστίγωσε δικόμα μιά φορά τούς διατερβλώτες τού Λενινισμού τροτοκιστές (σει. 294-295).

‘Η ἀντιελεγιστική ἀντιπολίτευμα είχε χάσει κάθε ἐπαρτί μέσα στό κόμμα. Από τό ἔνα τέταρτο τῶν ἀντιπροσώπων πού διάθετε ἡ ἀντιπολίτευμα στό 7ο συνέδριο τοῦ ΚΚΡ (Μ.π.) είχε στό 16ο συνέδριο μόνο τό ἔνα ἅγδος καὶ στό 13ο δέν είχε καμιά δύναμη. Γιά τό λόγο αὐτό δὲ Τρότσκι καὶ ἡ παρέα του ἀλλαζαν ταχική. Προσπάθησαν νά χρύψουν τις ἐπιθέσεις κατά τοῦ κόμματος καὶ τῆς λενινιστικῆς καθοδήγησης κάτω ἀπό δῆθεν λενινιστικές φράσεις. Τμητές τέχα τοῦ Λένιν προσπαθοῦσαν νά δέσουν μιά τέτια διαστρεβλωμένη ἐκδοχή τῆς Ιστορίας τοῦ μπολσεβίκισμοῦ πού νά τόν ὑποσκάψουν. Αὐτό ἔκανε ὁ Τρότσκι μὲ τό ἀρθρο πού δημοσίεψε τό φθινόπωρο τοῦ 1924 μέ τέν τίτλο «Τά μαθήματα τοῦ Ὁχτώβρη». Ο Στάλιν στό λέγο του στήν ὄλομέλεια τῆς κομματικῆς φράξιας τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῶν συνδικάτων τῆς Σοβιετικῆς Ενωσης στίς 19 τοῦ Νοεμβρη 1924 ξεσκέπασε τόν τροτσκισμό καὶ τις δημοκοπίες του γιά τό ρόλο τοῦ Τρότσκι στήν Ὁχτώβριανή Επανάσταση. Ἀποκάλυψε τήν ἀντιελεγιστική θέση τοῦ Τρότσκι γιά τήν «διαρκή» ἐπανάσταση, τήν δυσπιστία τοῦ τροτσκισμοῦ πρός τήν μπολσεβίκη κομματικότητα, τις προσπάθειές του νά δυσφημήσει τούς της τοῦ μπολσεβίκισμοῦ, νά τούς ἀμαυρώσει. Καὶ κατάληξε λέγοντας: «Τό καθήκον τοῦ κόμματος είναι νά θάψει τόν τροτσκισμό σάν ιδεολογικό ρεύμα». Αὐτές οι τροτσκιστικές προσπάθειες νά ὑπονομεύσουν τόν λενινισμό στό δύνομα τοῦ Λένιν είναι παρόμοιες μέ τις προσπάθειες τῶν σημερινῶν προδοτῶν καὶ δοπτρουγιστῶν νά χτυπήσουν τις σταλινικές καθοδήγησεις τοῦ ΚΚ στό δύνομα τοῦ Στάλιν.

Τέτια ήταν καὶ ἡ προσπάθεια τοῦ Παρτσαλίδη τοῦ ζυνθηκολόγου σπεκουλάντη πού ἀναμαζοῦσε τοιτάτα γιά νά χτυπήσει τό κόμμα μας καὶ τή Σοβιετική Ενωση στό δύνομα τοῦ Στάλιν. Καὶ ἀπ’ αὐτή τήν ἀποφη τά συντριψτικά γιά τόν τροτσκισμό ἔργα τοῦ Στάλιν πού περιέχονται στόν 6ο τόμο είναι πολύτιμα γιά νά κατανοηθεῖ τό ἀντεπαναστατικό περιεχόμενο καὶ τῶν σημερινῶν ἔχθρών τοῦ κόμματός μας.

Στόν 6ο τόμο περιέχονται καὶ μερικά σύντομα, ἐπιγραμματικά γραφτά τοῦ Στάλιν πού μέ τό ἀπέριτο δρός τους καὶ τή βαθιά λογική τους δίγουν ὄλεκληρες προσπεικές τῆς κίνησης τῆς Σοβιετικῆς κοινωνίας. Υπόδειγμα τέτιου γραφτοῦ είναι η σημείωσή του στό κόκκινο βιβλίο τοῦ ἔργοστασου «Νειναμό». Τοῦ Στάλιν πού μέ τό ἀπέριτο δρός τους καὶ τή βαθιά λογική τους δίγουν ὄλεκληρες προσπεικές τῆς κίνησης τῆς Σοβιετικῆς κοινωνίας. Υπόδειγμα τέτιου γραφτοῦ είναι η σημείωσή του στό κόκκινο βιβλίο τοῦ ἔργοστασου «Νειναμό».

«Εῦχομαι στούς ἔργάτες τοῦ „Νειναμό“, δύναμεις καὶ στούς ἔργάτες δλῆς τῆς Ρωσίας, η βιομηχανία μας νά τραβήσει πρός τά πάνω, δ ἀριθμός τῶν προλετάριων τῆς Ρωσίας νά διερεύσει στήν πιό κοντινή περίοδο ὡς τά 20-30 ἑκατομμύρια, η κολεχτιβιστική οἰκονομία στό χωριό ν’ ἀνθίσει καὶ νά ὑποτάξει στήν ἐπιροή τῆς τήν ιδιωτική οἰκονομία, η ἀναπτυγμένη βιομηχανία καὶ η κολεχτιβιστική οἰκονομία νά αμίξουν ὄχιστικά τούς προλετάριους ἀπ’ τις φάμπρικες καὶ τούς δουλευτές τῆς γῆς σέ μιά ἔνιατα σοσιαλιστική στρατιά...».

‘Ολόχληρη προσπεική σέ δέκα λέξεις. Κι αὐτό πού φαινόταν δύνειρο στό 1924 έγινε σήμερα λαμπρή πραγματικότητα. Όχι 30 ἀλλά 41,7 ἑκατομμύρια είναι σήμερα οι ἔργάτες καὶ διάλληλοι πού βαδίζουν χέρι-χέρι μέ τούς κολχίδνιους καὶ τή Σοβιετική διανόηση πρός τήν κομμουνισμό.

‘Από αὐτές τις πραγματοποιήσεις δύναμεις καὶ 29 χρόνια ὁ Στάλιν πόση δύναμη μπόρει νά διετάξει σε πού παλεύουμε σέ πολύ λιγότερο σκληρές συνθήκες ἀπό δει πάλευαν οι ρώτοι μπολσεβίκοι, γιά νά διατελεῖ καὶ σέ μας ὁ ήλιος τοῦ σοσιαλισμοῦ πού μεσουρανεί πάνω στήν ἀπέραντη Σοβιετική γῆ, καὶ, ἀγατέλεις ηδη σέ μιά σειρά χώρες τῆς Εύρωπης καὶ τῆς Ασίας... Τά ἔργα τοῦ δύναμος μας δείχνουν τό σύγτροφο Στάλιν, τόν διληθινό δάσκαλο καὶ ἀρχηγό τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου πού διδηγεῖ μέ τό παράδειγμα τοῦ ΚΚΣΕ καὶ τήν πλούσια πείρα του τό παγκόσμιο προλεταριάτο στήνη του ἐιάντια στόν ίμπεριαλισμό, ἔχθρο τῆς ἀνθρωπότητας...’

M. Π.

*Η ίδη παραδόθηκε στό τυπογραφείο στήν 27-1-1953. Δόθηκε για τύπωμα στήν 30-1-1953
Τιμή 6.500. Τυπ. φύλλα 5. Σελ. χαρτιού 70X108

ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ - ΕΚΔΟΤΙΚΟ „ΝΕΑ ΕΛΛΑΔΑ“

ΔΙΑΛΕΧΤΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ 1949-1953

ΚΛΑΣΙΚΑ ΜΑΡΞΙΣΜΟΥ-ΛΕΝΙΝΙΣΜΟΥ

ΜΑΡΞ-ΕΝΓΚΕΛΑΣ: Διαλεχτά έργα, τόμ. I

Γ. Μ. ΜΑΛΕΝΚΟΦ: "Εκθεση δράσης της ΚΕ του ΚΚ (Μπ.) της ΕΣΣΔ από 19ο Συνέδριο του κόμματος

"Εκθεση δράσης της Κεντρικής Εξελεγκτικής Επιτροπής του ΚΚ (Μπ.) της ΕΣΣΔ. Εισήγηση του σ. Π. Γ. ΜΟΣΚΑΤΟΦ.— Γιά την τροποποίηση του προγράμματος του ΚΚ της Σοβιετικής Ένωσης

Άργοι τῶν συντρόφων: I. B. ΣΤΑΛΙΝ, B.M. Μολότοφ, N. A. Μιχάηλοφ, A. P. Μπέρια, N. A. Μπουλγκάνιν, B. B. Κουζνετσόφ, P. K. Ποντιαρένκο, A. I. Μικογάνιν, M. A. Σουσόλοφ, A. N. Κούγκιν, M. Φ. Σκιριάτοφ, K. E. Βοροσίλοφ.

ΑΕΝΙΝ: Διαλεχτά έργα, τόμ. I μέρος 1ο

ΑΛΕΝΙΝ: Διαλεχτά έργα, τόμ. I • 2ο

• • • II • 1ο

• • • II • 2ο

• • • Απαντά, τόμ. 13

• • • 3

• • • Αρθρα γιά τό αρχοτικό

Λένιν Βλαδιμήρος "Πίτες, σύντομη σκιαγραφία της ζωής και της δράσης του

ΣΤΑΛΙΝ: Ιστορία του ΚΚ (Μπ.) της ΣΕ

• • Ζητήματα Λενινισμοῦ

• • Απαντά, τόμ. I

• • • II

• • • III

• • • IV

• • • V

• • • VI

• • Ο μαρξισμός και τό έθνικό ζήτημα

• • Τό έθνικό ζήτημα και διενιστικός

• • Ο μαρξισμός και τά ζητήματα της γλωσσολογίας

• • Τά οικονομικά προβλήματα του σοσιαλισμού στην ΕΣΣΔ

• • Λόγος στό XIX Συνέδριο του ΚΚ της ΣΕ

• • Ιωνήφ Βησαριώνοβιτς Στάλιν, σύντομη βιογραφία

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΡΞΙΣΜΟΥ-ΛΕΝΙΝΙΣΜΟΥ

Τροποποιήσεις στό καταστατικό του ΚΚ (Μπ.) της ΕΣΣΔ. Εισήγηση N. S. ΧΡΟΥΣΤΣΙΟΦ—Καταστατικό του ΚΚ της Σοβιετικής Ένωσης

N. ZAXARIADΗ: Θέσεις γιά τήν ιστορία του ΚΚΕ

N. ZAXARIADΗ: Δέκα χρόνια πάλης.

Συμπεράσματα-διδάγματα-καθήκοντα

N. ZAXARIADΗ: Τά προβλήματα καθοδήγησης στό ΚΚΕ

Βοήθημα γιά τήν ιστορία του ΚΚΕ

Τό ΚΚΕ από το 1931 ως το 1952 (βασικά νικονιμένα)

B. ΜΠΑΡΤΖΙΩΤΑ: Προβλήματα του ιδεολογικού μας μετώπου

B. ΜΠΑΡΤΖΙΩΤΑ: "Ο Ελεγχος της επιέλεση των άποφάσεων"

"Η 3η ενορία Όλομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ (Νοέμβριος 1952)

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

ΓΙΟΥΡΑ. Ματωμένη βίβλος άριθ 2

ΝΙΚΟΣ ΜΠΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ. "Εθνικός ήρωας της Ελλάδας

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

B. Σ. ΣΕΡΓΚΕΕΦ: "Ιστορία της ήραχαίας Ελλάδας

A. ΜΠ. ΡΑΝΟΒΙΤΣ: "Ο Ελληνισμός και διατομικός του ρόλος

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ

A. ΦΑΝΤΕΓΙΕΦ: Νέα Φροντίδα

ΟΡ. ΜΑΛΤΣΕΦ: Γιουγκούσιάβικη Τραγωδία

M. ΣΟΛΑΟΧΟΦ: Ξεχεισσωμένη γῆ